SUSTING SUPPLIES - SULLINGS

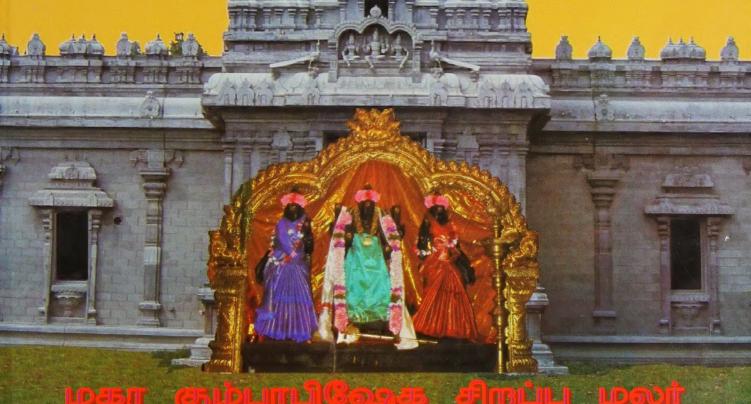
28 - 05 - 2006

Thirumurugan Temple Montreal - Canada

Souvenir of the Consecration ceremony

Temple Thirumurugan Montréal - Canada

En souvenir de la Cérémonie de consécration

La Mission Saiva du Quebec - Alugha: men peremu - Saiva Mission of Quebec

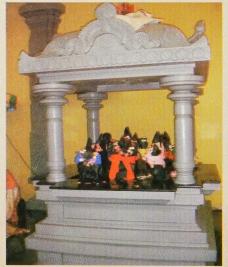
Left - Lord Murugan with Valli & Deivayanai in Sanctum - Sanctorum. Right - Vasantha Mandapam

Left - Lord Ganesha - Center Main Altar and Dawaja Sthampam - Right Lord Venkateswarar

Left - House of Nine Planets - Center - House of 4 Nayanmars - Right Lord Bairavar

அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில்

மொன்றியால் - கனடா

மகா கம்பாபிஷேக சிறப்பு மலர்

28-05-2006

En souvenir de la ceremonie de consecration Souvenir of the Consecration ceremony Temple Thirumurugan de Montreal - Canada Montreal Thirumurugan Temple - Canada

வெள்ளை எருதுஏறும் விரிசடையோன் பெற்றுஎடுத்த பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை — உள்ளபடி நோற்றார் மிக்கவாழ்வார் நோலாது அங்கிருந்து கேட்பார்க்கும் வராது கேடு

ஓம் முருகா

முன்னுரை

"பெருஞ்சாந்தி காணாது போதியோ பூம்பாவாய்" என்பது ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் அருள்வாக்காகும். நாட்டுக்கும் நன்மக்களுக்கும் அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் வழங்கி உள்ளத்துக்குச் சாந்தியை விளைவிப்பது பெருஞ்சாந்தி எனப்படும் குடமுழுக்கு விழாவின் பெருநோக்காகும். மந்திர சக்தியினால் உருவேற்றி, கிரியை முறைகளினால் பக்தி பண்ணி, கும்ப நீரை பிம்பத்தில் வார்த்து பக்தர்களின் அரோகரா ஒலியோடு அந்தணப்பெருமக்கள் இவ்வைபவத்தை நிகழ்த்துகின்றனர். மந்திரமும், தந்திரமுமான இறைவனை திருவுருவச் சிலையில் சாந்நித்தியப்படுத்தும் பெருவிழா இதுவாகும்.

தமிழில் வைதாரையும் வாழவைக்கும் தமிழ்த் தெய்வமாம் முருகனுக்கு மெர்ன்றியால் வாழ் சைவப் பெருமக்கள் கோயில் எடுத்து பெருஞ்சாந்தி காணும் அறச்செயலானது வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. இற்றைக்கு இருபத்தி இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒருசில அன்பர் உள்ளங்களில் எழுந்த சிறியதொரு விருப்பமே, கால ஓட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான அடியவர்களின் நிலையான உறுதியான கருத்தாகி, அடியவர் கருத்தறிந்து அருளும் கருணைத் தெய்வமாகிய கலியுகவரதன் கந்தனுக்கு வானளாவும் இராஜகோபுரம், கருவறையின் மேல் பிரமாண்டமான விமானம், தெய்வங்களின் அழகிய சிற்பங்களுடன் அமைந்த சந்நிதிகளும், தூண்களும், கொண்ட திருக்கோயில் எடுத்து குடமுழுக்கு விழா கண்ட நன்னாள் விய வருடம் வைகாசித் திங்கள் பதினைந்தாம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையாகும் (28-05-2006). வட அமெரிக்கா வாழ் முருக பக்தர்கள் இன, நிற, மொழி வேறுபாடின்றி சிந்தை களிகூர்ந்து, சிரமேற் கைகூப்பி கண்கள் பனிப்ப கருத்தெல்லாம் கந்தனுக்காக்கி "மொன்றியால் முருகனுக்கு அரோகரா" "மாவைக் கந்தனுக்கு அரேகரா" "சந்நிதி வேலனுக்கு அரோகரா" "நல்லூர் கந்தனுக்கு அரோகரா" "ஒம் சரவணபவ" என வாயராரத் துதித்து குடமுழுக்கு விழாவின் திருக்காட்சிகளைக் கண்ட பொன்னான நாள், முருகனடியார்களின் கனவு நனவாகிய நன்நாள் இதுவாகும்.

இக் குடமுழுக்கு விழா நினைவாக ஒரு சிறப்பு மலர் வெளி வர வேண்டும் என்பதும் முருகன் திருவருளே. பல அருளாளர்கள், சமயப் பெரியோர், ஆலய தர்மகர்த்தாக்களின் ஆசி செய்திகளும், வாழ்த்துச் செய்திகளும், சமயப் பெரியோரது, அறிஞர்களது கட்டுரைகளும், வர்ணப் படங்களும் கொண்ட ஒரு சிறப்பான மலராகவும், மக்கள் பயனடையக்கூடிய வகையிலும். முருக வழிபாட்டின் கருத்துக்களையும், சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்களையும் எடுத்துரைக்கும் நோக்கிலும் நற்கூறுகளைக்கொண்ட ஒரு சிறப்பான நூலை வெளியிடவேண்டுமென்ற பெருநோக்குடன் இக் குடமுழுக்கு விழாச் சிறப்பு மலரை வெளியிடுகின்றோம்..

இம் மலர் சிறப்புற ஆசியுரைகளையும், வாழ்த்துக்களையும் அளித்த அருளாளர்களுக்கும், ஆலய தர்மகர்த்தாக்களுக்கும், சமயப் பெரியோர்களுக்கும் நல் ஆக்கங்களை ஆக்கி அளித்த கட்டுரையாளர்களுக்கும், மின்கணனி அச்சுப்பதிப்பு செய்து உதவிய திரு. மா. கனகசபாபதி, அவர்களுக்கும், பல விதத்திலும் உதவிய கலாநிதி கவிஞர் வி.கந்தவனம் அவர்களுக்கும், இம் மலரைச் சிறப்புற அச்சடித்து உதவிய விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் மலர்குழுவின் சார்பிலும், கியுபெக் சைவ மகாசபையின் சார்பிலும் நன்றி கூறி முருகன் பாதாரவிந்தங்களில் இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். கனடா வாழ் இந்துக்கள் ஒவ்வொருவரம் படித்துப் பயன் அடைய வேண்டும் என்று வேண்டுகிறோம்

ச. திருநடராசா அறங்காவலர்- முன்னாள் தலைவர்- செயலாளர்

La Saira Mission du Quebec கியுபெக் கைவ மகாசபை Saira Mission of Quebec 1611 St Regis Blpd, Dollard Des Ormeaux, Quebec 49B 3247, Canada

www.montrealmurugan.org

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும் இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே.

உள்ளடக்கம்

மகா கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்துகொண்ட சிவாச்சார்யர்கள்

ஆசிகளும் வாழ்த்துக்களும்

சிவஸ்ரீ க. ராஜப்பா குருக்கள் - சர்வ சாதகாச்சார்யர்

சிவரி பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் - பிரதிஷ்டா பிரதம சிவாச்சார்யர்

சிவஸ்ரீ நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் - போதகாச்சார்யர்

சிவரி கே. பி. பிச்சைக் குருக்கள் - பிள்ளையார்பட்டி

சிவ்ஸ்ரீ ஆ. வேங்கடேசுவரக் குருக்கள் - திருமுருகன் கோயில் குருக்கள்

Message from His Holiness Bodhinatha Veylanswami

Message from the Prime Minister of Canada (English)

Message from the Prime Minister of Canada (French)

Message from the Premier of Quebec

Message from the Mayor of Dollard Des Ormeaux

Message from the Member of Parliament Dollard Des Ormeaux

Message from the President of Saiva Mission of Quebec

கியுபெக் சைவ மகாசபை தலைவரின் செய்தி

கியுபெக் சைவ மகாசபை செயலாளரின் செய்தி

ராஜராஜஸ்ரீ கு.நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் - நகுலேஸ்வரம்

மஹராஜஸ்ரீ து..சண்முகநாதக் குருக்கள் - மாவிட்டபுரம்

ஸ்ரீ கண்ணன் ஐயர் திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில்

ஸ்ரீ வி.தெய்வேந்திர ஐயர் செல்வச் சந்நிதி கோயில்

Message from Sri K.V Ravi Gurukkal Thiruthani

சாந்தலிங்க ராமசாமி அடிகளார் பேரூர் அதீனம்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி - துர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம்

சிவத்திரு செல்லத்துரை சுவாமிகள் - சிவதொண்டன் நிலையம் யாழ்ப்பாணம்

Message from Hindu Temple Society of Canada

சிவ<mark>ழீ கணேஷ்சுவாமி தியாகராஜக் குருக்கள் - ஸ்ரீ துர்க்கை அம்பாள் த</mark>ேவஸ்தானம் ரொறன்றோ

சிவ**ரூ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள்** வரசித்தி விநாயகர் கோயில் ரொறன்றோ

ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை

சோமசுந்தர ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள் - நல்லை ஆதீனம்

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் - திருவாவடுதுரை ஆதீனம்

<mark>ஸ்ரீ முத்துகுமாரசுவாமி தம்பிரான் சுவா</mark>மிகள் - திருப்பனந்தாள் ஆதீனம்

ழூ குமரகுருபர சுவாமிகள் - கௌமார மடாலயம் தமிழ் நாடு

ஸ்ரீ பாலயோகி சுவாமிகள் - திருமுருகன் திருவாக்குப் பீடம் - மலேசியா

திரு நா.மகாலிங்கம் - தமிழ் நாடு

Message from Dr Carl Vadivella Belle – Australia

சிவன் கோயில் - லண்டன் இங்கிலாந்து

Message from Hindu Temple of Ottawa - Carlton

Message from New Zealand Thirumurugan Temple

ஸ்ரீ ஐயப்பன் கோயில் ரொன்றோ

கட்டுரைகள்

மஹா கும்பாபிஷேகக் கிரியா விளக்கம் சிவறீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் Maha Kumbabisheka Rituals – Sivasri Dr N.Somaskantha Kurukkal கலையை வணங்குவோம் - ஸ்தபதி கே. தட்சணாமூரத்தி திருமுருகன் கோயில் வரலாறு நிர்வாக அங்கத்தவர்களும் அறங்காவலர்களும் உபயம் செய்த அன்பர்கள் மொன்றியல் அருள்மிகு திருமுருகனின் திருவூஞ்சல் - கவிஞர் கந்தவனம் வணங்கி அருள்பெறுவோம் - அருள் சுப்பிரமணியம்

History of Thirumurugan Temple Most Handsome Forms of Skanda - Valaypatti R. A. Krishnan Thirumurugan Temple Project கியுபெக் சைவ மகாசபையின் நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்கள் முருகன் கைவேலின் மகிமை – மஹராஜஸ்ரீ து.சண்முகநாதக் குருக்கள் சந்தத் தமிழ் தந்த திருக்கோயில் - சாந்தலிங்க ராமசாமி அடிகளார் எண்ணமும் வாழ்வும் - சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அழகு முருகனின் அருமைப் பெயர்கள் - முனைவர் வெ.பாலாம்பாள் யார்க்கும் மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி - ஸ்ரீ சிவ சண்முகம் ஐயர் ஆறுபடை வீடுகள் - பேராசிரியர் .பசுபதி பூஜா விதிகளும் பொருட்களின் பலன்களும் - பிரம்ஸ்ரீ தியாகராஜ பூர்ணானந்த சர்மா நல்லூர் தேரடி – ஆத்மஜோதி முத்தையா அடிகளார் இறைதொண்டும் இறைதியானமும் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து — இராசையா ஸ்ரீதரன் கந்தபுராணத்தில் திருவருள் நாடகங்கள் - கலாநிதி கவிஞர் வி.கந்தவனம் முருக வழிபாடு தோற்றமும் மாற்றமும் - சிவம் பரமனாதன். தமிழ் மொழிக்காக உரிமைக்குரல் எழுப்பிய முதல் தமிழர் அருள்மிகு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் - பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம் தமிழும் முருகனும் முருகனும் தமிழும் - பேரரிஞர் முருகவே பரமனாதன் ரதோற்சவ மகிமை- சிவுரீ பூ .கமலராஜக் குருக்கள் ஈழத்தில் முருக வழிபாட்டின் தொன்மை – திருமதி வசந்தா நடராஜன் நன்னெறி – சு. குஞ்சிதபாதம் - திருவாவடுதுரை ஆதீனம் இந்து சமயத்தில் முருக வழிபாடு – சிவ. மகாலிங்கம் கனகமணி வேல் காக்க – கண்மணிகளை நாம் காக்க – கனக மனோகரன் ஆன்மீக நெறியும் அன்றாட வாழ்க்கையும் - முனைவர் இராகாக்கிருஷ்ணன் திருமுருகனின் திருத்தலம் - சாமி அப்பாத்துரை கந்தனை மறவாதவர்க்கு வாழ்க்கையில் தூழ்வில்லை – வீணைமைந்தன் தமிழரின் ஆதிக்கடவுள் முருகன் - க.உயிரவன் Murugan and the Vel; the Individual Implications - Dr Carl Vadivella Belle - Australia Temple Worship - Chandrasekarendra Saraswathi Swamigal Sacred Trees in Murukan Temples – Dr V. Balambal Murugan Tamil God of Justice - Maruthamuthu நன்றி **Felicitations**

ஓம் முருகா

கும்பாபீஷேக விழாவில் கலந்துகொண்ட சிவாச்சார்யர்கள்

சர்வசாதகாச்சார்யர்

'சைவ சித்தாந்த சாகரம்', 'சிவாகமச் செல்வர்' சிவ**யூ க.இராஜப்பா குருக்கள்**

பிரதம சிவாச்சார்யர் ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயில், ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதேஸ்வரர் கோயில்- காஞ்சிபுரம் தமிழ்நாடு

போதகாச்சார்யர்

'சிவாகம வித்துவான்'

கலாநிதி சிவுஸ்ரீ நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

பிரதம சிவாச்சார்யர் சுன்னாகம் கதிரமலைச் சிவன் கோவில், மேற்கு அவஸ்திரேலியா பாலமுருகன் கோயில்

பிரதிஷ்டா பிரதம சிவாச்சார்யர்

'வியாகரண சிரோன்மணி' அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை, சிவாச்சார்ய கலாநிதி சிவஸ்ரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் B.A Hons பிரதம சிவாச்சார்யர் இலங்கை திரிகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசவாமி கோயில்

திருமுருகன் கோயில் குருக்கள்மார

சிவ**யி அ. கோவிந்தராஜக் குருக்கள்** (வேணு ஐயா) சிவ**யி அ. வெங்கடேஸ்வரக் குருக்கள்** (**ழி** ஐயா)

யாகசம்ரட்சகர்

பிரம்ஸ்ரீ தியாகராஜ பூர்ணானந்த சர்மா (விசாகன் ஐயா) திருமுருகன் கோயில், மொன்றியால்

பீரதிஷ்டா சிவாச்சார்யர்கள்

சிவஸ்ரீ ந.குமாரசாமிக் குருக்கள்

திருமுருகன் கோயில் ரொறன்ரோ,

சிவஸ்ரீ இரவிக் குருக்கள்

திருத்தணி முருகன் கோயில் தமிழ்நாடு

சிவஸ்ரீ வை.நித்தியானந்தக் குருக்கள்

மொன்றியால்,

சிவஸ்ரீ பா. ஸ்ரீராமச்சந்திரக் குருக்கள்

அருள்மிகு சித்தி விநாயகர் கோயில் இலண்டன்

சிவஸ்ரீ இ. தியாகராஜக் குருக்கள

நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயம் என்பீலட் இலண்டன்

ஸ்ரீமான் வரதராஜப் பட்டர்

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரர் கோயில் பிட்ஸ்பேர்க்

சிவஸ்ரீ கணேஷ்சுவாமி தியாகராஜக் குருக்கள்

ரொன்றோ துர்க்கை அமபாள் தேவஸ்தானம்

சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள்

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் கோயில் டென்மார்க்

சிவழ் இ.நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

வேதாகம் சபா இலண்டன்

சிவஸ்ரீ வை.ஸ்ரீமசுந்தரக் குருக்கள்

சிவன் கோயில் லூசியம் இலண்டன்

சிவஸ்ரீ இ.கமலநாதக் குருக்கள் B.A(Hons)

முத்துமாரி அம்பாள் கோயில் இலண்டன்

சிவழி முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள்

ரொரன்றொ கனடா

வேத பாராயணம்

ஸ்ரீ பகவதீஸ்வர சாஸ்திரிகள், ரொரன்றோ. பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீ.சதீஷ் சர்மா, டென்மார்க் பிரம்மஸ்ரீ ஹரிஹர சர்மா, வான்கூவர் பிரம்ஸ்ரீ ப.காங்கேச சர்மா,மொன்றியால்

கோயில் நிர்மான ஸ்தபதி 'வாஸ்து விஞ்ஞானி' 'சிற்பச் சூடாமணி' திரு கருப்பையா தட்சணாமூர்த்தி பிரம்மஸ்டீ வெங்கடேஸ்வர சர்மா, மொன்றியால் பிரம்ஸ்டீ பரணி சர்மா, ரொரன்றோ பிரம்ஸ்டீ சுதன் சர்மா, மொன்றியால் பிரம்ஸ்டீ கேசவன் சர்மா, மொன்றியால்

> யாகசாலை அமைப்பு 'சிற்பக் கலையரசன்' சரவணமுத்து ஜெயராஜா

சைவசித்தாந்த ஆகம சாராம் - சிவாகம செல்வர், பிரதம சிவாச்சார்யர் ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயில், ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதே ஸ்வரர் கோயில் காஞ்சிபுரம், தமிழ்நாடு

சிவஸ்ரீ க. ராஜப்பா குருக்கள் வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

கலியுக மூர்த்தியாகிய கந்தபெருமானின் அருள்மழை உலகெங்கும் வர்ஷித்து பக்தர்களின் உள்ளத்தில் ஆனந்த வெள்ளமாக பெருகி பக்தியையும் தமிழையும் ஒருங்கிணைத்து வளர்த்துவரும் இந்நாளில் கனடா மொன்றியல் திருமுருகன் ஆலயம் மேற்கூறியவைகளுக்கு உதாரணமாக விளங்கி நிற்கிறது என்பதற்கு இவ்வாலயத்தின் சிற்பகலையும் அமைப்பின் பாங்கும் காரணம் எனில் வியப்பில்லை. எங்கு உண்மையான சேவையும் அன்பும் முயற்சியும் உள்ளதோ அங்கு இறைவன் தானாகவே வந்து ஆட்கொள்கிறான். இந்த ஆலய நிர்வாகத்தினரின் விடாமுயற்சியினால் இக்கும்பாபிஷேகம் மிகசிறப்பாக அமைந்துள்ளது. பலவருடங்ளாக பணிபுரியும் இவ்வாலய தலைமை குருக்கள் வேணு அவர்களும் மக்களால் ஸ்ரீ ஐயா என்று அன்புடன்அழைக்கப்படும் வெங்கடேச குருக்களும் விசேஷ குருக்களாக தகழும் வியாகரண சிரோமணி உயர்திரு பூரணதியாகராஜகுருக்களும் இவ்வாலய நிர்வாகத்தினரும் மக்களும் நீண்டகாலமாக கண்ட கனவு பலித்தது.

மே28 2006 10 நாட்களாக பூரண தியாகராஜகுருக்கள் தலைமையின்கீழ் லண்டன் - ஆஸ்திரேலியா, டொரன்டோ இலங்கை இந்தியா முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்த சிவாச்சாரியாகளின் ஆகமக் கிரியைகளால் கும்பாபிஷேகம் இனிதே நிறைவேறி முருகப் பெருமான் பூரணமான ஸாந்தித்தியத்துடன் விளங்கா நிற்கிறான் அருட்பார்வையுடன்.

ஒவ்வொரு நாளும் மக்கள் மிகவும் சிரத்தையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கும்பாபிஷேக பூசை, யாகங்களில் பங்குகொண்டு மனமகிழ்ந்தார்கள் என்றால் இறைவன் திருவருள் எந்த அளவுக்கு மக்களை ஈர்த்திருக்கும் என்பதை அறியலாம்.. கலந்து கொண்டவர்களும் தங்கள் பெற்ற இந்த பேரின்பகாட்சிகளை மனதில் இறுத்தி என்னும் பக்திப்பிரவாகத்தில் மூழ்கி தாங்கள் பெற்ற இப்பேரின்பத்தை சூழ்நிலையால் கலந்து கொள்ள இயலாதவர்களுக்கும் தெரிவித்து அவர்களும் இறைவன் அருளுக்கு பாத்திரமாகும்படி செய்தால் மேன்மேலும் ஆலயவளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகும். இவர்களின் இந்த செயல் இந்தியா காஞ்சிபுரத்திலே குமரகோட்ட பெருமானை பூசிக்கும் அர்ச்சகர் தினம் ஒருபாட்டு தமிழில் எழுதி அதனை இறைவனடி வைத்து திருக்காப்பிட்டு செல்வார். அப்படி வந்தது தான் வடமொழியில ஸ்காந்தம் என்ற கூறப்படும் முருகனின் அவதார மகிமையை கூறும் நூல் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு கந்தபுராணம் என்று விளங்குகிறது. சைவசித்தாந்தத்தின் ஞானநிலையை அறிவிக்கும் இந்நூலில் இல்லாத விஷயங்களே இல்லை. அப்படிப்பட்ட இந்நூலிற்கும் அரங்கேற்ற சமயம் சோதன வந்தது. முதல் பாட்டிலேயே இலக்கணப்பிழையுள்ளது என்றனர் சபையோர்கள். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் என்ற அந்த அர்ச்சகர் இறைவனிடம் வந்து விண்ணப்பித்தார். மறுநாள் ஒரு சிறுவன் வடிவாக இறைவனே வந்து சபையில் வீரசோழியம் என்ற நூலில் இருந்து ஆதாரம் காட்டி மறைந்தனர். அப்போது தான் சிவாச்சாரியருக்காக முருகனே வந்தான் என சபையோர் உணர்ந்து அவரை (குருக்களை) பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

எதிலும் சோதனையில்லையேல் சாதனை இல்லை என்பதற்கு வள்ளியின் திருமணமே ஒரு எடுத்துக்காட்டு. பலவேடங்களில் வந்து வள்ளியை ஆட்கொண்ட வரலாறு அனைவரும் அறிவர். இதுபோலதான் இங்கு பல தரப்பட்ட சோதனைகளை கடந்து அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுடன் மக்களின் அன்பினால் இவ்வாலயம் அமைந்து கும்பாபிஷேகமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது என்றால் இறைவன் முருகன் இந்நாட்டு மக்களுக்கு பூரணமாக அருள்பாலிப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை. அனைவரும் நித்யபூஜைகளையும், விசேஷ பூசைகளையும் சிறப்பாக செய்து இறைவன் கந்தபெருமானின் கழலடி போற்றி பணிந்து அவன் அருள் பெறவேண்டுமென எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளை பிரார்த்தித்து நிறைவு செய்கிறேன்.

மஹா கும்பாபிஷேக மகிமையும் ஆசியுரையும்

வியாகரண சிரோமணி (அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை), சிவாசார்ய கலாநிதி, 'வேத, ஆகம, சைவசித்தாந்த, கிரியா, விசாரத'

சிவழ்நீ. பூரண. தியாகராஜக்குருக்கள் B.A. Hons (Cey)

திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசுவாமி தேவஸ்தான பிரதான சிவாச்சார்யர், மட்டக்களப்பு, சிவானந்த வித்யாலய முன்னாள் சம்ஸ்கிருத, இந்து நாகரிக விரிவுரையாளர், பூர்ணானந்த குருகுல வேத சாஸ்த்ர ஆகம கலாசாலை அத்யாபகர் மொன்றியல், திருமுருகன் கோவில் பிரதிஷ்டா மஹாகும்பாபிஷேக பிரதான சிவாசார்யர் அவர்கள்

மனநிம்மதி சாந்தியினை நாடும் மக்களுக்கு மனச்சாந்தியினையும், உறுதிமிக்க - பொருள்வளம், கல்வி, விஞ்ஞானவளம் மேலோங்கிய ஊருக்கு அழகினையும் அளிப்பன ஆலயங்களே!

"திருக்கோவிலில்லாத திருவிலூர்" என்பது அப்பரது அருள்மொழி.

மொன்றியல் மாநகரிலே கியூபெக் சைவமகா சபையினர், அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் முதலியோரின் உதவியுடன் - விடாமுயற்சியுடன் கனடாவில் மட்டுமன்றி அமெரிக்காவிலும் கூட காணாத காட்சியாக வானுயர்ந்த மிகப்பெரிய ராஜகோபுரம், மிக உயரமான தூபி ஆகியவற்றுடனும் ஒவ்வொரு தூண்களின் நாற்புறமும் அழகுமிகு பேசும்திருவுருவங்களை கனடாவில் எங்குமே காணாதவாறு அமைக்கப்பட்ட கவின் மிகு ஆலயத்திலே, பாரதநாட்டில் மிகச் சிறந்த சிலாவிக்கிரங்களும், தாமிரவிக்கிரகங்களும் மிகமிக அழகாக சாத்திரமுறைப்படி வடித்தெடுத்து வந்து மிகக்கோலாகலமாக பக்திமணம் கமழ வள்ளிதேவசேனா சமேத திருமுருகப் பெருமானுக்கும் விநாயகர் வெங்கடேசர், ஷண்முகர், நடராஜர், துர்க்கை, நவக்கிரகம், பைரவர், ஸ்தம்பப்பிள்ளையார், சண்டேசர் ஆகிய பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் நிகழும் வியயவருடம் வைகாசி 15ந் திகதி (28-05-2006) ஞாயிறு சுபமுகர்த்தத்தில் குடநன்னீர் திருமஞ்ஜனவிழா - மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழவுள்ளது மகிழ்வுதரும் செய்தி.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், யஜமானன் (ஆன்மா) எனும் **அஷ்டமூர்த்திகளாக உ**லகெங்கும் நீக்கமற நிறைந்து காட்சி தருகின்றான்.

இதனை "மூவுருவின் முதலுருவாய் இருநான்கான மூர்த்தியே"... என அப்பர் சுவாமிளும், அட்டன் அழகாக அரைதன்மேல் அரவார்த்து..." என சுந்தரரும், "போற்றி நின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப்புவனம், நீர் தீக்காற்று இயமானன் வான இருசுடர்க் கடவுளானே" என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் போற்றியுள்ளதன் மூலம் அறியலாம்.

பரமாகாசம் எனும் அண்டவெளியினிலே எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறைசக்தியானது வேதமந்திரஒலி மூலம் வாயுபகவானிடமும், ஆங்கிருந்து பலவிதமான மூலிகைகள், தானியங்கள், சமித்துக்கள் மூலம் சக்தமிகு மந்திர உச்சாரணத்துடன் ஓமம் செய்து வளர்க்கப்படுகின்ற (கற்று ஆங்கு எரியோம்பி.... எனும் தேவாரப் பாடல் காண்க) யாக அக்கினியிலும் பொலிவு பெறுகின்றது. பின் நூல், தர்ப்பைக்கயிறு மூலம் அமையும் (நாடீசந்தானம்) எனும் தொடர்பு மூலமாக மேடை மீது வைத்துப் பூசிக்கப்படுகின்ற கும்பத்திலுள்ள நீரினையடைந்து, மேலும் சக்தி யூட்டப்டுகின்றது. ஓம அக்னியில் பூசிக்கப்பட்ட திருவருட் சக்தியினை ஒடுக்கிக் கும்பத்தில் சேர்த்து அக்கும்பத்தை - அந்தணர்கள் வேதமோத - நாதசுரக் கலைஞர்கள் நாதாஞ்சலி செய்ய, பக்தர்கள் பக்திபரவசத்துடன் திருமுறைகளை மனதாரப் பாராயணஞ் செய்து "அரோகரா" எனும் ஒலி வான் நிறைய ஒலிக்க வீதிவலம் வந்து, கருவறையிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள (பிருதிவீ) நில - சம்பந்தமான விக்கிரகங்களின் திருமேனிகளின் மீது, கும்பத்தினில் உறையும் திருவருட்சக்தியினை எழுந்தருளச் செய்து, அக்கும்ப நீரினை திருவுருவங்களின் மீது சொரிந்து அபிஷேகஞ் செய்யும்போது அவ்விக்கிரகங்கள் தெய்வீகசக்தி எனும் உயிர்ச்சக்தி மீதுரப்பெற்று மிளிர்கின்றன என ஆகமங்கள் விதந்தோதுகின்றன. இதனையே கும்பாபிஷேகம் எனும் பெருஞ்சாந்திவிழா விளக்குகின்றது.

மேலும், ஓர் ஆலயம் தெய்வீக சக்தி நிறைந்து அருளொளி பரப்பிச் சிறப்புற அடிப்படையாக முக்கியம் வாய்ந்த சில காரணிகள் உள.

" அர்சகஸ்ய ப்ரபாவேந, அர்ச்சனஸ்யாப்யதி சயாத்

அதிருபஸ்ய பிம்பஸ்ய, சிலாபவதி தைவிகீ" அஃதாவது சிற்பாசாரியரின் கலையம்சம் மிளிரும் எழில்மிகு

திருவுருவங்களின் பொலிவினாலும், முழு ஈடுபாட்டுடன் மனதார அர்ச்சிக்கும் சிவாசார்யர்களின் மகிமையினாலும், குருமாரின் மந்திரம், கிரியை, பாவனை, முத்திரைகள், மந்திர உச்சாரண ஒலி, ஆகியவற்றினாலும் சாதாரணமான கல், ஐம்போன் ஆகியவற்றினால் வடிக்கப்பட்ட சிலைகூட தெய்வத்தன்மை பெற்று மிளிரும் என்பது ஆகம வாக்கு. அத்துடன் " உருவேறத் திருவேறும்" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க - ஆங்கு பக்தர்கள், அடியார்கள் முழுமன ஒருமைப்பாட்டுடன் பிழையறப் பாடிப் பரவும் திருமுறைகளின் ஒலியாலும் அவ்வாலயம் தெய்வசாந்நித்தியம் தெய்வீக ஒளி மிக்கதாக விளங்கும் என்பதும் ஆன்றோர் அருள்மொழி. இவ்வாறு பல உயர்தத்துவக் கருத்துக்கள் நிறைந்த மகாகும்பாபிஷேகத்தைத் தரிசித்தல் மிகப்பெரிய புண்ணியப் பேறாகும்.

இங்கு கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நிகழ்ந்ததைப்போல நித்திய, நைமித்திக, விசேட பூசைகள், மகோற்சவங்கள், அபிஷேக ஆராதனைகள் ஆகியன மேலும் சிறப்புற நிகழ்ந்து, விதிமுறைகள் வழுவாத-நேரகாலம் தவறாத-ஒழங்க, கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய ஆலயமாகவும், திருமுறை வகுப்புகள், சமய கலைகலாசாரங்களைப் பேணி வளர்க்கும் கலைக்கூடமாகவும் வளர்ச்சிபெற்று ஒரு எடுத்துக்காட்டான நற்றிருக்கோயிலாக வளர்ச்சிபெற ஸ்தாபகர் அறங்காவலர்கள் அடியார்கள் அனைவரும் பணிபுரிய வேண்டும் என்பதே எமது வேணவா!

யேலும். "வேதாகம் முறைப்படி சிறந்த ஆலயம் அமைக்க வேண்டும்" என்ற நோக்கில் பலவருடங்களாக டி நன்று இந்தியாவில் தலைசிறுந்த ஸ்தபதியாரைத் தெரிந்து அவர் மூலம் திருவுருவங்களை வடிவடைத்து எடுப்பித்தும். ஸ்குபதி திலகம் தக்ஷிணாமுர்த்தி ஸ்துபதியார் தலைமையில் அவரது சீடர்களில் தலைசிறந்தவர்கள் ுரு எம். அயு தறு நிர்மாணிக்கப்பட, இரவு பகல் பாராது உழைத்த கியூபெக் சைவமகாசபைத்த லைவர், காரியதரிசி ்பா நாருள் சபைபினர் தக்க ஆகமுமுறை ஆலோசனைகூறி வழிப்படுத்திய ஆலயத்தில் நீண்டகாலம் சிவப்பணிபுரியும் ி வாசார் பூ உத்தமர்கள் கும்பாபிஷேக குருமாராக இலங்கை, இந்தி பா-ஐரோப்பா முதலிய வெளிநாடுகளிலிருந்தும் ் புதன்டோ-மோன்றி பலிலிருந்து வந்த சிவாசார்ய பெரியார்களும். எள் என்றால் எண்ணெயாக இரவு பகல் பாருநு அதந்தொண்டு புரியும் தொண்டர் த பூரத்தினரும் தங்கள் குடும்பத்தின் பெயரால், விக்கிரகங்கள், ஆய் பங்கள் சட்டவும் முன்,முவந்து ஏற்றுக்கொண்ட பக்கியுள்ள அன்பர்கள், ஆலய அரம்பகாலம் முதல் மாரிமாரி ுண்டர்லியுந்து பணியாற்றியோர், வருங்காலத்தில் பணியுமோர், ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரும் உபயகாரப் ு, நடக்களும் சரே உதவி-பொருளுகவி முகலிய ஏதோரவரு விதத்தில் பங்குகொண்டோர், பங்கு கொள்கின்றவர்கள் பு சருகாள்ள விழைவோர் ஆகி ப அனைத்து அடியார்களும் சைவநன்மக்களும், நோயற்ற வாழ்வு, குறைவற்ற கொலம். நீண்ட ஆபுள் துன்பநீக்கம், மன அமைதி நற்றொழிந்பேறு-முதலாம் சகல நற்பேறுகளையும் அறு (கங்கையை) தலைக்கொண்ட பரமசிவனின் அருட்குமரனும் ஆறுதலைக்கொண்ட பிரானுமான மொன்றியல்பதியுறை திருமுருகப் பேரமான் திருவருளினால் மேலும் சகல சௌபாக்கியங்களையும் பெற்று பூரணமான ஆனந்த வாழ்வு பெற்றுப்வார்களாக. ஆசிகள் பல.

> குருமாரின் தெய்வீகப்பணிமேன்மேலும் சிறக்க! கியூபெக் சைவமகாசபையினரின் அருட்பணி மேன்மேலும் வளர்க!!! அடியார்களின் பக்திமயமான தொண்டுகள் ஓங்கி வளர்க!!! "வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்" லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகினோ பவந்து" உலகமாந்தரனைவரும் இன்புற்று வாழ்க! சுபம்.

"முத்தமிழ் முருகன் மொன்றியலில் திருமுருகனாக வந்து திருவருள் பொழிகின்றான்"

அனைத்துலக இந்துக்குருபீட அவுஸ்திரேலியப் பொறுப்பாளா், சிவாகம வித்துவான், அவுஸ்திரேலியத் திருமணப்பதிவாளா்,

டாக்டர் சிவஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

மொன்றியல் ஸ்ரீ திருமுருகன் ஆலயத்தில் மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவிருப்பதை அறிந்ததும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி உள்ளத்தில் பொங்கி வருவதை உணர்கிறேன். 1994ம் ஆண்டளவில் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற உலகளாவிய சைவமஹாநாட்டிற்கு வருகைதந்தபோது சைவப்பெருந்தகை திருவாளர் திருநடராஜா அவர்களின் அழைப்பின்பேரில் மஹாநாட்டிற்கு வந்திருந்த பன்னாட்டுப் பேராளர்களும் மொன்றியலுக்குச் சென்றிருந்தோம். ஆத்மஜோதி ஆசிரியர் திரு முத்தையா ஆசிரியர், திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசக மடஸ்தாபகர் திரு சரவணமுத்து சுவாமிகள், சைவப்புலவர் திரு ஈழத்துச் சிவானந்தன், போன்ற பலரும் என்னுடன் அங்கு வருகைதந்து ஸ்ரீ திருமுருகன் திருக்கோவில் அமையவிருந்த புண்ணிய பூமியைச் சுற்றி அனைவரும் வலம்வந்து பிரார்த்தித்து திருப்பணி சிறக்க வாழ்த்துத் தெரிவித்தனர். அவர்களிற் பலர் அமரத்துவம் அடைந்துவிட்டனர். இப்போது திருக்கோவில் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்து பூலோக கைலாசமெனத் திகழுகின்றது. பிரபஞ்சம் என்னும் பஞ்சபூதங்களில் மாபெரும் அளவில் நிறைந்துள்ள சக்தி ஒன்றாகக் கலந்து தாயின் வயிற்றில் பஞ்சபூத (Physical body) உடலை உருவாக்கியபின்னர் ஜீவாத்மா (Soul) உட்புகுந்து நாம் பிறக்கின்றோம். இதனை வேதத்தில்:-

ஆகாஸாத் வாயு: வாயோ: அக்னி, அக்னே: ஆப:, அப்பியப் ப்ருதவீ, பிருதிவ்யா ஒஷதீ:, ஒஷதீப்யோ அன்னம், அன்னாத் புருஷ:

என்று வரமுறைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த தத்துவத்தை அனைவரும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் ஸ்கந்தபுராணத்தில் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்ட ஞானஒளி ஓம் (AUM) என்னும் பிரணவநாதத்துடன் தோன்றியதும் அதனை வாயுபகவான் ஏந்தினார். சிறிது தூரம் கொண்டு சென்று அவர் வெப்பம் தாங்கமுடியாது அக்கினிபகவானிடம் ஒப்படைக்க, அவரும் சிறிது தூரம் கொண்டு சென்று தாங்கஇயலாது வருணபகவானிடம் ஒப்படைத்தார். அவரும் சிறிது தூரம் கொண்டு சென்று ஆற்றாது கைவிடும்போது அதனை சரவணம் என்னும் தர்ப்பைப் புற்கள் மரஞ்செடி கொடிகள் நிறைந்து பூமியிலுள்ள நீர்த்தேக்கத்தில் விட்டதும் அங்கு பூமிசம்பந்தம் கிடைத்ததும் ஆறு குழந்தைகளாகிப் பின் உலகமாதாவினால் ஆறுமுகங் கொண்டு ஒன்றிணைந்து ஒரே உருவம் பெற்றதாக ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாச்சார்ய சுவாமிகள் வர்ணித்துக் கூறியுள்ளார்.

இந்த தெய்வீகத் தோற்ற வரலாற்றின் வழியிலே - சைவாகமக் கிரியாமுறைகளின்படி மஹாகும்பாபிஷேகத்தை ஆலயங்களிலே செய்வதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். ஆலயங்களிலே ஆண்டவன் அருள்சிறக்க மூலகாரணமாக சிறந்த சிற்பவல்லுனரும், மந்திரசித்திகிரியா நிபுணத்துவம் நிறைந்த சிவாச்சார்யர், செம்மனச்செல்வந்தர்களாகிய தர்மசீலர்கள் விளங்குவது மிகவும் அவசியம். இதனை "தெய்வக்கு: சில்பி:, மந்திரக்கு: ஆசார்ய:, தனக்கு: தர்மகர்த்தா" என வாமதேவ பத்ததி என்னும் நூல் செப்புகின்றமை சந்திக்கற்பாலது.

ஸ்ரீ திருமருகன் திருக்கோவில் பணியில் தலைசிறந்த நல்லறிஞர்களாகிய உலகளாவிய புகழ்படைத்த சிற்பவல்லுனர் காரைக்குடி ஸ்ரீமான் தட்சிணாமூர்த்தி தலைமையிலும், உலகறிந்த சிவாகம கிரியா வல்லுனர் வியாகரணசிரோன்மணி சிவஸ்ரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையிலும், புண்ணியசீலர்களாகிய ஆலய திருப்பணி, நிரவாக, பக்த சீலர்கள் அனைவரின் முயற்சிக்கு முருகனே முன்னின்று வழிநடாத்த, அனைத்திற்கும் ஆலோசகராக சிவஸ்ரீ ஸ்ரீ ஐயா அவர்கள் துணைநிற்க பன்னாட்டு சிவாச்சார்யர்கள், வேத விற்பன்னர்கள். திருமறைவல்லார்கள் அனைவரும் கலந்து நடாத்தும் குடமுழுக்குப் பெருவிழாவைத்தரிசித்துப் பேரானந்தமடையப் பெரும்புண்ணியம் செய்துள்ளோம். ஸ்ரீ மொன்றியல் திருமுருகன் திருவருளாலும், அடியார்களின் ஒன்றிணைந்த பெருமுயற் சியினாலும் திருமுருகனின் மஹாகும் பாபிஷேகப் பெருவிழா இனிது நிறைவேறி அனைவருக்கும்திருமுருகனின் திருவருள் பொலிந்து சிறக்க பேர்த் சைவமஹாசபை ஸ்ரீ பாலமுருகப்பெருமானை வணங்கி நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம். சுபம்.

K.PITCHAI KURUKKAL

CHIEF PRIEST
SRI KARPPAGA VINAYAGAR TEMPLE
PILLAYAR PATTI 630207, SIVAGANGAI DISTRICT
TAMIL NADU, SOUTH INDIA

வாழ்த்துரை

எல்லாம் வல்ல கற்பக விநாயகப்பெருமான் திருவருளாலும் ஸ்ரீமுருகப்பெருமான் திருவருளாலும் கனடா நாட்டில் மொன்றியால் நகரில் முருகப்பெருமானுக்கு மஹா கும்பாபிஷேகம் நன்கு நடைபெற்றது, மண்டலாபிஷேக விழாவும் நடைபெற உள்ளது. இலங்கை, இந்தியா மற்றும் இந்து சமயத்தினர் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் இதுபோன்ற திருக்கோயில்கள் அமையவேண்டியது மிக அவசியம். நமது வேதம், சிவாகமம், திருமுறை, சைவசித்தாந்தம், இசை அனைத்தும் திருக்கோயில்களில்தான் வளர்க்க இயலும். அதை நன்கு செய்துவரும் மொன்றியால் முருகன் கோயில் தலைவர் மற்றும் நிர்வாகத்தினருக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள். மேலும் வளர்ந்து சிறப்புடன் விளங்கப் பிறார்த்திக்கின்றோம்.

ஆலயக் குருவின் ஆசிச் செய்தி

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள் ஏறிய மஞ்சை வாழ்க, யானை தன் அணங்கு வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்

முருக<mark>ன் என்றாலே அழகன், அழகு என்று பொருள். தமிழ் என்ற சொல் போல் வல்லினம், மெல்லினம்</mark> இடையினம் சேர்ந்து அமைந்த சொல் முருகா, முருகா என்னும்போது உருகாத நெஞ்சும் உருகும்.

தமிழர் வாழ்வோடு இறுகி இணைந்தது முருகபக்தி. நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களும், ஈழத்தமிழர்களுமே தேமதுரத்தமிழையும் சைவத்தையும் தாம் செல்லுமிடமெல்லும் சென்று பேணிப்பாதுகாத்து பரப்பிய பெருமை பெற்றவர்கள்.

அந்த வகையில் கனடா மொன்றியலில் சைவமஹா சபையினை அமைத்து தமிழ் சைவம் என இரண்டையும் இணைத:து வளர்த்து வருவதுடன் கோவில் என்றால் ஒரு சமுதாய கூடம் என்ற நோக்கில் தமிழ் பள்ளிக்கூடம், நூல்நிலையம் என்றும் கனடாவில் முதல் முதலாக மரம் நாட்டு விழா சங்குஸ்தாபன விழா வசந்த நவராத்திரி, சித்திரதேரோட்டம் உறியடித்திருவிழா என்பன நடாத்தியும் இன்ற இராஜகோபுர விமானம் ஒருங்கே இணைந்த முன்னோடி கோவிலாக திகழ்வது மொன்றியால் திருமுருகன் கோவில்தான்.

இவை எல்லாவற்றும் எல்லாம் வல்ல திருமுருகனின் பேரருள் ஒன்றினாலே முடியும் அந்த பேரருளின் துணையினால் 28-05-2006 மகாகும்பாபிஷேகம் இனிதே நடைபெற்றது. கடந்த 17 வருடங்களிற்கு மேலாக எதிர்பாராத விதமாக கிடைத்த இந்த திருமுருகப் பணியில் அடியேனுடன் ஒத்துழைப்பு தந்த சிவாச்சார்ய பெருமக்கள் நிர்வாகத்தினர், உபயகாரர்கள் தொண்டர்கள் அன்று முதல் இன்று வரை கடமையாற்றிய முகாமையாளர்கள், பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் அடியேன் தளர்வுறும் போதெல்லாம் ஊக்கமளித்து உற்சாகமூட்டி திருமுருக பணியை தொடரச்செய்த எனது அன்புச் சகோதரர் சிவஸ்ரீ வேணுஐயா அவர்களுக்கும் நன்றிகள் பல.

ஆன்மீக பணியில் திருமுருகப் பெருமான் அடிமை சிவஸ்ரீ ஆபதோதாரண வேங்கடேசுவரக் குருக்கள் பிரதமகுரு அருள்மிகு திருமுருகன் கோவில் மொன்றியல் — கனடா

April, 2006

MONTREAL MURUGAN KUMBABHISHEKAM

Many blessings from the Kauai Aadheenam peedam of the Kailasa Parampara to the Hindus of Montreal, Quebec on the occasion of the Montreal Thiru Murugan Temple Kumbhabhishekam, the main ceremonies of which will be held from May 26–28. We know this is the culmination of twenty-two years of dedicated service by volunteer Hindus in Quebec and other parts of Canada. May Lord Murugan abundantly bless all devotees who sincerely and with devotion participate in these kumbhabhishekam ceremonies.

My guru, Satguru Sivaya Subramuniyaswami, often stressed the importance of worshipping once a week at a Hindu temple. He taught that through temples the great Gods are able to contact and inspire us to improve our lives, to see God everywhere, to seek love and harmony in all situations, starting in our home and then with all we meet. As we become more stable in this harmonious relationship we are inspired to bring forth the culture, to share what we have, we it may be passed on to the next generation. The world needs temples and their cultural activities and festivals to bring forth the presence of our great Deities more than ever before.

All of us here at Kauai Aadheenam, and our magazine, HINDUISM TODAY, are always available to help in any way we can to support your efforts. We are especially eager that the next generation learn and practice their Hindu religion with the same spirit and fervor that the generation that preceded them exemplified. We have recently released a digital version of our magazine to increase its appeal to you which can be accessed at www.hinduismtoday.com/digital.

We encourage temples to teach Hinduism to children in a way that stresses the many ways it can benefit their lives. We also suggest that older children be given their own areas of temple responsibilities so that they feel they are an important part of the temple.

Blessings from this and inner worlds,

Bollin the Verglanswami

Satguru Bodhinatha Veylanswami

163rd Jagadāchārya of the Nandinātha Sampradāya's Kailāsa Paramparā, President of Śaiva Siddhānta Church, Himālayan Academy, Hindusm Today Magazine & Hindu Heritage Endowment Kauai Aadheenam • 107 Kaholalele Road, Kapaa, Hawaii USA 96746-9304
Phone: 1-808-822-3012, EXT. 245 • Fax: 1-808-22-4351 • E-mail: bodhi@hindu.org
www.Gurudeva.org

PRIME MINISTER - PREMIER MINISTRE

I am delighted to extend my warmest greetings to everyone attending the consecration ceremony—Maha Kumbhabhishekam—for phase II of the Montreal Thirumurugan Temple.

Faith plays an important role in the community, and this Temple will no doubt serve as a spiritual and social focal point for countless individuals, as well as treasured symbol of your faith's deep roots in the Montreal area.

I know that you will give thanks for this impressive facility—a proud cultural and religious monument for the Hindu community— and I would like to offer you my congratulations and best wishes as you celebrate this important milestone.

May the coming years be filled with peace and happiness for each of you.

OTTAWA 2006

PRIME MINISTER · PREMIER MINISTRE

C'est avec grand plaisir que j'adresse mes plus cordiales salutations à tous ceux et celles qui assistent à la cérémonie de consécration – Maha Kumbhabhishekam – soulignant l'étape II du temple Thirumurugan de Montréal.

La foi occupe une place importante dans la communauté, et ce temple servira sans aucun doute de lieu de rencontre spirituel et social pour une multitude de personnes. Il s'agira d'un symbole précieux des racines profondes de votre foi dans la région de Montréal.

Je suis convaincu que vous saurez rendre grâce pour cette installation impressionnante, un fier monument culturel et religieux pour la communauté hindoue, et je tiens à vous féliciter et à vous offrir mes meilleurs voeux à l'occasion de cette importante étape.

Que les années à venir soient remplies de paix et de joie pour chacun d'entre vous.

OTTAWA 2006

Gouvernement du Québec

Message du premier ministre

Québec, May 28, 2006

Avec la réalisation de la phase II du temple Thirumurugan de Montréal, la communauté hindoue de Montréal ajoute un prestigieux monument sacré au complexe érigé en l'honneur des divinités hindoues et de la dévotion qu'ils inspirent.

Je suis heureux de joindre ma voix à la vôtre à l'occasion de la MAHA KUMBHABHISHEKAM qui vous réunis dans la consécration de ce haut lieu de culte.

Je souhaite que cette importante cérémonie célèbre de façon unique votre foi. Et je souhaite que le temple Thirumurugan soit toujours pour chacun de vous ce lieu de recueillement et de prière, précieux gardien et diffuseur des valeurs religieuses et spirituelles qui vous sont si chères.

With the completion of Phase II of the Thirumurugan Temple of Montréal, Montréal's Hindu community has added a prestigious sacred monument to the complex erected in honour of the Hindu divinities and the devotion they inspire.

I am happy to add my voice to yours on the occasion of the MAHA KUMBHABHISHEKAM, which brings you together in consecrating this major place of worship.

I hope this important ceremony will proclaim your faith in a unique way. And I hope the Thirumurugan Temple will always be for each of you a place for contemplation and prayer, a precious guardian and disseminator of religious and spiritual values that are so dear to you.

Jean Charest

VILLE DE DOLLARD-DES-ORMEAUX

CABINET DU MAIRE

OFFICE OF THE MAYOR

June 2006

Saiva Mission of Quebec 1611 St. Regis Boulevard Dollard-des-Ormeaux, Quebec H9B 3H7

Dear Friends:

On behalf of the council of Dollard-des-Ormeaux, I congratulate all the members of the Saiva Mission on the celebration of the completion of the second phase of your temple complex.

It was my pleasure, along with several councillors, to celebrate your special day with you.

I extend our best wishes for the future to all the member families. May the Almighty extend his blessings on your community.

Yours truly,

Ed Janiszéwski,

Mayor

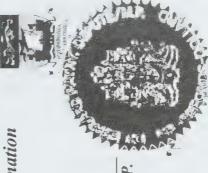

The government of Canada proudly recognizes all the members Le gouvernement du Canada reconnaît sièrement tous les membres

MISSION SAIVA DU QUÉBEC

Merci pour votre dévouement et votre contribution exceptionnels à la nation Thank you for your outstanding service and contribution to the nation canadienne

MESSAGE FROM THE PRESIDENT, SAIVA MISSION OF QUEBEC

It is with immense pleasure that I extend greetings on behalf of the members of the Executive Committee and Board of Trustees of the Saiva Mission of Quebec on this historical occasion of Maha Kumbabishekam celebrations of the Thirumurugan Temple of Montreal. I am very much delighted to note that our temple has become one of the unique Temples in North America providing services to the religious and cultural needs of the community. Fulfilling a an immense project by the community that was a dream for over twenty two years is an accomplishment but not the culmination as there is no end to anyone's imagination in spiritual adherence.

We have witnessed the evolution of this temple with blessings from Lord Murugan from the sod turning ceremony in June 2001 to this day of consecration ceremony on May 28th, 2006 celebrated in a grand manner befitting the occasion.

We would like to express our profound gratitude to all the pioneers since the inception of the temple and all past members of the executive committee and board of trustees, who through their fore-sight have ensured growth and future progress.

All of us in our community and Saivite devotees in North America should be proud of the achievements of the designated members of the building committee for the phase two project who co-ordinated with the executive committee in the performance of their tasks. Needless to say that their dedication, commitment, tolerance, determination and flexibility on the part of each of them have made this Maha Kumbabishekam ceremony, now a reality

The strength of our temple and key success factor of the project has always been the dedicated volunteers who spent long hours at the temple and provided support whenever requested. We are indeed blessed to have volunteers who work with their hearts and have talents and produced work that has enhanced the beauty of our temple. May Lord Murugan bless them all with happiness, prosperity and good health.

It is our good fortune that we were able to obtain the services of K. Dhaksinamoorthy Sthapati, a leading temple architect from Tamil Nadu, India under whose direction the artisans have fulfilled the aspirations of our community by making an authentic and artistic temple with Rajagopuram and Vimanam.

We are grateful to "Sitpakalaiarasan" Saravanas Jeyarajah for his dedicated work from the inception of our temple and thank him for providing us with a magnificent door at the entrance to the Rajakopuram. We also thank him to making us a unique "YAGASALAI" which was greatly admired.

Financing a project of this nature would always have challenges. Thanks to the generosity of the community and well wishers of the temple, in particular those who have sponsored shrines and other items, those who continue to make pre-authorized monthly donations through the bank and others who supported financially in every possible manner including the guarantors who secured the bank facility against mortgage of their own residential homes and investments.

There have been so many people who volunteered to provide assistance in their field of expertise or otherwise.

This Unique temple of Lord Murugan the favoured Lord of the Tamils is going to be the land mark in North America with Dravidian architecture serving the religious, social and cultural needs of the Hindu community at large without any segregation. A revival of intellectual or artistic achievement and vigour, called the renaissance will prevail at all times in these intricate arts of works authentically completed by the artisans under the strict guidance of Vaasthu Vignani Dakshinamoorthy Karuppiah Aachari of Karaikudi – Tamil Nadu, India.

We pray that these additions will facilitate the present generation of Hindu Devotees in Canada in particular and the United States have a total experience with the Almighty. More importantly it is our fervent hope that this monument will become a centre of learning and experience for the fast emerging younger generations. Every Hindu will be proud to associate with and find divine sanctuary in our Temple.

We the Hindus consider it an eternal blessing to witness and participate in the MAHA KUMBHABHISEKAM (consecration ceremony) and this become all the more sacred when we realize that such an opportunity is very rare indeed in our short life span.

We humbly and cordially invite you, your beloved family and friends to participate in Temple worshipping and obtain the eternal blessings of the Almighty.

The MAHA KUMBHABHISEKAM was followed by 48 days of MANDALA ABHISHEKAM (sanctification rituals by priests on behalf of the sponsored devotees each day)

Today, the 15th of July 2006 is the culmination of these ritualistic events and we hope that this souvenir publication along with the New Canada Post's consecration souvenir stamp with the Mission's official First day cover will be a treasured collection of our time in North America for many generations to come.

One cannot be an observer forever please do come and participate and see the richness and serenity of this

New Temple built from every dollar donated by a devotee like you.

May the Grace of Almighty Lord Murugan be with you and your family.

SAIVA MISSION OF QUEBEC

K. Yoganathan President, Executive Committee

தலைவரீன் செய்தி

மொன்றியால் அருள்மிகு திருமுருகன் ஆலயத்தின் பெருமை சான்ற குடமுழுக்கு பெருவிழா மலருக்கு கியுபெக் சைவ மகாசபை நிருவாக உறுப்பினர் சார்பாகவும் அறங்காவலர் சபை அங்கத்தவர்கள் சார்பாகவும் இவ் வாழ்த்துச் செய்தியைத் தருவதில் பெரு மகிழ்ச்சியைடகிறேன். வட அமெரிக்காவின் சிறந்த கோயில்களில் எமது கோயிலும் ஒன்றாக விளங்குவது குறித்துப் பேருவகை கொள்கிறேன். இதன் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலான உறுதியான வளர்ச்சி எமது சமூகத்தின் சமய கலாச்சாரத் தேவைகளை வழங்கும், அதேவேளை வருங்காலச் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் சக்தியையும் அதற்கு அளித்துள்ளது.

முருகப் பெருமானின் அருளினாலே யூன் 2001ல் நடைபெற்ற அங்குரார்ப்பண சங்குத் தாபன விழாமுதலாக மே 28, 2006ல் நிகழ்ந்தேறிய குடமுழுக்குப் பெருவிழா ஈறாக இக் கோயில் உருவாக்கித் திருவாகிப் பெற்ற உன்னத வளரச்சியை நாம் கண்டு களிக்கும் பேற்றினைப் பெற்றவர்களாகிறோம்.

தமது தொலைநோக்குப் பார்வையாலும் தளராத உழைப்பாலும் இவ்வாலயத்தின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட முன்னோடிகளுக்கும் அறங்காவலர் சபையினதும் செயற்குழுவினதும் முன்னாள் உறுப்பினர் யாபேருக்கும் எமது என்றும் மறவா நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆலயத்தின் இரண்டாவது கட்டத் திட்டத்தைச் செயற்குழு உறுப்பினருடன் இணைந்து நிறைவேற்றுதற்கென நியமிக்கப்பட்ட கட்டிடக் குழுவின் சாதனையையிட்டு எமது சமூகத்தவரும் வட அமெரிக்காவில் இருக்கக்கூடிய எல்லாச் சைவ அடியார்களும் பெருமையடைதல் வேண்டும். கட்டிடக் குழுவினரது ஈடுபாடு, அன்பளிப்பு, பொறுமை, உறுதி, புரிந்துணர்வு, தெய்வ நம்பிக்கை எல்லாமே ஆலயத்தைக் கட்டி முடிக்கவும் குடமுழுக்கை நிகழ்த்தவும் உதவின என்பது சொல்லாமலே பேர்தரும்.

தொண்டர்களின் பங்களிப்பும் மகத்தானது. கட்டிடத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கும் ஆலயத்தின் அழகுத் தோற்றத்துக்கும் அவர்களது அதிக நேர உழைப்பும் அளவற்ற ஆதரவும் காரணமாகின்றன. மனம் வைத்து ஊக்கத்தோடும் உறுதியோடும் உழகைகவல்ல திறமை சான்ற தொண்டர்கள் எமக்குக் கிடைத்தமை திருவருட் கொடையேயாகும். அவர்கள் அனைவருக்கும் சீரும் சிறப்பும் நீண்ட ஆயுளும் கிடைக்க எலலாம் வல்ல முருகப்பெருமான் அருள்புரிவாராக!

ஆலயத்தின் சிற்பக்கலைப் பணிகளைத் தமிழ்நாட்டின் பிரபல சிற்பாசாரியரான தபதியார் திரு க.தட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் பொறுப்பேற்றது நாம் செய்த தவப்பயனேயாகும். அவரது மேற்பார்வையில் சிற்பக் கலைஞர்கள் கலைத்துவம் மிக்க சிலைகள், விமானம், இராசகோபுரம் ஆகியவற்றை எமது சமூத்தவரின் விருப்புணர்வுகளுக்குத்தகச் செவ்வனே செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே எமது ஆலயத்தின் வளர்ச்சியுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஒரு கலைஞர் சிற்பக்கலையரசன் சரவணாஸ் ஜெயராசா அவர்கள். இராசகோபுர வாயிலுக்கேற்ற உன்னதமான கதவுகளை ஆக்கித் தந்தமைக்கும் வசதியானதும் வடிவானதுமான யாகசாலையை அமைத்து உதவியமைக்கும் அவருக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இத்தகைய பாரிய திருப்பணிக்குரிய நிதிச்செலவைச் சமாளிப்பதில் எப்பொழுதுமே சவால் இருப்பது இயல்பு. அவற்றை எதிர்கொள்ள உதவிய எமது சமூகத்தவருக்கும் ஆலய ஆதரவாளர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகும். குறிப்பாக, உட்கோயில்களையும் பிறவற்றையும் பொறுப்பேற்றவருக்கும் வங்கிமூலம் மாதாந் நன்கொடைகள் வழங்கியவருக்கும், தங்கள் வீடுகளையும் பிற முதலீடுகளையும் காட்டி கடன் எடுக்க உதவியவருக்கும் மற்றும் நிதியுதவி செய்த எல்லோருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

தொழில் மற்றும் அறிவு சார்ந்த உதவிகள் செய்தவரும் பலர்.

ஆழியா பழம்பெரும் திராவிட சிற்ப, ஓவியக் கலைகளையும், கலாச்சாரத்தையும் பறைசாற்றும் இத் தன் நிகரில்லா ஆலயம் இன, நிற. மொழி வேறுபாடின்றி வட அமரிக்காவில் வாழும் அனைத்து இந்து மக்களினதும் சமய, சமூக, கலச்சார தேவைகளை பூர்தியசெய்வதுடன் எமது இளைய தலைமுறையினர் இந்து சமயத்தின் பொக்கிஷங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும் மையமாகவும் அமையப்போகின்றது. தமிழ்நாடு காரைக்குடியைச் சார்ந்த வாஸ்து விஞ்ஞானி சிற்பக் கலாநிதி கருப்பையா தட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் சிற்பக் கலையின் நுணுக்கங்களை வெகு அழகாக வெளிக்கெணர்ந்துள்ளார்.

இந்துக்களாகிய நாம் ஒரு குடமுழுக்கு விழாவைக் காண பெரும் பாக்கியமுடையவர்களா உள்ளோம். ஒரு குடமுழுக்குவிழாவைக் காண்பது வாழ்கையில் கிடைத்தற்கு அரிய பெரும் பேநாகும்.

கனடாவில், வட அமெரிக்காவில் வாழும் இந்துக்கள் அனைவரையும் தம் குடும்பங்கள், உறவினர்கள், நண்பரகள் உடன் திருமுருகன் கோயிலுக்கு வருகைதந்து வாழிபாடுகளை நடாத்தி பெருங்கருணையைப் பெறும்வண்ணம் வேண்டுகிறோம்.

மகா குடமுழுக்கு விழாவைத் தொடர்ந்து நாற்பத்தி எட்டு நாட்கள் தினமும் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

விய வருடம் ஆனி மாதம் 31ம் நாள் (15-07-2006) சனிக்கிழமையாகிய இன்றுடன் குடமுழுக்கு விழாவும், அதைனைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் மண்டலாபிஷேகத்தினதும் கிரியைகளும், சமய சம்பந்தமான வைபவங்களும் நிறைவாகிறது. இன்றைய தினம் வெளியாகும் குடமுழுக்கு விழா சிறப்பு மலரும், குடமுழுக்கு விழா தினத்தன்று வெளியிடப்பட்ட கனடா நாட்டு தபால் சேவையால் உத்தியோக பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட குடமுழுக்கு விழா தின நினைவு முத்திரையும் வட அமெரிக்காவில வர இருக்கும் பல தலைமுறைகளுக்கு அரிய பொக்கிஷங்களாக் இருக்கும்.

பார்வையாளராக இருக்காமல், தங்களைப்போன்ற தாராள மனதுள்ள ஒவ்வொரு பக்தராலும் கொாடுக்கப்பட்ட ஒவ்வாரு டாலர் நிதியினாலும் கட்டப்பட்ட திருமுருகனின் இக் கோயிலின் அழகையும், தெய்வீகத்தன்மையையும் காண வாருங்கள், திருமுருகனின் திருவருளைப் பெறுங்கள்.

தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பதினருக்கும் திருமுருகனின் திருவருள் கடாட்சம் பரிபூரணமாக கிடைக்கட்டும்.

<mark>ക</mark>ിധ്<mark>പപ്രെക് ச</mark>ൈவ மகாசபை

க. யோகநாதன்

தலைவர் கியுபெக் சைவமகாசபை - நிருவாக சபை

செயலாளரீன் செய்தி

இதந்தரு மனையும் நீங்கி இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும் பதந்தரு இரண்டும் மாறி பழிமிகுந் திழிவுற்றாலும் விதந்தரு கோடியின்னல் விழைந்தெனை யழித்திட்டாலும் சுதந்திர தேவியுன்னை தொழுதிடல் மறக்கிலேனே

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்கள் தமிழ்த்தாய் மீது தமிழன்னைமீது அன்னை பராசக்தி மீது தீராத பக்தி கொண்டு தெவிட்டாத உள்ளன்பாலே இயற்றப்பட்ட இந்தக் கவிதை கியுபெக் சைவமகாசபையின் அருள்மிகு திருமுருகனின் மகாகும்பாபிஷேக தினத்தையொட்டி எனது அன்பு கலந்த காணிக்கையாக சமர்ப்பிப்பதில் முதற்கண் பெருமையும் பெருமிதமும் அடைகின்றேன்.

அருள்மிகு திருமுருகனின் ஆலய வளர்ச்சிதனை ஒருமுறை எண்ணிப்பார்க்கின்றேன். மொன்றியல் மாநகரில் பெல் சேர்ஸ் அவனியு அறை இல 955 ல் அமைந்த வைஷ்ணவர்கள் வழிபாடு செய்கின்ற தொழுகைக் கூடம் அதனுள் ஆறடி உயரத்தில் கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கும் கிருஷ்ணர் - பாமா -ருக்குமணி அலங்காரத் தெய்வச் சிலைகள். வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விசேட நாட்களிலும் சைவர்களாகிய நாம் வழிபாடு செய்யும் ஒன்றரையடி உயரமுள்ள விநாயகர் சிலை கொலுவிருக்கும் இல்லை மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அன்றைய ஆலய பிரதமகுரு திரு வேணுஐயா அவர்கள் பிரதி வெள்ளிக்கிழமையிலும் விசேட நாட்களிலும் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் விநாயகர் தெய்வச் சிலையை வெளியில் எடுத்து அலங்காரம்செய்யும் கண்கொள்ளாக் காட்சி நேற்றுப்போல் இன்றும் என் கண்முன்னே தோன்றுகிறது. தலையிலே பொன் முடியும் காதிலே குண்டலமும் மார்பிலே பதக்கச் சங்கிலிகள், இடுப்பிலே மாறுகரை வேஷ்டியும் சுற்றிவர அதன்மீது ஒட்டியானம், கையிலே, திருப்பாதத்தில் பொன்னிற வளையல்கள் தங்கக் காப்புகள், நெற்றியிலே முக்குறியில் விபூதிப்பூச்சு அதன்மீது முழுப்பிறைவடிவில் சந்தனப் பொட்டும் மின்மினியாய் துலங்கும் குங்குமப் பொட்டு. இத்தனை அலங்காரத் தோற்றம் காண்பதற்கு கண்கொள்ளாக் காட்சி பார்ப்பதற்கு பக்திப்பரவசம் தோற்றுவிக்கும் அற்புதக்காட்சி.

கவாமி உள்வீதி உலா வந்து பிரசாத போஷணம் வழங்கி முடிந்து பக்தர்கள் கூட்டம் இரவு 10 மணியளவில் வெளியேறிச் சென்ற பின்னர் முகத்தினை தொங்கப்போட்ட தன்மையில் அலங்காரம் செய்த வேணுஐயா அவர்களே அவ்விடம் வந்து சாத்துப்படி செய்த அலங்கார கோலத்தை அலங்கோலம் ஆக்கும் செயல் இன்றும்கூட வேதனைதான், நாமெல்லாம் கனடாவிற்கு அகதிகளாய் வந்த காலம். ஆனால் ஆண்டவனுக்கு இடுப்பிலே கட்டிவிட்ட மாறுகரை வேஷ்டியையும் களைந்தெடுத்து பிறந்த மேனியாக்கி ஆறடிச் சிலைகளுக்கு பின்னால் மறைத்துவிட்டே செல்லவேண்டும். ஏனென்றால் வைஷ்ணவர்கள் பூஜை மறுநாள் நடைபெறுகின்றதாம். எம்பெருமான் விநாயகர், அவர்கள் முன்காட்சி கொடுக்கக்கூடாதாம். இதுதான் தொழுகைக் கூடத்தினை நடத்தியவர்களுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் நாளொன்றுக்கு இவ்வளவு வாடகை கொடுக்க வேண்டும். பூஜை முடிந்ததும் உடனடியாக அடுப்டி முதல் அலங்கார மேடைவரை சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். இப்படியான சில சட்டதிட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டுத்தான் வழிபாடு செய்யப்பட்ட காலத்தை எண்ணிப்பார்த்தால் இதயத்தில் வேதனையின் சுமைதான்.

இதனால்தான் எமக்கென்று ஓர் ஆலயம் சுதந்திரமாக வழிபாடு செய்ய கோபுரத்தோடு - கொடித்தம்பத்தோடு - யாகக்கூடத்தோடு வேத-சிவாகம் முறைப்படி ஓர் பரிபூரண ஆலயம் அமைந்திட வேண்டும் என்று எம்மவர் மனதார வேண்டியதுண்டு. பலர் இலட்சியமாய் மனதினில் வரித்ததுண்டு. யானும் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டேன். இதன்பலனாக 1992ம் அண்டு 72ஆயிரம் சதுர அடி நிலம் வாங்கி முறையாக பூமி பூசை செய்து மரம் நாட்டு விழா நடத்தி 1995ம் ஆண்டு மண்டபம் கட்டி பாலாலயம் அமைத்து வழிபாடுசெய்து அலங்காரத் திருவிழாவும் வெள்ளி-செவ்வாய்-மாதப்பிறப்பு-வருடப்பிறப்புக்களில் உபயகாரர்களை ஏற்படுத்தி விசேட பூசைகளும் முறையாக நடத்தப்பட்டது. அதன்பின்னர் 2002ம் ஆண்டு சங்குஸ்தாபனம் செய்து வானளாவிய இராஜகோபுரம் பிரமாண்டமான விமானத்துடன் அமைவுபெற்ற அருள்மிகு திருமுருகனின் கருவறை-அழகொளிர் சிற்பங்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஆறுபடை வீட்டுத்தூண்கள் அதன்மீது பரிவார மூர்த்திகள் நாற்புறமும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகான காட்சிகளுடன் விநாயகர்-வெங்கடேஸ்வரர்-நடேசர்-சிவகாமி-நவக்கிரகம்-வயிரவர் சந்நிதானங்கள் வசந்தமண்டபம் என்பனவும் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் அமையப் பெற்றுள்ளது.

விநாயகர் சந்நிதியில் பல்வேறுபட்ட கணபதியின் தோற்றங்கள் - வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியில் தசாவதார மகிமைகள் வயிரவர் சந்நிதியில் ஈர்உடல் ஓர்தலை நந்திகள் நான்கு மூலைகளிலும் அலங்கரிக்கும் அலங்காரக் காட்சிகள் சமயகுரவரின் ரிஷபகுஞ்சர சந்நிதானம் - பார்க்கும் இடமெங்கும் துவாரபாலகர்கள்-மூலஸ்தான முகப்பினிலே சிவன்-பார்வதி சிலைகள் மூலஸ்தான் வெளிப்புறத்தில6் தெட்சணாமூர்த்தி - விஷ்ணு பிரம்மா கருங்கல் விக்கிரகங்கள் - உட்புறத்தில் அழகன் முருகனின் அற்புத திருவிளையாடல்கள் அமைவு பெற்ற காட்சிகள் என்பவற்றுடன் ஸ்தாபித்து வடஅமெரிக்காவிலேயே முதல்தர முருகன் ஆலயமாக மிளிர்ந்து நிற்கின்றது என்பதனை நினைத்து இன்று என் உள்ளம் பூரிப்படைந்து நிற்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை.

முருகனின் மகாகும்பாபிஷேகம் 28-05-2006 ஞாயிற்றுக்கிழமை தமிழ்நாடு காஞ்சிபுரத்திலிருந்தும் திருத்தணி ஆலயத்திலிருந்தும் தமிழ்ஈழ திருநாட்டிலிருந்தும் டென்மார்க் அவுஸ்திரேலியா-ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் வந்த சிவாச்சாரியார்கள் வேதஆகம முறை தவறாது மிக்க பக்திப்பரவசத்துடன் கும்பபூசைகள் செய்து முறைப்படி குடமுழுக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய காட்சியை காணக் கண்கோடி போதாதென்றே சொல்ல வேண்டும். கண்டவர்கள் பெரும் பேறு பெற்றவர்கள் என்றே எண்ண வேண்டும்.

இப்புனித ஆலயத்தை சிறப்பான முறையில் வடிவமைத்தவர் தமிழ்நாடு காரைக்குடியில் பிறந்த புகழ்பூத்த ஸ்தபதி தெட்சணாமூர்த்தி ஆவார்.

குடமுழுக்கை ஆற்றிவைத்த சிவாச்சாரியார் சிவறீ வியாகரண சிரோன்மணி பூரண தியாகராஜாக் குருக்கள் ஆவார்.

நீண்ட நாள் பெரும்கனவை பெரும்மகிழ்வுடனும் எதுவித பிசகுமில்லாமல் முடிப்பதற்கு பலவழிகளிலும் துணைபுரிந்த இருபத்தியிரண்டு வருட செயற்குழு உறப்பினர்களுக்கும் அறங்காவல் உறப்பினர்கட்கும் ஆலயத் தொண்டர்களுக்கும் பொருளுதவி புரிந்த அன்பு உள்ளங்கட்கும் ஆக்கபூர்வமான அருள்மிகு திருமுருகனின் ஆலய வளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலுமாக பாடுபட்ட அன்பு உள்ளங்கட்கும் வட்டியில்லா கடன்கொடுத்துதவிய ஆலயங்கட்கும் முருகனின் அடியவர்க்கும் மேலும் பலவழிகளிலும் உதவி புரிந்த அன்பு உள்ளங்கட்கும் இன்றைய சைவமகாசபையின் செயலாளர் என்ற முறையிலே எனது அன்புமிகு நன்றிதனை பணிமிகுவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமையும் பெருமிதமும் அடைகின்றேன்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

பக்தியுடன் கியுபெக் சைவமகாசபை செயலாளர் வி.எஸ். இராஜகோபால்

நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானம்

நகுலேஸ்வரம், கீரிமலை, இலங்கை

ஆதீனகர்த்தாவும் பிரதம சிவாச்சாரியாருமாகிய

ராஜராஜு கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள் J.P வழங்கிய ஆசிச் செய்தி

"மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே முன்தோன்றியவர்கள் தமிழர். அதேபோல இப்பூவுலகத் தோற்றத்தில் முதன்முதலில் தோன்றியது மலை. மலைசூழ்ந்த பகுதியான குறிஞ்சி நிலப் பகுதிக்குரிய கடவுள் முருகன். தமிழர்க்கேயுரிய அழகு வழிபாட்டையொட்டி தமிழர்களின் வழிபாட்டுத் தெய்வமானவன் முருகன். முருகு என்றால் அழகு என்று பொருள். தெய்வத்தன்மை. இளமை, இனிமை, மகிழ்ச்சி, அழகு, மணம் எனப்படும் ஆறு தன்மைகளையுடையவன் முருகன். முருகன் என்றும் மாறாத இளமையுடையவன். ஞானபண்டிதன், சிவரூபமான முருகன் தமிழேவடிவானவன். "முருகா" என்று சொல்லும்போது மெய்யெல்லாம் சிலிர்க்க வேண்டும்.

இப்படி முருகபக்தியில் திளைத்தவர்களும், முருகபக்தர்களும் இந்துசமயப்பற்றாளர்களும் புலம்பெயர்ந்த அனைத்துத் தமிழ்மக்களும் மேன்மைபெற ஆன்மீக அருள்பெற, "மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்" என்ற ந்திர வாசகத்திற்கு இணங்க "கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க தாம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் திருக்கோவில்களை அமைத்து உலகமெல்லாம் நமது சமயத்தை வளர்த்து வரும் தமிழ்மக்கள், குறிப்பாக கனடா நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள், சைவசமய அபிமானிகள், அனைவரும் இணைந்து கியுபெக் சைவ மகாசபையினரால் திருக்கோவிலுக்காக பூமி வாங்கப்பட்டு முறையாகப் பூஜை போடப்பட்டு புது ஆலயம் ராஜகோபுரத்துடன் இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சிறந்த ஆலய ஸ்தபதிகளால் சிறப்புற அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலியுகத்தெய்வயம் தமிழ்மக்களுக்கே சொந்தமான, அழகுக்கே இலக்கணமாய் அமைந்திருக்கும். கடல்கடந்தும் தனது பேரருளை உலகமக்களுக்கெல்லாம் வாரிவாரிவழங்கும் முருகப்பெருமானை மூலவராய்க்கொண்டு, விநாயகர், ஷண்முகர், சிவன்-பார்வதி, வேங்கடாஜலபதி, நடராஜர், பைரவர், நவக்கிரங்கள், எனப் பரிவாரமூர்த்திகளையும் அமைத்துள்ளனர்.

இத்தெய்வங்களுக்கு முறைப்படி சிவாச்சாரியர்களால் திருமஞ்சன குடமுழுக்குப் பெருவிழா (28-05-2006) ஞாயிற்றுக்கிழமை சிறப்புற நடைபெற உள்ளது. இந்த மஹா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பான முறையில் நடைபெற எம்பெருமான் நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வரப்பெருமானின் பாதாரவிந்தங்களை வணங்கி ஆசிகூறி வாழ்த்துகிறேன்.

அனைவரும் ஆன்மாவை மேன்மைப்படுத்த செல்லுமிடம் கோயில். கோ-இல் என்றால் அரசன் உறையும் இடம் என்றுபொருள். இங்கே அரசன் என்ற பொருள் இறைவனைக்குறிக்கும். உலகத்துக்கே அரசன் எல்லாம்வல்ல இறைவன். அவன் இருக்குமிடம் திருக்கோயில் ஆகும். இத்திருக்கோயிலிலே தெய்வீகமும், பண்பாடும், பாரம்பரியமும், பக்தியும், அமைதியும், ஆன்மீக உணர்வும், சமுதாய வளர்ச்சியும், மனிதநேயமும், தன்னலமில்லாத சேவையும், நிறைந்து இருக்கவேண்டும். இவற்றைப் பெறமனநலமும் உடல்வளமும் வேண்டும். இவற்றைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே நமது முன்னோர்கள் ஆலயங்களைப் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரை அருகிலும், மலையுச்சியிலும், கட்டமுனைந்துள்ளனர். அதுபோலவே இந்த மொன்றியால் திருமுருகன் கோயிலும் மிகவும் ஆன்மீக நோக்கோடு, அமைதியான சூழலில் அமைத்துள்ளது. இந்த ஆலயத்தில் இறைசகதியும், (முருகனின் அருளும், ஆன்மீகவளமும் பெருகி மக்களெல்லாம் மனம்நிரைந்த வழ்வும்பெரு என்குலதெய்வமான, என்னை வழிநடத்தும், நகுலேஸ்வரப்பெருமானையும் நகுலேஸ்வரநாயகியையும் பிரார்த்தித்து, மொன்றியால் நகரில் அருளாட்சி செய்யும் சிவஸ்வருபியான அருள்மிகு "திருமுருகன் குோயில் மஹாகும்பாபிஷேகம் சிறப்புற நடைபெற எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன். கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நடாத்திவைக்கும் அனைத்துச் சிவாச்சார்யார்களுக்கும் முருகனருள் கிடைக்கும்வண்ணம் ஆசிகள் கூறி வாழ்த்துகிறேன்.

குகமயம்

மாவிட்டபுரம் கந்தகவாமி கோயில் MAVIDDAPURAM KANTHASWAMY TEMPLE

மஹாராஜரி

க.து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அத்ன கர்த்தா - பிரதமகுரு, மாவையாதீனம், மாவிட்டபாம். தெல்லிப்பழை.

T.P:021 222 5799

Maharajasri:

S.D.Shanmuganatha Kurukkal

Governing Authority & Chief High priest Mavai Aadheenam.

Maviddapuram. Sri Lanka.
TELLIPPALAI 28168

ஆசிச் செய்தி

"மேன்மைகொள் சைவநீதி" உலகெல்லாம் வாழ கியூபெக் மகாசபை முருகப்பெருமானுக்கு கனடா மொன்றியல் நகரில் அழகானதோர் ஆலயம் வேதசிவாகம சிற்ப முறகைளின்படி நிறுவியுள்ளனர், என்பதை அறிந்து ஈழநாடும் சபையினரை வாழ்த்தி வரவேற்கிறது. இவ்வாலயம் மூலம் சீவராசிகள் அனைத்தும் சுகங்களை அனுபவிக்க சகலரும் இவ்வாலயத்தில் பற்றுவைத்து அதனோடு முயற்சிகளை முன்னெடுத்து இம்மை மறுமை, வீடு மூன்றையும் பெறும் மார்க்கமாக அறம்செய்து அதன் மூலம் தம்மைப் பக்குவப்படுத்தி பிறரையும் அவ்வழி ஈர்த்து விட வேண்டிய தர்மச்செயல் பக்தர்களது மனதிலும் எண்ணங்களிலும் செயற்பாடுகளிலும் தாங்கினிற்க பழக்குதல் வேண்டும்.

திருவள்ளுவர்கூட இதனை.

"சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனும் அறத்தினூங் காக்கம் எவனோ வுயிர்க்கு" எனவும்

"ಎல்லும் வகையா வறவினை யோவாதே செல்லும் வாயெல்லாஞ் செயல்" என்றவாறும்

மனம் வாக்கு காயம் மூன்றாலும் தருமம் செய்யக்கடவர் என அறியத் தந்துள்ளார். இதற்கெல்லாம் துணைநிற்கவே இந்தவகையில் கியூபெக் மகாசபையினர் சிவதர்ம செயல்களை வளர்த்துவிட ஆலயங்கள் அமைகின்றன. இவற்றிற்காக யானும் மாவைக் கந்தனை நினைந்து சபையினருக்கு திருவருட் உதவிநிற்க வேண்டும். செல்வங்களை வாரிவழங்க வேண்டுமென தினமும் பிரார்த்திக்கின்றேன். எமது ஆசிகளும் அணையும்.

முருகப் பெருமான்தான் இப்பூவுலகில் "தமிழை" அகத்தியர் மூலம் சிவத்தமிழாக பிறப்பித்தவர். எத்தனையோ யுகங்களுக்கு முன்பிருந்தே மகரசங்கிராந்தி, மேடசங்கிராந்தி விசேடதினங்களில் தேவர்கள், ரிஷிகள், கைலாசமலை சென்று கங்கை, யமுனை, மந்தாகினி, பகீரதி தீர்த்தங்களாடி சிவபிரான் மூலம் நீடூழிவாழும் வகைகளைத் அவ்வகையில் ஏழு மேகங்களான சம்பவர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், திருவருள் மூலம் பெறுவர். சங்காரித்தம், துரோணம், தாளமுகீ, நீலவருணம், என்பன தமக்கு வேண்டப்படும் தீர்த்ததாரைகளாக கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, நா்மதா, சிந்து, காவேரி ஆதியாம் நதிகளிலிருந்து பெற்று இப்பூமியை யௌவனமாக அமைத்துவிட வேண்டுமென்பதற்காக மழைமூலம் செழுமையான தீர்த்தத்தை ஜீவராசிகளுக்கு தந்துதவ வேண்டுமென்பதற்காக சங்கிராந்தி காலங்களில் இம் ஏழு மேகங்களும் கைலை மலையில் கூடுகின்றன. இந்த வேளையில்தான் முனிவர்களும், தேவர்களும் அங்கு தீர்த்தமாடி சிவனருள் பெறுகின்றனர்.

முருகப்பெருமான் இவ்வாறு தீர்த்தங்களாடியபின் மலையில் வீற்றிருந்து பக்தர்கள் பாடி மகிழ்ந்து நல்வாழ்வை இளமைகளோடு அநுபவிக்க அவர்கட்கு ஒரு பாஷை வேண்டுமென சிந்தித்த சமயம், அகத்தியரும் அங்கு பிரசன்னமானார். அகத்தியரை அருகில் அழைத்து "அகத்தியனே, பாரில் சீவராசிகள் இன்புற்றுவாழவும் அவர்களது ஞானசக்தியை வலுவூட்டவும் இவற்றை அநுகரிக்க அவர்கள் பேசுவதற்கு ஒரு மொழி வேண்டும். அதையான் உருவகம் செய்யப் போகின்றேன். அதற்கு நீ தான் வலுவூட்டி நிலைத்திட உரியவன்", எனக்கூறி எம்பெருமான்

தனது பன்னிரண்டு கரங்களாலும் அ - முதல் அவ் - வரைகாட்டி இதுதான் உயிர் எழுத்துக்கள் என்றார். உயிர்வாழ மெய் வேண்டுமென அகத்தியர் வேண்டியபோது தனது ஆறுமுகங்களிலிருந்து 18 நெற்றிக்கண்களால் க் முதல் ன் வரையான மெய்யெழுத்துக்களை உருவகம் செய்தார். அகத்தியர் ஐயனே! உயிரும் மெய்யும் தோன்றிவிட்டன. இவை இயங்க ஓர் சக்தி வேண்டுமென வேண்டியதும் தனது திருக்கையின் வேலாயுதம் மூலம் ஃ என்ற எழுத்தையும் கூட்டினார். அகத்தியனே இவ் எழுத்துகட்கு நீர் சப்தங்களை இணைப்பதே உனது கடமை என்றதும் அகத்தியரும் அவ்வாறு இசையை இணைத்தார். இதுவே சப்தசங்கிரகமாக எழுந்தது. தன்னை மறந்து தனக்கோர் தகுதியை அள்ளித் தந்த முருகப் பெருமானை, மரம்வீழ்ந்தது போல் வீழ்ந்து வணங்கியதை கந்தபுராணத்தில்,

ஆசியுற்றுழி அச்சமோ டேயெழி மூதுரைத்தமிழ் முற்றுணர் மாமுனி கோதையுற்றிடக் கொம்பொடுவாங்கிய பாதவத்திற்ப ணிந்துணன் பன்முறை

என கச்சியப்ப சுவாமிகள் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். முத்தமிழ் வாழ எமக்கு தமிழ் எழுத்துக்களைத் தந்த முருகப் பெருமானுக்கு பாரெல்லாம் பூசைகள், வழிபாடுகள் நடத்திடினும் அகத்தியரை யாம் நினைவுகூறுகிறோமோ என்பது ஆராயப்படல் வேண்டும். முருகன் ஆலயங்களில் அகத்தியரையும் பிரதிட்டை செய்து வணங்க வேண்டுமென குமாரதந்திரம்கூட அறியத்தந்திருப்பதை யாவரும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கியூபெக் மகாசபையினரும் இதில் கரிசனை கொள்ள வேண்டும்.

முருகப்பெருமான் எப்போதும் இளமையில்தான் அருட்காட்சி தந்துனிற்பார். நக்கீரர் முருகப்பெருமானை திருமுருகாற்றுப்படையில் "மணங்கமிழ் தெய்வத்து இளநலங்காட்டி" என மிக உயர்வாக வர்ணித்துள்ளார். எம்பெருமான் எப்போதும் வாசனையுள்ள மலர்களை அணிந்திருப்பதால் அம்மலரோடு அவரது இளமையின் வாசனையுஞ் சேர்ந்து தெய்வமணங் கமழும் தெய்வ வடிவென அழகாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

முருகனும் சிவனும் வேறானதல்ல என்பதை குமரபரகுரு சுவாமிகள் தமது கவிவெண்பாவில் "மலர்கண்மூன்றும், தாள்சபையும் மான்மழுவும், மானுமுடன் மால் விடைமேல் மின்னிடத்துப் பூத்த பவளப் பொறுப்பொன்று வெள்ளி வேற்பில் வாய்த்தணைய தெய்வவடிவாகி" எனக்கூற அருணகிரிசுவாமிகள் தமது திருப்புகழில் எம்பெருமானை குமரகுரு பார் வழினின்று "படைத்தளித்தழிக்கும் திருமூர்த்திகள் தம்பிரானே" எனப் புகழ்கின்றார். சிவபிரான்கூட முருகப் பெருமானை உமாதேவியாருக்குச் சுட்டிக்காட்டி "ஆதலின் நமது சக்தியறு முக னவனும் யாமும் பேதகமன்றானம் போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்றான். எதமில் குழவி போல்லான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும் போதமுமழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருளவல்லான்" என உபதேசித்துள்ளார்.

ஒருவர் ஆனந்தம் பெற வேண்டுமாயின் அவரது மனசு இனிமைகளை நாட வேண்டும். அந்த இனிமைகள் காட்சிகள் மூலமாகவும், அழகுகளை ரசிப்பதாலும், இனியவற்றைக் கேட்பதாலும், பரிசுத்தமாக இருப்பதாலும் பெறமுடியும். இவையனைத்தையும் ஒருங்கே பெறும் வாய்ப்பான இடமே ஆலயங்களாகும். இத்தகைய ஆனந்தங்கள் பெற்று மக்கள் இன்புற்று வாழவே ஆலயகட்டிடங்களும், பூசை ஆராதனைகளையும், உற்சவங்களும் அமைகின்றன. எனவே ஆலயங்கள் தோறும் ஒருவரது அகமகிழ்ச்சியையும், ஆற்ற வேண்டிய செயல்திறன்களையும், மனசை அமனசாக மாற்றியமைக்கவும் சமய அடிப்படையிலான விரதங்கள், பண்டிகைகள், விழாக்கள், என்பன ஆலயங்கள் தோறும் தினமும் நடத்தப்படல் வேண்டும். இவ்வாறுதான் சங்ககாலப் பெரியவர்களும் வாழ்ந்து காட்டினர். இக்காலங்களில் சிவநெறி சார்ந்த கலாச்சாரங்கள் நிலை தவறி புதுவிதமான கலாச்சார வளர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றன. இதனாலும்கூட சமய அனுட்டானங்களால் தரவல்ல பலன்கள் குறைகின்றன என்பதை கவனத்திற் கொள்வது அவசியம்.

கியூபெக் முருகன் ஆலயம் மக்கட்காக எழுந்ததெனில் அங்கு சைவக்கலாச்சாரம் பண்பாடு என்பன வளர்த்துவிடல் வேண்டும். தினமும் வேதஆகம நெறி பூசைவழிபாடுகளுடன் உற்ஸவங்களும், பண்டிகைகளும் எழவேண்டும். தினமும் பஞ்சபுராணம் ஓதுதல் வேண்டும். ஆலயத்தொண்டர்களது சிவப்பணி தினமும் நடைபெறல் வேண்டும். இவற்றுக்கான மூலதனங்களை சபையினர் சேர்த்து சேமிக்க வேண்டியதும் மிகமிக அவசியம்.

இம்முருகன் ஆலயத்தை நிர்மாணிக்க முருக<mark>னது துணை இணைந்திருப்பதை யான் உணர்கின்றேன்.</mark> யாரெல்லாம் இதற்கு துணையாகனின்று செயற்பட்டார்களோ அவர்கட்கெல்லாம் முருகன் திருவருள் அமோகமாகச் சொரியவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து, யானும் இவர்கட்கெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

> மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் மாவை ஆதீனகர்த்தா - பிரதம குரு

2

MURUGAN THUNAI

T. R. VEERABAHUIYER

"KUMARA KOTTAM"

32, SOUTH CAR STREET, TIRUCHENDUR - 628 215 TAMILNADU - S. INDIA

வந்த வினையும் வருகின்ற வினையும் கந்தனென்று சொல்லக் கலங்கிடுமே — செந்தில்நகர்ச் சேவலகா என்று திருநீற அணிவார்க்கு மேவ வாராதே வினை.

தென்னிந்தியாவில் முருகன் ஆறுபடை வீடாகவும், யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நல்லூர் முருகன் ஏழாவது படை வீடாகவும், கனடாவில் கியுபெக்கில் உள்ள அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் எட்டாவது படைவீடாகவும் அமைய திருச்செந்தூர் முருகன் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்காக தமிழ்கடவுள் எங்கும் எப்பொழுதும், எந்தநேரமும் உறுதுணையாக வருவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாழ்க வளமுடன்! வளர்க கியுபெக் சைவமகாசபை!! ஆல் போல் தளைத்து ஒங்குக!!!

திருச்செந்தூர் 29-01-2006

இங்ஙனம் **T. R. வீரபாகுஐயர்**

றி செல்வச்சந்நிதி ஆலயம்

alarmin Licrorry

SRI SELVA SANNATHY TEMPLE

THONDAIMANARU.

V. THEIVENDRA IYER

வி. தெய்வேந்திர ஐயிர

பிரதம் தி.நி. நிதல்வி தீதல் (வி. செல்வசசத்திதி, நின்னை நோர்வு நித்தார் சொர்வு

· nu= 12]2/ 4

சிவமயம்

அருவ வுருவவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாகிப் பிரமமமாகி நின்ற சோதிப்பிளம்பதோர் மேனியாகிக் கருணை கூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்குதித்தனன் உலகமுய்ய - கந்தபுராணம்

உலகின் பல பாகங்களிலும் பரந்துவாழும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாம் வதியும் நாடுகளில் ஆலயங்கள் அமைத்து இறைவழிபாட்டிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வாழ்வது எம்மனைவருக்கும் மகிழ்வையும் ஆறுதலையும் அளிக்கின்றது. அத்தோடு நின்றுவிடாது தழிழையும் கற்று நமது பாரம்பரியமிக்க கலைபண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்களையும் ஓம்பி வளர்ப்பது மேலும் உவகை ஊட்டுகிறது.

இவ்வுலகில் இரண்டாவது பெரிய நாடாகத்திகழும் செல்வச்செழிப்பு மிக்க கனடா தேசத்து கியூபெக் மாகாணத்தில் முதலாவதாக எழுந்த முருகன் ஆலயம் இப்பொழுது இராஜகோபுரத்துடனும் பல்வேறு கலை சிற்ப அம்சங்களுடனும் அமைபப்பெற்றுக் கண்ணையும் மனத்தையும் கவரும் வண்ணம் திகழ்வது அறிந்து உள்ளம் பூரிப்படைகிறோம்.

பல லட்சம் பெறுமதிவாய்ந்த இவ்வாலயத்தை நிர்மானிப்பதற்குப் பண உதவிகளை வாரி வழங்கியோர் பலவகையிலும் பாடுபட்டோர் அருந்தொண்டாற்றியோர் அனைவரும் கொடுத்து வைத்தவர்கள் அவர்கள் அனைவரையும் நாமும் பாராட்டுகிறோம், வாத்துகிறோம்.

இவ்வாலயத்தின் மகா கும்பாபிஷேகம் எதிர் வரும் 05.09.2005 திங்கட்கிழமை சிறப்பாக நடைபெற்று இனிது நிறைவேற எல்லாம் வல்ல செல்வச்சந்நிதியானை வேண்டிக்கொள்கிறோம். ஞானமே உருவாகிய நாயகன் வெற்றிவேல் முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளும் இந்நாளில் யாவரும் பத்திபூர்வமாகக் கலந்து சிறப்பிக்வேண்டும் மொன்றியலம்பதி ஒரு ஞானபூமியாகத் திகழ்வதாக.

இவ்வாலத்தில் முறையாகப் பூசைகள் விஷேட வழிபாடுகள் விழாக்கள் அன்னதானம் என்பன நன்கு நடைபெறவும் முருகப்பெருமானது திருவடிகளைச் சரணடைந்து சகல சம்பந்தும் பெற்று அனைவரும் வாழவும் எனது நல்லாசிகளைச் கொள்கின்றேன்.

> மரகதமயின்மேல் வருமுருகா இருநிலமீதில் எளியெணும் வாழ எனது முன்னேடி வரவேண்டும்.

அவ்வளைய வி தெல்வேக்கிற உலக் வி. தெய்வேந்திர ஐயி

> சிரத் உத்து சமாத் உத்தவான் செல்வச் சத்திதி

MESSAGE FROM

K.V. RAVI GURUKKAL

Chief priest SRI SUBRAMANYASWAMY TEMPLE , TIRUTANI

I am blessed by Almighty Murugan to participate in the Maha Kumbabishekam of the Montreal Murugan Temple on 28th May, 2006. The Saiva Mission of Quebec has done a wonderful religious work in constructing a Temple for Murugan.

Murugan as the presiding Deity with Parivara Murthis Ganesha, Perumal, Navgraha, Durga, Bairavar and a Mandapam for Utshava Deities have been installed according to the rules and instructions prescribed by Agama Sastras. The Raja Gopuram is a land mark for the Temple and we can feel as if we are in a Hindu Temple of our motherland, when we visit the Temple.

The Temple has been constructed by a team of sculptors from South India, who are traditional sculptors and constructed according to the Silpa Sastra guidelines keeping in mind the winter weather conditions of Canada.

I am happy to know during my stay in Montreal, though the devotees are far away from their homeland, they have not given up their age old traditional Hindu way of temple worship and I am sure that our children by visiting Montreal Murugan temple will be benefited to upkeep our culture, heritage and religion when they grow up and shine in their respective field of work.

I praise all the members of Saiva Mission of Quebec and the devotees who contributed their mite for constructing the Temple.

I thank all members of Saiva Mission of Quebec, the senior priest Sri Poorana Thiyagaraja Gurukkal, chief priest Sri Venkadeswara Gurukkal(Sri) for giving me the opportunity to associate myself in this great function.

May god bless us all

SARVE JANAA SUKINO BHAVANTU OM SARAVANABHAVA

K.V Ravi Gurukkal Chief Priest Sri Sivasubramaniyaswamy Temple Thiruthani கொள்கபேசி : 2607995, 2608678 கமின்மை புணிவா வித்துவான்

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

பேருள்ளேல் பேருள் அஞ்சல்) சோள் நந்துள் — 641-010, தமிழ்தாடு இணையதனல் - wsww.Peruradinam.com

ស្នើនាស្វែតនា : peruradigaligiyahoo com * peruradiga yahoo.com

anigation to the backfoot anigh

Telephone: 2607995, 2608678 Kailai - Ma - Munivar - Vidwan

Santhalinga Ramasamy Adigal

Peruratheenam, Perur (P.O.)
Coimbatore - 641 010, Tamilnadu
webpage: www.Peruradinam.com
Email: peruradigal@yahoo.com
: perurmatt@ yahoo.com

அருள்மிகு சாந்தலிங்கப்பெருமான் இன்னருள் பெருகுக.

வாழ்த்து

உலகின் ஐரோப்பியக் கண்டத்துயரும் கனடா, மொன்றியால் இலகும் நகரத்தருள் முருகன் இனிய கோயில் எடுப்பித்தார் பலரும் போற்றப் பணிசெய்யும் பண்பார் திருநடராசா அன்பர் நலம் சேர் தமிழர் வழிபாட்டில் நாட்டம் மிகுந்த பணி வாழி!

சிவம்சேர் ஈழத்து இடர்சேரச் சிதறிப் புலங்கள் பெயர் தமிழர் உவக்கும் கோயில் எடுத்தன்பர் ஒன்றி வழிபட்டேத்திடவே கவலை பிணிகள் பலபோக்கிக் கருணை வழங்கும் திருமுருகன் நவமார் கோயில் வளமாக நாளும் போற்றும்திறம் வாழி!

அருள்சேர் நமது கோயில்களில் அயல் ஆதிக்கம் தமிழ்நெறியைப் பொருள்சேர் தமிழாகமத்தால் போற்றும் மரபுதனை இழந்தோம் உருகிப் பாடும் அன்பர்தமது உள்ளக்கவலை போக்கி நலம் தருவான் வள்ளிமணாளன் உயர்தமிழால் போற்ற வாழ்த்துகின்றோம்!

உண்ண, உடுக்க உறைவிடத்தை எய்த ஓயாதுழைத்துயரும் திண்ணமிகுந்த தமிழ் மக்கள் தெய்வப்பணியைச் சிவநெறியைக் கண்போல் போற்றி, கியூபெக் சைவ மகாசபையைக் கண்டுள்ளார் வண்ணம் வடிவம் மிகு கோயி மாண்பாய்க் காண்பார் பணிவாழி!

முந்துதமிழாம் முத்தமிழால் வைதார் தமையும் வாழவைக்கும் கந்தன் நமது தமிழ்த் தெய்வம் வள்ளிமணாளன் கதிர்காமன் சிந்தைக்கினியன் எனப்போற்றும் திருத்தொண்டர்கள் கலைநலம் சேர் ஐந்து நிலைக் கோபுரம்அமைத்த அருள்சேர் பணியை வாழ்த்துகின்றோம்!

வேண்டுந்தங்களன்பு

அன்புள்ள சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம் தெல்லிப்புழை, இலங்கை.

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, SriLanka.

நலைவர்: தர்க்காதார்தரி, சீவத்தமீழ்ச் செல்வி, கணநிதி செல்வி தங்கம்மா ஆப்பாக்குட்டி., J.P.

Dresident:

Dr. Miss. Thangamma Appacuddy, J.P. 01 07 05 Durgaduranthari, Sivathamilselvi,

வாழ்த்துரை

வடஅமெரிக்காவின் வடபால் அமைந்த சிறப்பு மிக்க நகரம் கியூபெக் ஆகும். இங்கு ஒரு சைவமகாசபையை எம் ஊரவர் மதிப்பார்ந்த திரு. ச. நடராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கி நிர்வகித்து வருவது செவிக்கும் சிந்தைக்கும் இனிய செய்தியாகும்.

> "வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பி தாழ்வெனும் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழி பெறல் அரிது."

என்று பாடினார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் அவர்கள். இந்த அருள் நினைவை உலகம் முழுவதிலும் வாழுகின்ற சைவமக்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். தாம் குடியேறிய இடங்களில் எல்லாம் ஆலயங்கள் அமைத்தும் அறச்சாலைகள் எடுத்தும் எம்மவர் பணிபுரிந்து வருவது கண்கூடு. இந்த ஒழுங்கின் பேரில் அங்கு வாழும் எமது சைவச் சிறுவர்கள் சமய அறிவு பெறக்கூடிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். தற்போது சைவாகம முறைப்படி முருகப்பெருமானுக்கு அங்கு கோயில் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கு செல்லும் யாத்திரிகர்கள் சில நாட்கள் தங்கி வழிபாடுகள் ஆற்றுவதற்கும் இருப்பிட வசதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிறைந்த பக்தியுள்ள குறைந்த தொகையான தமிழ் மக்களே இங்கு வாழுகின்றார்கள். என்றாலும் அவர்கள் ஆற்றும் சிவதொண்டுகள் பாராட்டுதலுக்குரியன. எனவே கியூபெக் சைவமகாசபையின் பணிகளை வாழ்த்தி முருகப்பெருமானின் திருவருளினால் அனைத்தும் சிறப்பாக நிறைவேற வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

Baissian Juin The

கண்டுக், செல்வி, தங்கள்மர் அப்பாக்குட்டி Съминориями கெல்லிப்பழை, ஸ்டி லங்கா

AUM

SIVATHONDAN SOCIETY LIMITED

(Registered as a Society under the Societies Ordinance)

TO THE HEART THAT YEARNS, THE LORD DRAWS NIGH

434, KANKESANTHURAI ROAD, JAFFNA, SRILANKA.

ஆசியுரை

03-09-2005.

வேதக் காட்சிக்கும் உபநிடதத்து உச்சியில் விரிந்த போதக் காட்சிக்கும் காணலன் புதியரிற் புதியன் மூதக்கார்க்கு மூத்தவன் முடிவிற்கு முடிவாம் ஆதிக்கு ஆதியாய் உயிர்க்குயிராய் நின்ற அமலன்.

அரியதில் அரிய பரம்பொருளானவர் அடியரைக் காத்தாட் கொள்ளும் அருட்பெருக்காலே கருணைகள் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகனாக உதிக்கிறார். அசுரர் படைகெடுத்து தேவர் சிறை மீட்டு அருளாடல் புரிகின்றனர். அறுபடை வீடுகளில் அகலாது உறைந்து நாடிவந்தோர்க்கெல்லாம் அருள்செய்கிறார். ஊர்தோறும் கோயில் கொண்டு வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈகின்றார். இத்தகைய கருணையே வடிவான கண்கண்ட தெய்வத்தை மறந்து வாழுதல் இயலுமோ?

ஆதலால் எமது இதய கமலம் போன்ற கருவறையில் பெருமானைப் பிரதிட்டை செய்துவழிபாடாற்றி அப்பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டே வாழத்தலைப்படுகின்றோம். திருக்கோயிலில்லாத ஊரை திருவில்லாத ஊரென்று சொன்ன ஆன்றோர் மொழியைப் பொன்னேபோல்போற்றி ஒழுகுகின்றோம். நாம் மேலைத்தேசத்தில் வாழும் வாய்ப்பினைப் பெறலாம். ஆயின் ஆலயமில்லெனின் அவ்வளமான வாழ்வுக்கு இடமான ஊர் அடவிகாடு என்ற எண்ணமே நம் அடிமனத்திலுள்ளது. நாம் எங்கிருப்பிலென் ஏதுசெய்யிலென் எழில் முருகனை நம்மால் மறந்து வாழ இயலாது.

ஆதலினால் நாம் குடிபுகும் இடங்களிலெல்லாம் ஆலயம்அமைத்து நம் வாழ்முதற்பொருளைப் போற்றிசெய்ய விளைகின்றோம். அந்நாட்களில் சாவகம் (யாவா) போன்ற கீழை நாட்களில் நம்மவர் சென்று குடியேறினர். அவ்வாறு குடியேறிய இடங்களிலெல்லாம் ஆலயங்கள் அமைத்தனர். வணிகத்தினாலே பெரும்பொருள் ஈட்டிய அச்செல்வர்கள் வாழ்ந்த இல்லம் ஒன்றும் இன்றில்லை. ஆனால் அவர்கள் அமைத்த கோயில்கள் அழியாச் செல்வங்களாக உள்ளன. இந்நாட்களில் இங்கிலாந்து கனடா முதலாய மேலைநாடுகளில் நம்மவர் குடிபுகுந்துள்ளனர். அவ்வாறு குடிபுகுந்த இடங்களிலெல்லாம் நம் வாழ் முதற்பொருளைப் போற்றிசெய்வதற்கு வாய்ப்பான ஆலயங்களை அமைக்கின்றனர்.

கனடாவிலே மொன்றியல் எனும் இடத்தில் குடியேறியுள்ள நமது அன்பர்களும் கலியுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வமான திருமுருகப் பெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம் அமைத்திருக்கின்றனர். சிறுதொகையினராயிருந்த போதும் இச்சிவனருட் செல்வர்கள் உயர்ந்த கோபுரமும் தூபியும் கொண்ட பெருங்கோயில் எழுப்பியிருக்கின்றனர். பரிவார தேவர்களுக்குரிய கோட்டங்களையும் பலமண்டபங்களையும் கொண்டதாய் பண்டைக் கலைவண்ணத்தைப் பறைசாற்றும் வகையில் அமைந்திருக்கும் இச்சித்திரக்கோயில் முழுதும் அழகிய குமரனுக்குகந்த அழகிய ஆலயமேயாம்.

மொன்றியால் அன்பர்கள் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த இந்நன்று நீடாலயத்துள் ஆவணித் திங்கள் இருபதாம் நாள் திருமுருகர் குடிபுகுவர்.

அன்பரெல்லாம் சிறப்போடு பூசனையாற்றி சிறந்தினிது வாழ்வாராக!

அன்பு ஒம் சிவ அ. செல்லத்துரை தலைவர், சிவதொண்டன் சபை

HINDU TEMPLE SOCIETY OF CANADA

Registered Religious & Charitable Organization-Revenue Canada Reg. No. 11895-842-RR001 No.10865 Bayview Avenue, Richmond Hill, Ontario L4S 1M1 Canada www.thehindutemple.ca

Tel: 905-883-9109 Email: administrator@thehindutemple.ca Fax: 905-883-9834

ஓம் கணபதி துணை

President Sampath Voora

Secretary Rai R Rajadurai

Treasurer Iswarah Kumar

Trustees

M Aravamudan

G Iver

T Ganalingam

G Krishnan

V Kandiah

S Krishnan

S Kumar

S Mailvaganam

K Nathan

K Nagasivakumar

P Paramanathan

K Rachamalla

T Rajaratnam

K S Sathi

S Satkunasingham

N Sivalingam

K Venkataraman

மொன்றியால் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் கும்பாபிஷேக விழா சிறப்பு மலருக்கு கனடாவின் மூத்த கோயிலும், வட அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய இந்துக் கோயிலுமான ரிச்மன்ட்ஹில் இந்துக்கோயிலை நிர்வகிக்கும் இந்துக் கோயில் சபையின் (HINDU TEMPLE SOCIETY OF CANADA) சரர்பில் இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையுமடைகின்றேன்.

கியுபெக் சைவ மகாசபைக்கும் எமது ஆலயத்துக்கும் இருபது வருடங்களுக்கு மேலான நல்லுறவும், தொடர்பும் இருந்து வருகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் எமது ஆலயத்துக்கு நிதி சேகரிப்பதற்காக தமிழ் நாட்டில் இருந்து கலைஞர்களை அழைக்கும்போது கியுவெக் சைவ மகாசபையின் வேண்டுதலின்படி முருகன் கோயில் திருப்பணிக்கு நிதி சேகரிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடாத்த கலைஞர்களை அனுப்பி உதவியுள்ளோம். கனடாவில் நடந்த முதலாவது சர்வதேச சைவ மாநாடாகிய நான்காவது அனைத்துலக சைவ சிந்தாந்த மாநாட்டை இணைந்து நடத்தியுள்ளோம். மேலும் தேவையான போது அந்தணர்களையும், மற்றும் பொருட்களையும் கொடுத்து உதவியுள்ளோம்.

28-05-2006ல் நடைபெற்ற திருமுருகன் கோயில் கும்பாபிஷேகத்தைக் காணும் பாக்கியம் கிடைத்ததையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியும், மன நிறைவும், சாந்தியும் அடைகிறேன். அமைதியான கூழலில் ஆகம் முறை தவறாது இராச கோபுரத்துடன் முருகனுக்கு அழகான கோயிலைக் கட்டி, உலகின் பல பாகத்திலும் இருந்து சிவாச்சார்யர்களை அழைத்து வெகு சிறப்பாகவும், முறையாகவும் கும்பாபிஷேகம் நடாத்திய மொன்றியால் வாழ் சைவ மக்கள் பாரட்டுதற்குரியவர்கள். மொன்றியால் சைவ மக்களின் ஒற்றுமையையும். பக்தியையும், தொண்டர்களின் சேவையையும் கும்பாபிஷேக தினத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. சிறு சமூகம் குறுகிய காலத்தில் பெரும் தொகை செலவில் பிரமாண்டமான கோயிலைக் கட்டி கும்பாபிஷேகம் நடாத்தியது போற்றப்பட வேண்டியதாகும். இன்று உலகத்தில் பரவலாக போற்றப்படும் ஈழத்து மாமுனிவர் சிவயோகசுவாமிகளின் சீடரான, சிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகள் மூல விக்கிரகத்தை உபயம் செய்துள்ளதும் கோயிலுக்கு பெரும் அருளையும். பெருமையையும் கொடுக்கும்.

எதிர்காலத்த்லும் இரு கோயில்களினதும் நல்லுறவு நீடித்து இந்து சமயத்தை சமூகத்தினரது நலன்களுக்கு வேண்டிய வேலைத் திட்டங்களை வளர்ப்பதுடன். எமது உருவாக்கி இணைந்து செயல்பட அண்ணனான பிள்ளையாரும். தம்பியாகிய முருகனும் துணைபுரியவேண்டி பிரார்திக்கின்றேன். மொன்றியால் முருகன் கோயிலைக் கட்டி கும்பாபிஷேகத்தை வெகு சிறப்பாக நடாத்தி பெருஞ் சாதனை புரிந்த கியுபெக் சைவ மகாசபையினருக்கும், அவர்களது முயற்ச்சிக்கு ஆதரவளித்த மொன்றியல் வாழ் அனைத்து சைவ மக்களுக்கும் ரிச்மன்ட்ஹில் இந்துக் கோயில் அறங்காவலர், தொண்டர்கள். நல்வாழ்த்துக்களையும் சார்பில் பாரட்டுதல்களையும். அர்ச்சகர்கள். தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

That A lower Thise

நா. சிவலிங்கம் முன்னாள் தலைவர், அறங்காவலர்

350 # 550 # 350

計量

(8/8)

HINDU RELIGIOUS SOCIETY OF ONTARIO

ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை (Religious and Cultural Organization - Registered No.1201762)

தாபகர்: ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா Founder: Arthmajothy N. Muthiah

9).

Churming Chirip who frame

டுமான்ஸ் பல வருன்மிக் முக்கர் டுமகியவகி பகித்தோறிலிக்க 36 02 5006ல் கடத்தேறிப திருக் நடமுழுக்குப் பெருவிமா சறிக்க மலாகத்த ஹ்ஹ்ஹியோ இந்து சமயப் போவைக் सी म आरामानं इस व्यामाने के केंद्र अमाने के माने कियां मीकाम कार्मीन के मिसीने के அடை தின்றேன்

ுவத்தும் சுறிடுபத் உடல் மகாகனர்த்தும் அத்திரர் கடத்திர் ஆலாக்கில் வழிராடுகள் நடத்திய காலத்திலிருந்தே தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. அச்தக் கோயிலில் எழது சைவ மக்களுக்சூச் சொற்பொழிவ நிகழ்த்தவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளேன். பின்னர் ஆக்மூனதி நா முக்கையா அவர்களின் வருகையைக் கொடர்ந்து அவரால் ஆரம்பிக்கு வைக்கப் பெற்ற இந்து சமயப் பேரவை அன்பர்களும் மொன்றியல் முருகப் பெருமானது ு வடத்துத்த வந்து வணங்கத் தொடங்கினர். இப்பொழுது நடந்த திருக்குடமுழுக்குப் பெருவிழாவுக்கும் எமது அடிபார்கள் 37 பேர் பேருந்து ஒன்றில் வந்து அக்கண்கொள்ளாக் கப் சிரைபுத் தண்டு தனிக்கட முகதப் டெயூமுனின் இன்னருளைப் பெற்றகோடு முனவ திருப்புகழ் ஒதியும் முருகப் பெருமானை மகிழ்வித்கனர்.

எஸ்வரவுற்றுக்கும் நேஹக எழுது பேரவையின் மூத்ச உறுப்பினரும் முன்னாள் செயலாளருமாகிய சைவப் பெரியார் திரு. ச. திருநடராசா அவர்கள் குவிபெக் சைவ மகாசபையுடன் கொடக்க காலத்திலிந்தே அங்கம் வகித்து ஆலய வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்து வருவதையிட்டும் நாம் பெருமைப் படுகிரோம்.

ை வதத்திலே பலரும் பலவிகங்களில் சாகனைகள் படைக்க முமுன்று வருகிறார்கள் நாட்டை ஆளச் சிலர் நாட்டம் கொள்கின்றனர். தேட்டம் தேடப் பலர் திரைகடல் வகின்றனர் இப்புபே தல்வி முருக்குவும், தலைத்துரை என்று தக்கும் துறைகளில் व्यवकारः विराधितः मात्रः विष्णामं मकाना मीकानामा। दिनाक्षं निर्ध नक्षा प्राधिन मीकानं मना கின்னஸ் புத்தகக்தில் இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்பது புலரது கனவு. விளையாட்டு விருகக்க வெய்யிக் போட்டிகள் இவக்காகின்றன

சாகளை தனில் எல்லாழ் கலைசிறந்த சரகளை தோயில் இல்லா உளரில் வரு தோயிலைத் கட்டு முடித்தல் இந்த இணையற்ற சாதனையைச் செய்து முடித்திருக்கும் குவியெக் சைவ மகா சபையினருக்கும் அவர்களது முயற்சிக்கு ஆதரவளித்துவரும் முருகப் பெருமான் அடியவர்களுக்கும் முருகப் பெருமானையே வணங்கி எங்கள் பாரா தெல்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றோம்

> மாரனை வரியாக செய்வோம் ्य अञ्जीलं வாகவில் கமுடும் கண்டுகள் கப்போர்

> > வன்பே சிவம்

of Likewinnin ச*வைப்ப*ர்

"தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே"

சிவம்யம் துர்க்கேஸ்வரம்

ு மூதுர்க்காதேவி அம்பாள் திருக்கோவில் ஸ்தாபகர், அறங்காவலர் சபைத்தலைவர், பிரதமகுரு "திருமுருக குருமணி", "சத்யோஜாத சிவாச்சாரியார்"

சிவத்திரு. தியாகராஜ கணஷ்சுவாமிகள் கனடா இந்துமத பீடாதிபதி வழங்கிய

ஆச்ச்செய்தி

மானிட சமுதாயத்தை நன்நெறியில் வாழ வைக்கும் மனவளத்தினை மக்களுக்கு நல்குவன திருக்கோவில்கள். அன்றைய காலத்திலே, மன்னர்கள் தமது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் ஆலயங்களை அமைத்துப் பரிபாலித்தனர். இன்று மக்கள் அதே கைங்கர்யத் தினைச் செய்து, தாமும் தம்மைச் சூழ்ந்தவர்களும் நல்வாழ்வு வாழ, வழிவகை செய்து வருகின்றனர். "திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்றனர் நம் முன்னோர். திரவியம் தேடும் நோக்கில் நமது பண்பாடுகளையும் நன்நெறிகளையும் தொலைக்காத வகையில் ஆலயங்களை நிறுவும் பெரும் பணியினையும் செய்து வருகின்றனர் கனடாவாழ் சைவர்கள்.

"புல்லினால் கோடியுண்டு புதுமண்ணால் பத்துக்கோடி சொல்லுமா ஞாலம் தன்னில் செங்கல்லால் நூறுகோடி அல்லியங் கோதை கேளாய் அங்கண்மா ஞாலம் தன்னில் கல்லினால் செய்வித்தோர்கள் கயிலைவிட்டகலாரன்றே"

ஒரு ஆலயத்தை கட்டுவிப்பவர்கள் பெறும் பாக்கியம் பற்றி இந்தப்பாடல் கூறுகின்றது. ஆலயத்தின் உருவாக்கத்துக்கு உறுதுணையாய் நின்ற அனைவரும் பெரும் புண்ணியம் செய்தவர்களாகின்றனர். அந்த வகையில், மொன்றியால் மாநகரில், பலரின் அயாரர உழைப்பினால் உருவாகியிருக்கும் திருமுருகன் கோவில், திருக்குட நன்னீராட்டு விழா காண்பது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இந்தக் கோவிலின் அமைப்பினைக் காணும் போது, அங்குள்ள உள்ள சிற்பக்கலைகளும், ஆகம முறைகளுக்கு இணங்கிய கட்டிடகலையும், எமது சைவசமயம் கனடாவில் தழைத்தோங்கும் பேருபாயங்களில் ஒன்றென்பதற்கு சான்று பகர்கின்றது.

ஆலயம் வளர்கின்ற போது மொழி வளர்கிறது: கலாச்சாரம் வளர்கிறது: சிந்தனை வளர் கிறது: ஒருமைப்பாடு தழைக்கிறது: எதிலும் உயர்வு அமைகின்றது: ஆலயங்கள் உருவா கிய பின், அதன் அடுத்தபடியான செயற்பாடாகவே சமூகத்தின் வளர்ச்சிப்பணி அமைகிறது. ஒவ்வொரு மக்களும் ஆலயங்களில் தமக்குரிய பங்கினை உணர்ந்து செயற்பட ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆலயங்களால் தமக்கு ஏற்படும் நன்மைகள் இவை என்று உணர்ந்து அதைப் பயன்படுத்த எண்ணங்கொள்ளல் வேண்டும்.

மொன்றியால் திருமுருகன் ஆலயத்தின் தர்மகர்த்தாக்கள் அனைவரும் செயற்திறன் கொண் டவர்கள். தெய்வ நம்பிக்கை மிகுந்தவர்கள். அயரா உழைப்பில் ஆனந்தங் காண்பவர்கள். அவர்களின் தொடர்ந்த செயற்பாடுகளுக்கு கலியுகத் தெய்வம் கந்தப்பெருமானின் திருவருள் என்றும் துணைநிற்கும். திருமுருகனுக்கு திருக்குட நன்னீராட்டு நிகழும் இந்தச் சமயத்தில், நாடும் மக்களும் வாழ்வாங்கு வாழவும், மேன்மைமிகு சைவ நெறி எங்கும் தழைத்தோங்கவும் ஐங்கரனாகிய விநாயகரை வணங்கி, செந்தமிழ் சொக்கனின் திருவருள் கேட்டு, அவர்களின் அன்னையாம் ஸ்ரீதுர்க்காதேவியை பிரார்த்தித்து எமது ஆசிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரீந் வரசித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் Sri Varasiththi Vinaayagar Hindu Temple of Toronto

3025 Kennedy Road, Unit #10, Scarborough - ON., M1V 1S3. Canada.

Tel.: 416-291-8500 Web: www.vinaayagar.com

சிவமய்

மொன்றியல் **நீ திருமுருகன் திருக்கோவில்** திருப்பணியையும், மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவையும் சிறப்புற நடாத்திய கி**யூபெக்சைவ மஹாசபையினருக்கு**

ரொறன்ரோ ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் வழங்கும்

urmily poortist

மொனறியல் அருள்மிகு திருமுருகன் திருக்கோவில் வட அமெரிக்காவிலேயே சிறந்த சிற்பவேலைப்பாடுகளுடன் உருவாக்கப் ் அற்ற தலைசிறந்த ஒரு கோவிலாக விளங்குகின்றது. இதற்கு திருமுருகனின் அருள் மட்டுமின்றி ஆலய சிவாச்சாரியர்கள். ஆல் நிர்வாகல்தர்கள், தரமகர்த்தாக்கள், தொண்டர்கள், அடியவர்கள் அனைவரும் ஊக்கத்துடனும், ஆர்வத்துடனும், தரும சந்தனையுடனும் மேற்கொண்ட பெரு முயற்சியே இத்தகைய திருவினையாக அமைந்திருக்கின்றது என்றால் அது மிகையாகாது ஆந்தியாயிதுள்ள தலைசிறந்த பல சிற்பவல்லுனர்களைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து தலைசிறந்த ஒரு வாஸ்த்து விஞ்ஞானியும் ு நாரி நிருமாகிய திரு தட்சிணாமுற்றதி. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர் மூலம் பல சிற்பக்கலைஞர்களையும் தமிழகத்தி ் நைது வாக்கூழ்த்து ஆல்யத்தை அமைத்திருப்பதை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது வான்ளாவ உயர்ந்து கம்பீரமாகக் காட்சி 🚁 நட ஆராஜகோ ராத்திலும், ஏனைய விமானங்களிலும் கண்கவர் வர்ணவேலைப்பாடுகளுடன் கலைத்திறன் மிகுந்த சிற்பங்களும சாண்டுபடுகின்றன திருக்கோவிலின் உள்ளே சென்று நோக்கினால் ஒவ்வொரு சந்நிதான கருவறைகளிலும் உரிய முறையில் ்துடவிக் சாமுத்திரிகா லட்சணங்களும் முகபாவனைகளும் நிறைந்த தெய்வச்சிலைகளுடன் ஆலய நிர்மாண விதிகளின்படி ானம். ஜகதி முதலான வரிவர்க்க வேலைப்பாடுகளுடன் மிளிருவதைக்காணமுடிகிறது. துாண்களில் தெய்வத்திரு அவதாரங்கள ட்டன்மு. திருவருள் வீலைகளைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளையும் அமைத்திருப்பது வியப்பைத் தருகிறது. ஆருகனின் கருணையும் ுக மும் உலகொடிகணும் பரந்திருப்பதனால் உலகின் ஐந்து கண்டங்களிலும் வதியும் பக்தர்களும் சிவாச்சாரியர்களும் வரவழைச் சப்பட்டு நூரா கும்பாட இடிகம் மிக்சசிறந்த முறையில் நிகழ்ந்தேறியது. ஆலய <mark>மஹா கும்பாபிஷேகத்தை அனு</mark>பவமும் அறிவும் டா பந்த சிவபுநீ பூரண தியாகராஜக குருக்கள் முன்னின்று மந்திரம், கிரியாவிதிகள், முத்திராபாவனாதிகள் அனைத்தையும் சாஸதிர ரீதியாக நடாத்திவைத்தது முருகனின் சான்னித்தியம் பெருக வழிவகுத்<mark>திருக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்ல</mark>ை.

மேலும், நம் சந்ததியினருக்கு தமிழ் அறிவையும் சமய உணர்வையும் போதிப்பதற்காக பாடசாலையொன்றை நிறுவி அதனை நல்லமுறையில் இயக்கிலருவதையும் நிச்சயம் பாராட்டவேண்டும். நான் கனடாவுக்கு வந்த காலத்தில் அப்போது ஆலயத் தலைவர் பணியிலிருந்து சமய சேவைபுரிந்த திருவாளர் திரு நடராஜா அவர்கள் என்னை அழைத்துச்சென்று அக்கோவிலில் சூரை செய்வித்ததை என்னால் என்றும் மறக்க இயலாது. கனடா மண்ணில் முதன்முறையாக மணியையும் தீபத்தையும் ஏந்தி அங்குள்ள விநாயகரை அரச்சித்த அனுபவம் என் மனதில் நீங்காத நினைவாகப் பதிந்துள்ளது.

இதுபோன்ற கியூபெக் சைவ மஹாசபையின் பணி மேன்மேலும் சிறப்புறவும் தொடரவும் ரொறன்ரோ ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகனின் பாதம்பணிந்து வாழ்த்துகிறேன். வாழ்க! வளர்க! சுபம்.

இவ்வண்ணம்,

சிவாச்சாரிய குலபூஷணம், சிவாச்சாரிய கலாநிதி, திருமணப்பதிவாளர்

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள்

(ஆலயஸ்தாபகர், முதல்வர், பிரதமகுரு)

ர வரப்பித் குருபித்

BNOON SIGNITURE OF STATE OF ST

ள் தர்பகர் **ஞிக**்டி**ரி கவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்** நா! சந்நிதானம் ஆதிமுத்வவர்

ஆதீன முதல்வர். **ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமகந்தர தேசீக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்** இரண்டாவத், குருமலுறா சந்நிதானம்

ลิสาสาสายในฮ์: 2870

Alteria de Big Olgwish.

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், **கிலங்கை.**

06 08 05 HoriHimorralisaLE BOTLI OLOTTON WIND BENJOODI OTE FELDON OF Hom He & Halling Hom was show the Commy BIOLITIS BOOKED TOOK OLINGS ON BUEB LO BIEB JOHN SOON SOONIO Mortan Brain ONE LIBRER MINES OF GOOD TOOK OLINGE SHITE SHEET STEPPENS The LITE CONTENTS Delic Control Contro கவண்டாம் என்றும் நிற்றுமும் செல்பிறானுடைய கோயில் புற்டு செல்யதாறிடும் Owndrighung Diring District Growing Gornary Gronzage aufuico ano Doingonto your Ohuming entro Grandio and one of தாங்கள் வாடும் நாகையிலே இம ஆயயம் அமைத்து ஆன்மிகத்தையும் சைவ From Mentinion who grow allowed Olevane marketer alegan allowed the orthogon இம்மைச்சிம் மறுமைச்சிம் பியம் பயனை அமைவுக்கும், டுக்கும் நால் மைவுகைறையும் வாடி O@BU OHEROND மோத்தார் பாடும் யுகத்தின் தொலவரைக் விளக்டுக்காராக). The BLOYMISAW POBLI ONGLIONAL CONTROLINA CON DEBU DUG LONGO DANG DENNIG HONORS DANG LOOPE QUE LAND COMPANDE DOUT Of MONOR JAMOND POSON TOUSON HOURS HOURS AND STONE NUMBER OF THE MANNER MANNER THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE TO THE MANNER THOUSENED STONE THOUSE STONE STONE STONE THOUSE STONE STON Albert Comis. Blug Out and a loon forward work of the Com Infojo Dio Conni. Operanovary y i Dannova offic and in ma Originio Colombio Bobel Diony

Gacq. mandy

ை. சிவமயும் திருச்சிற்றம்பலா

த்ருக்கம்ல பெ பரமபரை ந திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 23-ஆவது குரு மகாசன்னிதானம் சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சாரிய சுவரமிகள் அவர்கள்

திருவாவடுதுறை - 609 803

BERGE DENLLA

தொலேபேசி எண்: 04364 - 232021

நாள் 26.11.2005

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சின் நீங்காதான் தாள்வாழ்க கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க

அருள் வாழ்த்துரை

சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற் குமரன் தாதைநற் கோழம்ப மேவிய அமரர் கோவினுக் கன்புடைத் தொண்டர்கள் அமர லோகம தாள்வுடை யார்களே.

- அப்பர் தேவாரம்

கனடா மொன்றியால் நகரத்திலுள்ள அருள்மிகு திருமுருகன் கோவில் பெருஞ்சாந்தி விழா வருகின்ற வைகாசி மாதம் 15 – ஆம் நாள் (28.05.2006) அன்று நடைபெற இருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஆணவமலத்தின் அம்சமாக மதிக்கத்தக்க சூரபதுமனால் தேவர்கள் எண்ணிலா இன்னல் உற்றனர். தக்கன் இயற்றிய சிவநிந்தை மிகுந்த வேள்வியில் இணங்கிப் பங்கு கொண்டதால் தேவர்கள் யாவரும் சூரபதுமனின் ஆதிக்கத்தில் சிக்கி வருந்தினர். அவர்களுக்கு விமோசனம் அருளும் பொருட்டு விசேட அருளோடு அவதரித்த சிவகுமாரனே முருகப்பெருமான் ஆவார். ஆதலால் சுப்பிரமணியம் என்று போற்றப்பெறும் கந்தக்கடவுள் எத்தகைய வினைகளிலிருந்தும் நம்மை மீட்டுக் காத்தருளவல்ல கருணைக் கடலாவார்.

இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த முருகப்பெருமானுக்குச் சிவாகம் நெறிப்படிச் சீரிய முறையில் பெருஞ்சாந்திவிழா நிகழப்பெற்று, எங்கும் அன்பும் அமைதியும் நிலைபெற்று, அன்பர்களுக்கெல்லாம் இருமை வளங்களும், சிவபத்தி சிவஞானங்களும் சித்திக்க நமது வழிபடு கடவுளாகிய அருவீயிகு குருனப்பெருங்கூத்தன் திருவடி மலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

பெறுநர்

Mr. S.Thirunataraja Avl., 1611 St. Regis Boul, Dollard Des Ormeaux, Quebec, H9B 3H7. CANADA. _ட சிவ சிவ

கமிலை மாமுனிவர் திருவனர்திகு காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

அதிபர், காசித்திருமடம்.

0435 - 2456655

Ph: 56655

திருப்பனந்தாள் - 612 504

(தஞ்சை மாவட்டம்)

தேதி ____

04-08-2005

வாழ்த்துரை

கனடா மொன்றியால் நகர் ஸ்ரீ திருமுருகன் கோயில் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா 5.9.05-ல் நடைபெறவிருப்பது அறியலாயிற்று. மகிழ்ச்சி. கியூபெக் சைவ மகாசபை அன்பாகள் இப்பெருந்திருப்பணியில் ஈடுபட்டு நிறைவேற்றி, விழாக் கொண்டாடவிருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

கடல்கடந்து வாழ்ந்தும், தமிழ்ப்பண்பாட்டையும், ஆன்மிக உணர்வையும், தெயவா. பற்றையும் மறவாது வழிவழி வளர்த்து அருந்தொண்டாற்றி வரும் சபையினரின் பணி போற்றற்குரியது.

அருவமும் உருவமுமாய், அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய், பிரமமாய் நின்ற சோதிப்பிழம்பே கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும், கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகனாய்த் தோன்றி, கலியுக வரதனாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன அளித்து அருள்பாலித்து வருகிறான்.

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் கருணைப் பெருங்கடலாம் முருகப்பெருமானுக்குக் கடல் கடந்துள்ள கனடா நாட்டில் திருக்கோயில் அமைத்துத் தாயகம்விட்டு நெடுந்தொலைவில் வாழும் தமிழர்க்கு அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி அவனருள் பெறும் வாய்ப்பை நல்கிய சைவ மகாசபைத் தொண்டு மிக மேன்மை பொருந்தியதாம். திருக்கோயிலில் விநாயகர், சிவன், உமை, நடராஜர், திருமால் போன்ற மூர்த்தங்களையும் அமைத்து அனைவரும் வழிபட வாய்ப்பு நல்கியுள்ளமை மேலும் சிறப்பு.

விழாவையொட்டி மலர் ஒன்று வெளியிடவிருப்பது விழாவிற்கு மேலும் சிறப்புத் தருவதாகும். மலர் முருகுமணம் பரப்பி, ஆன்மிக மலராய் மலரும் என நம்புகிறோம்.

விழா இனிதே நிறைவேறவும், சபையினரும், திருப்பணியில் பங்கேற்ற அன்பர்களும், விழாவில் பங்கேற்று முருகப்பெருமான் திருவருளுக்கு உரியராக இருக்கும் அன்பர்களும், சிவஞானமும், தீர்க்காயுளும் மேன்மேலும் பெற்று வாழவும் அருளுமாறு செந்திலாண்டவன் திருவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

சுபம்

சிவ சிவ

ஜெ. / தலைவர்,

கியுபெக் சைவ மகாச்பை,

கனடா.

— குருவே துணை

Thavathiru Kumaragurubara Swamigal

KOUMARA MADALAYAM

Chinnavedampatti (P.O.) Coimbatore - 641 006.

Tamilnadu 21 21

Phone: 0422 - \$66370, 98439 - 66373

தவத்திரு. குமரகுருபர சுவாமிகள்

மடாதிபதி

கௌமார மடாலயம்

சின்னவேடம்பட்டி (அஞ்சல்) கோயமுத்தூர் – 641 006.

26 தமிழ்நாடு

தொலைபேசி : 0422 - 866370, 98432 - 66373

Ref:

217453

Date 19-09 2005

to reach of year is towned or in - 341 - 1300 1 1500 & Stony Drano you is some of som y wood wind 71849 Winn 35 32 Emen , Mensimian Batistan Arma seman selection 1 x 3 2 mm + 453 2 - 357 (3) 91 22781 Brigg Aying 68 8638916 son win 2 su mazzar 2 1634 dopo 1, 120 Uson 1 m 6 3 Blingamis Don Stong Bas Bancona it was by and y6 LANGERIO Exignite simon to Hydren Sunarsion Hospitason single 15the of thurs amon diments in my basing and. Remove, Agrando British British Flooren 2000 37 UN FANDUUM AMMMY 6 I some young 2525 dejyon sons is FIZ GAICEMS I'm icin Com of dig ación of tonz Sting Kongard Astinuman your and a object of French of the sources of Teap and (MIND is 50 Barness, Alth your 50,2 120 2 18 13 5 AM. 1 2 1/2 , From 25 im 50722 Bg 21min wini to Thirtogood, Othory on of of order

முருகா சரணம்

பாலயோகி சுவாமிகள்

திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடம்

BALAYOGI SWAMIKAL
THIRUMURUGAN THIRUVAKKU THIRUPEEDAM
15, JALAN 1/6, Section One
46000 PETALING JAYA - MALAYSIA
Tel. nos. 03 - 77844744 . e-mail : swamiji@tm . net . my

பார்த்திப - ஆடி ²⁰ 05.08.2005

ஆசியுரை

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய் கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே . (கந்தர் அலுபூதி

உலகம் முழுவதும் பரந்துக் கிடக்கும் நமது தமிழ் பாரம்பரியம் ,அதன் முக்கிய அரணாகிய கலைக் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை காப்பது நமது சமயமே.

சமயம் மனிதனை பக்குவப்படுத்துவதோடு,இறை உணர்வை பெறுவதற்கான முறைகளையும் வளப்படுத்துகிறது.

சரியை - கிரியை - போகம் - ஞானம் எனும் நான்கு நிலைகளிலும் நமது அருளாளர்கள் இறைவனின் பரிபூரணமான பேருரளைப் பெற்ற வரலாறுகள் நமக்கு தவச் சான்றுகளாக அமைகின்றன .

முருக வழிபாடு என்பது பல்லாயிரங் காலத்துக்கும் அப்பாற்பட்டது என்பதை ஆய்வுகள் உணர்த்துகின்றன.நமது சங்க இலக்கியங்களும் - குறிப்பாக திருமுருகாற்றுப்படை , அருணகிரிநாதரின் அமுதமொழிகள் , கந்தபுராணம் முதலான பதினெண் புராணங்கள் , இராமயணம் - மகாபாரதம் முதலான இதிகாசங்களிலும் முருகப் பெருமானின் அற்புதங்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

முருகப் பெருமானின் திருக்கோவில்களை அறுபடைவீடுகளாக நக்கீரப்பெருமான் போற்றுகிறார்,சோலைகள் சூழ்ந்த எல்லா திருக்கோவில்களையும் முருகப் பெருமானின் ஆறாவது படைவீடாக குறிப்பிடுவதும் இங்கு போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

ச**தாசிவமூர்**த்தியான **சிவபெருமானின் திருக்குமார வடிவமாகி ,**இச்சா - கிரியா ஞானசக்திகளாக விண்ணவர் குறைதீர்க்கவும் ,மண்ணவர்க்கு வாழ்வருளவும் முருகப் பெருமான் கருணைப் பாலிக்கின்றார்.

" எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ " என அருணகிரிநாதர் போற்றும் முருகப் பெருமானுக்கு ,கனடா - மொன்றியல் திருநகரில் ,அழகிய திருக்கோவில் அமைத்து வேதசிவாகம் முறையில் திருக்குடமுழுக்கு எனும் பெருஞ்சாந்தி பெருவிழாவினை நடத்தவிருப்பதறிந்து பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

உலகு எங்கும் விளங்கும் முருகப் பக்தர்களின் உளந்தனில் " வெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோகரா ! " எனும் மங்கள் கோசங்கள் முழங்க இந்த மாபெரும் வைபவம் சிறப்புற அமைந்து அங்கு வாழும் கந்தனின் சொந்தங்களான அருமையிக்க தாங்கள் அனைவரும் கோலாகலப் பெருவாழ்வு வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

அருட்சோதனைகளை எல்லாம் திருப்பணிச் சாதனைகளாக்கி வரும் கியுபெக் சைவ மகாசபையின் தலைவர் " அருட்பணிச் செல்வர் " உயர்திரு . ச . திருநடராசா அவர்களுக்கும் ஏனைய மகாசபையினர்க்கும் எந்தை பிரபுவான முருகப் பெருமானின் பேரானந்தப் பேரருள் அமையப் போற்றுகிறோம்.

சூடம்

மொன்றியல் திருமுருகன் கோயில் மகா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர்

நா. மகாலிங்கம், பி. எஸ். சி., எப். ஐ. இ. தலைவர் சக்தி நிறுவனங்கள் 74, மவுண்ட் ரோடு,

கிண்டி, சென்னை – 600 032 தொலைபேசி அலு. : 2350814

வீடு: 49996898

ஃபாக்ஸ்: **23500041**

24-1-2006

அன்புடையீர்,

வணக்கம்.

கனடா நாட்டு மொன்றியல் திருமுருகன் ஆலயத்தில் 28–5–2006 அன்று திருக்குட முழுக்கு நிகழவிருப்பதும், அனைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக மலர் ஒன்று வெளிவந்து மணப் பரப்ப இருப்பதும் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஈழத் தமிழ் மக்கள் இன்று உலகெங்கும் பரந்துள்ளார்கள். சைவம் நிலைபெற்றோங்கிய இடம் ஈழம். ஈழத்து மக்கள் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தங்கள் சமயம், பண்பாடு, தமிழுணர்வு என்ற தடம் பெயராமல் வாழ்கிறார்கள். சென்ற இடமெல்லாம் சிவம் பரப்பி வருகிறார்கள். இருபதாண்டுகளுக்குமுன் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற கியூபெக் திருச்சபை சமய வகுப்புக்களையும் வழிபாட்டையும், சமூகச் சிந்தனைகளையும் சிறப்பாக நடத்தி வருவதோடு செந்தமிழ்க் கடவுளாகிய செவ்வேள் பெருமானுக்கு அற்புதமான திருக்கோயிலை எழுப்பிக் குடமுழுக்கை அணிபெறச்செய்ய இருக்கிறது.

1989—இலும் பின்பு சில ஆண்டுகள் கழித்தும் நான் மொன்றியால் வந்திருந்தபோது, சைவத் திருச்சபையின் செயற்பாடுகளை நேரே கண்டு மகிழவும் உறுப்பினர்களின் பேரன்பினையும் விருந்தோம்பலையும் நுகர்ந்து இன்புறவும் வாய்ப்பு உண்டாயிற்று. அந்நினைவுகள் நெஞ்சில் பசுமையாகப் பதிந்துள்ளன.

திருக்கோயில்கள் சமுதாயக் கூட்டுறவின் ஊற்றுக்கள். உறவும், நேயமும், தொண்டும் முறுகிய பிணைப்பு திருக்கோயில்களினாலேயே பரம்பரை பரம்பரையாக நீண்டு நெடிது வாழ்கிறது.

திருமுருகன் வீரமும் ஈரமும் காட்டும் கடவுள். அப்பெருமான் திருவருளால் குடமுழுக்கு இனிது நடைபெறவும், கியூபெக் மகாசபையினுடைய அரும்பெருந்தொண்டுகள் நிலைபெற்றோங்கவும் வாழ்த்துகிறேன்.

> தங்கள் அன்புள்ள, நா. மகாலிங்கம்

MESSAGE FROM

DR CARL VADIVELLA BELLE

INAUGURAL HINDU CHAPLAIN FLINDERS UNIVERSITY OF SOUTH AUSTRALIA

The construction of a temple represents far more than the mere expenditure of dollars and cents, or the compilation of stones and mortar. Within the Saivite Hindu tradition, temples are the dwelling places of God and Gods, a locality where communication between the three worlds is most readily facilitated. It is said that while the Divine is omnipresent, His presence is more easily accessed within a temple, and that worship performed to a sanctified murthi magnifies one's thoughts, supplications and devotions.

The establishment of the Thirumurugan Temple in Montreal is a concrete symbol of the determination to perpetuate the spiritual and philosophical richness of Hindu worship within a new setting, and to offer fellow Canadians insight into the great traditions which form the basis of the Saivite Hindu outlook – inquiry, patience, compassion, generosity, and search for enduring Truth, collectively comprising the accumulated millennia of wisdom and the deepest revelations of many of the greatest souls throughout the history of humankind.

While we know that God is transcendent, and that the soul bears no mark of nationality, the fact remains that due to a complexity of historical and cultural factors, Murugan worship has become closely identified with the Hindu communities of South India and Sri Lanka. Wherever South Indians have migrated – whether to North America, Europe, Africa, or other parts of Asia – the love of Murugan has been transplanted with them. The construction of a Murugan temple in Montreal is the latest link of an expanding global network of such temples. Surely this process represents a Force somewhat greater than mere coincidence?

My own introduction to the worship of Murugan came to me in 1978 while I watched the festival of Tai Pucam at Batu Caves, outside Kuala Lumpur, Malaysia. Little did I suspect at the time that this would lead to a lifelong involvement with this remarkable, fascinating and profound deity, that I myself would bear a succession of kavadis, both in Malaysia and India, and that my search would introduce me to the unbelievable richness and fullness of Tamil culture and history. I can confidently assert that my own appointment as Hindu Chaplain at Flinders University foreshadows many other such appointments throughout the Western world.

May the illimitable grace of Lord Murugan, the Holder of the Shakti Vel, infuse our thoughts and guide our actions.

AUM NAMASIVAYA

Carl Vadivella Belle Hindu Chaplain Flinders University of South Australia

Love is God

London Sivan Kovil Trust

இலண்டன் சிவன் கோவில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No: 1051516

4A Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES
Tel: 0208 318 9844 Fax: 0208 318 2108

Board Of Trustees

PresidentDr. S. Somasegaram

Vice President Dr. T. Sriskandarajah

Secretary Mr. K.V. Kanesamoorthy

Asst. Secretary Mr. V. Krishnanandharaj

Treasurer Mr. T. Arulthas

Asst. Treasurer Mrs. V. Gengatharan

Builiding & Finance, **Sub- Committee Chairman** Dr. S. Rajasundaram

Community Service, Sub-Committee Chairman Dr.(Mrs) V. M. Karunaharan

Cultural Activity, Sub-Committee Chairman Mr. S. Yogarajah

Mr. S. Balasundaram Dr. S. Navaratnam Mr. N. Satchithananthan Mr. N. Sivasubramaniam Dr.S. Sivathasan

Bankers:

- Barclays Bank Plc, Dartford Branch
- 2. Lloyds Bank Plc, Billericay Branch
- 3. Natwest, Kingston Upon Thames

Auditors: B.W. Chatten Brentwood

Solicitors: Nathan (K.P) & Co 12.06.2006

திருக்குட முழுக்கு கண்ட மொன்றியல் திருமுருகன் கோயில்

தன்று இருக்கும் இடமெலலாம் சுலான் இருக்கும் இடம் என்று கூறப்படுவது உண்டு. முருகன் எனறாலே அழகு என்று பொருள். -அதிலும் முருகப்பெருமாறுக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு யாதெனில் நக்கீரப்பெருமானல் "தமிழ்க்கடவுகள்" என்று போற்றப்பட்ட தனித்துவம் கொண்டவர். முடுகளின் அருவருள் புரணமாகப் பெற்றால் எந்தவித பயமும் யனதிலே இருக்காது, அதை அனுபவ ரீதியாக அருணகிரிநாதர் கூறுவார் "நாள் என்டெயும் விளைதான் என்செயும்" என்று எதற்குமே அஞ்சாத தல்மையை முருகளின் பூரண திருவருளை அனுடவித்து சுந்தர் அலங்காரச்தில் பாடியுள்ளார். அந்த வகையல் க்கூடா விமாகாறியல் பகுகியில் அமைந்துள்ள திறுந்கள் ஆலயம் ஆகமபூரணத்துவம் உடைபதாய் அமைந்திருப்பது புலம் பெயர் நாடுகளில் அமைந்துள்ள *-*ผู่อนเทิ่รส: அனை த திற்கும் முன்னுதாரணமாய் இருக்கின்றது. கம்டிரமாகத திகழம் பஞ்சதள ராஜ கோபுரம் ஆகமங்களுக்கு ஏற்ப அமைந்த மூலஸ்தான "துவிதள" விமானம், ஆலயத்தை சுற்றி அழகான பிர சாரமும், விருட்சங்களும், என எமது தாய் மண ஆலயங்களில் இருக்கின்ற அவைத்து அம்சங்களும் கொண்ட அழகிய ஆலயமாக அமைந்து வட அமெரிக்காவின் மிகல் பெரிய முருகன சோயில் எள்சின்ற பெருமையை பெறுகின்றது. இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பத்தில் இருந்து இன்றுவரை தொண்டாற்றி சம்பிர ஆலபமாய் காட்சிதர வைத்த கியூ டெக் சைவ மகாசடையினர்கள் சிவாச்சாரியார்கள் מונחנויפו பக்கப்பொருமக்கல் முறுகள் நின் கிடைக்கப்டியார்க்கிற்கு அள்புகலந்த வாழ்ந்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிடும்.

"போற்றி ஓம் நமசிவாய

্রজন্যত্ততার

செயலாவர்

டாக்டர் S சோமசேகரம்

VK & Com reprised

Hindu Temple of Ottawa-Carleton Inc. 4835 Bank Street, Gloucester, Ontario K1X 1G6

On the Occasion of MAHA KUMBHABHISHEKAM

(Consecration Ceremony)

21

MONTREAL THIRUMURUGAN TEMPLE

by Saiva Mission of Quebec. 1611 St Regis Blvd, Dollard de Ormeaux, Quebec.

On behalf of the Board of Directors and Devotees of this Temple,

I have great pleasure in conveying our Best Wishes for a great success
on this occasion; including our prayers for Bhagawan's (Almighty's)

Blessings for all rituals connected with the Maha Kumbhabhishekam.

We hope and pray that your Mission will be a valuable source of inspiration to all Hindus in North America.

With Compliments and Best Wishes

De. Shir Jindal

President

May 28, 2006.

NEW ZEALAND THIRUMURUGAN TEMPLE

174A Marua Court, Marua Road, Ellersle, Auckland P.O Box 17,375, Greenlane, Auckland Phone Number: (09) 525 1026

MESSAGE OF FELICITATIONS

The New Zealand Thirumurugan Temple Society is delighted to send its blessings and felicitations to the Saiva Mission of Quebec on the occasion of the Maha Kumbabishekam of the Murugan Temple on 28 May 2006.

We are especially delighted that your temple, much as ours is the happy culmination of the dedicated prayer and single minded efforts of the members of the Tamil Hindu community in Montreal, who have given of their best for over two decades to ensure that they are blessed with a Murugan temple built according to Sastric and Agamic rites.

May the temple bring much joy to our Hindu brothers and sisters of Montreal and grow into a much sought after divine abode, where they can nourish their spiritual urge and worship in the beauty of holiness.

We are heartened that this temple will serve as a beacon in the global network of Murugan temples built in major cities in the various countries, where our compatriots have settled and which have the special blessings of being sponsored by His Holiness of Kaui Aadheenam.

We are glad, like our temple the Montreal Murugan temple will serve as a vibrant focal point for the Hindus of Montreal for conducting classes for children in Tamil language, Hinduism, Carnatic music and dance and other cultural and religious activities and fostering love, harmony and spiritual growth of the community.

Let the temple's chimes be heard far and wide. Let it inspire its worshippers to work together, serve together, walk together and pray together for the well being of all peoples and for universal peace and harmony.

With Much Love

T.V Singham President

உ சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா

கனடா ரொறன்ரோ ஸ்ரீ ஐயப்பன் ஆலயம் அருளிச் செய்யும் மொன்றியல் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருஞ்சாந்தி விழாவுக்கான வாழ்த்துச் செய்தி

திருமுருகன் அடியார்களே!

வட அமெரிக்கக் கண்டம் கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கண்டமாகும். வாழும் மக்களுக்கு வழிவகைகளும், வந்து குடியேறும் மக்களுக்கு புகலிடமும் வழங்கி ஆதரிக்கும் புண்ணிய பூமி. இப் புண்ணிய பூமியில் வான் இழித்து இம் மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொள்ளும் வள்ளலான பரம் பொருள் வேண்டும் இடங்களில் எல்லாம் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கின்றான்.

கியூபெக் மாநிலத்திலே மயில் ஏறும் பெருமான் கருணை கூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகனாய் மக்கள் வாழ்ந்து மகிழ்ந்து சிறக்க பெருக்கோயில் எடுப்பித்து திருக்குடமுழுக்குப் பெருவிழா காணும் செய்தி திருமுருகனின் உறவும் உரிமையுமான ஸ்ரீ ஐயப்ப பெருமானுக்கும் அவன் அடியார்களுக்கும் ஆனந்த பரவசத்தை உண்டாக்கும் செய்தியாகும்.

நமது மக்கள் கடவுள் குடும்பம் கடமை என்னும் மூன்று தளங்களிலும் நெறிமுறைமைகளோடு வாழ்ந்து ஏனைய இனங்களோடு நட்புரிமை தழுவி கனடாவின் பிரதான வாழ்கை நீரோட்டத்தில் தனித்துவ அடையாளங்களோடு தலை நிமிர்ந்து திகழ மொன்றியல் முருகன் ஆருள் பாலித்து சகல செல்வங்களையும் சித்திகளையும் வழங்கியருள்வான்.

மொன்றியலில் பெருங்கோயில் அமைத்து மக்கள் இனத்திற்கு மாண்பரிய அருள்பணி செய்த அடியார்களை வாழ்த்துகிறோம். வணங்குகிறோம். அன்னதானப் பிரபுவான நமது ரொறன்ரோ ஸ்ரீ ஐயப்பன் தனது திருக்கண்களால் கும்பாபிஷேகம் இனிது நடந்து சிறப்பெய்தி பூரண நிலை கொள்ள அருள் பாலிப்பார்.

ஸ்ரீ ஐயப்பன் திருவடிகளை வணங்கி "பெருஞ்சாந்தி காணாது பேதாதியோ பூம்பாவாய்" என்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தேவார வரியை சிந்தித்து நாமும் வாழ்த்துகிறோம். வாழிய மக்கள்! வளர்க நம் வாழ்க்கை! ஓம் சாமியே சரணம் ஐயப்பா.

ரொறன்ரோ கனடா 28-05-2006 இங்ஙனம் ஆலய அறங்காவலர் சபையினர் கனடா ஸ்ரீ ஐயப்பன் ஆலயம் ரொறன்ரோ

மஹாகும்பாபிஷேகக் கிரியா விளக்கம்

வியாகரண சிரோமணி (அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை), சிவாசார்ய கலாநிதி, 'வேத, ஆகம, சைவசித்தாந்த, கிரியா, விசாரத'

சிவழ் பூரண. தியாகராஜக்குருக்கள் B.A. Hons (Cey)

திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தகவாமி தேவஸ்தான பிரதான சிவாச்சார்யர், மட்டக்களப்பு, சிவானந்த வித்யாலய முன்னாள் சம்ஸ்கிருத, இந்து நாகரிக விரிவுரையாளர், பூர்ணானந்த குருகுல வேத சாஸ்த்ர ஆகம கலாசாலை அத்யாபகர் மொன்றியல், திருமுருகன் கோவில் பிரதிஷ்டா மஹாகும்பாபிஷேக பிரதான சிவாசார்யர் அவர்கள்

எங்கும் பரந்துள்ள பரம்பொருளான இறைவன் ஆன்மாக்கள் உய்வுபெற மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என அமர்ந்து பேரருள் பாலிக்கின்றான். "சிவேநஸ்தாபிதம் சைவம் சைவேநஸ்தாபித: சிவ:"

சிவபெருமான் தன்னை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு அருள்பெற்று உய்ய நம்மைப் படைத்தான் என்கிறது காரணாகமம். நாம் செய்யும் செயல்களை விதிமுறையாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதனை திருநாவுக்கரச சுவாமிகள் "விதியினாற்றிட வல்லார்க்கு கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர் வீரட்டனாரே" என்று ஓதியுள்ளார்.

ஒரு ஆலயத்திலே குடநீராட்டு திருமஞ்ஞனவிழா - மஹாகும்பாபிஷேகம் நிகழும் வேளை அங்கு நிகழும் கிரியைகளில் முக்கியமானவற்றினை எம்குலதெய்வமான கந்தசுவாமியார் கழலிணையினை நினைந்து எழுத விழைகின்றேன்.

பூர்வாங்கக் கிரீயைகள்:-

1. விக்னேஸ்வர பூஜை:

எந்தக் காரியங்களையும் தொடங்குமுன் வினைகளை நீக்கி விக்கினங்களை களையும் விநாயகனை முறைப்படி பூசித்தபின்பே தொடங்குதல் மரபு. பின் வருணகும்ப பூஜை, பஞ்சகவ்ய பூஜை புண்யாகவாசனம் முதலியன நிகழும்.

2. தனபூஜை:-

திரவிய விபாகம் - (விபாகம் = பங்கிடல்):-பிரதிஷ்டை, கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய நிதியினைச் சேகரித்தபின், தனலக்ஷமியினை கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்து முறைப்படி பூஜை ஓமம் செய்து அந்த புனித நீரினால் தனத்துக்கு (காசுகளுக்கு) அபிஷேகஞ் செய்து சுத்திகரித்து தங்க-வெள்ளி-செப்பு தாம்பாளத்தில் பட்டின்மீது வைத்து அந்த நிதியினை ஆசார்யருடன் யஜமான் சிரசில் சுமந்தவாறு பக்தர்களுடன் வீதிவலமாக கொண்டுவந்து லக்ஷம்பூஜை செய்து அந்நிதியினை பதினொரு பங்காகப் பிரித்து வைத்து யாகத்துக்கு 3 பங்கு அபிஷேகத்துக்கு ஒரு பங்கு, ஆசார்யருக்கு ஒரு பங்கு, மூர்த்திபர்களான குருமாருக்கு ஒருபங்கு, பிராமண போஜனம் முதலியவற்றுக்கு இரண்டு பங்கு, ஜபம், பாராயணஞ் செய்வோருக்கும் தானங்களுக்குமாக இரண்டு பங்கு, மண்டலாபிஷேகத்துக்கு ஒரு பங்கு எனத்திட்டமிட்டு தர்மகர்த்தாவிடம் ஒப்படைத்து, "சிவதர்மம்" பற்றி உபதேசித்தலும் நிகழும்.

3. ஆசார்யவரணம்:-

இது கோயில் தர்மகர்த்தா பிரதிஷ்டை செய்ய தகுதிமிக்க சிறந்த சிவாசார்யாரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொறுப்பினை ஒப்படைக்கின்ற கிரியையாகும். பின்பு சிவாசார்யார் மேற்படி பிரதிஷ்டைக்குத் தகுந்த போதகாசார்யர், சர் வசாதகர்கள், சாதகர்கள், ருத்விக்குகள் முதலியவர்களை உரியபடி நியமிப்பார்.

4. விப்ரானுக்ஞை:-

வேதசிவாகம் வல்லுனர்களான பெரியோர் முன்னிலையில் தக்ஷிணை, தாம்பூலம் கொடுத்து "யான் இப்பிரதிஷ்டை" செய்யத் தகுதியுள்ளவனா? என்று வினவ "சபையோர்" தகுதியுடையவரே" என்று ஆமோதிப்பது ஆகும்.

தே வானுக் ஞை:- (இறை வனிடம் அனு மதி பெறல்)விநாயகர், மூலமூர்த்தி, சிவன்அம்பிகை, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களிடமும் சண்டேஸ்வரரிடமும் சென்று முறையாகப் பூசித்து கும்பாபிஷேகம் செய்ய அனுமதி பெறல்.

5. கணபதி வேறாமம்: பிள்ளையாரின் அருளைவேண்டி பூஜை விரிவாக நிகழ்த்தி காயத்ரி, மாலாமந்திரம், உபநிஷத், ஷோடச கணபதி முதலிய மந்திரங்களால் மிக விரிவாகச் செய்யும் ஓமம்.

6. க்ராம சாந்தி:-

ஆலயத்தின் மேற்கு வீதியில் பந்தல் போட்டு

செய்யப்படுவது. ஆலயம் அமைந்துள்ள ஊரிலே நிலவும் தீய சக்திகள், துஷ்டத்தன்மைகள் முதலியவற்றால் கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவுக்கு இடையூறுகள் ஏற்படாமல் மங்களம் ஏற்படுமாறு, காவற்றெய்வமான பைரவப் பெருமானுக்கு விசேட பூஜை-ஓமம், பலி முதலியன கொடுத்துச் செய்தலே கிராம சாந்தி எனப்படும். காமம், குரோதம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய ஆறுபகைகள் முதலியவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளும், அசுரர் ராக்ஷசரர், பூதர், பிசாசர் என உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன எனலாம். எவையானாலும் கீயனவற்றை ஒழிப்பதே இச்செயற்பாடு எனலாம்.

7. ரக்ஷோக்ன ஹோமம்:

கிழக்கு முதலிய திக்குகளிலுள்ள யக்ஷ, ராக்ஷசர்கள் முதலிய தூதேவதைகளைத் தூத்துமுகமாக சதாசிவமூர்த்தியாகிய கட்கேசரையும், ரக்ஷோக்ன தேவதையையும் பூஜித்து ரக்ஷோக்ன மந்திரத்தால் வெண்கடுகு பருத்திக்கொட்டை, வேப்பெண்ணை முதலியவற்றால் விசேட ஓமம் செய்தல்.

8. பிரவேசபலி:

இடையுறுகள் உபத்திரவங்கள் அரிஷ்டங்கள், முதலியவைகளை நிவர்த்திசெய்து யக்ஷ, ராக்ஷஸ், அகர, பைசாச, பிரும்மராக்ஷஸ்ர் முதலியோரை "இந்த இடத்தில் எம்பெருமான் எழுந்தருளவுள்ளதால் இவ்விடத்தை நீக்கி வனம், மலை, சமுத்திரம், மயானம் முதலிய அவரவர் க்குரிய இடங்கட்கு செல் லுமாறும், அவரவர்க்குரிய கோணங்கள், பலி, நீற்றுப்பூசணி, கமுகம்பாளை, நெற்போரி, இளநீர், தீபவர்த்தி, வெற்றிலைபாக்கு பழம், வழங்கி மகிழ்வித்து இடத்தைவிட்டு அகற்றச்செய்வது இது. (புதிய வீடுகட்டி எதிர்பாராத தடைகளால் சில காலம் ஒருவரும் குடிபுகாது. இருண்டிருந்தால் தீயசக்திகள் அதனை பயன்படுத்தலாமன்றோ! அவர்களை நாம் தக்க வெகுமதி கொடுத்தாவது அகற்றுதல் போல எனலாம்.)

 பிரமஸ்தானம்: லகூடிமீதேவியை பூசித்து செல்வச்செழிப்பு, அஷ்டலக்ஷமிகளையும் வீற்றிருந்து பொலிவுற வேண்டுதல் யக்ஷர்களை பூசித்து பலி முதலியன கொடுத்து மலையுச்சிக்கு செல்லுமாறு வேண்டல். இந்திரனை ஸ்தாபித்தல்
 தென்கிழக்கு: ராக்ஷஸனை மலைக்குச்

செல்லுமாறு பணித்து

அக்கினிதேவரை தாபித்தல் தெற்கு: இங்குள்ள பூதர்களை பித்ரு ஸ்தானத்துக்கும் போகச் சொல்லி அங்கு யமனையும் தென்மேற்கு: பைசாசர்களை வனமத்தியில் சென்று உரையுமாறும் அங்கு நிருதியை அவ்விடத்தில் தாபித்தும் மேற்கு: பிரமாரக்ஷசர்களை நதிக்கரைக்கும் போகச் சொல்லி அங்கு வருணனையும் வடமேற்கு: அங்குள்ள காளியைக் 7. காட்டிற்கனுப்பி அங்கு வாயு தேவனையும் இங்குள்ள சரளினென்னும் வடக்கு: துர்தேவதையை வான் மண்டலத்துக்கும் போக்கி அங்கு குபேரனையும் 9. வடகிழக்கில்: பைரவரை மயானத்துக்குச் செல்லப்பணித்து ஆங்கு ஈசானதேவரையும் தாபிக்கும்

9. நவக்ரஹ மகம்: மகம் என்றால் யாகம் என்று பொருள். கும்பாபிஷேகம் முதலியன நிகழும்வேளை திதி, வார, நக்ஷத்திரயோகம், கரணம் முதலியவற்றாலும், கிரகங்களினாலும் ஏற்படும் தோஷம் இடையூறுகளைக் களைந்து அவரவர்க்குரிய சமித்து தானியம் முதலியவற்றால் ஓமம் செய்து தானம் கொடுத்து விசேடமாகப் பூசித்தல்

கிரியையாகும்

10. இவைபோன்றே சம்ஹிதா மந்திர, ஹோமம், திசா ஒமத்தில் கிழக்கில் சிவாஸ்திரம், தெற்கில் அகோராஸ்திரம், மேற்கில் பாசுபதாஸ்தீரம், வடக்கில் பிரத்யங்கிராஸ்திரத்தையும் பரிவாரங்களுடன் பூசித்து ஓமமும் பின் சாந்திஹோமம் பாசுபதாஸ்திரத்தை பரிவாரங்களுடன் பூசித்து ஓமம் முதலிய நிகழும்.

11. வாஸ்து சாந்தி:

ஆண் தெய் வங் களுக்கு மண் டூகபதம், பெண்தெய்வங்களுக்கும், விசேடமாக சத்தியம்சம் பொருந்திய முருகனுக்கும் பரமசாயிபதம் எனும் மண்டலமமைத்து காயத்ரீ, சாவித்திரியுடனுறையும் பிரமதேவனையும், வாஸ்துதேவரையும் பூசித்து, விசேட ஓமம் புரிந்து நீற்றுக்காய் பலி கொடுத்து உரிய அன்னவகையால் பலி உருண்டை நிவேதித்து வாஸ்துபுருஷ உருவம், வைக்கோல் முதலியவற்றால் கட்டிப் பூசித்து எரித்து அதனை புதிய ஆலயம், வீதிகளில் இழுத்து அவ்விடத்தைப் புனிதமாக்கும் முக்கியமான கிரியையாகும்.

12. தூபிஸ்தாபனம்:

உரியசுபமுகூர்த்தத்தில் தூபிகளில் கலசத்தை (முடிகளை) ஸ்தபதியார் மூலம் வைப்பிக்கும் செயல் இது. கலசம் வைத்ததும் கருவறைகள், ராஜகோபுரம் முதலியன பூரண பொலிவுபெறும். பின் ஆங்கு பசுவினை (கன்றுடன் சிறப்பு) வசிக்கச் செய்தல் கோவாசம் எனப்படும்.

13. நூதன விக்கிரகங்களுக்குரிய சிலகிரியைகள்:

நெல் சொரிதலும், தானியத் தில் வைத் தல் தான் யாதிவாசம், நீரில் உறைய வைத் தல், ஜலாதிவாசம் எனும் கிரியைகள், ஸ்தபதியார் மூலம் திருமேனிகளுக்கு கண்திறத்தல் நயனஉன்மீலனம் செய்து பின்குரு தங்க ஊசி, அறுகு ஆகியவற்றினால் நெய்தேன் அறுகு ஆகியவற்றை நனைத்து கண்திறந்து சூரியன் சந்திர அக்னி தேவரை ஆவாகித் து மங்களப்பொருட்களைக் காட்டி பின்பக் தர்களும் தரிசிக்கச் செய்தல்.

அடுத்து விக்கிரகங்களை புதிய பாய் தலையணை மாந்தோல் முதலியவற்றில் கிழக்கிற்றலை வைத்து சயனிக்கச் செய்து எண்டிசையிலும் இந்திராதி தேவர்களை காவலிட்டு சாமரை விசிறிகளால் வீசித்துயிலச் செய்தல்.

14. மிருத்சங்கிரவுணம்:

முளையிடுதல் எனுங்கிரியைக்காக, புனிதமான இடத்திலே பூமிதேவியையும் 7 சமுத்திர கும்பங்களையும் பூசித்து மண்வெட்டியை அபிஷேகித்துத் தாய்மையாக்கி அத்திரதேவர் முன்னிலையில் "பூமாதேவியை" யாகமெனும் சிறந்த செயலுக்காக மண்தோண்டியெடுக்க அனுமதிக்குமாறு பிரார்த்தித்து மண்எடுக்கும் கிரியை இது. தோண்டிய இடத்தை நிரப்பி நவதானியமிட்டு கும்பநீரினால் அபிடேகித்து யாகசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லுவர். இவ்விடத்திலே "எங்காயினும் ஒரு பொருளைப் பெற அவர்களிடம் அனு**மதிபெற்றே**" பெறுதல் முன்றை. சும்மா கண்ணை தான்றோன்றித்தனமாக எடுத்தல் திருடுதலுக்குச் சமம் எனும் மேலான குறிக்கோள் புலப்படுவதனையுணரலாம். எனவே ஒவ்வொரு கிரியைக்குமுரிய மேலான தத்துவமுண்டு என்பது சிந்திக்கப்பாலது!

15. அங்குரார்ப்பணம்:

மங்களகரமாகச் செய்யப்படுங் கிரியைகளில் நன்மையினையறியுமுகமாக மந்திரபூர்வமாக கிருத்திகாரோஹிணீசமேத அமிர்தேசன் எனப்படும் சந்திரனை கும்பத்திற் பூசித்து 4, 8, 12, 16, பாலிகைகளில் நவதான்யங்களை விதைக்கும் கிரியை.

16. ரக்ஷாபந்தனம்:

முதலில் பிரதான பிரதிஷ்டா சிவாசார்யருக்கும் யாகாரம்பத்தின்போது ஏனைய குருமார், யஜமானன் ஆகியோருக்கும் செய்யப்படும் **ரக்ஷை**-காப்பு. இதனால் கிரியை முடிவதற்குள் யதேச்சையாக தெய்வீகமாக ஆசௌசம் ஏற்பட நேரின் அதனால் கிரியைக்குத் தடங்கல் ஏற்படாதவாறு ஆசார்யனைக் காக்கும். அஃ தாவது ர**க்ஷாபந்தன விசர்ஜனம்** காப்பு அவிழ்த்தல் வரை ஆசௌச குற்றம் ஏற்படாது என்பது தெளிவு.

17. கும்பஸ்தாபனம்:

இறைவனை எழுந்தருளி இருக்க ஆவாஹனம் செய்தற்பொருட்டு, கடத்தை மந்திரபூர்வம் அலங்கரித்தல். அதனை "வித்யாதேகமாக" எண்ண வேண்டும். இத்தேகத்துக்கு வஸ்திரம் தோல், மேலே அமைந்த மண்முதலியன ரத்தம், போடும் சுகந்தபொருட்கள் மாம்சமாகவும், ஐலம் மேதஸ்(தாது) ஆகவும், சுற்றப்படும் நூல் நரம்புகள், குடத்துள் இடப்படும் ரத்னம் முதலியன சுக்லமாகவும். மந்திரம் ஜீவன், தேங்காய் சிரசு. மாவிலை ஐடை, கூர்ச்சம் கேசங்களாகவும் மந்திரமூலம் அமைக்கப்பட்டு அவ்வக்குடங்களில் உரியதேவர்களை எழுந்து அருளுமாறு வேண்டுதல்.

18. கலாகர்ஷணம்: கலா + ஆகர்ஷணம்:

பாலாலயத்தில் தருணாலயத்தில் தற்காலிகமாக புதிய ஆலயம் நிர்மாணிக்கும்வரை வீற்றிருந்தருள்புரியும் இறைவன் திருமேனிகள்முன் கும்பங்களை வைத்து அந்த அந்த மூர்த்திகளிலுள்ள "இறைசக்தியை" ஒவ்வொரு உறுப்புக்களிலிருந்து ஆகர்ஷணம் மந்திரபூர்வமாக அவ்வக்குடங்களில் பதித்து இழுத்து அருளும் கிரியை.

19. யாகசாலாப் பிரவேசம் கும்பஸ்தாபம்:

தென்மேற்கு நீக்கி உரிய முறையில் யாகசாலை அமைத்து, தோரணம் வாழை, திரிசூலபலகை முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யாகசாலைகளின் நடுவே உள்ள வேதிகை - மேடையில் பிரதிஷ்டை செய்தல். வேதிகையைச் சூழ கண்ணாடி பூர்ணகும்பம் விருஷபம் (கணபதி-மூஷிகம் முருகன் மயில் என மாறுபடும்) இரட்டைச்சாமரை, ஸ்ரீவத்சம் ஸ்வஸ்திகம் சங்கு எனப்படும் அஷ்டமங்களம் வரைந்த பலகைகள் வைத்தலும் யாகேஸ்வரன் யாகேஸ்வரி, சந்திரகும்பம், பரிவாரதேவர் களுக்கு தனித்தனி கும்பங்கள், நாலுவாசலிலும் 4 வேதகும்பங்கள் ஆகியன நிறுவப்படல் வேண்டும். அத்துடன் ஏககுண்டம், பஞ்ச குண்டம் நவகுண்டம், பெரும்பாலும் அமையும். 17, 33

குண்டங்களும் இட, பொருள் வசதி நோக்கி அமையலாம்.

20. தீபஸ்தாபனம்:

தீபங்களில் "தீபமங்கள ஜோதிநமோநம்" என்றவாறு தீபங்களில் சுமங்கலிப் பெண்கள் மந்திரபூர்வம் ஏற்றி பூரண கும்பங்களையும் பூசித்து உரிய கருவறைகளில் கொண்டு போய் முதல்முதலாக தீபலக்ஷ்மியை வைத்தல். உடன் பின்சுவர்களில் "சுவஸ்திகம்" இட்டு பிரணவமும் இடல் முறை.

21. ரத்ன, யந்திர, பிம்பஸ்தாபனங்கள்:

கருவறைகளிலமைந்துள்ள பீடங்களில் உள்ள நாதக் குழியினிலே, ஒவ்வொரு திக்கிலும் நவரத்தினங்கள் பொன்வெள்ளி முதலிய நவலோகங்கள் முதலியவற்றை மந்திரபூர்வமாக வைத்து அதன்மீது அவ்வம் மூர்த்திகளுக்குரிய, யந்திர பூஜை ஏமாதிகளாலும் மூலமந்திர, காயத்திரி முதலிய ஜபங்களினாலும் உருவேற்றப்பட்ட யந்திரங்களை வைத்து அதன்மீது செம்பங்சினால் மூடி, சுபவேளையில் உரிய பிம்பங்களை = திருவுருவங்களை வைத்தல் பிம்பஸ்தாபனம் எனப்படும்.

22. அஷ்டபந்தனம்:

சுக்கான்கல், குங்கிலியம். கொம்பரக்கு தேன்மெழுகு, நற்காவி. செம்பஞ்சு எருமை வெண்ணெய், சாதிலிங்கம் எனும் எட்டுவித பொருட்களால் முறைப்படி அளவுப்பிரமானத்துக்கமைய சேர்த்த அட்டபந்தன மருந்தினை எருமை வெண்ணையுடன் இடித்து திருவுருவங்களையும் பீடத்தையும் இணைத்து அசையாதபடி சாத்துதல்

23. தைலாப்யங்கம்:

எண்ணெய்க்காப்பு. பக்தர்கள் அனைவரும் விக்கிரகங்களுக்கு மனம், மொழி, மெய் எனும் திரிகரணசுத்தியுடன் ஒன்றித்த மனம் இறைசிந்தனையுடன் தங்கள் வாழ்நாளிலே கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறாகத் தங்கள் கரங்களாலே திருமேனி தீண்டி அருள்பெற வேண்டி சுகந்ததைலம், நல்லெண்ணை ஆகியவற்றால் எண்ணெய் சாத்தும் கிரியை இதுவாகும்.

24. பிம்ப சுத்தி

அத்தி, ஆல், அரசு மா, நாவல் மரங்களின் பட்டையும் தளிர்களையும் இடித்து சேர்த்த ஐலம், ஆற்றுமண், குளம், சமுத்திரம், மலை, நண்டுவளை, புற்று, ஆகியவற்றின் மண், இட பக்கோட்டுமண், யானைக்கோட்டுமண் யானைத் தந்தங்களினாலும் பசுகொம்புகளாலும் குத்தி விளையாடிய இடத்தில் எடுத்தவை புண்ணியத்தலமண் ஆகியவை போட்ட

ஜலம், பொன்வெள்ளி செம்பு இரும்பு, ஈயம், தரா-பித்தளை, வெணர் கலம் , நாகம் முதலிய நவலோகங்களிட்ட ஜலம், மாணிக்கம் முத்து, பவளம் பச்சை, புஷ்பராகம், வைரம், கோமேதகம், வைடூரியம் நீலம் ஆகிய நவரத்னங்களிட்ட ஜலம், ரசம், கந்தகம், துத்தம் மனோசிலை அப்பிரகம், அரிதாரம், காந்தம், சாதிலிங்கம் முதலியவை சேர்ந்த ஜலம். புஷ்பவகை சேர்ந்த ஜலம். பலோதகம், தான் யோதகம், சிருங்கோதகம், பஞ்சகவ்யம் (இயன்றவரை கிடைப்பவற்றைத் தேடுதல் சிறப்பு) ஆகிய ஜலங்களை கலசங்களில் நிரப்பி மந்திர சகிதம் பூசித்து ஓமம் செய்து அந்த கலசங்களை தனித்தனி முர்த்திகளில் அபிஷேக்கு செய்து புனிதப்படுத்தும் கிரியை.

25. கௌதுக பந்தனம்:

ரக்ஷாபந்தனமெனினும் ஒக்கும் பிம்பசுத்தி முடிந்ததும் விக்கிரகங்களுக்கு காப்புக்கட்டும் கிரியையாகும். (இங்கு சிலருக்கு தெய்வங்களுக்கும் காப்புக் கட்டுதல் முறையா? என சந்தேகம் எழுவது இயல்பே.

" கர்ப்ப புத்ரஸ்ய ரக்ஷார்த்தம் மாதூர் ஒள்ஷத் போஜநம் ததா விஸ்வஸ்ய ரக்ஷார்த்தம் தேவஹஸ்தேது பந்தனம்" (கர்ப்பத்திலுள்ள குழந்தையின் நலன் பேணத்தாய் ஒளடதம் மருந்து அருந்துதல்போல அகிலலோகஜீவ ராசிகளையும் காப்பான் வேண்டி அம்மையப்பனின் திருக்கரங்களில் காப்பணிதல் ஆகும் என்ற ஆகமலாக்கினை நோக்குக.)

26. நியாசங்கள்:

பூர்வசந்தானம் என்றும் கூறுவர். உரிய மூர்த்திகளில் கலா தத்வ, புவன, வர்ண-பதமந்த்ர எனும் ஆறு அத்வாக்களையும் உரியநியாசமந்திரங்களையும் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களிலும் பதித்தல் எனும் கிரியை.

27. யாக கும்பபூஜை:

முன்னர் யாகத்தில் வைக்கப்பட்ட அந்த அந்த மூர்த்திகளுக்குரிய பரிவார கும்பங்களை பூசித்து வேதிகையிலுள்ள கும்பங்களிலும் முறையாக பூசித்து கும்பாபிஷேகத்துக்காக இதில் ஐந்து ஆவரணசகிதம் எழுந் தருளி குறிப்பிட்ட காலபூசைகளை ஏற்றருள்புரியுமாறு வேண்டுதலும் பூசனை புரிதலுமாம்.

28. ஹோமம்:

ஏககுண்டம், பஞ்சகுண்டம், நவகுண்டங்கள் அமைத்து விசேடமாக அக்கினியில் இறைவனைப் பூசித்து ஓமம் செய்து வழிபடல். நவகுண்டபக்ஷத்தில் கிழக்கு முதல் எண்டிசைகளிலும் சதுரம், யோனி, அர்த்தசந்திர, திரிகோண, விருத்தம் (வட்டம்) அறுகோணம், பத்மம், எண்கோணம் ஆகியவடிவில் குண்டங்களும் ஈசானத்துக்கும், கிழக்குக் குண்டத்துக்கும் இடையில், பிரதான குண்டமும் (முருகனாயின் ஷட்கோணம்) அமைத்து 9 விதமான அக்கினிகளையும் முர்த்தி முர்த்ததீசர்களையும் ஆவாகித்து பூசித்தல். "அட்டன் அழகாக அரைதன்மேல் அரவார்த்து" என்று சம்பந்தர் கூறியபடி அட்டமூர்த்திகளாக விளங்கும் திருமேனிகளைப் பூசித்து குறிப்பிட்ட தினமுடிவில் பிரதான குண்டத்தில் ஒடுக்குவர். இங்கு உரியசமித்துக்கள் லாஜம் நவதான்யம், விசேட திரவியங்கள் மூலம் ஓமம் நிகழும் (விரிக்கிற்பெருகும்). "ஹோமதூமோ சுகாவஹ" பலவித மூலிகைப்பொருட்கள், மா, அரசுநாயுறுவி முதலிய சமித்துக்கள் முதலியவற்றால் ஓமம் செய்வதால் எழுகின்ற புகை, நோய்பிணி அகற்றும் சக்திமிக்கது என்பது ஆகமவாக்கு. பலவிக சித்திகளையும் அளிக்வல்லது.

(விஞ்ஞான மோகமுள்ள இந்நாட்களிலும் இஃது மறுக்கவியலாத பேருண்மை. சில வருடங்களின் முன் பாரதநாட்டிலே "போபால்" எனும் ஊரில் எதிர்பாராதவாறு விஞ்ஞான கூடத்திலிருந்து கசிந்த விஷவாயு எங்கும் பரவி பல்லாயிரக்கணக்கில் மக்களை அழித்தவேளை, இரண்டு முன்று வீட்டில் உள்ளோர் உயிர் தப்பியதற்கு அவர்கள் நாடோறும் வீட்டில் செய்த ஓமப்புகை-விஷவாயுவின் நச்சுத்தன்மையினை முறியடித்தமையே மூலகாரணம் என்பதனை அறிந்துணர்ந்த விஞ்ஞானிகளின் கூற்றே இதற்கு அத்தாட்சி. பல தினசரிகள் இதனை ்வளியிட்டமை பலரும் அறிவர். மேலும் பிரான்சு நாட்டில் சில பள்ளிக் குழந்தைகளுக்க ஏற்பட்ட காக்காய் வலிப்பு" நோய் வேள்விப்புகை மூலம் நிவர்த்தியாயிற்று ான்று 1981ம் ஆண்டுச் செய்தி கூறுகின்றது. உ தாரணமாக நாயுருவி எனும் செடியின் புகையானது சருமத்திலுள்ள கெட்ட நீரினை அகற்றுகின்றது. தோல் வியாதிகளைப் போக்குகின்றது என்று திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடான "சிவாலயத் திருமேனிகள்" எனும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.)

29. ஸ்பர்சாகுதி:

அக்கினி, கும்பம், பிம்பம் ஆகியவற்றுக்கு நாடிசந்தானம். (தா்ப்பைக்கயிறு பொன்வெள்ளி கம்பிகள் மூலம் தொடா்பு ஏற்படுதி) செய்து பிம்பங்களில் - திருவுருவங்களின் பிரமபாகம் (முழந்தாளின் கீழ்பகுதி) விஷ்ணுபாகம் (முழந்தாளின் மேற் பகுதி = நடுப்பகுதி) ருத்ரபாகம் (கழுத்தின் மேல் = மேற்பகுதி) ஆக மூவிடமாக பிரித்து அக்கினி-கும்பங்களில் உருவேற்றப்பட்ட மந்திரசக்தியை 3 முறை கொண்டு சென்று ஓமம் செய்து எஞ்சிய நெய்யினை குறித்த இடத்திலே சொரிந்து இறைசக்தியூட்டும் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

பின் மகாகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்தநன்னாளினிலே

விசேட யாகபூஜை ஓமத்துடன் மஹாபூர்ணாகுதி செய்து பிரதான கடங்கள் புறப்படுமுன் இடையூறுகள், கிரக தோஷம் விலக்க யாத்ராதானம் கிரகப்ரீதிதானம் நிகழ்ந்து தூபி கலசங்களுக்கு பூசிக்கப்பட்ட கும்பங்களை எழுந்தருளச் செய்து தூபி அபிஷேகமும் பின் பிரதான கும்பங்களை உரியவர்களை சந்தனகுங்கும மாலை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து அவர்களை வாகனமாகப் பாவனை செய்து கும்பங்களை சிரசில் சுமந்துவர வேதபாராயணம் ஒருபால், திருமறை ஓதுதல் மறுபுறம் மங்களவாத்ய ஒலி-சங்கு சேமக்கலம் முதலிய சுபமங்கல ஓலிமுழங்க எஜமான் பக்தர்களின் பக்திபரவசத்துடன் பரவ வீதிவலம் வந்து மூலாலயத்திலும் ஏனைய-பரிவாரதேவர் ஆலயங்களிலும் கும்பங்களை வைத்து இதுவரை கும்பத்தில் பூசிக்கப்பட்ட அருட்சக்தியை நாடிசந்தானம் மூலம் விக்கிரகங்களில் பதியுமாறு நியாசம் செய்து கூர்ச்சங்களை எடுத்து மூர்த்திகளை சூரிய சந்திரர் உள்ளவரை சான்னித்யமாக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும்படி ஆவாகனம் செய்து சுபமுகூர்த்த வேளையில் கும்பநீரைச் சொரிந்து இநைசக்தியை ஊட்ட அபிஷேகம் நிகழும். உடன் மகாஹவிர் நிவேதனம் ஆராதனையுடன், தேவர்கள் பூசிக்குமுகமாக திருக்கதவம் சாத்திவிடுதல் மரபு.

30. தசதர்சனம்:

பின் "பண்ணினோ்மொழி" எனும் திருப்பதிகம் பாடி திருக்கதவு திறப்பர். அப்போது பசு, கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம், தீபம், சிவாசார்யர், இரட்டைப்பிராமணர், சுமங்கலி, கன்னிப்பெண், யஜமான், பக்த ஜனங்கள் எல்லோரும் (சிலர் தான்யம், பால் நெய் என மரபு மாற்றம்) பத்துவித மங்களப்பொருட்களை காட்டிப்பூசிக்கும் கிரியை.

31. மஹாபிஷேகம்:

இறைவன் திருமேனியில் எழுந்தருளியதும் முதன்முதலில் நிகழ்வதால் இதனை "மஹாபிஷேகம்" என்பர். (குழந்தை பிறந்ததும் முதன்முதலில் மிக அவதானமாக முறையாகக் குளிப்ாட்டுதலை நினைவூட்டும்) விசேட அபிஷேகப் பொருட்களால் பூரணமாக அபிடேகம் பின் கும்ப அபிடேகமும் நிகழ்ந்து விசேடதீபாராதனை அர்ச்சனைகள் செய்யப்படும்.

32. யஜமானாபிஷேகம்:

உரிய தர்மகர்த்தாக்களுக்க கும்பாபிஷேக பலனையளிக்குமுகமாக அபிஷேகித்தல் இதனை அவபிருத ஸ்நானம் என்றும் மொழிவர். பக்தர்களுக்கும் தீர்த்தப் புரோக்ஷணம் நீர்தெளித்து இறையருள்பெற வேண்டுவர்.

பின் பிரதான சிவாசார்யர், போதக, சாதக, குருமார், உதவிகுருமார், யாகரக்ஷகர்கள் வேதவிற்பன்னர்கள் ஆகிய குருசிரேஷ்டர்களுக்கு எல்லாம் சம்பாவனை உபசாரமும், அவர்களின் ஆசியுரயும் நிகழும்.

33. திருக்கல்யாணோற்சவம் + டோலோற்சவம் = திருவூஞ்சல்:

உலகினிலே சகல ஜீவராசிகளுக்கும் தாயும் தந்தையுமாக விருந்து காக்கும்பெருமான் சிவசக்தி ஐக்கியத்தையும் ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஐக்கியத்தையும் விளக்குவதுடன் மக்கள் வளர்ச்சியை விளக்குவது. அனுக்ஞை-விக்னேஸ்வர பூஜை கும்பூஜை சங்கல்பம். வரன்வருகை: மாலை மாற்று "கன்யாதானம், மாங்கல்ய, சூத்ர தாரணம் சப்தபதி லாஜஹோமம் முதலிய முக்கியமான கிரியைகள் நிகழும். உற்சவமூர்த்தி -எழுந்தருளி மூர்த்தங்களுக்கே இது நிகழ்த்துவது முறை. பின்விசேட தீபாராதனை - திருவூஞ்சல் வீதிபவனி ஆகியன நிகழும்.

34. மண்டலாபிஷேகம்:

கும்பாபிஷேகத்தில் அநிந்தோ அநியாமலோ நிகழ்ந்த குறைகளைக் களையுமுகமாக 45 நாட்கள் அல்லது 48 நாட்கள் ஸ்நபனம் அபிஷேக பூஜைகள் நிகழ்வது. மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்ததும், உரிய தக்கநாளிலே கொடியேற்ற விழாவுடன் மகோற்சவம் செய்தலும், முறை தக்கபடி செய்து அருள்பெறுக.

முக்கிய குறிப்பு:

மெய்ஞானத்தில் விஞ்ஞானம்:

ஆலய வழிபாடு, திருவிழாக்கள், அபிடேக ஆராதனைகள் வேத, ஒலி, உச்சாடனங்கள், யாகங்கள், ஓமத்திலிடும் பொருட்கள் ஆகியன யாவும் விஞ்ஞான அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. "கற்று ஆங்கு எரியோம்பிக்கலியை வாராமே செற்றார்" என்ற தேவாரவரிகளும் சிந்திக்கற்பாலது.

யாக அக்னியில் சமாப்பிக்கப்படும் பொருட்கள்

நறுமணப் பொருட்கள், விஷத்தை முறிக்கும் கொடி, சுள்ளி வகைகள் பசுநெய், சமித்துக்கள் யாவும் விஷத்தை முறித்து பிணியகற்றும் பெற்றியன. சுபிக்ஷத்துக்காக உரிய சக்திவாய்ந்த மந்திரஒலி பரம்பலாலும் நன்மையே ஏற்படும். யாகத்தில் எழும் புகைவானத்தைச் சுத்திகரித்து மழைக்கு ஏதுவான கர்ப்பரீரோட்டத்தினை அமைக்கின்றது. மழையினால் தான்ய உற்பத்தி பெருகி செழுமையும் விளைகின்றது. ஹோமப்புகையும், சாம்பலும் தோல்வியாதிகளை நீக்கிய செய்தியை அனுபவத்தை முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எலுமிச்சைச்செடி, நாரத்தம் பழச்செடி ஆகியவற்றுக்கு ஒமச்சாம்பல் எருவாக இடப்படுமேயானால் பழங்களையும் பூக்களையும் அதிக அளவில் கொடுக்கின்றன என்பது தாவரவியல் விஞ்ஞானத்தில் கண்கண்ட உண்மை.

யாகங்களிலே, 94வித மருந்துப் பொருட்கள், பசுநெய் ஆகுதி செய்வதால் ஆனந்தமுற்ற இறைவநன் அருள் எனும் பாலை வழங்கு கின் றார் என்பது சமயநம்பிக்கை.

எனவே இறையருளால் அரிதினுமரிய மனிதப்பிறவியினை பெற்றநாம் வாழ்க்கையில் கிடைத் தற்கரிய கண்டு களிக்கும் பேறான மகாகும்பாபிஷேக காலங்களில் நிகழும் கிரியைகளின் தத்துவத்தை உணர்ந்து கிரியா காலங்களில் சென்று தரிசித்து ஆறுதலைப்பரமனின் (ஆற்றினை-கங்கையினை தலையிற்றரித்த சிவனாரின்) அருட்குமரனான ஆறுதலைப்பெருமானின் திருவருளால் ஆறுதலையும் பூரணமான ஆனந் தமான வாழ்வையும் பெற முயலுவோமாக.

சுபம்.

Aum Sivamayam

Montreal Arulmigu Thiru Murugan Temple Maha Kumbha Abishega ritual is a scientific consecration

"Sivagama vidhwan" "Kriyakalabha mani"

Dr N. Somaskandak Kurukkal. M.I.H. Perth.

(Australian Marriage Celebrant) Rep. International Hindu religious Guru peedam.

The Supreme Power is known in Tamil as Kadavul (kada+ul), which literally means the Supreme Energy that is beyond everything (kadantha) and yet, is within (Ul kadaviya) everything. God, who is the All-Mighty Universal Power, creates as Brahma, preserves as Vishnu and destroys as Rudhra. The Divine Power manifests itself in the form of the Pancha- Bhoothas (five elements), namely Aakash (ether), vayu (air), Agni (fire), Aapa (water), and Piruthivi (earth), found in the Universe. So the Universe called Pirapancham or "Andom". The unity of these five elements lodged in the human body facilitate the drama of life. Other examples of manifestations of five elements include: rain, sunlight, rivers, air, mountains, fire, space, and all existence in the Universe, which are physically visible to the naked eye. In the universe, the huge power becomes in mothers body as a physical body and then when the body get the soul, we get the human form. The human body called as "Pindam" (Andaththil ullathu- Pindaththilum undu) It means the elements and the combination are seen in many manifestation, and one such form is the human body (physical body or bhootha udal) which encases the soul (Athma) After the life's end the physical dead body goes to anyone of the element such as, fire, water, or earth, can be explained as "Engirunthu vanthatho Angey senruvidum"

Lord Sri Murugan's avatharam.

According to the "Thiru Murugan avatharapadalam story" from Skantha puranam: Onece upon a time, when the Asuras continuously troubled the Devars, the latter surrendered to the Lord Siva. They pray the Supreme altogether. They chant millions of times Aum Sivaya nama (When humans suffer unbearable troubles, they begin to contemplate the Super Power who controls the world. When they are unable to handle these difficulties, they completely surrender

to this Super Power.) With this humble thought, Devas repeating many billions of times the flowing Moola mantra-" Sivaya nama," (which in this form means " Not mine and everything belongs to Shiva) Then the Supreme power became itself a Burning Flame with six faces. The devas saw the new form of Lord Siva and prayed with surprise. Then they heard a Omkara noise and six sparks were appeared from his wisdom eyes immediately. Devine power as sparks was caught through the Lord of Air. Since this heat was so intense. the Lord of Air was forced to pass it on to the Lord of the Fire, who then carried it for a short distance before handing it over to the Lord of Water. Due to the immense heat, He dropped it in a water pond ,was surrounded by powerful herbal holy grass area of the earth. (Tharbai garden or sara vanam) When the Devine sparks touched the earth, however, they transformed into six children. Then, they were united together as one body with six faces by Goddess Parvathi.. this was says, Supreme Power came down through the five elements. The supreme Lord Murugan was known as Saravanabhavan. We describe this creation in the Vedas as Air,

"Aakasath vayu: vayo: agni: agnhe: apa: apya: pruthivee, Pruthivya: oshathaya: oshatheebyo annam, annath purusha:

The Devars present at the time of the Creation of Lord Murugah had the rare opportunity of seeing the Lord's God's physical form. To understand this philosophy in the "Skanda Puranam" (Siva- mythology) this miracle is beautifully described by Sri Kachiyappa Sivachariyar as:

Aruvamum Uruvumaki, anathiyaay palavayonraay, Bhrammamay ninrasothip pilambathor meniyakikkarunaikoor mukangalaarum karangal pannirandung kondey Oru thiru murugan vanthaangkuthiththanan ulakamuyya

Based on this holy puranic verse, and as per religious rituals described in the HinduAgamic tradition, the Kumbabhishekam is conducted in Temples throughout the world.

Divine Sound: "Aumkaram"

Sound is a sense or extension (gunam) of space (Akasham) and Natham is from Binthu. The Veda Mantras say, "Aum ithyekadcharam Bramha".

In Tamil, we refer to sound using two names: 'osai' and 'oli'. The sound that comes naturally, as in the form of sea waves, wind, and so on, we call osai. Sounds that are created artificially, as in the case of pipe music, violin music and so forth, are called oli.

The hymns of Saint Appar Swamigal's thevaaram state that,

"Osai, Oliyellaam Aanaai neeye". It means that both osai and oli Art Thou.

The word "Pirapancham" (Universe) refers to the world MANIFESTED by God's Primordial Sound AUM. The original source of Creation is SOUND. Hence it explains the significance of Lord Nadarajar's drum (udukkkai) which is held in his hand. Lord Nadarajar's drum denotes the connection between Creation and the Primordial Sound Aum. which is referred to as Oli in Tamil. Two kinds of Universe are described in Saiva Sithaantham namely: Soland Porulpirapancham. Saint Thirugnanasambhanthar's Thevaram elaborates in the thevaram, "Sotrunai vethiyan": "Sollum porulum ena nadamaadum thunaivarudan pullum parimalap poongkodiye" - Abhirami Anthathi.the above refers to the Unity of Shakthi and Sivam. Shakthi stands for word and Sivam stands for meanings. (Just as the Bible also says, first there was the Word, and God created all of Creation from the Word.) So words actually convert the vibrations of nature into sound. Sounds formulated as words manifest physical forms seen in the world.

Each language is different. Japanese has its own set of vibrations that differs from American English.

Nature in America is different from nature in Japan. An American cedar is different from a Japanese cedar, so the vibrations coming from these words are different. Every word in each language is unique and exists only in that language. We slowly gained knowledge about the various vibrations of the laws of nature. We acquired information through instinct and through experience. We accumulated this information over time. We started out with some simple sounds like "a" or "u" or "e," which evolved into more complex sounds like "love." These positive words create "natural" crystalline structures which are all based on the hexagon.

In fact, the structure of all evolution in nature, from an informational perspective, is based on the hexagon. The reason hexagons are formed has to do with the chemical reaction of the benzene ring.

The Divine Thirumurai pannisai, Carnatic music, Nama bhajans and chant mantras known as the Rudra-Namakam, Chamakam and Mahanyasam and other powerful Vedic Mantras which are recited during the prelimary rituals of the Maha Kumbhbishega Yaga Sala pooja are evidence of the high potency of the SOUND. The strict observation of religious rules by the presiding priests explain the deep rooted power in using Vedic-Agamic powerful mantras at the rituals of Prathishta Kumbhabishegam. The strict adherence to intonation, pronunciation and rythm of the each chant strengthens and empowers each ritual with positive outcomes and vibrations. I believe that anything that lacks this basic hexagonal structure is out of accord with the laws of nature and holds a destructive vibration. So, for example, I think you would probably find higher rates of violent crime in areas where a lot of negative language is being used. We have to prevent negative words in Temples and elsewhere in our life.

Five elements

During the Maha Kumbhabishegam ceremonies, the Devine powers are gathered from the five Elements according to the Agamic ritual kriyas. The Energy in nature is drawn to one focal location. The divine power energises life through the five Elements in a number of various gunas or qualities. The Saint Manickavasaga Swamigal described the same in poem, Thiru agaval as:

"Paridai ainthaai paranthaay potry, Neeridai naankay nikaznthaay potry,

Theeyidai moonraay thikaznthaay potry, valiyidai irandaay makiznthaay potry veliyidai ontraay vilainthanai potry "-

Boomi Devi pooja and Miruth Sangrahanam:

Earth has an added fragrance which possesses all the five gunas: sabhtha, sparsa, roobha, rasa and gantham. Earth's fragrance is well known as "Manvasanai". Offering a prayer to the Goddess Bhoomadevi (Mother Earth) is of great importance to the Mahakumba Abishegam rituals. The centre of the Earth emits energy and its capacity to carry the burden of humanity, living and non living forms, imbibes Bhoomidevi with immeasurable strength. Thus, collecting power from the energy embedded in the sand on Earth and sprinkling it around the Yaga-vethigai empowers the vicinity of the Yaga Salai. The Yaga-vethigai, forms the sacred space for installation of the main Kumbhakalasas. The Kumbhakalasa signifies the Deity who is to be installed in the Sannathis or Shrine room in the new temple.

The significance of the Kumbha Kalasa

During Maha Kumbha Abishegam preliminary rituals, an enormous number of Kumbha Kalasas are set up according to the requirement of Agamic rules. The Kumbha Kalasa is set up in the following manner: First the kudam is washed and wound with coloured thread from the top to the base forming symmetrical designs. Choosing an auspicious time, the Kudam is cleansed with incense smoke and then filled with water that is poured through a fine sieve to remove any unwanted material. Herbs, minerals, precious stones and fragrances are added to the water.

A coconut which is cleaned and washed with tumeric water is placed on the kudam with green mango leaves.. The therbai koorcham (holy grass) is placed above the coconut in the shape of a cone. The kudam is draped with a Sharee or piece of silk cloth (pattu).

The auspicious Kumbha Kalasam is described below:

Water in the kudam parallels all kinds of fluids in

the human body including the seventy per cent water and other liquid forms such as, blood, bile and tears. The herbs, minerals, five metals, precious stones and fragrances such as saffron encompass the manifestations of the five elements (panca boothas) which are present on Earth and the human body. The thread wound round the kudam is similar to the nerves in the human nervous system. The coconut with the three "eyes" symbolises the human head and face while the mango leaves strands represent the human hair. A bunch of therbai koorcham is knotted at one end and is placed (with its knot at the top) in a cone shaped manner on the coconut. It is especially positioned to draw the Divine Energy from Ether. Pointing upwards toward the sky and gently spreading it strands around the kudam, it is symbolic of the Supreme Divine Light (JOTHY) flames emanating from Sanctom Sanctorium above the Main Deity in a temple. The therbai koorcham functions like the Internet wireless card, in the sense that it draws power, in the case of therbai, it absorbs energy from the Cosmic Universe. In short, the kumbha kalasa is akin to a human body, which is also another manifestation of the five elements prevalent in the Universe. Indeed the Kumbha Kalasa is a microcosm of the macrocosm. Hence the Kumbha Kalasas form the focal points for the Divine powers. Therefore, it is of prime importance that the Kumbha kalasas are fully charged with Divine Energy. The experiment explains the reason why the Kumbham Kalasas (pots) are filled up with water from several Holy Rivers and mixed with many herbal roots, leaves, flowers, metals, minerals, (navarathnams) nine precious stones and fragrances.

Ganga pooja and Theertha Sangrahanam

Water exhibits four gunas: sabhtha, sparsa, roobha ruchi or rasa) as sound, sparsa, roobha and taste. Prayers are offered to the Goddess of Water during the Ganga Pooja. The Energy (Shakthi) prevalent in Water is collected. In addition, water also has a very important message for us. Water compels us to take a much deeper look at our selves. When we do look at our selves through the mirror of water, the message becomes amazingly crystal clear. We know that human life is directly connected to the quality of our water, both within and all around us. We are provided with factual evidence, that human vibration energy, thoughts, words, ideas and music, affect the molecular

structure of water, the very same water that comprises over seventy percent of a mature human body and covers the same amount of our planet. Water is the very source of all life on this planet, its quality and integrity is vitally important to all forms of life. The body is very much like a sponge and is composed of trillions of chambers called cells, which hold liquid. The quality of our life is directly connected to the quality of our water. Water is a very malleable substance. Its physical shape easily adapts to whatever environment is present. But its physical appearance, is not the only thing that changes, its molecular shape also changes. The energy or vibrations of the environment will change the molecular shape of water. In this sense water not only has the ability to visually reflect the environment but it also molecularly reflects the environment. Consider how our water structuring technology can help you achieve greater hydration, better nutrient intake and toxin elimination. After seeing water react to different environmental conditions, pollution and music, scientists decided to see how thoughts and words affect water.

The scientists researched the impact of water on untreated water, distilled water and water crystals by using words typed onto paper by a word processor and taped onto the glasses and bottles overnight. The same procedure was performed using the names of deceased persons. The waters were then frozen and photographed. The findings indicated the characteristics of sounds that were dangerous and the nature of sounds that were soothing and safe. The experiment also showed the sounds that were pleasurable and beneficial. ("The Message from Water" wrote By Dr. Masaru Emoto)

Soorya pooja and Agni Sangrahanam

Fire exhibits the three gunas:sabhtha, sparsa and roobha qualities of sound, touch and form. Prayers are offered to the Sun during the Soorya Pooja. After the completion of rituals to the Sun, the Sun Energy or Fire is collected from the rays of the Sun by using a magnifying glass. The fire emitted through the magnifying glass is focussed onto the therbai grass placed in a decorated earthen pot. The Presiding Priest earnestly invokes the Lord of Fire with Divine chants and intense focus until it lights up the grass in the pot. Both participating priests and devotees witness these

sacred flames lighting up from the earthen pot. It is indeed a sacred Fire as it has been lit by the Sun and therefore empowered by the Cosmic Power (and not by a match). The havans (Yaga Kuntam) in the Yaga Salais of the Maha Kumbha Abhishegam have their source in this sacred fire which is initially lit by the Sun during the auspicious SOORYA pooja,

Herbal smoke, and purification:

Each Deity has a Yaga Kuntam in the Yaga Salai. It not uncommon for the Main Deity, of the new temple to be surrounded by five, nine, seventeen, twenty five, thirty three or more Yaga Kuntams. Usually the officiating priests conduct two sacred fire ceremonies (havans) of Yaga kuntam in a day: one in the morning and another in the evening.

During the havans, the smoke emitted from the Yaga Kuntam will purify not only the inner area of the temple but also the whole environment. Furthermore, the Aroma from the burning exotic ingredients, herbs such as eight kinds of therbai grass (Ashda tharbhan), lamichai, arugu, bilvam, vembu, arasu, palasu, vanni, mango, various leaves, flowers, roots, and numerous other items have been used to cure diseases deemed incurable. The power of these natural products acts and reacts constantly to impact harmony.

Air

Thus, sound unites with space and the sense of touch (Sabhtha & Sparsa). A combination of two the gunas, inbred and inborn through Universal natural existence. So sound is a sensation of feeling and air, a manifestation of two elements. Thus power is collected from air when Priest use Ven-chamarai as Fans made from the herbal root of lamichai tree during the upachara pooja times.

Space

Space or ether, has a single quality as sound (sabhtha). For example, space is heard through sound waves in the ether, space embraces and the outcome is the primordial AUM which is manifested in hundreds of languages, musical tunes, laughter and all other kinds of noise which have the ability to evoke a feeling of joy, bliss, fear and so on. This sound unites with space, so the radio is called as "Vaanoli" (vaan + oli) in Tamil.

The sculptured icons are not mere ordinary stones!

ressonating the cosmic vibrations.

The scientific reasons for the stone made Icons add meaning to the practice of Temple worship. Rock tormation in the earth, having over millions of years absorbed moisture, movement of water and matter, heat and cold and air formed stones and rocks which emerged as mountains. In addition, the combination of five (gunas) qualities contributed to the formation of earth forms. With a mind focused on one goal, the granite is selected appropriately for the male and female energy (deities). A fixed mind, deep concentration and the Grace of the Divine permits the successful sculpture of a deity with a Divine Expression.. Next, the icon is given the appropriate energy (shakthi), through mantras, religious rites (kriyas) according to Saivagamic rules and is then installed in a temple in what is described as the Maha Kumbhabhishegam. The sculptured icons are not mere ordinary stones! The icons are consecrated with the realization that its vibrations, have the power to become a manifestation of God with the ability to cure and calm the disturbed mind. It has innate power to recognize sound waves (from, manthras, nadhaswaram, mellam, thavil, conch (sangu), ringing of bells, prayers and hymns), feel the cold and heat (from abhishegams, ghee and oil lights and rays of various Dheeba arathanam), share the fragrance of (thasanga) from ten different ayurvedic herbal powders, thoobham and empower humanity. The Earth's fragrance, fire, water, sunlight, sounds of the Universe and the force of the air have empowered the icon to an extent, that the above energies contained in the stone have the ability to impart and project its innate elemental power.

Even in the present Age, many witnessed Lord Ganesha's miracle, when the granite icons consumed milk throughout the world, and one may find it unbelievable that in the past the Nandhi icon consumed kusa- grass!

These true stories are testaments to the Divine power enshrined in granite deities. The Ganesha, Murugan, Shivalingas and other deities are made with special granite and other different precious metals, (combination of five metals which are all found in the earth) which have a specific crystalline structure. This structure is found to have a specific property of

*** The Divine power of granite deities is based on the many manifestations of the five elements (such as thunderstorms, sounds of birds, perfumes of flowers and so on), that were originally heard in the past Ages, and at the same time the deities absorb these elements again during the ceremonies of the Maha Kumbha Abishegam as they are presented so forcefully through the Vedic chants, garlands and fire offerings at the time of the Yaga Salai Poojas prior to the Kumbhabishegam day. Charged with overwhelming Divine Energy, the Deities miraculously release these Energies for the benefit of all present particularly at the auspicious time of Maha Kumbha Abishegam and continue do so throughout the forty eight days of the Mandala Abhishegam. The daily repetition of abishegam, alangaram (adornment of garlands and silk garments), Vedic chants, arathi, show of camphor, incense smoke and various theepam (lights) in the morning and evening poojas, further enhance the Divine power, increasing in Divine Energy from moment to moment. As a result, the temples impart an Infinite Energy that is limitless and eternal for the benefit of all devotees.

What happens during the Yagapooja (havans).

It can be seen that the energy in Nature is drawn to one focal location and amplified through the performance of yagnas, chanting of the appropriate mantras, chimes from the bells, beats of the drums. music from the nadhaswarams and the aroma from the burning of exotic ingredients in the sacred fire of (havans) yagasala Homha-kuntas. The kalasas are the focal points, they become highly charged with the energy of the elements. This energy is then transmitted from the kalasa kumbhams to the respective new icons installed in the new Garbhagraha temple. The ceremonies in the yaga salas impact on all the five sensory organs. The deity and Asana peedam (Lingam & Aavudaiyar) are two forms. There is a special combination that seems to be perfect for this, which is Binthu plus Natham, (siva + sakthi) or which is love plus the combination of thanks and appreciation reflected in the English word gratitude. Just one of these is not enough. Love needs to be based on gratitude, and gratitude needs to be based on love. The saint Thirumoolar says "Anbay Sivam". These

two words together create the most important vibration. And it is even more important that we understand the value of these words. Water in the Kalasa Kumbhas have a peculiar property called colloidal property. These facilitate the Kumbha-Theertham (water) molecules to change their bond angles when they come in to contact with the cosmic resonances (Vedic Chants) and to increase their energy which then become powerful medicine.

Benefit from Stone Icons in The Temple

The Maha Kumbha Abhisheka of the deity is to carry out these complicated exercises for the benefit of Mankind. After the Kumbhabishegam the (48 days) Mandala abishegam and pooja will complete the process of encaging the Divine Power in the deities. All Temples are built build on the principles of agamas. They are the Accumulators of the Cosmic Energy and Geo Magnetic Energies for the purpose of disseminating them to the individuals who go to temples. Going to temples and staying in the Temple, Yaga pooja days involve the taking and assimilating the energy for the whole day so that the energy imbalances that occur during the transitional changes are corrected. The mantras used in the abhisheka or in the yaga sala worship are definite energy states, which produce a specified quantum of energy when recited. The molecules of the body absorb this energy and they in turn radiate heightened infrared band of energies. These energies so radiated are picked up by the Acu Points or six Adharas, which distribute the energy for all the systems of the body for the energy correction.

The physical body contains pores and the divine vibrations enter the body into the pita, nerves and cells and empower the individual. Each individual has a physical and internal frame. Each moment offers a new vibration and a new realization that there is hope in life, in this manner one who approaches the Divine regularly, circumnutates the deity enshrined, sits in meditation, practices yoga, chants mantras, mantra jaba am and carries out pranayamam will be blessed with good memory, peace of mind, absence of illness and attains life's goals. One who approached the temple with mental worries, tension, high blood pressure, and other negative feelings will sub consciously experience the reduction of these feelings. The tension prevalent when entering will usually disappear at the time of returning to one's home. The supreme Divine vibrations automatically overpower the weaker negative energy. Individuals marvel, at this transformation wherever in a temple. "Om Saravanabhava"

The state of the s

<u>கலையை வணங்குவோம்</u>

ஸ்தபதி கே. தட்சிணாமூர்த்தி

தமிழ் முருகனை வணங்க வருபவர் தமிழ் கலைஞனையும் வணங்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் வடித்த காவியம் மொன்றில் திருமுருகன் கோவில்.

தந்தைக்கே உபதேசம் அளித்த தமிழ் முதற் கடவுள் முருகனுக்கு மொன்றியலும் ஓர் படைவீடு என்ற அழைக்கத்தக்க முறையில் வியத்தகு ஆலயம் அமைக்கும் பணி முருகனின் அருளினாலே வடிவமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் நெஞ்சங்களின் தொடர்ந்த ஆதரவினாலே இவ்வாலயம் சிறப்பாய் அமையப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் மொழியுடன் தோன்றிய தமிழர்கலை இன்று மொன்றியலில் பக்தியின் சிகரமாய் வீற்றிருக்கும் ஆழகினை படைக்கும் பேற்றினை இன்று நம் மக்கள் பெற்றிருக்கின்றனர்.

தமிழர் கலைகளான சிற்பமும், கட்டடமும் இங்கே முற்கால தமிழ் அரசர்கள் கட்டிக் கொடுத்தது போன்ற உணர்வினை பெறுவதாய் இவ்வாலயத்தினை கண்ணுற்ற கலைஞர்கள், அயல்நாட்டவர், மற்றும் அமெரிக்கர்கள் கூறுவது இந்த ஆலயம் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் சிறப்பாய் அமைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

வெகு தூரத்தில் இருந்தே பார்க்கும் ஒவ்வொருவரையும் அருகில் வர அழைக்கும் கவர்ச்சித்திறனை ஆகம விதிகளுடன் அமையப்பெற்ற சிறந்த கலை வேலைப்பாடுகள் பெற்றிருக்கின்றன. கோவிலின் விண்நோக்கிய உயர்ந்த கோபுரம், இதுதான் முருகனின் அருட்பொற்பாத கமலங்கள்-தமிழரின்-நெஞ்சத்தில் பதிந்திருக்கும் முருகனின் பொற்பாதங்கள் எவ்வளவு பெரிதானது என்பதை இக்கோபுரத்தை தரிசிக்கும் போது அறிய முடியும். முருகனின் விண் நோக்கிய பாதவிரல்கள் இங்கே தங்கக் கலசங்களால் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்க ஒன்று.

கலை அணிகளால் முருகனின் பாதத்தை நிரம்பி வழியச் செய்திருக்கிறோம். முருகனின் மணி மகுடமாய் உருவாக்கப்பட்ட முருகன் கருவரை விமானம் ஓவியமாய்ச் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலைத்திறனுக்கு உதாரணமாய் கருவரை விமானம் விளங்கும்.

ஆலயச் சுற்றுச் சுவரின் வெளிப்புறங்களில் கவனமாய் கணக்கிட்டு, முறையாய் வடிக்கப்பெற்ற கலை வேலைப்பாடுகள் சிறந்த கைவினைஞர்களால் ஒவ்வொரு சதுர

«Temple Architects * Master Sculptors * Civil Engineers * Builders * Vastu Specialists * Manufacturer Exporter New #49, Old # 21, Door # 3, Saraswathi Apartments, Gandhi Nagar, 3rd Main Road, Advar, Chennai - 600 020 Phone : +91 44 24420028 Fax : +91 44 24420544 www.vivelivedic.org vivekvedic2003@vahoo.com

STHAPATI K. DAKSHINAMOORTH"

TIVER VEDIC ARCHITECTS

அடியினையையும் நேர்த்தியாய் செய்துள்ளனர். உண்மையில் வெளிச்சுவர் மற்றும் உள் வேலைப்பாடுகள் கலையின் ருசியினை, ஒளியினை, ஒம்காரத்தின்இசைவடிவினை ஒவ்வொருவரும் மகிழத்தக்க வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தூண்களும் இந்து மதக் கலைப்பெருமையினை உயர்த்திப் பிடித்திருக்கிறது.

தூண்களுகுகிடையே அமையப் பெற்ற அழகிய சன்னல் வேலைப்பாடுகள் வழியே கலைநாதம் கிடைக்கச் செய்கிறது. அழகிய வெளித்தூண்களின் மேலே அமையப்பெற்ற சுற்று வேலைப்பாடுகள் இருபதாயிரம் வயதுடைய என்றும் இளமையான கலை வேதத்தினை இன்றும் வாழ்விக்கச் செய்கிறது.

கோபுர வாசலின் வழியே உள் செல்லும் போது முருகன் ஆட்சி செலுத்தும் உலகின் உள்ளே செல்லும் உணர்வினை கிடைக்கச் செய்கிறது. கோவிலின் நடுநாயகமாய் தனது இரு தேவியருடன் பக்தர்களுக்கு சர்வகாலமும் நன்மையே தருவதாய் அபய முத்திரையுடனும், வேண்டுவனவற்றை தரும் வடிவமாய் வரத முத்திரையுடனும் காட்சியளிக்கும் முருகனின் அருள் என்றும் எல்லோருக்கும் கிடைத்திட வேண்டுகிறேன்.

அவரின் திருமுகம் யாமிருக்க பயமேன் என்று சொல்வதாய் காணமுடிகிறது. இருண்டகருவரையில் ஒளிவிளக்காய் கோடி சூர்யனுக்கு ஒப்பான ஒளிபொருந்தியவராய் எம்பெருமான் முருகனைக் காணமுடிகிறது.

முருகனின் கருவரை முன்பாகத்தில் தாய் தந்தையாரும் சிவபெருமானும், புவனேஸ்வரியும் வீற்றிருக்கின்றனர்.

திருமுருகனின் மேனியாய் கருதப்படும் கருவரை வெளிச்சுவர் சோழர்கால கலை வேலைப்பாடுகளுடன் சிற்பியின் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஆகமசிற்பகட்டடக் கூறுகளுடன் விதிகளின்படி அழுகுற அமைக்கப்பட்டுள்ள கருவரை வெளிச்சுவற்றில் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி, பிரம்மா, லிங்கோத்பவர் சிறப்புற வீற்றிருக்கின்றனர்.

மேலும் ஆமக விதிகளினபடியும், இந்துமதத்தின் கிளைகளான ஷன் மதங்களான சைவம், வைணவம், காணாத்யம், கௌமாரம், சாக்தம், சூரியம் இவற்றினைக்குறிக்கும் படியாக பிள்ளையான மகாவிஷ்ணு, கவக்கிரஹம், துர்கை, சிவன் வடிவங்க ஸ்தாபனம் செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் வீரபத்திரம், ஸ்கந்த சண்டிகேஷ்வரர், நடராஜ மண்டபம், உத்சவர், ஆறுமுகம், கொடிமரம், பலிபீடம், வாஹனம் அமைக்கப் பட்டிருப்பதும் சிறப்பானதாகும்.

*Temple Architects • Master Sculptors • Civil Engineers • Builders • Vastu Specialists • Manufacturer F • • • • • • • • New #49, Old # 21, Door # 3. Saraswathi Apartments. Gandhi Nagar, 3rd Main Road, Adyar, Chennai • 600 0 ...

Phone: +91 44 24420028 Fax: +91 44 24420544 www.vivekvedic.org vivekvedic2003 \$vahoc......

CHARLEST CONTRACTOR AND A MARKET CO.

VIVER VEDIC ARCHITECTS

அறுபடைவீடுகளின் முருகனின் நிலைகள், பலவித தஷிணாமூர்த்தி, கணபதி வடிவங்கள் ஒவ்வொரு தூண்களிலும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக் கோவிலை அமைக்கும் அருளினைப் பெற்ற ஸ்தபதி க. தட்சிணாமூர்த்தியான எம்மைப் பற்றிய சில குறிப்புகள் தருவதில் பெருமைபடுகிறேன்.

ஸ்தபதி க. தட்சிணாமூர்த்தி: பல நூற்றாண்டுகளாக கோவில் கட்டடக்கலைச் சார்ந்த குடும்பம். மாமல்ல புரசிற்பக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றவர். முன்னோர்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பல ஆலயம் செய்தவர்கள். கே. தட்சினாமூர்த்தி உலகநாடுகள் பலவற்றில் பல ஆயலம் செய்த அனுபவம் உண்டு.

தந்தை : திரு. எஸ். கே. ஆர்சாரி அவர்கள் கன்னியாகுமரி விவேகானந்தர் நினைவுச் சின்னம் படைத்தவர். பலநூறு ஆலயம் நிறுவிய பெருமை கொண்டவர். திருப்பதி தேவஸ்தான ஆஸ்தான ஸ்தபதியாய் 20 ஆண்டு பணிசெய்தவர். இவரது தந்தை சுவாமி நாதஸ்பதி தமிழக செட்டிநாட்டில் பல ஆலயம் எழுப்பிய ஆத்தங்குடி, கீழ்ச்சேவல் பட்டி ஆலயங்கள் இவரது பெருமை சான்று.

குரு : எனது தாய்மாமா திரு. வி. கணபதிஸ்தபதி எனது குருவுமாவார். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கலை நிபுனர். மாமல்லபுரச் சிற்பக்கலைக் கல்லூரியினை தனது உழைப்பால் வளர்த்து பல நூறு சிற்பங்களை உருவாக்கியவர். குமரியில் வள்ளுவர் சிலை அமைத்தவர்.

முகவரி:

ஸ்தபதி K. தட்சிணாமூர்த்தி,

Vivekvedic Architects, 21/3, Saraswathi Apartments,

Gandhi Nagar, III Main Road, Adyar, Chennai.

Tamil Nadu, India - 600 020.

Ph + 91 44 24420028 Fx: +91 44 24420544

Web: www.vivekedic.org, Email: vivekvedic 2003@yahoo.com

[«]Temple Architects « Master Sculptors « Civil Engineers » Builders « Vastu Specialists » Manufacturer Exporters New #49, Old # 21, Door # 3, Saraswathi Apartments, Gandhi Nagar, 3rd Main Road, Adyar, Chennai - 600 020, 11 1420025 Fab. +91 44 24620544 www.xivekvedic.org vivekvedic2008@yahoo.com

ஓம் முருகா

அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் வரலாறு

'அருவமும் உருவுமாகி அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்ப தோர் மேனியாகிக் கருணைகூர் முகங் ளாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகம் உய்ய'

- கந்தபுராணம்

தமிழினத்தின் சமய வாழ்வியலில் திருக்கோயில் மிகவும் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்று விளங்குகிறது. தமிழினம் வரலாற்று அறிவிற்கெட்டிய முற்காலம் தொட்டே இறைவனைக் கைப்பொருளாகக் கண்ணுக்கினிய பொருளாக ஏற்று திருக்கோலத் திருமேனி அமைத்து வழிபட்டு வந்திருக்கிறது. இறைவனுக்கு ஆலயம் எடுத்த தமிழர்கள் வான்முட்டும் வனப்புக் கோபுரங்களையும் அதில் அமைத்தார்கள். தமிழகத்தை ஆண்ட பேரரசுக்கள் தாம் வாழ்ந்த மனைகளைக்கூட வளமனைகளாக எடுக்காமல் குடிமக்களோடு குடிமக்களாக ஒன்றித்து வாழ்ந்து உலகுக்கு அம்மையப்பராக விளங்கும் இறைவனுக்கு விண்ணளந்து காட்டி வேண்டிய வரம் கொடுக்கும் கோயில்கள் நிறைய எடுத்தார்கள். இன்றுகூட கிராமங்களில் உள்ள கோபுரங்களின் உயரம் சிறியதாக இருந்தாலும், அங்குள்ள வீடுகள் செல்வந்தர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தாலும் கோபுரத்தைவிட உயர்ந்ததாக தங்கள் இல்லங்கள் இருத்தல் கூடாது என்ற நடைமுறைச் சம்பிரதாயம் வழக்கில் உள்ளது.

கோயில்கள் தமிழர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரத்தின் தனிப்பெரும் சிறப்பாக விளங்குவதோடு மேல் நாட்டவரும் வியந்து புகழத் தக்க விதத்தில் பொறியியல், கட்டிட, சிற்ப, ஓவியக் கலைகளின் திறனையும் பறைசாற்றி வருகின்றன. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து எங்கெல்லாம் குடியேறி உள்ளார்களோ அங்கெல்லாம் தமிழ் தெய்வமமாம் முருகனுக்கு கோயில் எடுக்கத் தவறவில்லை. உலகின் பிரபல்யமான மேல் நாட்டு நகரங்களில் எல்லாம் முருகனுக்கு கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கனடா நாட்டின் மொன்றியால் மாநகரில் குடியேறிய ஈழத் தமிழர்கள் அமைத்துள்ள திருமுருகன் கோயில் பண்டைக்கால தமிழ் நாகரிகத்திற்கும், சிற்ப, ஓவியக் கலைகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இது கனடா வாழ் அனைத்துத் தமிழர்களுக்கும் பெருமையாகும்..

கியுபெக் சைவ மகாசபையின் தோற்றம்

1984ம் ஆண்டில் கனடாவின் புண்ணிய பூமியாகிய கியுபெக் மாநிலத்தின் மொன்றியால் நகரில் குடியேறிய

ஈழத் தமிழர்கள் தாம் குடியேறிய நாட்டின் வேற்று கலாச்சாரம், மாறுபட்ட இரு மொழிகள், பொருளாதாரக் கஷ்டம், தொழில் இன்மை, தாயகத்தில் தம் உடன்பிறப்புகளின் கவலை ஆகியனவற்றால் வேதனைப்பட்டிருந்த காலத்தில் தம் கவலைகளை இறைவனிடம் வருந்தி வேண்டி ஆறுதல் அடைய இடமில்லாது இருந்த போது தீர்க்கதரிசனமுள்ள சில சைவப் பெரியோர்களின் பெரு முயற்சியால் வாரத்தில் ஒரு நாள் ஒன்றுகூடி வழிபாடுகள் நடாத்துவதற்கு மொன்றியால் நகரில் (PIE 1X) 'பீனெவ்' என்ற இடத்தில் அமைந்திருந்த 'ஹரே கிருஷ்ணா' கோயிலில் ஒழுங்கினைச் செய்தார்கள். ஹரே கிருஷ்ணா கோயில் இந்துக் கோயிலாக இருந்தபொழுதிலும் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளும் சைவ அடியவர்களின் வழிபாட்டு முறையும் வேறாக இருந்ததாலும் இன்னும் சில வசதியீனங்கள் காரணமாகவும் அவ்விடத்தில் இருந்து விலகி 955, பெல்சாச் அவெனியூவில் அமைந்திருந்த (Bellechase) வட இந்தியர்களுக்கு சொந்தமான 'இந்து மிசன' கோயில் மண்டபத்தில் (Hindu Mission) வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை மாலையில் வழிபாடுகளை நடாத்த ஆரம்பித்தனர். சிறிதாக ஆரம்பித்த ஒன்றுகூடல் நாளடைவில் பெரிதாகவே, சைவத் மக்களுக்கென்று ஓர் தனியான வழிபாட்டு மையத்தை ஒழுங்கு செய்யவேண்டிய தேவை தோன்றவே தமிழ் தெய்வமாம் முருகனுக்கு வேத சிவ ஆகம முறைப்படியும் அழியாப் பழந்தமிழ் சிற்ப ஓவியக் கலைகளைப் பறைசாற்றும் வண்ணம் இராஜ கோபுரத்துடன் அமைந்த முறையான திருக் கோயிலையும், தம் இன மக்களின் சமூக, கலாச்சாரத் தேவைகளுக்கு உதவுக்கூடிய மண்டபத்தையும் அமைக்கும் எண்ணத்துடன் 1985ம் ஆண்டு கியுபெக் சைவ மகாசபை என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். ஸ்ரீசாமிக் குருக்கள் ரங்கநாத ஐயர், திரு செல்லையா இராசரத்தினம், திரு அப்புத்துரை கனகலிங்கம் ஆகிய சைவப் பெரியோர் மூவரும் சட்டத்தரணி மெல்வின் வைகல் (Melwin Weigel) அவர்களின் உதவியுடன் கியுபெக் சைவ மகாசபையை கியுபெக் மாநில அரசில் பதிவு செய்ய மனுச் செய்தனர். ஸ்ரீரங்கநாத ஐயர் அவர்கள் குடும்பத்துடன் 'இந்து மிசன' மண்டபத்தில் தங்கி இருந்து வாரம் தோறும் புசைகளை நடாத்தி வந்தார். 1985ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் திரு

செ.இராசரத்தினம் (தலைவர்) அ.கனகலிங்கம் (உப தலைவர்) சி.பாலசுப்பிரமணியம் (செயலாளர்) ச.திருநடராசா (உப செயலாளர்) சா.ரங்கநாதஐயர் (பொருளாளர்) பெ.ரூகாந்தா, ச.திருநீலகண்டர், தி.இரத்தினேஸ்வரன், சி.சீவரத்தினம், தி.சிவேந்திரராஜா, சி.விக்கினேஸ்வரபிள்ளை ஆகிய பதினொரு அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கியுபெக் சைவ மகாசபையின் முதலாவது நிர்வாக சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. 1986ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 11ம் நாள் (11-03-1986) கியுபெக் சைவ மகாசபை கியுபெக் மாநில அரசினால் முறையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1987ம் ஆண்டு சித்திரை முதலாம் நாள் (01-04-1987) கியுபெக் சைவ மகாசபை ஓர் வரி விலக்களிக்கப்பட்ட சமய ஸ்தாபனமாக கனடா மத்திய அரசினால் முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பல வசதியீனங்கள், இடைஞ்சல்களுக்கும் மத்தியில் வழிபாடுகளை நடாத்தி வந்தபோதும் இயன்றளவு விதி முறை தவறாது பூசைகளை நடாத்தி வந்தனர். நவராத்திரி, சிவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, சித்திரைப் புத்தாண்டு, பங்குனி உத்தரம் போன்ற முக்கிய விரத தினங்களிலும் மற்றும் விரத தினங்களிலும் சிறப்பான பூசைகள் நடாத்தப்பட்டன. 1986ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் வருகை தந்திருந்தபோது சுவாமிகளை தரிசித்து அவர்களின் ஆசிகளைப் பெற்றார்கள். படங்களின் மூலம் பரமனை வழிபட்டுவந்த அடியவர்களின் குறை நீங்க திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளின் வருகையின்போது அறிமுகமாகிய அன்பர் திரு அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமானின் கற்சிலை ஒன்றை உபயம் செய்து உதவினார். 1986ம் ஆண்டு ஆவணிச் சதுர்த்தி தினத்தில் இவ் விக்கிரகம் ஒட்டாவாவில் இருந்து வருகை தந்திருந்த வெங்கடேஸ்வர ஐயரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீரங்கநாத ஐயர் ரொநன்ரோ சென்றமையால் புசைகளை நடாத்துவதற்கு அந்தணர் இல்லாதிருக்க திரு சௌந்தரராஜன் என்னும் அன்பர் சிறிது காலம் பூசைகளைச் செய்து வந்தார். 1986ம் ஆண்டு விஜயதசமி தினத்தன்று வேணு ஐயா என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் கோவிந்தராஜக் குருக்கள் அவர்கள் பூசைகளை முறையாக செய்ய ஆரம்பித்தார். 1987ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் விநாயகர் சஷ்டி விரத தினத்த்தன்று ரொறன்ரோவிலிருந்து வருகைதந்த பகவதீஸ்வர சாஸ்திரிகள், விஜயகுமாரக் குருக்கள், சர்வானந்தக் குருக்கள் ஆகியோருடன், கோவிந்தராஜக் குருக்களும். திரு அனந்த கிருஷ்ணனும் இணைந்து வெகு சிறப்பாக விநாயகப்பெருமானுக்கு பூசைகளை நடாத்தினார்கள். 1988ம் ஆண்டு ஆங்கிலப் புதுவருட தினமாகிய ஜனவரி முதலாம் நாள் மொன்றியால் விக்டோரியா விளையாட்டுக் கழகத்தினரின் உபயமாக சிறப்புப் பூசை நடைபெற்றது.

பல வருடங்களாக மொன்றியாலில் உள்ள தமிழ் அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து நடாத்திய பொங்கல் விழாவை 1988ம் ஆண்டு தை மாதம் கியுபெக் சைவ மகாசபை பொறுப்பெடுத்து மற்றைய அமைப்புக்களுடன் இணைந்து வெகு சிறப்பாக நடாத்தத் தொடங்கியது. மொன்றியாலில் வாழும் வசதி குறைந்தோர் நலன் கருதி சன் யுத் நிறுவனத்தினூடாக நிதி உதவி வழங்கியது. பொங்கல் விழா சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்பட்டது. முருகனுக்கு கோட்டம் அமைப்பதற்கு பல கட்டிடங்களும், நிலங்களும் தொண்டர்களால் பார்க்கப்பட்டன. முறையான இடம் அமையாத போதிலும் உறுதியான பக்தியும், தளராத முயற்சியுடனும் ஈடுபட்டனர்.

1989ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் சிவறீ நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் வருகைதந்து சிறப்புப் பூசை நடாத்தினார். அவ்வாண்டு ஆனி மாதம் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் வருகைதந்து அருளுரை வழங்கினார்கள்.

1990ம் ஆண்டு மாதம் தொடக்கம் வேணு ஐயாவின் சகோதரராகிய 'ஸ்ரீஐயா' என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் வெங்கடேஸ்வர சர்மா வேணு ஐயாவுக்குத் துணையாக இருந்து பூசைகளைச் செய்தார்

1990ம் அண்டு சித்திரை மாதம் கியுபெக் சைவ மகாசபையின் யாப்பு திருத்தப்பட்டு திரு அ.கிருஷ்ணன் (தலைவர்) த.பாலேந் திரன் (உப தலைவர்) செ.இராசரத்தினம் (ஸ்தாப அங்கத்தவர் -செயலாளர்) பேராசிரியர் கி.சிவராமன் (கொன்கோடியா பல்கலைக் கழகம்) கா.பிரேம் குமார், சு.இரவீந் திரமூர் த் தி, செ.சரவணபவன், க.விஜயகாந்தன், சு.சிவா, பா.பரம்சோதி (நிர்வாக சபைத் தலைவர்) ச.திருநடராசா (நிர்வாக சபைச் செயலாளர்) ஆகிய பதினொரு பேர்களைக் கொண்ட அறங்காவற் சபை நியமிக்கப்பட்டு பொதுச் சபையின் அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. சிறிது காலத்தில் பேராசிரியர் கி.சிவராமன் சிவபதம் அடைந்ததால் திரு நர ஹரி அவர்கள் அறங்காவலராக நியமிக்கப்பட்டார். அறங்காவல் சபையின் முதலாவது கூட்டம் 1992ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் நடைபெற்றது.

1991ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் ஹரே கிருஷ்ணா தாபனத்தினர் வருடம்தோறும் நடாத்தும் தேர் திருவிழாவில் பக்தர்களின் காவடி ஆட்டம், கர்பூரச் சட்டி, கரக ஆட்டம், முருக நாம பஜனை பாடலுடன் மொன்றியால் மாநகரின் முக்கியமான வீதிகளில் முருகன் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரதத்தில் வலம் வந்தார். அதே வருடம் சிவானந்த ஆச்சிரம தாபகர் சுவாமி விஷ்ணுதேவனந்தரின் வேண்டுதலின்படி வல்மொறீன் நகர வீதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களின் காவடி ஆட்டம், கரக ஆட்டம், முருக நாம பஜனை சகிதம் முருகன் ரதத்தில் வலம் வந்தார். அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளும் இத்திருவிழாவை சைவ மகாசபை நடாத்தி வந்தது.

1991ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் ஈழத்து மாமுனிவர் சிவ யோகசுவாமிகளின் பிரதம சீடரும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சைவத்தின் காவலருமான சிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகள் வருகைதந்து அருளுரை வழங்கி நிதி சேகரிப்பை ஆரம்பித்து வைத்ததுடன் அமையப்போகும் திருக் கோவிலின் மூல விக்கிரகமான வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப் பெருமானது விக்கிரகத்தை உபயம் செய்ய முன்வந்தார்.

திருமுருகன் கோயில் புண்ணிய பூமி கொள்வனவு

காலம் நேரம் வர எல்லாம் கைகூடும் என்ற பெரியோர்களது வாக்குக்கமைய 1992ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 12ம் நாள் (12-02-1992) திருமுருகப் பெருமானது திருவருளால் முருகனுக்கு கோட்டம் அமைப்பதற்கு முறையான புண்ணிய பூமி 72,000 சதுர அடி நிலம் \$450>000 டாலர்களுக்கு மொன்றியால் மாநகருக்கு அண்மையில் டொலார்ட் டெஸ் ஓமோ நகரின் (Dollard –Des Ormeaux) சென்ற ரெஜீஸ் வீதியில் (St Regis Blvd) வாங்கப்பட்டது.

1992ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வியாகரண சிரோன்மணி சிவறீ ஸ்ரீ பூரணதியாகராஜக் குருகளும், சிவறீ கோவிந்தராஜக் குருக்களும் முறையாக பூமி பூசையை செய்து வைத்தார்கள். திரு அனந்த கிருஷ்ணனின் இயந்திரத்தின் உதவியுடன் தொண்டர்களின் சேவையினால் பூமி துப்பரவு செய்யப்பட்டது. புரட்டாதி மாதம் 12ம் நாள் (12-09-1992) நிலத்தில் மர நாட்டு விழா சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. ஆடி மாதம் பித்துக்குளி முருகதாஸ் அவர்கள் வருகைதந்து அருளுரை வழங்கினார்கள்

ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து ரிச்மன்டஹில் இந்து ஆலய நிர்வாகத்தின் உதவியால் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வருகைதந்த கலைஞர்களைக்கொண்டு நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தி நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. 1987ம் ஆண்டும் 1992ம் ஆண்டும் நிர்தனாலயா நாட்டியக் கல்லூரியின் அதிபர் திருமதி வசந்தா கிருஷ்ணன் அவர்கள் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தி நிதி வழங்கினார். பீலி அர்பணா நாட்டியப் பள்ளியின் அதிபர் திருமதி சரசாய் ராஜ் அவர்களும், திருமதி கல்பலதா பில்ட்டோ அவர்களும் நாட்டிய நகழ்ச்சி நடாத்தி நிதி வழங்கினார்கள்.

வேல் மூலம் முருகனை வழிபட்டுவந்த பக்தர்களின் குறை நீங்க திரு கந்தையா சற்குணானந்தன் குடும்பத்தினர் வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப் பெருமானது பஞ்சலோக விக்கிரகத்தை உபயம் செய்தார்கள். 1992ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 16ம் நாள் (16-10-1992) வெள்ளிக்கிழமை சிவஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் திருமுருகனின் விக்கிரகத்தை இந்து மிசன் மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். இதுவரை பொபியன் பிள்ளையார் கோயில் என்று மக்களால் அழைக்கப்பட்ட கோயில் முருகன் கோயில் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று.

அதிபரும், உலகெங்கும் பல கோயில் களை நிர்மாணித்தவருமான சிற்பக் கலை வல்லுனர் வைத்தியநாதன் கணபதி ஸ்தபதி அவர்கள் வருகை தந்து 1993 வைகாசி விசாக தினத்தில மேற்படி நிலத்தில் கோயில் அமைப்பு ஆரம்ப விழாவை நடாத்தி முதலாவது வரை படத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார். சிவாகம சடங்குகளை சிலாபம் முன்னீஸ்வர தேவஸ்தானம், நல்லூர் சிவன் கோவில் ஆகியவற்றின் பிரதம சிவாச்சாரியரான சிவறீ இரத்தின் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களும், கோவிந்தராஜக் குருக்களும் நடாத்தி வைத்தார்கள்.

1994ம் அண்டு தைமாதம் கியுபெக் சைவ மகாசபையின் செய்தி இதழ் வெளியிடப்பட்டது

1994ம் ஆண்டு தை மாதம் சிறார்களுக்குப் பண்ணிசைப் போட்டி நடாத்தி வருடந்தோறும் நடைபெறும் பொங்கல் விழாவில் பரிசில்கள் வழக்கத் தொடங்கப்ட்டது. திருந.வாகீசனின் முயற்சியால் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கோயிலுக்கு வந்த சிறார்களுக்கு இந்து மிசன் மண்டப மேல் மாடியில் சமய, தமிழ் வகுப்புக்களை நடாத்த ஆரம்பித்தார்கள். ஆசிரியர் திரு அருள் கப்பிரமணியம் அவர்கள் முதலாவது ஆசிரியராக தொண்டாற்றினார். சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட வகுப்புக்கள் இன்று நூற்றி ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடன் கலாச்சார மண்டபத்தின் கீழ் தளத்தில் வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெறுகிறன.

ரொரன்றோ ரிச்மன்ட் ஹல் பிள்ளையார் கோயில், ஒட்டாவா கால்டன் இந்துக் கோயில், இந்து சமய அமைப்புக்கள் ஆகியனவற்றின் ஆதரவுடன் 1994 ஆடி மாதம் அனைத்துலக சைவசித்தாந்க் கருத்தரங்கு வெகு சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. இதுவே கனடா நாட்டில் நடைபெற்ற முதலாவது சைவசித்தாந்தக் கருத்தரங்காகும். ஆத்மஜோதி முத்தையா அடிகளார், சிவஸ்ரீ நா.சோமாஸ்கந்தக் கருக்கள், புலவர் ஈழத்து சிவானந்தன், தமிழ்நாட்டுப் தொல்பொருள் ஆரய்ச்சியாளர் திரு நாகசாமி அவர்கள், மற்றும் இங்கிலாந்து, இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் இருந்தும் வருகைதந்த அறிஞர்கள் இந் நிகழ்வைச் சிறப்பித்தனர்

1995ம் ஆண்டு தொடக்கம் வருடம்தோறும் நடைபெறும் பொங்கல் கலைவிழாவன்று தாயகத்தில் அல்லலுறும் எம் உடன்பிற்புக்களின் நன்மை கருதி தமிழர் புணர்வாழ்வுக் கழகத்தினூடாக நிதி வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

1995ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் தொடக்கம் அடியவர்கள் வங்கி மூலம் மாதாந்தம் நிதியுதவி செய்ய ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

கலாச்சார மண்டபமும் பாலாலயமும்

1995 வைகாசி மாதம் 29ம் நாள் (29-05-1995) அன்று

மகாபலிபுரம் சிற்பக் கலைக் கல்லூரியின் முன்னாள்

நல்லோரையில் கலாச்சார மண்டபத்தின் கால்கோள் விழா சமய முறைப்படி வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

1995 ஆனி 18ம் நாள் (18-06-1995) காலையமைந்த நல் லோரையில் கலாச்சார மண்டபத் துக்கான அத் திவாரத் தில் சங்கு தாபன வைபவம் பெருந தொகையான பக்தர்களுடன் வெகு சிறப்பாக நடபெற்றது. வியாகரண சிரோன்மணி சிவறீ பூரண தியாகராஜக் குருக்களும் கோவிந்தராஜக் குருக்களும், மற்றும் அந்தணர்களும் சிவ ஆகம கிரியைகளை நடாத்த அமரர் ஆத்மஜோதி முத்தையா அடிகளாரும், மாநகர முதல்வர், மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்களும், நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்களும் சங்கு வைத்தார்கள்.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கலாச்சார மண்டபத்தில் சிற்பக் கலைஞர் சரவணமுத்து ஜெயராஜாவின் தலைமையில் சிற்ப கலைஞர்களும், தொண்டர்களும் இணைந்து பாலாலயத்தை அமைத்தனர். பாலாலயத்தில் முருகனை மூலவராகக் கொண்டு, கணபதி, திருமால், நடராசர், வயிரவர் ஆகிய தெய்வங்களுக்குச் சந்நிதிகளும், வசந்த மண்டபமும் அமைத்து 1995ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 12ம் நாள் (12-11-1995) சிவஸ்ரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்களின் தலைமையில் பல அந்தணப் பெரியோர் இணைந்து பாலாலய கும்பாபிஷேகத்தை வெகு சிறப்பாக நடாத்தி வைத்தார்கள். கணபதி சந்நிதானத்தை திரு அனந்த கிருஷ்ணன் குடும்பத்தினரும், முருகன் சந்நிதி பொது மக்களின் உபயமாகவும், திருமால் சந்நிதி ஜெயவீரசிங்கம் குடும்பத்தினரும், வசந்த மண்டபத்தை சற்குணானந்தன் குடும்பத்தினரும், நடராசர் சந்நிதியை சின்னையா குடும்பத்தினரும், வயிரவர் சந்நிதியை குகானந்தன் குடும்பத்தினரும் உபயம் செய்தனர். பாலாலயத்தில் 1996ம் ஆண்டு நவக்கிரகங்களுக்கு சந்நிதி அமைக்கப்பட்டு நவக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்து வைக்கப்பட்டன. திரு கஜராம் குடும்பத்தினர் சந்நிதியையும் விக்கிரகங்களையும் உபயம் செய்தார்கள். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற நாள்தொடக்கம் சிறி ஐயா ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து பூசைகளைச் செய்துவந்தார்.

கலாச்சார மண்டபத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த சிற்பக் கலைஞர் திரு ஆறுமுகம் அவர்ளின் தலைமையில் சிற்பக் கலைஞர்களும் தொண்டர்களும் இணைந்து துர்க்கா தேவிக்கு நிரந்தரமான ஆலயத்தை நிர்மாணித்தனர். 1996ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 25ம் நாள் 25-08-1996 கும்பாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. திரு சேனாதிராசா உதயகுமார் குடும்பத்தினர் சந்நிதியையும், துர்க்கா தேவியின் விக்கிரகத்தையும் உபயம் செய்தனர்.

தற்காலிகமான பாலாலயமாக இருந்த போதிலும்

பூசைகளும் திருவிழாக்களும் ஆகம விதி முறை தவறாது வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றன. ஆவணி மாத முதலாவது சனிக் கிழமையை ரதோற்சவமாகவும், ஞாயிற்றுக்கிழமையை தீர்த்தோற்சவமாகவும், கொண்ட அலங்காரத் திருவிழா 1996ம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைபெற ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிற்பக் கலைஞர் சரவண(முத்து ஜெயராஜாவின் கைவண்ணத்தில் அழகான சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே மேலை நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது சித்திரத் தோகும். திங்கட்கிழமை பூங்காவனமும், செவ்வாய்க்கிழமை வயிரவர் மடையுடன் அலங்காரத் திருவிழா நிறைவுபெறும். 1996ம் ஆண்டு தொடக்கம் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்களால் கந்தசஷ்டி விரதம் வெகு சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு கொட்டும் பனியையும் கடுங்குளிரையும் பொருட்படுத்தாது சூரசம்⊡ாரம் வெளி வீதியில் வெகு விமரிசையாக நடைபெறும். 1996ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆவணிக் கடைசி ஞாயிற்றுக்கிழமை திருமாலுக்கு உறியடித் திருவிழா நடைபெற்றுவருகின்றது.

1996ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் தொண்டர்கள் கோபுரம் என்னும் கலை நிகழ்சியை நடாத்தி நிதி சேகரித்து வழங்கினர். இந் நகழ்ச்சி தொடரந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறுகிறது.

திருமுருகன் கோயில் தொண்டர் திரு செல்வகுமார் அவர்கள் 1998, 2000, 2002ம் ஆண்டுகளில் இறு வெட்டு (CD) வெளியிட்டு நிதி சேகரித்து கோயிலுக்கு வழங்கினார். திரு புஷ்பன், திரு இரவீந்திரன் ஆகியோரின் முயறச்சியினால் இளைஞர் வட்டம் மூன்று ஆண்டுகள் நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தி நிதி சேகரித்து வழங்கினார்கள்.

1997ம் ஆண்டு தை மாதம் ஆலயத்தில் நூல் நிலையம் தொடங்கப்பட்டது.

1998ம குளிர்காலத்தில் நடைபெற்ற கொடூரமான பனிப் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை கோயிலில் தங்க வைத்ததுடன் உணவும் உதவியும் வழங்கி ஆதரிக்கப்பட்டது.

2001ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ரொரன்றொவில் உள்ள சைவ மகாசபையின் முன்னாள் அங்கத்தவர்கள், திருமுருகனின் பக்தர்கள், ரொன்றோவில் உள்ள ஆலய அநங்காவலர்கள், சமயப் பெரியோர், பத்திரிகையாளர்கள், தொலைக் காட்சி நிறுவனத்தினர் ஆகியோரை கூட்டி ஆலய வளர்ச்சி சம்பந்தமாக ரொன்றோ ஸ்காபரோ நகர சபை மண்டபத்தில் கருத்தரங்கு நடாத்தப்பட்டது.

அருள்மிகு திருமுருகன் திருக்கோயில் திருப்பணி

2002ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 6ம் நாள் (6-06-2002) அன்று காலை நல்லோரையில் அருள்மிகு திருமுருகனின் திருக்கோயில் கால்கோள் விழாவை வியாகரண சிரோண்மணி சிவஸ்ரீ பூரண தியாக ராஜக் குருக்களும் மற்றும் குருமார்களும் வெகு சிறப்பாக நடாத்தி வைத்தார்கள். தமிழ்நாடு காரைக்குடியைச்சார்ந்த திரு தட்சணாமூர்த்தி ஸ்தபதி அவர்கள் கோயிலை விதி முறை தவறாது அமைக்கும் பொறுப்பை ஏற்க, Altapex என்னும் உள்ளுர் நிறுவனம் கட்டிடத்தை அமைக்கும் ஒப்பந்தத்தை

ஏற்று கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தது.

2002ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 13ம் நாள் வியாழக்கிழமை (13-06-2002) அதி காலை சுப முகூர்த்தத்தில் திருக்கோயிலின் அத்திவாரத்தில் சங்குதாபன வைபவம் முறையாகத் தொடக்கப்பட்டு பக்தர்களின் வசதிக்காக 16-06-2002 ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் அத்திவாரத்தில் சங்கு வைத்தார்கள்.

உள்ளுர் கட்டிட ஒப்பந்த தாபனத்தினால் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்க, தமிழ் நாட்டில் இருந்து வருகை தந்த திரு தெட்சணாமூர்த்தி ஸ்தபதியின் சிற்பிகள் திருக்கோயில் நிர்மாணிக்கும் பணியை 2003ம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்தில் ஆரம்பித்து வெகு அழகாகவும், சிறப்பாகவும் கட்டத் தொடங்கினார்கள்.

அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் அமைந்திருக்கும் பகுதியில் இருபத்தி ஆறு அடி உயரத்துக்குமேல் கட்டிடங்கள் கட்டப்படாது என்று மாநகரசபை சட்டம் அமைத்திருந்த போதிலும். முருகன் கோயில் கோபுரத்தை நாற்பத்தி ஏழு அடி உயரத்தில் கட்ட அனுமதித்துள்ளது. 'ஊருக்கு அழகு கோயில' என்பார்கள். திருமுருகன் கோயில் தங்கள் நகரத்தை அழகுபடுத்தும் என்று கருதி நகரசபையினர் அனுமதி வழங்கினர். கோயிலுக்குச் சென்று தரிசிக்க இயலாதவர்களும் வசதியாக இறைவனை நினைத்து வழிபடுவதற்காக ஆலயங்களின் கோபுரங்களையும் தூபிகளையும் மிகவும் பிரமாண்டமான முறையில் அமைப்பது நம் முன்னோர் வழக்கம். 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்' 'தூபியினைக் கோபுரத்தை ஈசன் எனக் கண்டு தொழு' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. திருமுருகன் கோயிலில் பஞ்ச தளங்களைக் கொண்ட இராஜ கோபுரம் கட்டப்பட்டுள்ளது. முதல் தளத்தின் உச்சியில் ஏமு தங்க முலாம் பூசப்பட்ட கலசங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அத் தளத்தின் கிழக்குத் திசையில் இந்திரனும், வடக்குத் திசையில், பிரம்மாவும், மேற்குத் திசையில் திருமாலும் தெற்குத் திசையில் தெட்சணாமூர்த்தியும் வீற்றிருக்கிறார்கள். அடித் தளத்தின் கிழக்குத் திசையில் முருகன் வள்ளி தெய்வானை சகிதம் வீற்றிருக்கிறார். கோபுர வாசல் நிலையில் கஜலக்குமி அமர்ந்துள்ளார். வாசலில் பதினான்கு அடி உயரத்தில் திறமான வேலைப்பாட்டுடன் திருக்கதவு பொருத்தப்பட்டுள்ளது. கதவை திரு ஜெயராஜா ஸ்தபதி அவர்கள் அழகாகவும் வெகு சிறப்பாகவும் செய்து கொடுத்தள்ளார்.

இந்து மதத்தின் ஆறு பிரிவினரும் வேற்றுமையின்றி ஒரே கோயிலில் தங்கள் வழிபாடுகளை நடத்தும் விதத்தில் தெய்வ சந்நதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலினுள் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாட்டுடன் தெய்வ சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன. வலது புறத்தில் முழுமுதற் கடவுளாம் விநாயகரின் சந்நிதி அமைந்துள்ளது. பெருந்தொகையான பக்தர்களின் வேண்டுதலின்படி 1986ம் ஆண்டு தொடக்கம் வழிபட்டுவரும் விநாயகரின் விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நடுநாயகமாக கருவறையின்மேல் இருபத்தி ஏழு அடி உயரமான விமானத்துடன் முருகப்பெருமானின் கருவறை அமைந்துள்ளது. ஈழத்து மாமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகளது சீடராகிய சிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகளினால் உபயம் செய்யப்பட்ட வள்ளி தெய்வானையுடனான முருகப்பெருமான் மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கிறார் சந்நிதியின் முன் முகமண்டபத்தில் சண்முகப்பெருமான் இரு தேவியருடன் தென் திசை நோக்கி மயிலின் மீது அமர்ந்திருந்து அருள்பாலிக்கிறார். முகமண்டபத்தின் முன் வலது பக்கத்தில் சிவலிங்கப்பெருமானும் இடது பக்கத்தில் பார்வதி தேவியும் அமர்ந்துள்ளனர். முலமுர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் வெங்கடேஸ்வரப் பெருமானது சந்நிதி அமைந்துள்ளது. வடக்கு பிரகாரத்தில் தென் திசை நோக்கி நடராசப் பெருமானது சபை அமைந்துள்ளது. சபையில் நடராசப்பெருமான் சிவகாமி அம்பாள், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் சகிதம் எழுந்தருளுகிறார். நடராசப்பெருமானது சந்நிதிக்கு அடுத்து வசந்த மண்டபம் அமைந்துள்ளது அதற்கு அடுத்து நவக்கிரகங்களின் சந்நிதி உள்ளது. கோபுர வாசலுக்கு இடது பக்கத்தில் வயிரவரின் சந்நிதி உள்ளது. மண்டபத்தின் நடுவே வெள்ளிக் கவசமிடப்பட்ட கொடித் தம்பம் உரிய இடத்தில் உள்ளது. மண்டபத்தில் ஆறு தூண்கள் ஆறுபடை வீடுகளின் முருகனுடன், கணபதி, சிவன், சக்தி, முருகன், திருமால், வயிரவர் ஆகிய தெய்வங்களின் தோற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் சிற்பங்களுடன் அமைந்துள்ளன. அத்துடன் நாலு பக்க சுவர்களிலும் மொத்தம் ஒன்பது அரைத் தூண்கள் அமைக்கப்பட்டு தெட்சணாமூர்த்தி, திருமால், முருகன்,

குரியன், சந்திரன் ஆகிய தெய்வங்களின் உருவங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்களிலும், வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியிலும் திருமாலின் தச அவதாரங்களைச் சித்தரிக்கும் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தெற்கு பிரகாரத்தில் நால்வருக்கு சிறு சந்நிதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சந்நிதியில் ரிஷபகுஞ்ரத்தின் திருக்காட்சி அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்கு வாசவில் சிறு கோபுரம் அமைத்து முருகனின் திரு உருவம் பதிக்கப்ட்டுள்ளதுடன் அழகான கதவும் பொருத்துப்பட்டுள்ளது. துர்க்கை அம்பாளின் சந்நிதி ஏற்கனவே நிரந்தரமானதாக கலாச்சார மண்டபத்தில் உள்ளது. தெய்வ சந்நிதிகளின் நிலத்திலும், கவர்களிலும், திருக் கோயில் மண்டபத்தின் நிலத்திலும் கல் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

2004ம் ஆண்டு அலங்காரத் திருவிழாவின் மூன்றாவது நாள் முீசிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகளின் பிரதம சீடரும் ஹவாய் சைவசித்தாந்த பீடத்தின் தற்போதையத் தலைவருமான போதிநாத வேலன் சுவாமிகள் வருகைதந்து அருளுரை வழங்கினார்கள். ஐப்பசி மாதம் திருமதி தாரகா சற்குணபாலா அவர்கள் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடாத்தி நிதி வழங்கினார்கள்.

2004ம் ஆணடு மார்கழி மாதம் நடைபெற்ற கொடூரமான ஆழிப்பெருக்கினால் பாதிப்புற்றவர்களுக்காக கோயில் வழிபாடுகள் நடாத்தியதுடன் நிதியும் சேகரித்து வழங்கப்பட்டது. துக்கம் அனுஷ்டிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பொங்கல் விழா 2005ம் ஆண்ட்டு நடாத்தப்படவில்லை.

தேரோடும் வீதியையும், பக்தர்களின் வாகனத் தரிப்பையும் பெருப்பிப்தற்கும். எமது இன மக்களின் சமூக கலாச்சாரத் தேவைகளுக்கு பெரு மண்டபத்தை அமைப்பதற்குமாக கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஐம்பதினாயிரத்து இருநூறு சதுர அடி நிலம் 368,000 டாலர்களுக்கு 2005ம் ஆண்டு தை மாதம் வாங்கப்பட்டது.

வாங்கிய புதிய நிலத்தில் 2005ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 24ம் நாள் கியுபெக் தினத்தில் அன்னை துர்க்காதேவிக்கு பெருந்தொகையான அடியவர்கள் பொங்கலிட்டு வழிபட்டார்கள். இப் பொங்கல் வைபவம் வருடம்தோறும் நடைபெறவுள்ளது

. பெருஞ்சாந்தி விழா

`அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி' என்கிறார் மணிவாசகர். இறைவனை வணங்குவதற்கே அவன் அருள் வேண்டியிருக்கும் பொழுது அவ் இறைவனுக்கு கோயில் கட்டி கும்பாபிஷேகம் நடாத்துவதற்கு அவன் அருள் பன்மடங்கு தேவையாகிறது. 'காலம் நேரம் வர எல்லாம் கைகூடும்' என்பதும் பெரியோர் வாக்கு.

விய வருடம் வைகாசித் திங்கள் நாள் (22-05-2006) திங்கட்கிழமை காலை கணபதி வழிபாட்டுடன் கிரியைகளை ஆரம்பித்து விய வருடம் வைகாசித் திங்கள் 15ம் நாள் (28-05-2006) ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 7-00 மணிக்கு இராஜ கோபுரத்துக்கும் முருகனின் கருவறையின் விமானத்துக்கும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று காலை 7-47 இல் இருந்து 8-50 வரையிலுள்ள மிதுன லக்கினம் கூடிய தெய்வீக முகூர்த்தத்தில் பெருஞ்சாந்தி வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயில், எகாம்பரநாதேஸ்வரர் கோயில்களின் பிரதம சிவாச்சாரியராகிய 'சைவ சித்தாந்த சாகரம்' 'சிவாகமச் செல்வர்' சிவுரீ இராஜப்பா சிவாச்சாரியர் பிரதான சர்வ போதகாச்சார்யராகவும், கலாநிதி சிவஸ்ரீ நா.சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் சர்வ போதகாச்சார்யராகவும், 'வியாகரண சிரோண்மணி' சிவுரீ பூரண தியாகராஜ சிவாச்சார்யர் பிரதம பிரதிஷ்டா சிவாச்சார்யராகவும் இருந்து, தமிழ்நாடு, இங்கிலாந்து, டென்மார்க், ரொரன்றோ ஆகிய இடங்களில் இருந்து வருகை தந்த பிரபல்யமான சிவாச்சார்யர்களுடன், திருமுருகன் கோயில் சிவாச்சார்யர்களும், மொன்றியாலில் உள்ள அந்தணப் பெரியோரும் கும்பாபிஷேகத்தை வெகு சிறப்பாக நடாத்தினார்கள். சரவணமுத்து ஜெயராஜா ஸ்தபதியின் தலைமையில் தொண்டர்கள் அழகான யாகசாலையை அமைத்துக் கொடுத்தனர். ஹவாய் சைவ சித்தாந்த பீடத்தின் தற்போதையத் தலைவரான போதிநாத வேலன் சுவாமிகள் வருகைதந்து அருளுரை வழங்கியதுடன் கும்பாபிஷேகத்திலும் கலந்து கொண்டார். ரொரன்றோ மாநகரில் உள்ள பிரபல்யமான கோயில்களின் அறங்காவலர்களும், சிவாச்சார்யர்களும் தமது ஆலயங்களின் சீர் வரிசையுடன் வருகைதந்து கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பித்தார்கள். ஆன் கோயிலின் படத்துடன் சிறப்பு முத்திரையும் வெளியிடப்பட்டது.

பெரியோர், சிறியோர், கற்றவர், கல்லாகவர், வசதி படைத்தோர், வசதியற்றோர் என்ற வேறுபாடும், ஏந்றத் தாழ்வுமின்றி எல்லோரும் ஒரு குடும்பத்தவர்கள், முருகன் அடியவர்கள் என்ற பரந்த நோக்குடன். இருபத்தி இரண்டு வருடங்களின் அயராத உழைப்பு, விடாமுயற்சி, உறுதியான பக்தி, தன்னலங்கருதாத் தொண்டு, தாரளமான கொடை, இறைவனின் பெருங் கருணை இவையே மொன்றியாலில் வாழும் சிறு ஈழத் தமிழ் சமூகத்தினால் பல கோடி டாலர் செலவில் தமிழ் தெய்வமாம் முருகனுக்கு வேத சிவ ஆகம முறை தவறாது, உலகில் இன்று துலங்கும் மிகப் பழம்பெரும் நாகரீகமான அழியாத் தமிழ் நாகரிகத்தையும் திராவிட சிற்ப, ஓவிய, கட்டிடக் கலைகளையும் பறைசாற்றும் விதத்தில் வானளாவும் இராஜ கோபுரத்துடன், கலை அம்சம் நிறைந்த திருக் கோயிலைக் கட்டி கும்பாபிஷேகத்தை வெகு சிறப்பாக நடாத்த துணைபுரிந்து பல அருளாளர்களதும், உலகோரினதும் பாராட்டுக்களபை பெற உதவியது என்று பெருமையாகக் கூறலாம்.

நமது தாயகத்தில் கோயில்கள் பரந்த நிலப்பரப்பில் பல பிரகாரங்களுடன், வானளாவும் கோபுரங்கள், தூபிகளுடன் கட்டப்படும். மாறுபட்ட சூழல், சுவாத்தியம், பல்லின காலாச்சாரத்தைக் கொண்ட நாம் குடியேறிய நாடுகளில் அந் நாட்டுச் சூழல், சுவாத்தியம், நாட்டு. மாநில, மாநகர, கட்டுப் பாடுகளுக் கு அமைய கோயில் களைக் கட்டவேண்டியுள்ளோம். முருகப்பெருமானது திருவருளால் டொலார்ட் மாநகர சபையும், கியுபெக் மாநில அரசும், கனடா மத்திய அரசும் திருமுருகன் கோயில் திருப்பணிக்கு தடையின்றி ஆதரவை வழங்கின.

ஆன்மீக ஒளியை விளக்கும் சமய அடிப்படையில் எழுந்தவை நமது கலாச்சாரமும் பண்பாடும். நமது பண்பாட்டிற்கு நிரந்தரச் சான்றுகளாக விளங்கி வரும் பழங்கங்களில் ஒன்று தீரத்த யாத்திரையும், தல யாத்திரையுமாகம். ஆலய வழிபாடு நம் சமுதாய வாழ்வின் அடிப்படையாகவும் திகழ்கிறது. நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கிய அருளாளர்கள் பலர் தரை தோய நடந்து சென்று எத்தனையோ தலங்களை தரிசித்து மகிழ்ந்து ஆலயங்களின் சிறப்பையம் ஆலய வழிபாட்டின் அவசியத்தையும் அந்புதமான பாசுரங்களின்மூலம் அறிவித்துள்ளனர்.

கனடா, வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் சைவப் பெருமக்களே! மொன்றியால் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயிலுக்கு யாத்திரை செய்து திருமுருகனின் அருளைப்பெறுங்கள்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு கோயில் இணையத் தளத்தைப் பாருங்கள்.

www.montrealmurugan.org

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்

பக்தியுடன் கியுபெக் சைவ மகாசபை

கியுபெக் சைவ மகாசபையின் நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்கள்

திரு க.யோகநாதன்

துலில்ல்வர்

திர ஜெ.ஜெயவேல்

உ ப தலைவர்

திரு வி.எஸ்.இராஜகோபால்

(अन्यान्धानातं

திரு நா.தியாகராஜா

உப செயலாளர் - சமயம்

திரு ந.வாகீசன்

உ ப செயலாளர் - கலாச்சாரம்

திரு அ.பாலசூரியர்

பொருளாளர்

தி ந_மு.சிவானந்தம்

உ ப பொருளாளர்

தி நடதி அனுஷ்யாதேவி சரவணமுத்து

திநமதி கமலாதேவி ஜெகதீஸ்வரன்

திரு சி.சிவராமன்

திரு க.சுதன்

கியுரியக் சைவ மகாசபையின் அறங்காவற் சபை அங்கத்தவர்கள்

திரு. செ.இராசரத்தினம் - தாபக அங்கத்தவர்

திரு. சு.இரவீந்திரமூர்த்தி

திரு. க.விஜயகாந்தன்

திரு. செ.சரவணபவன்

திரு. மு.உமாபதி

திரு. க. யோகநாதன் - நிர்வாக சபைத் தலைவர்

திரு. து.பேரம்பலமூர்த்தி

திரு. சு.வசந்தன்

திரு. வி. எஸ். ராஜகோபால் - நிர்வாக சபைச் செயலாளர்

திரு. நா.கிரிதரன்

திரு. ம.யோகேந்திரம்

கணக்குப் பரிசோதகர்

திரு.ம.யோகேந்திரம்

முகாமையாளர்

திரு வி.நாகேந்திரம்

ஓம் முருகா

உபயம்செய்த அடியவர்கள்

விநாயகர் சந்நிதி -விநாயகர் விக்கிரகம் -மூலஸ்தான முருகன் விக்கிரகம் -மூலஸ்தான சந்நதியின் விமான கலசம்-சண்முகர் சந்நிதியும் விக்கிரகமும்-சிவலிங்கப் பெருமானும் நந்தியும்-பார்வதி தேவி வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியும் விக்கிரகமும் -நடராஜர் சந்நிதியும் விக்கிரகங்களும்-நவக்கிரகங்கள் சந்நிதி-வயிரவர் சந்நிதியம் விக்கிரகமும்-கொடித்தம்பம், தம்ப விநாயகர் மயூரம், பலிபீடம்-கொடித்தம்ப விநாயகருக்கு கவசம் வசந்த மண்டபம்-

விநாயகர் சந்நிதியிலுள்ள பால கணபதி-விநாயகர் சந்நிதியிலுள்ள ஸ்ரீ சிருண்டி கணபதி-விநாயகர் சந்நிதியன்மேல் உள்ள விநாயகர் ஒன்று விநாயகர் சந்நிதியின்மேல் உள்ள பூதமும், மூசிகமும் முருகன் சந்நிதியின் திருக்கதவு-முருகன் சந்நிதியிலுள்ள தெட்சணாமூர்த்தி-வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியிலுள்ள- நரசிம்ண அவதாரம்-வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியில் உள்ள ஒரு சோடி சிங்கம் வெங்கடேஸ்வரர் சந்நிதியில் உள்ள இராம அவதாரம் முக மண்டபத்தின் நிலத்துக்கு கல் பதித்தல் முக மண்டபத்தின் முன்னுள்ள துவார பாலகர்கள் மூலஸ்தானத்தின் மேல் உள்ள கஜலஷ்மி நால்வர் சந்நிதியும் நால்வரும் அஸ்திரதேவர் வயிரவர் சந்நதிதானத்தில் உள்ள ஈர் உடல் ஓர் தலை நந்தி 1

2

வயிரவர் சந்நிதானத்தின் மேல் உள்ள நாயும் வயிரவரும்

தூண்கள் முக மண்டப தூண்கள் இரண்டு பழனி முருகன்-சுவாமிமலை முருகன்-திருச்செந்தூர் முருகன்-திருப்ரங்குன்ற முருகன்-திருத்தணி முருகன்-பழமுதிர்ச்சோலை முருகன்-

சு.சிவபுண்ணியம் குடும்பம் அனந்த கிருஷ்ணன் ஸ்ரீ சிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகள் செ.சந்திரகுமார் குடுமபம் கமலேஸ்வரன் குடும்பம் மு.உமாபதி குடும்பம் தி.சந்குணபாலா குடும்பம் ஜெயவீரசிங்கம் குடும்பம் தம்பிராஜா குடும்பம் வி.விஜயகாந்தன் குடும்பம் வே.இன்பகரன் குடும்பம் சு.வசந்தன் குடும்பம் சி.சிவராமன் குடும்பம் க.சற்குணானந்தன் குடும்பம் து.பாலசுந்தரம் குடும்பம் ெஜெயவேல் குடும்பம் து.பேரம்பலமூர்த்தி குடும்பம் சின்னத்தம்பி தவராணி தேவசிகாமணி குடும்பம் சந்திரமோகன் குடும்பம் சு.இரவீந்திரமூர்த்தி குடும்பம கலாநிதி கி.ஸ்ரீனிவாசன் குடும்பம் கந்தசாமித்துரை சிவலோகநாதன் ஆறுமுகம் மனோகரன் குடும்பம் வெங்கடராவ் குடும்பம் கல்கோ கனடா நிறுவன ஊழியர்கள் தர்மவீர் குடும்பம் (Darmaveer) கலாநிதி ஸ்ரீகுமார் (மண்றாடியர்) ளுனதுரை சதீஸ்

இராமகிருஷ்ணன் தனபாலன் குடும்பம் கண்ணன் கிருஷ்ணன் குடும்பம் தவசீலன் குடும்பம்

குஞ்சு சிவப்பிரகாசம் குடும்பம்

செ.கந்தசாமி குடும்பம் (மலேசியா) கலாநிதி தி.சங்கர் குடும்பம் கலநிதி சேசாஸ்திரி குடும்பம் க.யோகநாதன் குடும்பம்

கலாநிதி இராதாக்கிருஷ்ணன் குடும்பம் இராஜகுலேந்திரன் குடும்பம் அரைத் தூண் ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதி-சூரியன் சுந்திரன் யோகதார தெட்சணாமூர்த்தி வீணாதார தெட்சணாமூர்த்தி வியாக்கியதார தெட்சணாமூர்த்தி திருமுருகன்

இராஜ கோபுரம் ஏழு கலசங்கள்-கோபுர வாசல் திருக்கதவு-கோபுர வாசல் துவார பாலர்கள்-கோபுரத்தின் இரண்டாவது தளம்-கோபுரத்தின் நான்காம் தளம்-கோபுரத்தின் ஐந்தாவது தளம் கோபுரத்தின் ஆடித் தளம்

தெற்கு வாசல் கோபுரம் தெற்குக் கோபுரம் தெற்குக் கோபுர திருக்கதவு தெற்குக் கோபுரத்தில் உள்ள முருகன் மயிலுடன்

கோயில் மணி

துர்க்கை அம்பாள் வாசல் அலங்காரத் தூாண்கள்-

கலாநிதி கௌரி சங்கர் குடும்பம் செல்வராசாவும் சகோதரர்களும் தனபாலன் குடுமு்பம் சித்திர மோகன் குமார் குடும்பம் கலாநிதி கண்ணன் கிருஷ்ணன் க.நவரத்தினம் குடும்பம் சுந்தரேசன் குடும்பம்

க.கிருஷ்ணதாசன் குடும்பம் நவரத்தினம் ஸ்ரீராகவன் குடும்பம் இலட்சுமணன் இரவீந்திரன் குடும்பம் இடைக்காட்டு மக்கள் வல்வெட்டி மக்கள் கம்பர் மலை மக்கள் வெஸ்ட் ஐலன்ட் மக்கள்

புங்குடுதீவு மக்கள் அச்சுவேலி மக்கள் கோப்பாய் மக்கள்

இராசையா அருளாளன் குடும்பம்

நா.கிரிதரன் குடும்பம்

Đ

மொன்றியல் அருள்மிகு முருகப் பெருமான் திருவூஞ்சல்

காப்பு

உலகமுவந் தேற்றுமுயர் கனடா நாட்டின் ஒப்பரிய குவிபெக்கு மாநி லத்தில் மலைமருங்கு மொன்றியலில் மகிழ்ந்து வைகும் வள்ளிதெய் வானைமண வாள ருக்குப் பலநலமும் பயின்றுவரப் பத்தி யோடு பதியோங்கப் பார்வாழ ஊஞ்சல் பாட அலகிலரும் ஆனைமுகப் பிள்ளை யார்தம அடியிணைகள் அருள்வேண்டி வணங்கு வாமே.

திருவூஞ்சல்

அரியநால் வேதமும் கால்க ளாக ஆகமம் பிணைக்கின்ற விட்ட மாக கருதரும் கலைகளே கயிற தாக கதிமூல மந்திரம் பலகை யாக புரிமுத்து மலர்க்கொத்து மெத்தி வேய்ந்து பொலிகின்ற ஊஞ்சலாம் மஞ்ச மீது அரனாரின் மைந்தரே மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

தந்தைசிவன் அன்னையுடன் முந்தி வாழ்த்த தமையனார் விநாயகரும் சார்ந்து வாழ்த்த சிந்தைநல மாமனுடன் திருவும் வாழ்த்த திசைமுகனும் கலைமகளும் சேர்ந்து வாழ்த்த இந்திரன் இராணியுடன் தேவர் வாழ்த்த ஏனையக ணங்களெல் லோரும் ஏத்த அந்தமில் செல்வமிகு மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

மத்தளத்தை நந்திதே வர்மு ழங்க மகிழ்ந்துநா ரதமுனிவர் வீணை மீட்க பத்தியினில் கின்னரரும் பண்ணி சைப்ப பாங்குடனே அரம்பையர்கள் நடன மாட இத்தரையின் தவில்நாத சுரங்கள் கூட இசைவாணர் நின்புகழை இனிது பாட அத்தனதி அழகனே மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

வான்கதிரோன் விளக்குகளின் வரிசை தாங்க வாயுநின்று சாமரைகள் வாங்கி வீச நான்மறைகள் கயிலைமலை முனிவர் ஓத நாயன்மார் நறுமலர்கள் நன்கு தூவ தேன்மழையை வருணபக வானும் சிந்த திங்கள்செந் தாம்பூல வட்டில் ஏந்த ஆன்வளங்கள் பெருக்குமா மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல். ஆதிசேடன் அழகுமிகு குடைபி டிக்க ஆலவட்டந் தம்பிமார் சேர்ந்து தாங்க ஏதமிலா அசுரர்குலம் ஏவல் செய்ய இங்கிதமென் வாசனையைத் தென்றல் வீச பூதகணம் எண்திசையும் காவல் காக்க பூவையர்கள் அழகுதோ ரணங்கள் தூக்க ஆதிநக ரானவள மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

பொன்முடியில் மின்னுபல மணிகள் ஆட பொலிமார்புப் பதக்கங்கள் கடம்பம் ஆட தன்னிகரில் லாதவடி வேலும் ஆட தருப்பைபூ நூல்சால்வை யாவும் ஆட மன்னுதிருச் சிலம்புகள் கிலுங்கி ஆட மருவுமுயர் தண்டைகிண் கிணிகள் ஆட அன்னம்பா லித்துவரும் மொன்றி யல்வாழ் அருள்முருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

அழகார்ந்த வள்ளிதெய் வானை யார்ப்ப அருகிலுகுறை சேவலும் மயிலும் ஆர்ப்ப பழகன்புப் புலவர்கள் பாடி யார்ப்ப பக்குவப் பத்தர்கள் ஆடி யார்ப்ப வழியில்லா வறியரும் தேடி யார்ப்ப வல்லவர் நல்லவர் கூடி யார்ப்ப பழியில்லாப் பெரும்பதி மொன்றி யல்வாழ் பரமனே முருகனே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

ஆதிசிவன் மைந்தனே ஆடீர் ஊஞ்சல் ஆனைமுகன் இளவலே ஆடீர் ஊஞ்சல் மாதிருவர் கேள்வனே ஆடீர் ஊஞ்சல் மாலவரின் மருகனே ஆடீர் ஊஞ்சல் வேதியருக் கருளினீர் ஆடீர் ஊஞ்சல் விண்ணவருக் குதவினீர் ஆடீர் ஊஞ்சல் கோதநியா அடியவர் மொன்றி யல்வாழ் குருநாத முருகனே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

ஆறுமுக அழகனே ஆடிர் ஊஞ்சல்
ஆறிருகை வீரனே ஆடிர் ஊஞ்சல்
கூறுவலு சூரரைக் கொன்றொ ழித்த
கூர்ஞான வேலனே ஆடிர் ஊஞ்சல்
ஏறுமயில் வாகனா ஆடீர் ஊஞ்சல்
இலக்கணத் தமிழனே ஆடீர் ஊஞ்சல்
தேறுவளங் கொழிக்குமா மொன்றி யல்வாழ்
திருமுருகப் பெருமானே ஆடீர் ஊஞ்சல்.

ஆணவம் வீழ்ந்திட ஊஞ்சல் ஆடீர் அடியவர் வாழ்ந்திட ஊஞ்சல் ஆடீர் காணுயர் கலையெலாம் தழைக்க ஆடீர் கனடாவும் அமைதியில் திளைக்க ஆடீர் சேணுறை தமிழீழம் வாழ ஆடீர் செந்தமிழ் வளர்ந்தோங்கி ஆள ஆடீர் மாணெழில் மலைப்பதி மொன்றி யல்வாழ் மக்களின் முருகனே ஆடீர் ஊஞ்சல். வாழ்த்து

அந்தமில் வேதாக மங்கள் வாழி அருஞ்சைவ சித்தாந்த மறைகள் வாழி அந்தணர் வானவர் முனிவர் வாழி அருளாளர் அடியார்கள் தொண்டர் வாழி செந்தமிழ் உலகெலாம் சிறந்து வாழி செம்மனக் கனடியக் குடிகள் வாழி சந்ததம் மொன்றியல் முருகன் வாழி குவிபெக்கு சைவமா சபையும் வாழி!

எச்சரிக்கை

அன்பேவடி வானசிவ மெய்யா எச்ச ரீக்கை ஆறுமுக மானவருள் ஐயா எச்ச ரீக்கை துன்பச்சுழிப் படுவார்க்கருள் செய்வாய் எச்ச ரீக்கை தொற்றுவினைத் தொல்லைதுயர் கொய்வாய் எச்ச ரீக்கை இன்பத்தமிழ் ஆளுஞ்சுவை ஆவாய் எச்ச ரீக்கை ஈழத்தவர் வாழத்துணை ஆவாய் எச்ச ரீக்கை பண்புப்பதி மொன்றியலில் எழுவாய் எச்ச ரீக்கை பத்தர்தொழு தேத்தவருள் பொழிவாய் எச்ச ரீக்கை.

பராக்கு

கந்தனே அழகுதிரு வண்ணா பராக்கு கரிமுகன் இளையகலை மன்னா பராக்கு வந்தனை செய்பவர் தோழா பராக்கு வள்ளிதெய் வானைமண வாளா பராக்கு முந்திய ஆற்றுப்படை முதல்வா பராக்கு சந்தமுறு திருப்புகழ் தலைவா பராக்கு சிந்தனைக் கேற்றவொரு திருவே பராக்கு சீர்வளர் மொன்றியல் முருகா பராக்கு.

மங்களம்

அங்கண்பன்னி ரண்டுகொண்ட அழகனுக்கு மங்களம் அன்புவள்ளி தெய்வயானை அம்மையர்க்கு மங்களம் தங்குவீர தீரஞான சக்திவேற்கு மங்களம் தாங்குகுர மயிலொ டார்க்குஞ் சேவலுக்கும் மங்களம் ஐங்கரர்க்கும் அப்பன் அம்மன் மாலயற்கும் மங்களம் அமரர்தேவன் வீரபத்திரர் வைரவர்க்கும் மங்களம் முன்கண்ணீரர் தொண்டர் குரவர் முனிவருக்கும் மங்களம் மொன்றியல்கொள் முருகனுக்கு மங்களம்நல் மங்களம்.

> மொன்றியல் அருள்மிகு முருகப் பெருமான் திருவூஞ்சல் முற்றிற்று.

> > ஆக்கம் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

வணங்கி அருள்பெறுவோம்

சபா. அருள்சுப்பிரமணியம்

மொன்றி யாலில் வாழ்கின்ற முருகன் அடியார் அனைவர்க்கும் அன்று "பெல்சேஸ்" ஆலயத்தில் அமர்ந்தே இனிதாய் அருள்பொழிந்த குன்றி லாடும் குமரனுக்குக் கோபுரத் தோடு கோவிலோன்றை நன்றே அமைக்க அடியவர்கள் நன்மன தாக முடிவெடுத்தார் !

அகவும் மயிலிற் பவனிவரும்
ஆறு முகத்தான் எழுந்தருள
நகரின் ஒதுக்குப் புறமாக
நல்ல அமைதிச் சூழலிலே
புகழ்சேர் அழகிய ஆலயத்தைப்
பொறுப்போ டமைக்கச் சைவமகா
சபையைச் சேர்ந்தோர் நிலம்வாங்கித்
தற்துணி போடு உழைத்தார்கள்!

பற்றை மண்டிய நிலந்திருத்திப் பகலிர வாகப் பாடுபட்டு ஒற்றுமை யாகத் தொண்டாற்றி ஒருநாள் அடிக்கல் இட்டார்கள் ! சிற்றேறும் புணவு சேர்ப்பதுபோற் சிறுகச் சிறுக நிதிசேர்த்து வெற்றி கரமாய் ஆலயமும் விண்தொடு கோபுர முஞ்சமைத்தார் !!

சிற்பக் கலையிற் கைதேர்ந்த

சிற்பிகள் உழைப்பின் அறுவடையாய்
அற்புத மானதோர் கோபுரத்தை

அளித்தனர் முருகன் ஆலயத்தில்
நற்பணி நடந்து குடமுழுக்கு
நாளும் குறித்து அதும்முடித்த
வெற்றியில் களிக்கும் அடியார்க்கு
வேலவன் கருணை கிட்டட்டும் !!

திங்கள் ஒளியில் மழைமுகில்கள் தினமுந் தழுவும் கோபுரத்தை மங்கையர் அழகிய மலர்தூவி மகிழ்வாய் வணங்கும் காலையிலே பொங்கும் அலைகடல் குளித்துப்பின் புதுப்பொலி வோடு எழுந்துவந்த செங்கதி ரோன்தன் திருக்கரத்தாற் சேவிக் குமழகே தனியழகு ! பாவலர் பாடிப் பரவசிக்கும் பால முருகா! வடிவேலா!! சேவலும் மயிலும் கையிலேந்திச் சித்திரத் தேரில் எழில்கொஞ்ச நீவரும் காட்சி காண்பதற்கு நீண்ட பயணம் மேற்கொண்டு யாவரும் கூடி வருமந்நாள் நற்றிரு நாளே மொன்றியலில் !

தேவடி யார்கள் கூட்டமது தினந்தினம் பணியும் திருத்தலத்தில் காவடி தூக்கும் ஆண்களுடன் கையிற் கரகம் ஏந்திவரும் பூவடி கொண்ட மங்கையரும் புதுமலர் சுமந்து குமரனது சேவடி பணியும் காலையிலே திருவருள் பெற்று மனமகிழ்வார் !

முனிவரும் தேவரும் கூடிஒன்றாய் முழுஇர வெல்லாம் பாலெடுத்துத் தனிவேல் முருகன் ஆலயத்துத் தன்னே ரில்லாக் கோபுரத்தில் கனிவாய்ச் சொரிந்து வணங்கினரோ ? கண்கவர் நிறத்திற் தெரிகிறதே ! பனியால் மூடிய கோபுரத்தைப் பார்த்திடப் புதுநினை வெழுகிறது !!

மஞ்சு தழுவும் கோபுரத்தில்
மகிழ்வாய் அமர்ந்து குருவியினம்
கொஞ்சு மொழியிற் பாட்டிசைத்துக்
குமரன் பெருமை நிதம்பாடும் !
நெஞ்சை அள்ளும் காட்சியிதை
நேரிற் காண்பது பெரும்பேறு !!
தஞ்ச மெனவரு மடியவரும்
தம்மை மறந்திதைப் பார்த்திருப்பார் !

காலை நேர இளமஞ்சட் கதிரொளி பட்டு ஒளிர்கின்ற வேலைத் தாங்கும் முருகனது விண்தொடும் கோபுர ஆலயத்தில் பாலைப் பொழியும் பசுக்கூட்டம் பரிவாய்ச் சுரக்கும் பாலேந்தி சோலைப் பூவுஞ் சேர்த்தெடுத்துச் சொரிந்து வணங்கி அருள்பெறுவோம் !!

History of Montreal Thirumurugan Temple

1983 - Ever since the Hindu immigrants began to swell in numbers there has been a change in the ethnic character of Montreal's population as in other North American cities. The growth of Tamil and Saivaism were integral part of the lives of immigrants especially from South India and Sri Lanka. Religion and language have been the main components of heritage preserved and propagated by the Tamil community. In the early eighties the need for community worship was strongly felt by the Sri Lankan Tamil community settled in the province of Quebec.

1984 - The Tamil Saivites of Montreal joined other devotees and congregated on Fridays the weekly auspicious day for the Saivaites at Hare Rama Hare Krishna Temple located at 1626 Pie IX Blvd, Montreal - Quebec in performing their religious rituals.

Organized some of our religious observances in the premises. Sponsors of the Friday poojas and special days increased many folds. Consequent to the influx of Tamils into Montreal in the following year it became necessary to make other arrangements due to increases in attendance for prayers and the growing demand for exclusive religious services for the community.

1985 - Thanks to the three well-wishers namely Mr. Sri Ranganatha Iyer, Mr. Chelliah Rajaratnam and Mr. Apputhurai Kanagalingam(the founder members)arrangements were established with the management of Hindu Mission of Canada Temple at 955 Bellechasse Ave, Montreal – Quebec for using their facilities on a limited basis. The weekly activities started with few members eventually evolved into hundreds of people coming and forming the Saiva Mission of Quebec in 1985 with the main objective of building an authentic temple dedicated to Lord Murugan and centre to serve cultural and social needs of the community.

The founder members sought help from the Attorney Mr. Melvin Weigel and initiated the official registration of the newly formed Saiva Mission of Quebec. The mission was formerly approved by the Provincial Government of Quebec thereafter. The first executive committee of the Saiva Mission of Quebec

comprising of eleven members were elected on August 1985. Office bearers are listed in "Office bearers since 1985 - 2006" in this book.

1986 - On 11th March 1986 the Saiva Mission of Quebec was officially registered by the provincial government of Quebec as a Religious and Cultural Organization.

The granite statue of Ganapathi was temporarily installed at the Hindu Mission of Canada Temple on 'Vinayagar Chathurthi' day in 1986. Mr. Ananda Krishnan donated the statue, which was brought from South India to facilitate Vinayagar worshipping believed to remove all obstacles and endow devotees with success. As Ranganatha Iyer (a founder member priest) moved to Toronto the community didn't have a proper priest, Mr. Soundararjan volunteered and did the poojas for a short period.

Sri Aappathorana Govindarajah Kurukkal (popularly known as Venu Iyah) joined in Oct 1986 and performed all religious activities since then.

1987 - The Saiva Mission of Quebec was recognized by the Federal Government of Canada as a registered religious and charitable organization on 1st of April 1987. All contributions and donations were made tax deductible since 1987.

First ever benefit performance was organized by Mrs. Vasantha Krishnan of Nirthalaya Dance academy in aid of the Temple Project.

Having realized the need for a socio-cultural centre intensified by the arrival of more immigrant Hindus, the Saiva Mission decided to build a community centre and 'Balalayam'. The Saiva Mission preferred a location in the suburbs of Montreal with larger space rather than choosing a site in the middle of urban setting for purposes of meeting its objectives.

1990 - Sri Venkadeswara Sarma (popularly known as Sri Iyah) started performing jointly with Venu Iyah in the religious activities from 1990.

1991 - In April 1991 the constitution of the Saiva Mission of Quebec was amended accommodating the Board of Trustees with more responsibilities and executive powers to oversee the activities of the Temple's administration and for crucial decision making jointly with the Executive Committee involving large sums of monies on behalf of the Mission.

In July, 1991 Deity of Lord Murugan was taken procession on a decorated chariot along the streets of down town Montreal on day of the Ratha Yathra festival organized by Hare Krishna Hare Rama organization. Kavadi dancers and devotees followed the procession chanting hymns on Lord Murugan. This event was mainly initiated by Mr. Thirunadarajah and ardent volunteers who made necessary arrangements with Swami Narasimhadass of Hare Krishna. temple.

Later in August 1991 a procession for our Lord Murugan from Montreal to a wooded suburb known as Val- Morin which is about an hour drive was very religiously done by our very enthusiastic volunteers of our Temple. Thanks to the initiatives of Mr. Thirunadarajah, arrangements were established with Late Swami Vishnudevananda of Sivanandha Yoga Ashram organization at Val-Morin. They were to host an annual event wherein every summer the devotees gathered in large numbers for the annual festivities of 'Ratha Yathra'. Significant devotees arrived as far as Toronto, New York, New Jersey and other far away places in Canada. Saiva Mission volunteers and devotees organized many small huts to supply a free flow of cold drinks, food etc. The Lord Murugan was taken in a procession fitted on to a Pick-Up Truck and covered with ornamental artistic decorations created by enthusiastic volunteers

Mr. Gerry Weiner, then Hon. MP and Minster of Immigration & Multiculturalism hosted a breakfast meeting at Holiday Inn - Dollard des Ormeaux. Members of the Executive Committee, Board of Trustees and well-wishers attended on behalf of the Saiva Mission of Quebec to introduce our noble project of building the authentic Saiva Temple in Dollard des Ormeaux. A similar meeting was held with

the then Hon. Provincial Minister Mr. Sam Elkas. Construction related meetings were held at OPRON Construction Company to build the Phase 1 of the Temple Project where Mr. Ananda Krishnan was affiliated.

Very eminent religious leaders and scholars -Thirumuruga Kirupanatha Variar, Satchidnanda of Virginia, Pithukulli Murugathas, Athmajothi Muthiah, Pulavar Keeran, Ramiah Yogi, have visited and blessed the temple project. Very eminent Priests Sivasri Naguleswara Kurukkal, Sivasri Sami Viswanatha Kurukkal, Prof. Kailasanatha Kurukkal, Sivasri Somaskantha Kurukkal and Sivasri Rathina Kailasanatha Kurukkal have visited and performed special poojas and blessed. Satguru Sivaya Subramuniyaswami the president of the Saiva Sidhantha Monastery and Publisher of Hinduism Today - Hawaii - USA visited Montreal in 1991 blessed the temple project and offered to sponsor the main deity of the temple in granite.

1992 - On 12th February 1992 the Saiva Mission purchased the bare land of 72,000 sq.ft at St-Regis Blvd in the City of Dollard-des-Ormeaux, Quebec for \$450,000.

Sivasri Poorna Thiagarajah Kurukkal joined our Temple and addressed the devotees on 28 February 1992. Poomi Pooja (blessing of the land) was performed by Sivasri Poorna Thiyagarajah Kurukkal and Venu Iyah in April 1992.

First meeting by the newly elected Board of Trustees was held in April 1992.

Tree planting ceremony was held on 12th September 1992. This was the first grand function organized at the building site, which was well attended by devotees and distinguished guests. The Mayor of Dollard des Ormeaux, his councillors and The Regional Police Commandant attended this ceremony. Mayor donated couple of Red Maple and Blue Spruce Trees to mark this ceremony. Hundreds of devotees donated and planted trees to mark as the First event towards our Dream Project of Building the authentic Montreal ThiruMurugan Temple on this dedicated soil declared as "Holy Land". Significant number of devotees,

volunteers and members of Saiva Mission of Quebec donated money towards this land on a square footage basis as the memorable souvenir of their families.

Family members of Mr. Kandiah Satkunananthan donated a panchaloka (combination of five metals) statue of Lord Murugan with Valli and Theivayanai and it was installed at the Hindu Mission on the 16th Oct 1992.

Mrs. Sarasi Raj and her daughter Mrs. Kalpalatha Filto of Peali Arpana Dance Academy organized a Bharatha Natya benefit performance in aid of the Temple's Building Project. "VALLI THIRUMANAM" a benefit Bharatha Natya dance performance by Mrs. Vasantha Krishnan of Nirthalaya Dance academy in aid of the Temple Building Project was held in Montreal on 22 Nov 92 and in Toronto on 28 Nov 1992.

1993 - Phase – I (Preliminary developments)

Dr. V Ganapathi, a competent Dravidian architectural expert "Vaasthu Vignani" from Tamil Nadu (India), visited the building site on June 2, 1993, on a Visakam Day, for formal commencement and planning of the temple structure.

1994 First "Pannisai Porty" (Competition of Devotional songs) was organized by in 4 divisions with respect to the age groups of the participating children. Certificates and gifts were given to the children on the day of the annual "Thai Pongal" (Farmer's festival) celebrations held on 15 January 1994. Also, the religious/Tamil classes for the children during the Friday Pooja services were commenced during this period.

The International Conference of Saivaite Philosophy and Forth International seminar on Saiva Siddhantham (Canada) was held on 9th and 10th of July 1994. Saiva Mission of Quebec sponsored this event at the request of International Institute for Saiva Siddhantha research, Dharmapuram, Tamil Nadu, India. Delegates and prominent scholars from religious orders and Universities from many countries including Sri Lanka, India, U.K and Australia covered the whole spectrum of Siva worship and Saivaism with special emphasis on Saiva Siddhantham. Late "Aathma Jothi" Muthiah presided this convention.

Publication of a Tamil monthly news letter to provide an update on temple activities.took place.

<u>1995 - Phase - I (Traditional/Religious developments - Main Temple)</u>

The "Sod Turning" (Ground Breaking) ceremony was held at an auspicious time on May 29, 1995 by the divine grace of Almighty Lord Murugan at 1611 St-Regis Blvd, DDO (the location of the new temple).

Pre-authorized monthly payment plan was launched in April 1995 in order to solicit donations in a regular and organized manner through the bank. Finance facility obtained from CIBC to support the project secured by guarantees from Mr. T. Balenthiran, Mr.M.Umapathy, Mr. S.Saravanabawan and Mr. Ananda Krishnan against investments.

In keeping with Hindu tradition, the conch laying ceremony for the most bestowed ThiruMurugan Temple took place on June 18, 1995 immediately followed by laying of foundation. Devotees, well-wishers and guests participated in large numbers.

Phase – I Building committee was elected to supervise and execute matters as and when necessary regarding the Phase I project. It was also decided that the newly formed Building committee headed by the President of the Board of Trustees Mr. Ananda Krishnan would update all matters related to the Phase I project to the Executive committee members and trustees periodically. The Phase I Building committee members were Messrs Ananda Krishnan (Chief administrator & Project Manager), T. Balenthiran S. Raveenthiramoorthy V. Vijayakanthan and M. Umapathy

Phase – I, consists of 7000 Square foot building with a basement. This building served as the Balalayam (temporary temple). Major construction was handled by OPRON construction company supervised by Mr. Ananda Krishnan. Participation by volunteers played a key role in reducing the overall cost of Phase I construction. Shrines were built by Sarawanas Jeyarajah aachaari for deities Ganesha, Murugan, Vengateswara, Natarajar, Bairavar and Vasantha Mandapam.

Different forms of Lord Murugan

Balaswami -1

Balaswami -2

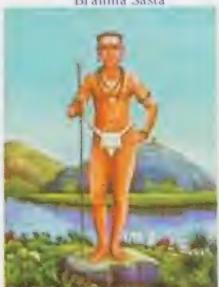
Brahma Sasta

Devasenapati

Gaja Vahanar

Kandaswami

Karttikeyar

Kraunchabhedanar

Kumaarar

The Consecration ceremony of Phase – I, was religiously performed during the auspicious hours of 8.15 – 9.15 AM on 12 November 1995 by Sivasri Poorana Thiyagarajah Kurukkal assisted by other priests from Montreal and Toronto.

<u> 1996 - Phase - I (Traditional/Religious Further developments - Durkai Amman Temple)</u>

Shrines for Navagrahas (nine planets) and Goddess Durka were added in 1996. Sri Venkadeswara Sarma (Sri Iyah) resided in the temple and was appointed as the permanent priest of the temple. The formal works on the Durkai Amman shrine started in July by the Artisans Mr. Selvarajah and Mr. S. Arumugam of Tamil Nadu, India.

The Consecration ceremony was held on 25 August 1996 for Durkai Amman Shrine. Mr. & Mrs Uthayakumaran & Family of Dollard des Ormeaux donated all costs for this shrine and the subsequent consecration ceremony.

The First Annual Festival started on 6th September 1996. "Ther" (Chariot) Festival was on 14th September and "Theertham" (Holy Dip) festival was on 15th September 1996.

Weekly classes in Tamil language and Saiva religion was held for children by well trained teachers of the community. The classes were formally commenced on 27th October 1996 first consisting of 40 students

1997 – On "Sarswathi Pooja" day, arrangements were made with Mrs. Sarasi Raj and her daughter Mrs. Kalpalatha Filto of Peali Arpana Dance academy to commence teaching of "Bharatha Natyam" in our basement hall. Also classical music classes commenced on this day by Mrs. Selvamalar Mathuranayagam of "Mathura Kana Manram"

In accordance with the objectives it was decided by the executive committee to operate and maintain a library at the Temple with a view to promote social and cultural activities. Inauguration of the library took place on 14th January 1997.

1998 - Mirudangam classes were conducted by

prominent Teacher Mr. K. Uthayakumar.

Snowstorm hit the province of Quebec and Ontario during the winter of 1998. Thousands of people were stranded in their own homes without power and heating for weeks. Montreal Murugan Temple volunteers helped to accommodate those people at the basement of the Temple with shelters and food day and night. Thanks to the Grace of Lord Murugan, Temple's gas powered cooking appliances and heating helped to serve the community. The services rendered to the community were praised by the City of Dollard des Ormeaux.

1999 – Quality of Education and improvements became eminent at the Temple's Sunday school. Realising the quality of educational services rendered by our dedicated volunteer teachers, many parents sent their children to our Temple's Sunday classes and the progress of Sunday school was very evident in these years from 1999. The trend is still continuing with pride and excellences by the children until now. Our appreciations go to the entire volunteer Teachers and Mr. K. Theivendram whose initiatives transformed the existing Sunday school as the "School of Heritage Studies" known in Tamil as "Kalai Neri Kalvi Kalagam".

2001 - Phase - II (Preliminary developments - Dr. V. Ganapathy Sthapthy - Chennai)

"Sod Turning" ceremony at 9.30 AM on 10th June 2001 was religiously performed by Vaasthuvignani Dr. V. Ganapathy Sthapathy of India when he visited the Holy Land of Montreal ThiruMurugan Temple. He and his disciple along with Executive Committee members, Trustees and many well-wishers participated in the "Sod Turning Ceremony" precisely at 9.30AM on this day. The preliminary conceptual form of Temple building according to agama shastras was initially designed by the eminent temple builder of Tamil Nadu Dr. V. Ganapathi Sthapathi.

March 10, 2001 a delegation of members, volunteers and devotees organized a fund raising campaign in Toronto. which also served the purpose to create an awareness of our noble project of building an Authentic Temple in Canada.

<u>2002 - Phase - H (Preliminary developments - Dakshinamoorthy Sthapathy - Karaikudi)</u>

Mandate was granted to the members of the Board of Trustees at the Joint Executive committee meeting held in March 2002 to find a second source for the Temple's Hindu Architectural works.

Trustees found two sources and selected Dakshinamoorthy Sthapathy of Vivek Vedic Architects of Karaikudi – Tamil Nadu, India. The Board members jointly and unanimously decided in April 2002 to sign the contract with Dakshinamoorthy Sthapathy of Vivek Vedic Architects of Karaikudi – Tamil Nadu, India for the entire Phase II project with respect to all Saivaite Architectural designs and workmanships as per "Vaasthu Shasthiram".

Phase - II Building committee was elected to supervise and execute matters as and when necessary regarding the Phase II project. It was also decided that the Building committee headed by the then President Mr. M. Umapathy would update all matters related to the Phase II project to the Executive committee members and trustees periodically. The Phase II Building committee members were Messrs M. Umapathy (Chief Project Coordinator), T. Balenthiran, S. Raveenthiramoorthy, V. Vijayakanthan, S. Sarawanabawan and K. Yoganathan.

Mr. Sarawanabawan and Mr. Yoganathan the Structural Engineering experts of our Building committee studied very intensively from their own experiences and sought some advises from their fellow Engineers in Canada and USA about the building aspects of this Temple to withstand in adverse weather conditions as encountered in Quebec. More information of this construction related engineering details as studied by them is given in "Report from the Building committee" in another section of this Book.

Auspicious Religious Ceremony was held on 6th June 2002 by Sivasri Poorna Thiyagarajah Kurukkal on the Temple soil along with other Temple priests prior to the commencement of the works for Phase II. Members of the Executive committee and Board of Trustees attended the ceremony. Conch-Setting ("Sangu Sthapana") ceremony was held during the

auspicious hours of 5 AM on Thursday, 13th June 2002 and thereafter for the convenience of the Devotees and well wishers it was continued from 15 - 16th June 2002. Dakshinamoorthy Sthapathy performed the religious ceremonial rituals. Sivasri Poorna Thiyagarajah Kurukkal and other Temple priests chanted Mantras during the ceremony.

Latter part of 2002 in a joint discussion meeting with Executive committee members and the First Board of Trustees it was decided to increase the number of the Board of Trustees. All these names were announced at the official discussion meeting presided by the President Mr. Krishnamoorthy.

2003 - Finance facility obtained from CIBC to support the project secured by guarantees from Mr. M. Umapathy, Mr. V. Vijayakanthan and Mr. S. Vasanthan against mortgage of residential houses and Mr. J. Jeyavel, Mr. K. Sivapalan, Mr. N. Sriragavan and Mrs. S. Anushuyadevi against investments

2004 – A member from the executive committee Mr. C. Sivaraman was requested to be included to the Phase – II building committee to supervise, oversee the constructions works and to execute urgent works as and when required.

Mrs. Tharaga Satgunabala a popular Dance Teacher organized a Bharatha Natya benefit performance in aid of the Temple's Building Project.

2005 - A parcel of land nearly 52,000 sq ft in area was bought for \$ 368,000 in January 2005 to extend the social and cultural services.

Temple's structural aspects were completed in summer 2005 and major portions of the Temple's religious architectural aspects were also completed by end of 2005.

2006 - Maha Khumbhabhishekam (Consecration ceremony) was held on Sunday, 28 May 2006 during the auspicious hours between 7.47 - 8.47 AM. The Consecration ceremony was led by Sivasri Poorna Thiagarajah Kurukkal a well known scholar of Annamalai University - Chennai, India and our long time guiding priest of Montreal Murugan Temple. He

was assisted by many leading priests from Montreal and Toronto in Canada along with visiting leading priests from Sri Lanka, India, Australia, Denmark, and United Kingdom. The aura of auspices was witnessed by thousands of devotees from different cultures including religious and political dignitaries and scholars.

His holiness Bodthinatha Veylan Swami - The President of Saiva Sidhantha Monastery of Hawaii and Publisher of Hinduism Today - USA attended this ceremony and blessed many devotees. His holiness delivered a very important lecture on "Hindu way of Life for Today's Young generation".

The plaque of appreciation and the award plaque of Excellence "Sitpakalai Choodamani" (meaning

Diadem of Architecture) were presented on behalf of the Saiva Mission of Quebec to the Temple Architect – Sthapathy Dakshinamoorthy Karuppiah Aachari during the Honouring ceremony soon after the Maha Khumbhabhishekam.

The foregoing is an attempt to recollect the events during the last twenty years or so during the existence of Saiva Mission of Quebec. We realize that we could not record all the events, achievements and contributions in detail. However, we trust these highlights will inspire our future generation to carry the 'torch' of the temple as a center to propagate the finer values of our religion, heritage, culture and language.

END

Thiruppugazh Amudhan' Valayappettai. Ra. KRISHNAN

Secretary: Thiruppugazh Sangamam, Chennai Co-ordinator: Siruvapuri Murugan Abisheka Committee, Chennai

THE MOST HANDSOME FORMS OF SKANDA

We find various forms of the images of Muruga which are not to be found in any of the sculptural texts. They are so handsome that the beauty attracts the mind, the body becomes emotionally ecstatic and we lose ourselves completely in seeing those images. Let us see some of these rare forms in the following pages:

1. LAKSHANA KUMARA

(Kumara with good features)

In this form Valli stands on the left side and not on the right side as usual. We find this form of Muruga with Valli on the left side at Kumarar Koil on the route from Nagerkoil to Takkalai 16 kilometres. We can reach this place by bus that goes from Nagerkoil to Trivandrum. Kumara stands on a hill surrounded by green verdure. We have to mount about 38 steps to see the image of Kumara. The image stands to a height of nine feet with the right hand in the "abhaya pose" and the left hand in the 'Varadha pose'. We find only two hands here. The image faces east and on Fridays special worship is offered. The image of Valli stands to a height of six feet fascinating the devotees. Place names like 'Valli Guhai' (the cave of Valli). 'Thinaippunam' (the millet field) 'Valli Solai' (the garden of Valli) and 'Kizhavan Solai' (the garden of old man) are pleasing to the ears. The Sivachariars had to mount on a ladder to do abishekam for this Kumara. The marriage of Valli with Muruga is celebrated every year in all grandeur. Arunagiri speaks of this 'Lakshana Kumara in Thiruppugazh.

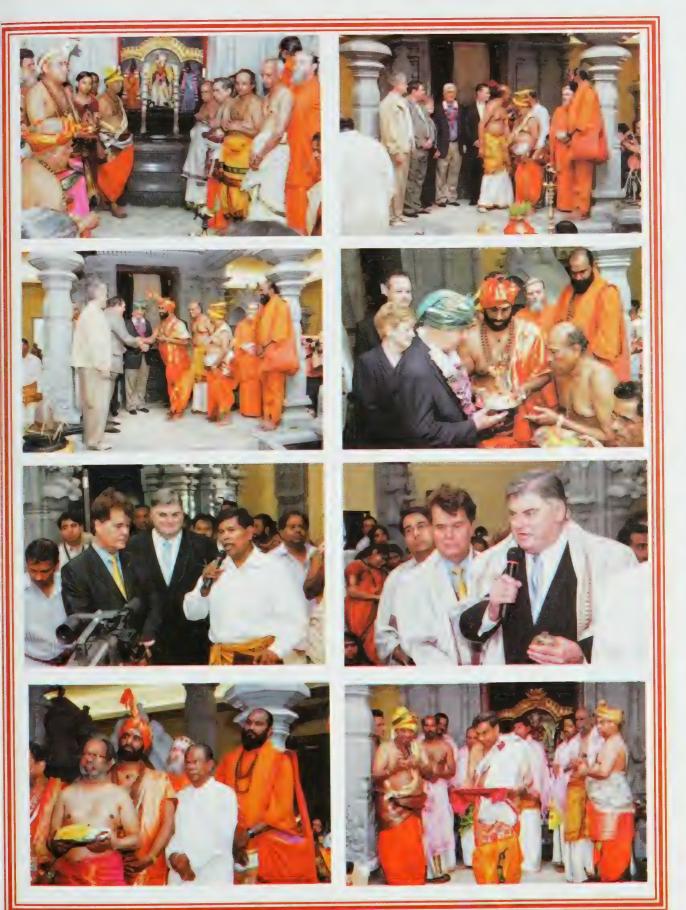
LAKSHANA KUMARAN Kumarar Koil, (Near Nagar Koil)

2. AINDHUMUKHA SIVAKUMARAN: (Sivakumara with five faces)

In this form there is 'Athomukam' for Muruga also possesses five faces like his father Siva. This we can find at 'Othimalai' near the village 'Irumbarai' on the route Avinasi to Mettupalayam in Coimbatore District. Muruga is in the standing pose and the peacock stands to the back of him. He has eight hands. There are 1800 steps from the bottom to the top which have not come across in any other hill-resorts of Muruga.

INTHU MUGHA SIVAKUMARAN Oothimalai Five Face – Eight Hands

Mission's delegation to Toronto and Dakshinamoorthy Sthapathy in a TV interview.

Members, visiting Politicians and community leaders during construction.

Saiva Sidantha Convention in 1994 (above).

Tree plating ceremony and Government officials during the events in 1992 (below)

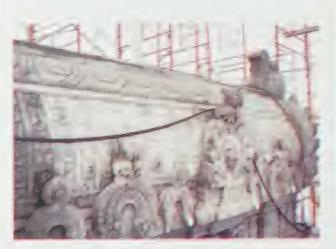

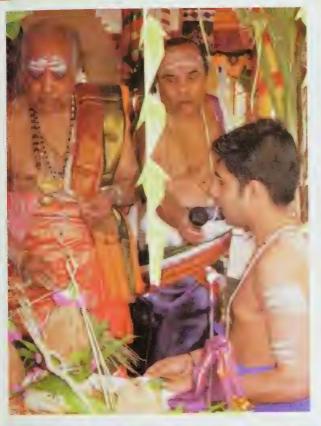

Annual Festivals and cultural events in our own Temple Land.

Sod turning ceremony by Dr. Ganapathy Sthapathy. June 2001

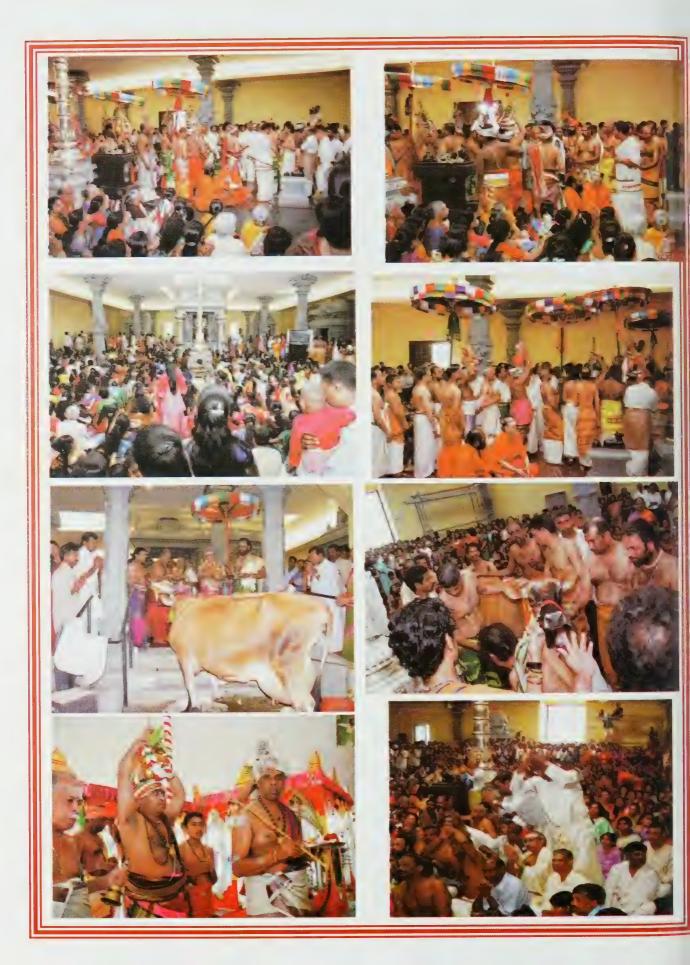

Auspicious rituals and conch setting ceremony June 2002. Sivasri Viyakarana Siromani Thiagarajah Kurukkal and Karuppiah Dakshinamoorthy Sthapathy

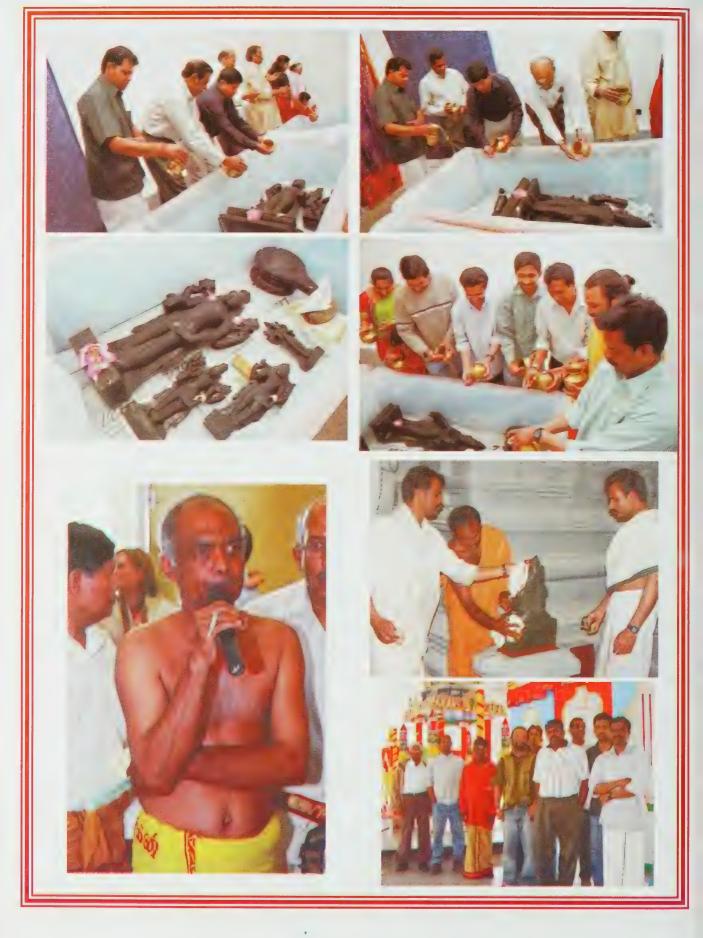
Our unforgettable past memories in the next few pages

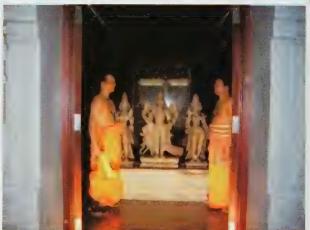

Our memories of the preparation ceremonies for the Maha Khumbhabhishekam

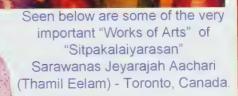

Honouring ceremony for Sarawanas Jeyarajah Aachari

- Balalayam Shrines and entrance Tower 1995.
- The "THER" big chariot for outside festival, "Sapparam" for nightly festival 1996.
- Small "Ther" for inside festival for the New Temple in 2006.
- Artistic wooden main doors for Rajakopuram and side doors for the New Temple in 2006.

Final 48th Day of the Mandala Abhishekam - 15 July 2006.

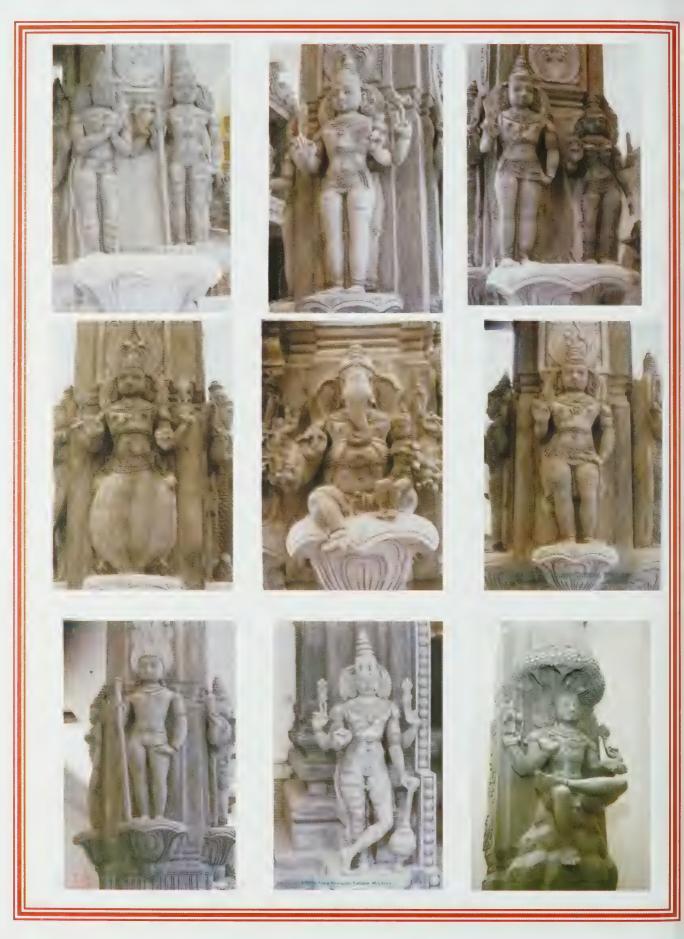

Grandeur of very intricate Hindu architectures very carefully done by Artisans from India.

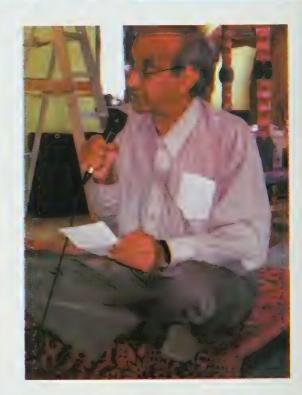

In our own Temple (Balalayam – Temporary Temple) in November 1995 (above)
Children's relic religious and cultural events (below)

Our memories of the Maha Khumbhabhishekam

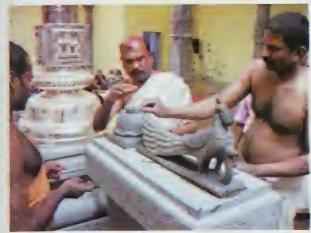
Members and eminent priests from Canada, India and Sri Lanka during the construction.

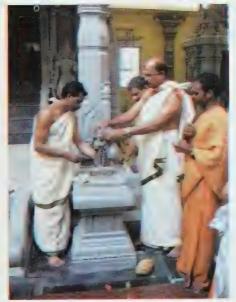

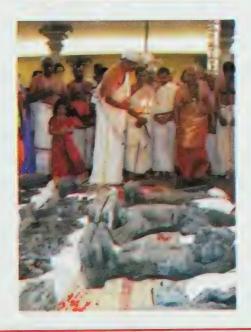

Preliminary discussions with Dr. Ganapathy Sthapathy (above) and Rituals in the Holy Land in 1993. Mission's delegation with the politicians (below) in 1991

Members and Government officials during construction. Also seen the artisans from India.

Members in serious discussions about the progress of the Project.

Clearing of the land and conch setting ceremony for the Balalayam in June 1995

3. SOORMAA THADIN'THA SUDAR VELON

(the Killer of Surapadma with his spear)

This handsome form is found at the entrance of the western gopuram near the gateway at Chidambaram. The deity has six faces and ten hands. He is in an angry mood ready to release the Vel on Surapadma and also ready to release an arrow with his bow. Muruga with ten hands is very rare to see

SOORMATHADINTHA SUDARVELON Western Gopuram – Chidambaram.

4. KUMBAMUNI KUMBIDUM THAMBIRAN:

(the lord worshipped by Agastiya)

There are three individuals who received *upadesa* directly from Muruga and they are Siva, Agastiya and Arunagirinathar. Arunagiri makes mention of Muruga as a teacher who taught the three kinds of Tamil, '*Iyal*', '*Isai*' and '*Nataka*' to sage Agastiya.

The form of Muruga in the upadesa pose is inscribed on a pillar in the mandapam at Thirupporur Kandaswamy Koil.

KUMBIDU MUNI THAMBIRAN Thirupporur

5. VAAN KALITRAI MANANTHA VADIVAZHAGAN:

(Muruga, the handsome consort of Devayanai)

This form is found at Thiruparamkundram near Madurai. The wedlock scene is sculptured on a pillar. Muruga caught hold of the right hand of Devayanai and Devendra stands ready to pour the holy water in his hands offering his daughter to Muruga, the bridegroom. The pose of Devayanai with the head slightly bent and with one eye throwing a slanting glance is a sight for angels to se

DEVASENAI THIRUMANAM Thirupparamkundram

6.KUNJARI RANJITHA KUMARAN:

(Muruga, pleasing Devayanai)

This beautiful and rare form can be worshipped at Thiruvidaikkazhi Sri Subramanya Swami Temple near Thirukkadavur. Saint Senthanaar has sung in praise of Thiruvidakkazhi Murugan in Thiruvisaippaa, which is included in the nineth volume of Panniru Thirumurai. In this unique icon Kumara's left hand is in embrace of Devasena(Kunjari). Siruvapuri Murugan Abisheka Committee in Chennai installed this icon in the year 2004. In Arunagiri's Thiruppugazh 'Pugaril sevala' there is a reference about this form

KUNJARI RANJITHA KUMARAN Thiruvidaikazhi

7. VALLIYAI VETTAVAN:

(Muruga, the consort of Valli)

This form is unique and is kept in the museum in Alampur at Andra Pradesh. It bears testimony to the 'Thirumurugatrupadai' lines. Muruga holds in one of his right hands the spear and the other hand is placed on hip, the left hand is in embrace of Val

VALLIYAI VETTAVAN

8. VALLI MANAVAALAP PERUMAAN:

(Muruga holding the hands of Valli in marriage)

The marriage of Muruga with Valli is eulogized by Tamil scholars as the most fitting example of 'furtive love' (*Kalavu manam*). Muruga married Valli and enjoyed conjugal happiness with her with a smile always. His image of wedlock with Valli is known as 'Valli Kalyana Sundarar'. At Siruvapuri Sri Balasubramanya Swami Temple this form is being worshipped by thousands of people. This was installed by Siruvapuri Murugan Abisheka Committee, Chennai. The worship of Kalayana Sundarar will pave the way for the celebration of marriages at the proper time among families. Even, marriages which have been thwarted by circumstances will get relieved of all obstacles and will pave the way for happy marriages. Siruvapuri temple is 35 kms from Chennai on Kolkatta Highwa

ALLI KALYANA SUNDARAR Siruvapuri.

9. PARIVUDAN GOWRI KONCHUM BAALAN:

(the fondling of the child by the mother)

<u>VAZHUVUR</u>: Mother Parvathi fondles the child Muruga by embracing him

with her right hand in an exquisitely beautiful pose. This bronze image captivates the eye. The ambigai is called 'Guhaambigai'. This is at Vazhuvur. There are also beautiful images of Gaja Samhaarar, Bikshaadanar and Mohini at Vazhuvur, which is near Mayilaaduthurai.

THIRUKKADAVUR: Here also we find mother fondling the child in the local Amirthakateswarar temple. Here the child is embracing Parvathi on her right side. Thirukkadavur is near Mayilaaduthurai.

<u>PALLAVANEESVARAM</u>: Here Muruga is seated by the side of his mother with the jingling ornaments on the feet. This place is near Poompuhaar.

It is to be noted that in the three places mentioned above (Vazhuvur, Thirukkadavur and Pallavaneeswaram) we find Muruga on the right side of Parvathi.

THIRUVAARUR: The mother requests the child to come with tottering steps to kiss her and this is found in the bronze image at the Neelothbalaambigai sannithi in Thiruvaarur Theyagaraja Swami Temple. We find the 'thozhi' (female companion of Parvathi) in the act of bringing Muruga to Parvathi really a sight for the Gods to see.

PARIVUDAN GOWRI KONCHUM BAALAN Thirukkadavur.

10. KAZHUGU MALAIYIL AZHAGU MAYIL: (the beautiful peacock vehicle at Kazhugumalai with Muruga seated on it).

We have to go to Kazhugumalai near Thirunelveli to see Murugan with one face and six hands seated on the peacock facing the left side of Muruga. Of the six hands two are respectively in the 'abhaya' and 'varadha' poses and in the rest four hands he holds the sakthi (vel), sword, thunderbolt and shield

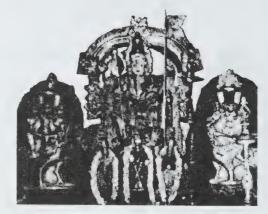

KAZHUGU MALAIYIL AZHAGU MURUGAN One Face -- Six Hands

10. VEZHA MAYILUM VEDA MAYILUM:

(Devayanai and Valli seated on the peacock)

At Kundrakkudi in Sivaganga district near Kaaraikkudi and Thinniyam at Thirucciraappalli district, we find the peculiar image of both Devayanai and Valli seated separately each on a peacock on both sides of Muruga. At Kundrakkudi and at Thinniyam Muruga is seated on a peacock with six faces and twelve hands. The 'Shanmuga' at Kundrakkudi is a very beautiful image. At Thinniyam the 'Shanmuga' facing south is a unique feature. It is a 'Praarthana Stala' for most of the people of Trichy dist

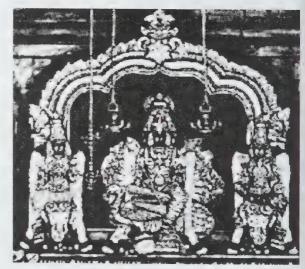

THINNIYAM Devayanai and Valli Seated on Mayil.

10.VAANAP PIDIYUM KAANAGAP PIDIYUM:

(Devayanai and Valli seated on the elephants)

This peculiar form of both Devayanai and Valli seated on elephants separately can be found only at Mylapore Kapaaleeswarar Temple at Chennai. Devasena is the daughter of Indra and brought up by 'Airaavathaa', his elephant. Hence it is suitable to say that she may be seated on an elephant vehicle which is not a surprise. But Valli, who ran in fear when the elephant (Vinaayagaa) approached her, now is seated coolly on the elephant and it is a surprise to us. It is a testimony for the imagination of the sculptor. Here the Singaaravelar is seated majestically on the peacock with six faces and twelve hands. Such a form of the consorts of Muruga seated on elephants is a singular feature to be noted and appreciated by all. We have no reference to such a peculiar set up either in the aagamaas or in the sculptural texts. In this connection it may be noted that Muruga also has his elephant vehicle in 'Pini Mukam'

Mylapur Both Devis seated on Elephant

Temple Priests and assistant

Temple's Guiding Priest
Sivasri Viyakarana Siromani
(Annamalasi University – India) Poorna
Thiagarajah Kurukkal (B.A. Hons Cey)

Temple's Senior Priest Sivasri A. Govindarajah Kurukkal (Venu Iyaa)

Temple's Resident Priest Sivasri A. Venkateswara Kurukkal (Sri Iyaa)

Temple's Regular
Visiting Priest
Brammasri Venkatesa Sarma

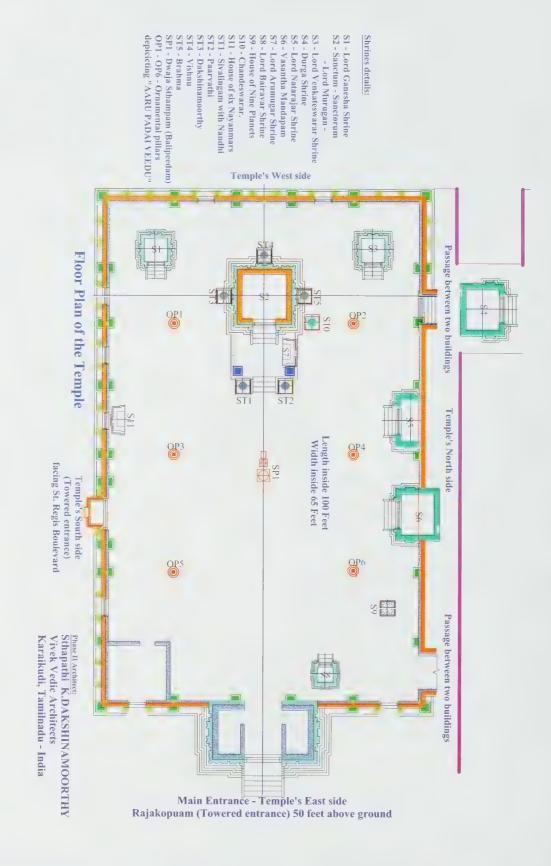
Temple's Regular Priest Brammasri Thiagarajah Poornaanatha Sarma (Visakan Iyaa)

Temple's Regular Visiting Priest Sivasri Y. Nithiyanantha Kurukkal

Suresh Kumar

REPORT FROM BUILDING COMMITTEE ON PHASE TWO PROJECT OF MONTREAL THIRUMURUGAN TEMPLE.

We are very pleased and feel privileged as members of the building committee to send this report for inclusion in the commemorative souvenir being released to mark the historical occasion of Maha Kumbabishekam ceremony.

INTRODUCTION

Accomplishing a project of significant proportions requires divine blessings and guidance. While we celebrate the achievements it is gratifying to note that we were all inspired by Lord Murugan for establishing an authentic temple which will continue to be an inspiration for future generations. All those who were involved since the inception of Saiva Mission of Quebec over two decades ago including the founder members, should be proud of the achievements and should consider very fortunate for being able to contribute towards this sacred undertaking.

Temple worship is our heritage and a significant aspect of the religious traditions of Hindu Saivite community. It should remain so, for cultural and social interactions in addition to being a place of worship for integrating spiritual life. Divine phrases like "It is infinite bliss to perform daily worship at a temple" and "Don't reside in a place, where there isn't a temple" portray the necessity of an authentic temple to satisfy the religious needs of the community.

Vasthu Shastra is an ancient science which considered the interplay of various forces of nature involving the five elements of earth, water, wind, fire and ether that strives to maintain equilibrium as these elements influence, guide and change the living styles of not only human beings but also every living entity on earth. They also influence our deeds, luck, behavior and other basics of life. Vasthu means the dwelling of humans and Gods. The above principles greatly influence the main layout concept of the Montreal Thirumurugan Temple.

IMPORTANT MILESTONE

In accordance with the objective of Saiva Mission of

Quebec to build an authentic temple, the mandate to go ahead with the phase two project was proposed and unanimously agreed by the ardent volunteers, devotees and well wishers in August 2000 and ratified by the executive committee at the meeting held on Sept 15th, 2000. Subsequently the building committee comprising members from the board of trustees was appointed to co-ordinate the construction related activities with temple management. Everyone sensed the positive feeling that an important milestone for the temple would be reached in few years time!

This project has been associated with various tasks some of them very much complexed in nature. Thanks to devotion, dedication and determination shown and the passion to deliver results by action oriented, extremely competent members and volunteers we were able to accomplish our goals. It is our belief that this temple project is a success story involving both growth and enduring struggle leading to fulfillment of aspirations of the community with abundant blessings from Lord Murugan.

TEMPLE LAYOUT

Saivite temple architecture is a special art. Dr.Ganapathi Sthapati well known temple architect from South India, made the initial layout of the shrines according to Vasthu Shastra principles, respecting the grids and the positions of deities to maximize the natural benefits offered by the five basic elements of the universe. Late in the year 2000 momentum increased for building the Phase II project, a traditional South Indian and Sri Lankan style temple propagating the doctrines of Saiva Sithantham as planned. This required an enormous amount of effort in coordinating with the Sthapati in India and finalizing the temple internal layout arrangement. The internal layout went through several iterations which were reviewed by the members of the temple to come up with a final layout of deities.

As per the Vasthu rules, the temple grids are laid out in multiples of 12 ft 4 ½ inches and the size building and column centerline distances are arranged to meet

this requirement. Locations of internal deities are arranged to meet the Vedic requirements. The temple has a Pragara or the outer wall which envelops the main shrine of lord Murugan as well as the other shrines with Lord Ganesh on the left, Venkateswarar on the right side, Natarajar, Vasantha Mandapam, Bhiravar, Navagrahas and the Kodi Sthambam. Durga shrine, located in the cultural center building, will form part of the main temple.

TEMPLE FOUNDATION AND STRUCTURE

The soil report recommended that the towers and the building be constructed on a pile foundation. The building structure is framed in structural steel with open web roof trusses. The exterior 8" reinforced block wall with steel bracing is designed to take the lateral loads due to wind and earthquake. Two large roof skylights are provided to get direct sun light to the temple and to get a view of the 'Kalasams' of Rajagopuram and Vimanam above main shrine from inside the temple. A clear height of 16 ft is maintained for the internal ceiling to enable deity movements during the special Pooja days.

TEMPLE TOWERS

The most significant part of the building is the two tall towers, which makes the building unique. Vimana and the Gopurams are the distinctive characteristics of the Saivite Hindu temples. The Vimana, a tall pyramidal shape tower consisting of several progressively smaller stories above the roof, stands on a square base 10 ft x 10 ft located above the Main Shrine with total height of 45 ft.

The Raja Gopuram located at the main entrance with a height of 53 ft above the ground level, stands on a rectangular base of 20 ft x 12 ft, constructed of reinforced concrete. The first level has the main entrance hall with rooms on both sides and the tower above the roof tapers progressively with concrete floors separating at each level to form the main tower. The presence of small statues both dharmic and non-virtuous scenes indicate that the entire universe with each and everything in it, are contained within the supreme power.

CONSTRUCTION ACTIVITIES

Consequent to the sod turning ceremony in June 2001 major tasks included but not limited to were the discussion, preparation and submission of engineering drawings together with application for construction permit from government authorities, preliminary work to obtain approval for work permit in order to get down artisans from South India, arranging facility with bank to finance the project and extensive search to engage services of other professionals. Accordingly Adam Chemielewski was engaged to provide architectural services and coordination with City of DDO, general contractor and temple's building committee. In November 2001 the contract was signed with Altapex Construction Corpn, Montreal, selected in a competitive tender process while the work related to temple shrines, internal and decorative finishes and architectural activities were awarded to leading temple architect K.Dakshinamoorthy Sthapati from South India who has carried out many quality temple construction work in India and other countries.

In June 2002 the 'Sankusthapana (conch laying) ceremony was performed to the delight of all devotees who gathered in large numbers. The spring 2003 greeted the arrival of first batch of six artisans from India and by the end of summer we saw the completion of Vimana Gopuram of Sanctum Sanctorum. More activities were to follow with the arrival of another batch of artisans in the spring of 2004 and the majestic Rajagopuram tower became a reality by the end of summer same year. The interior of the temple including shrines with decorative arches and statues conforming to Agama shastra and rich traditions of saivite temples, six pillars reflecting the historically famous temples dedicated to Lord Murugan, the massive entrance doors - all have added significant value to this unique temple.

CHALLENGES AND ISSUES

Undertakings of this nature cannot be without challenges and ours is not an exception. Among those faced by members of the building committee it is worthy of mention of the fact that drawing a line between adherence to rules & requirements of City of DDO - the local authorities and to strictly follow the

established traditions and aspirations of the community have been a great experience. The main building construction work proceeded smoothly without any interruption and was completed in Feb 2003. During construction, the building committee, the contractor, the architect and the engineers faced the tremendous task of resolving many day-to-day technical issues, which were resolved amicably.

Design and construction of temple towers, which have a significant amount of cement mortar decorative architectural work exposed to North American weather, posed one of the major challenges. Reinforced concrete was chosen as the most suitable material for temple towers. Clay bricks were used to form the final tapered shape with indentation and decorative niches of the tower, to receive South Indian architectural decorative work in cement mortar.

CEMENT MORTAR DECORATIVE FINISHES

After the completion of the main structure, work continued on the decorative detailed ornamentation work of the temple so that it would resemble the traditional stone carving temples in South India. The decorative work was carried out by skilled artisans on a special work permit visa. Sthapati Dakshanamoorthy made several visits from India to monitor the progress of work. Sthapati was able to guide us in making changes to meet the requirements of the committee and avoided changes, which violated the Vedic religious requirements and were not architecturally pleasing.

The decorative work with cement mortar to replicate the carved stonework in Indian temples, which has lasted for centuries, was a difficult task for the cold Montreal weather condition. All cement materials are subjected to cracks. Several experts from universities, cement manufactures and other institutions that work with concrete and cement products were consulted to find suitable additives to be mixed with the mortar to prevent these cracks. The cement and sand mix with additives such as air entrants, superplastizer, micro fibers, lime, fly ash, and silica fumes with low water cement ratio were used to obtain a durable decorative work.

Application of a suitable paint with primer to the finished decorative work is required to prevent water infiltration into the minute cracks. The paint covers very fine cracks in the concrete surface and will allow breathing of air in order not to trap the water between the paint and the cement surface. After discussion with paint manufacturers, the engineers chose to apply two coats of exterior quality acrylic paint with a coat of primer. The paint for decorative work is recommended to be applied at frequent intervals of at least once in four years to make the delicate detail work last longer.

CONCLUSION

Overall, the phase two project lasted during the period June 2002 to May 2006 and what a difference time can make in transforming a bare land into a place of worship to generate and energize the community to lead a life of peace and to be blessed with every happiness for attaining through ritualistic observances, the peak of spiritualism.

Our humble salutations to all volunteers, devotees & well wishers and may Lord Murugan continue to shower His Grace to all.

BUILDING COMMITTEE MONTREAL THIRUMURUGAN TEMPLE.

கியுபெக் சைவ மகாசபையின் நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்கள் 1985 இல் இருந்து - 2006 வரை

1985-1986

செ. இராசரத்தினம்

தலைவர்

அ. கனகலிங்கம்

உப தலைவர்

சி. பாலசுப்பிரமணியம்

செயலாளர்

ச. திருநடராசா

உப செயலாளர்

சா. ஸ்ரீ ரங்கனாதன்

பொருளாளர்

பெ. ஸ்ரீ காந்தா

ச. திருநீலகண்டர்

தி. இரத்தினேஸ்வரன்

சி.சீவரத்தினம்

தி. சிவேந்திரராஜா

கி. விக்கினேஸ்வரபிள்ளை

1986 -1987

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

திருமதி பா. சேனாதிராசா

உப தலைவர்

சிவ. பாலசுப்பிரமணியம்

செயலாளர்

திருமதி லீ. சிவானந்தன்

உப செயலாளர்

கு. இரத்தினவேல்

உபசெயலாளர்

ச. திருநடராசா

பொருளாளர்

நா. கருணாகரன்

உபபொருளாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

க. விஜயராசா

க. இராமகிருஷ்ணன்

க. சிவா

அ. கிருஷ்ணன்

1987 - 1988

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

சி. சண்முகனாதன்

உப தலைவர்

ச. திருநடராசா

செயலாளர்

க. அருளானந்தன்

உப செயலாளர்

க. இராமகிருஷ்ணன்

உப செயலாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

பொருளாளர்

திருமதி சா. அரவிந்தன்

உப பொருளாளர்

ஐ. தங்கவேலு

சி. கிரிதரன்

நு. வாகீசன்

க. விஜயராசா

1988-1989

வே. கணேஸ்வரன்

தலைவர்

அ. சிவபாதம்

உப தலைவர் - தலைவர்

க. சிறீதரன்

உப தலைவர்

க. இராமகிருஷ்ணன்

செயலாளர்

நு. வாகீசன்

உப செயலாளர்

திருமதி இ. பொன்னம்பலம்

உப செயலாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

பொருளாளர்

ர. புஷ்பராசா

உப பொருளாளர்

பொ. சிவனேசன்

ச. இரகுராம்

த. பாலகிருஷ்ணன்

1989 - 1990

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

க. சிறீதரன்

உப தலைவர்

ச. திருநடராசா

செயலாளர்

மு. நாராயணமூர்த்தி

உப செயலாளர்

க. அருளானந்தம்

உப செயலாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

பொருளாளர்

தி. நந்தகோபாலன்

உப பொருளாளர்

சி. வேலாயுதம்

ச. பாலகிருஷ்ணன்

ப. குகானந்தன் சு. கிருஷ்ணதாசன் 1990 - 1991

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

க. சிறீதரன்

உப தலைவர்

ச. திருநடராசா

செயலாளர்

சு. கிருஷ்ணதாசன்

உப செயலாளர்

சி. வேலாயுதம்

உப செயலாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

பொருளாளர்

க. சற்குணானந்தன்

உப பொருளாளர்

திருமதி சா. அரவிந்தன்

சு. இராஜகோபால்

கி. சிறீதரன்

க. சிவகுமாரன்

1991 - 1992

பா. பரம்சோதி

தலைவர் க. சிறீதரன்

உப தலைவர்

ச. திருநடராசா

செயலாளர்

சி. வேலாயுதம்

உபசெயலாளர்

சு. கிருஷ்ணதாசன்

உப செயலாளர்

க. வைத்தீஸ்வரன்

பொருளாளர்

வி. எஸ். இராஜகோபால்

உப பொருளாளர்

கி. சண்முகம்

கு. உதயகுமார்

நு. வாகீசன்

க. தனபாலசிங்கம்

1992-1993

பெ. சரவணமுத்து

தலைவர்

பொ. பாலசுப்பிரமணியம்

உப தலைவர்

ச. சத்தியமுர்த்தி

செயலாளர்

சி. வேலாயுதம்

உப செயலாளர்

க. தனபாலசிங்கம்

உப செயலாளர்

சி. குகனேந்திரன்

பொருளாளர்

ந. வாகீசன்

உப பொருளாளர்

க. சிறீதரன்

ந. சிவசுப்பிரமணியம் பா. குபேந்திரராஜா

க. ஆழ்வாப்பிள்ளை

1993 - 1994

சு. இரவீந்திரமூர்த்தி

தலைவர்

பா. பரம்சோதி

உப தலைவர்

பா. கருணானந்தன்

செயலாளர்

ச. திருநடராசா

செயலாளர் - உப செயலாளர்

க. தனபாலசிங்கம்

உப செயலாளர்

சி. குகனேந்திரன்

பொருளாளர்

மு. உமாபதி

உப பொருளாளர்

இ. வேலாயுதம்

திருமதி சா. அரவிந்தன்

திருமதி பா. நாகேஸ்வரன்

திருமதி ச. சண்முகராசா

கு. உதயகுமார்

1994 - 1995

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

மு. உமாபதி

உப தலைவர்

ச. சத்தியமுர்த்தி

செயலாளர்

இ. வேலாயுதம்

உப செயலாளர்

ச. அருள்சுப்பிரமணியம்

உப செயலாளர்

சி. குகனேந்திரன்

பொருளாளர்

சி. மோகன்குமார்

உப பொருளாளர்

திருமதி ச. சண்முகராசா

திருமதி க. இராமனாதன்

ச. முருகையா

மு. ஜெயமனோகரன்

க. அரசரத்தினம்

க. சற்குணானந்தன்

ந. வாகீசன்

க. வேலாயுதம்பிள்ளை

1995 - 1996

பா. பரம்சோதி

தலைவர்

மு. உமாபதி

உப தலைவர்

ச. சத்தியமூர்த்தி

செயலாளர்

இ. வேலாயுதம்

உப செயலாளர்

ச. அருள்சுப்பிரமணியம்

உப செயலாளர்

சி. குகனேந்திரன்

பொருளாளர்

க. சற்குணானந்தன்

உப பொருளாளர்

மு. ஜெயமனோகரன்

ந. வாகீசன்

கு. உதயகுமார்

சி. சுகுமாரன்

க. விக்கினேஸ்வரன்

நா. தியாகராஜா

திருமதி சா. அரவிந்தன்

திருமதி ச. சண்முகராசா

1996 - 1997

மு. உமாபதி

தலைவர்

பா. பரம்சோதி

உப தலைவர்

விஜயகாந்தன்

செயலாளர்

திருமதி சா. அரவிந்தன் செயலாளர் - உப செயலாளர்

நா. தியாகராஜா

உப செயலாளர்

மு. சிவானந்தம்

பொருளாளர்

து. பகீரதன்

உப பொருளாளர்

கு. உதயகுமார்

வ. ஆனந்தலிங்கம்

பொ. நடேசபிள்ளை

பொ. பாலகிருஷ்ணன்

1998 - 1999

மு. உமாபதி

தலைவர்

பா. பரம்சோதி

உப தலைவர்

செயலாளர்

உப செயலாளர்

மு. சிவானந்தம்

பொருளாளர்

து. பகீரதன்

ந. வாகீசன்

பொ. நடேசபிள்ளை

1997-1998 மு. உமாபதி क्रकाराज्यां பா. பரம்சோதி உப தலைவர் ம. யோகேந்திரன் **G**FWENTENT கிருமதி சா. அரவிந்தன் உப செயலாளர் பா. தியாகராறா உப செயலாளர் மு. சிவானந்தம் GUT, KATTATT து. பகிரதன் உப பொருளாளர்

கு. உதயகுமார்

பொ. பாலகிருஷ்ணன்

பொ. நடேசபிள்ளை

வ. ஆனந்தலிங்கம்

ம. யோகேந்திரன் திருமதி சா. அரவிந்தன் உப செயலாளர் நூ. தியாகராஜா உப பொருளாளர் பா. குபேந்திரராஜா வ. ஆனந்தலிங்கம்

1999 - 2000 பா. பரம்சோதி தலைவர் க. இரவீந்திரமூர்த்தி உப தலைவர் க. செல்வகுமார் செயலாளர் திருமதி சா. அரவிந்தன் உப செயலாளர் நா. தியாகராஜா உப செயலாளர் து. பகிரதன் பொருளாளர் அ. பாலசூரியர் உப பொருளாளர் பொ. நடேசபிள்ளை ந. வாகீசன் பொ. பாலகிருஷ்ணன் பா. குபேந்திரராஜா

2000 - 2001 மு. உமாபதி I ROLOROY பா. பரம்சோதி உப தலைவர் ந. ஞானேந்திரன் செயலாளர் கு. உதயகுமார் உப செயலாளர் நா. தியாகராஜா உப செயலாளர் து. பகீரதன் GLIT, KATTATT நு. வாகீசன் உப பொருளாளர் பொ. நடேசபிள்ளை பொ. பாலகிருஷ்ணன்

க. சற்குணானந்தன்

பா. குபேந்திரராஜா

2001 - 2002 மு. உமாபதி தலைவர் க. தெய்வேந்திரம் உப தலைவர் ந. ஞானேந்திரன் செயலாளர் நா. தியாகராஜா உப செயலாளர் சி. விக்கினேஸ்வரமூர்த்தி உப செயலாளர் து. பகீரதன் பொருளாளர் சி. தா்மரத்தினம் உப பொருளாளர் பொ. நடேசபிள்ளை ந. வாகீசன் க. சற்குணானந்தன் ச. இரவீந்திரராஜா

இ. கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைவர் வி. எஸ்.. இராஜகோபால் உப தலைவர் ச. சத்தியமூர்த்தி செயலாளர் இ. வேலாயுதம் உப செயலாளர் நா. தியாகராஜா உப செயலாளர் மு. சிவானந்தம் பொருளாளர் அ. பாலகுரியர் உப பொருளாளர் ச. இரவீந்திரராஜா க. தேவராஜா கி. சிவபாலன் பா. பரம்சோதி

2002 - 2003

2003 - 2004 மு. உமாபதி தகையை

வி. என். இராஜகோடால்

உப தலைவர் ச. சத்தியமூர்த்தி செயலாள

தா. தியாகராஜா உப செயலாளர்

Tur. 33_51659.50

உப செயலாளர் த. சிவானத்தப் பொருளாளர்

ஆ பாவஞர்பர் உப பொருளாளர் சி. சிவராமர்

ச. இரவீத்திரராஜா க. வாகீசன் 2004 - 2005

ச. திருநுடராசா தல்ல லம்

ந. வாகீசன் உப தலைர்

ณ์, ระท์.. ฏิภาฐริสามาต์ โดยมหากา

gr. gursangr

உப செயலாளர் போ, நடேசபிள்ளை

உப செபலாளர்

ஆ. பால குரியர் பொருளாளர்

க. சந்தனானந்தன்

உப பொருளாளர் சி. சிவராமன்

ச. இரவீத்திரராஜா க. சதன்

ப. குகாளந்தன்

2005 - 2006

க. யோகநாதன் தலைவர்

ழே. ஜெயிவல் உப கலைர்

வி. எஸ். இராஜிகாபால் செயலாளா

நா. தியாகராஜா

உப செயலாளர்

3. ឈកស៊ិ*មស*ាំ

உப செயலாளர்

அ. பாவகுரியர் பொருளாளர்

ழு. சிவானந்தப்

உப பொருளாளர்

திருமதி அ. சரவணமுத்து திருமதி க. ஜெகதீஸ்வரள்

சி. சிவராமன் க. சுதன்

خ در داد د

வேல் வணக்கம்

ईन्डांपम्बं इक्षेष्ठां

சீரத்தியாயத் துதிகள் பாடித் திருவடிக்கு அலாகள் தூலி ஆர்த்தியாய் வழியா டாற்றும் அண்பரின் இதயக் கோவில் மூரத்தியாய் விளங்கும் எங்கள் முதிரபரங் தன்றின் வாழ்வாம் காரத்திகேயன் கை வேலைக் காண்பதே பெய்கத்தேவலை

திருச்சீர**வைவா**ப்

ழியுகம்ற படுவெரித்த நக்களை களக்கும் குப்பக குறுமுளி தளக்கும் போத குருவெனும் ஆரிய பேறு பெருவெற்கு சிறியன் தெய்யப் பிடிமகிழ் கண்வன செந்துர் தூழுக்கள் கரத்துவேள்கு. துடுப்பதே பெயக்கு வேள்கு.

ई अधिककं उप

மாதவன் மகிழ்ந்து அளித்த மடந்தையர் இருபால் மேவ மேதுகு மயிலின் மேல் ஓர் வெற்பினில் உதயமான ஆதவன் எனவே போற்ற ஆவினன் குடியில் வாழும் நூதன் செல்வேளின் கேலை. நூடுவது வக்கு கேலை.

முருகன் கைவேலின் மகிமை

மஹராஜஸ்ரீ சு. து. சண்முகனாதக் குருக்கள் ஆதீனகர்த்தா – பிரதமகுரு, மாவையாதீனம், மாவிட்டபுரம், தெல்லிப்பமை

"கிருதேது பிரும்ம ஜிக்ஞாஸ்ய த்ரேதாயாம் ஜனகீபதீர் த்வாபரே பகவான் கிருஸ்ண: கலௌ ஸ்கந்த பிரகீர்த்தித:"

கிருதயுகத்தில் பிரம்மாவும், திரேதயுகத்தில் மூராமரும் துவாபாயுகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணரும், கலியுகத்தில் ஸ்கந்தனும் வரமருளும் மூர்த்திகளென மேற் சுலோகம் அறியத்தருகிறது. சனத்குமார சம்ஹிதையும் இதனை ஊர்சிதம் செய்கிறது. முருகப்பெருமானது திருவவதாரம் பற்றி புராண இதிகாசங்கள் தெளிவான விளக்கங்கள் தருகின்றன.

முருகப் பெருமானது திருவவதாரம் நிகழ்ந்ததும் விஸ்வாமித்ர இருஷிதான் முதன்முதலாக அவரிடம் சரணடைந்தவர். துதிகளினால் மகிழ்வைக் கொடுத்து சகல மங்கலங்களையும் உபகரித்து ஜாதகர்மா முதலான வைதீக சம்ஸ்காரங்களையும் செய்து வைத்து சக்தியை ஓர் அஸ்திரமாகவும் சேவலை துவசமாகவும் குமரனிடம் அமைத்தார். முருகப் பெருமானும் விஸ்வாமித்திரரிடம் மிகுந்த பற்றுறிதியோடு அருள்பாலித்து அவரது தவசிரேஸ்டத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்தினார். இவ்ரிஷி முருகப்பெருமானையே உதாரண புருஷராக விவாதிப்பதும் வழமையாயிற்று. தனது யக்ஜ சம்ரக்ஷனைக்கு ராம லக்ஷ்மணர்களை இவ்ரிஷி அழைத்துச் செல்லும் சமயத்தில் கங்கைக்கரையிலிருந்து முருகப்பெருமானது திருவவதாரம் பற்றிக் கூறிவிட்டு வீரதீரம் கொண்டுள்ள அங்க அமைப்புக்களையும் ராமலக்ஷமணர்களுக்க எடுத்துரைத்துவிட்டு, அவர்களையும் முருகப்பெருமான் மேல் பற்றுறிதியாக அமைத்து அவரது அம்ஸங்களிலிருந்து வீசும் வீரதீரங்களை பெற்றுய்யுமாறும் விண்ணப்பித்தார். பாரதப் போரிலும் துரியோதனன் கூட தனது வீரர்கட்கு முருகப்பெருமானது திருவிளையாடல்களைக் கூறி, அவரைப்போல் வீறுபெற்று வெற்றிபெற முயலுங்கள் எனவும் விண்ணப்பித்தான். ஓர்சமயம் பீஷ்மர் போரில் தளர்ச்சியடைந்தகாலை துரியோதனன் அவர் முன் சென்று அவரை உற்சாகப்படுத்துகையில் "பீஷ்மரே, முருகப்பெருமான் எவ்வாறு தேவர்கட்கு துணையாக வீறுநடை இயற்றினாரோ, அதேபோல் புறப்படுவீர்களாக எனக்கூறியதும் பீஷ்மரும் புத்துணர்ச்சி மிகுதியினால்

"நாமஸ்கிருத்ய குமாராய ஸேனான்யே சக்தி பாணயே அஹம் ஸேனாபதிஸ்தேத்ய பவிஷ்யாமி நஸம்ஸயஹ" என்றவாறு துதி செய்துவிட்டு, துரியோதனனிடம் விடைபெற்று சேனாதிபதியாக புறப்பட்டார். பீஷ்மரும்

கங்கையின் புதல்வன் முருகப்பெருமானும் மந்தாகினி கங்கைதந்த மைந்தன். எனவே வீரத்திலும் சரிசமனாகின்றார்.

பாரதவர்ஷத் தில் பாரதம், ராமாயணம், சிவரகசியம், வித்தியாரஹஸ்யம் பிரம்மஞான சுதோதயம், என ஐந்து இதிகாசங்கள் இருந்தன. இவற்றுள் மகாபாரதமும், ராமாயணமும் மகாபிரசித்தமடைந்தன. காதாரண பிரசிதமாக சிவரகஸ்யம் அமைந்தது. ஆனால் வித்தியாரஹஸ்யமும் பிரம்மஞான சுதோதயமும் அவ்வளவாக பிரசித்தம் பெறவில்லை இவையனை த்திலும் முருகப்பெருமான் வாசஞ் செய்ததனாற்தான். வியாசர், வால்மீகி, விஸ்வாமித்திரர், அகஸ்தியர் என்போர் எதற்கெடுத்தாலும் முருகப்பெருமானது சாதனைகளைத் தான் தத்தமது செயற்பாடுகளில் கையாண்டுள்ளனர்.

மகாபாரதத்தில் முருகப்பெருமானது ருசிகரமான கதையொன்றுண்டு சரவணப் பொய்கையில் இவரது திருவவதாரம் நிகழ்ந்ததும் பார்வதி சமேதரராக பரமேஸ்வரன் காட்சி தருகிறார். அக்கினியும், கங்கையும் அங்கே கூடவே இருக்கின்றனர். அதோடு ஏராளமான ரிஷிகூட்டத்தினரும் நிறைந்திருந்தனர். மேற்கூறிய பார்வதியும், பரமேஸ்வரன், அக்கினி, கங்கை இந்நால்வரும் ஒரே சமயத்தில் 'முருகா' என்றழைத்தனர். பார்வதி பரமேஸ்வரனோ இவரது பெற்றோர். அக்கினி வளர்ப்புத் தந்தை கங்கையோ வளர்ப்புத்தாய், முருகப்பெருமான் இந்நால்வரையும் சமமாகக் காண்கிறார். இவர் ஞானபண்டிதனாயிற்றே. எனவே ஒரே சமயத்தில் ஸ்கந்தன், விசாகன், ஸாகன், நைகமேயன் என ஒரே தன்மையான நான்கு உருவ வடிவங் கொண்டு பரமனிடம் ஸ்கந்தனாகவும், பார்வதியிடம் விசாகனாகவும், அக்கினியிடம் ஸாகனாகவும், கங்கையிடம் நைகமேயனாகவும் காட்சி கொடுத்தார். ച്ചഖ്ഖണഖ வல்லமையை முருகப் பெருமான் அவதரித்தவுடனேயே பெற்றுவிட்டார். விஸ்வாமித்திரர் தந்த சக்திவேல் மூலம் தான் முருகனுக்கு வேலாயுதர் என்ற நாமமும் விளங்கியது. "வேல்" இதுதான் என்ன.

"வீரவேல் தாரைவேல், விண்ணோர் சிறை மீட்ட தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல், பாரிகுளித்தவேல், கொற்றவேல்

சூர்மார்பும் குன்றும் துளைத்தவேல் உண்டே துணை"

என்றதோர் திவ்வியபாடல் எமக்கு அறிவுறுத்துகிறது.

முருகனது கைவேல் அவர் ஆணையிட்டதும் சீறிப்பாய்ந்து

பகைவரைத் தாக்கிவிட்டு, வெற்றியோடு கங்கை நீராடி மீண்டும் அவர் கையில் வந்தணையுமாம். இதேபோல்தான் முருகப்பெருமானது குளிஸாயுதமும் அமைந்தது. சிங்கமாகுரனிடம் குளிஸம் போய் தாக்கி, கறைபோக ஆகாஸகங்கையில் அமிழ்ந்து, வான்சென்று கற்பகச் சோலையின் நறுமணத்தில் தோய்ந்து, தமிழ் தந்த முருகப்பெருமானது செந்தளிர் கரத்தில் வந்து சேர்ந்தமையை கச்சியப்ப சுவாமிகள்-

"அங்கப் பொழுதில் அடற்குலிசம் வான் போகி கங்கைப் புனலாழ்ந்து காமரு பூந்தூதாடி சங்கத்தவர்க்குள் தலையாம் தமிழ்ப் புலவன் செங்கைக்குள் வந்து சிறப்புற்றிருந்தது." என்றார்.

இவையாவும் முருகப்பெருமானை எவ்வாறு வணங்கி பெருமிதம் கொள்ள வேண்டுமென ஆற்றுப்படுத்தி ஏவுகின்றன.

முருகப்பெருமானை வழிபட்டு இரையுணா்வோடு வாழ்ந்து அவனருள் பெற்றுப்ப வேண்டுமாயின், பக்தர்கள் புனிதநீராடி, ஆசைகளை அகற்றிவிட்டு தூயமனத்தோடு, வாசனைமிகுந்த மலர்களால் அவரது மலரடிகண்டு தரிசனம் செய்தலே மிக இலகுவான வழியாகும். இத்தகைய வழிமூலம்தான் வழிபாடும் இயற்ற வேண்டும். இதனையே சங்கப்புலவர் நக்கீரரும்

"புலராக் காழகம் புலர உட்கி, உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து ஆறெழுத்தடக்கிய அறுமறைக் கேள்வி நாவியன் மருங்கில் நவிலப்பாடி வரையுறு நறுமலர் ஏந்து"

என ஆற்றுப்படுத்தினார். இவ்வுலகில் பிறந்தோர் ஓர்வழியில் சென்று தமது கடமைகளைப் பூரத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதும் அவ்வழியின் முடிவில் பிறப்பின் பேறுகளும் பூர்த்தி கொண்டு எவ்வாறு பிறந்தோமோ அவ்வாறே மறைகிறோம் என ஞானாச்சார்யர்கள் கண்ட தெளிவான முடிவு. வழியின் ஆரம்பம் கற்பத்திலிருந்து பிறப்பெடுப்பதே. வழியின் முடிவு இறப்பாகும். அதுதான் கைலாசவாசம். வழியில் செல்வோர் உயிர்கள், வழியின் தூய்மைகள், அன்பு, தர்மம், அறிவு, அருள், ஒழுக்கம் என்பனவாகும். வழிபாடு - இதுதான் வழிபாடு. நாம் செல்லும் வழிக்குத்துணை முருகப்பெருமானும் அவரது கை வேலுமேயாகும். இதனையே கந்தலரங்காரத்தில்

"விழிக்குத்துணை திருமென் மலர்பாதங்கள் மெய்மை குன்றா

மொழிக்குத் துணை முருகா வெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த

பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி வழிக்குத் துணை வடிவேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே." "சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் குழற்றித் தொடர்ந்து வருங் காலன் நனக்கொருகாலு மஞ்சேன் கடன் மீ தெழுந்த ஆரங் குடித்த பெருமான் குமாரனறு முகவன் வேலுந் திருக்கையுமுண்டே நமக் கொரு மெய்த்துணையே"

"முருகப் பெருமானது திருக்கரத்து வேலாயுதம் எமக்கு துணையிருந்தால் யமனுக்கும் அஞ்சேன்"

என்பதே இப்பாடல். முருகப்பெருமானது திருக்கைவேல் மும் மூர்த் திகளது சக் திகளோடு இன் னுமனந் த சக்திகளையும் கொண்டுள்ளது. இதனை வியாசர்

"ஸ்ரஜந்தோ வைதிகான் தர்மானு ஸ்தாபயந்தஹ ஸுரோத்தமான், ஸம்ஹரந்தோ அசுரான் பாபான் ப்ரும்மம் விஷ்ணும் ஹராஇவ" என்றார். இதனை முன் வைத்தே கச்சியப்ப சுவாமிகளும்,

"அறத்தை நல்கலின் அந்தணன் போல்வன அகிலத் திறத்தை அன்பொரு போற்றலில் செங்கண்மால் போல்வ ஒறுத்து மன்றுயிர் உண்குறும் அவுணரை ஒருங்கே இறுத்தல் செய்திடும் தன்மையால் ஈசன்போல்வ" என்றார்.

பதினொரு உருத்திரர்களையும் சிவபிரான் முருகனது கைகளில் ஆயுதங்களாக மாற்றியமைத்தார். கூடுதலாக ஓர் கைவேலையும் தருவதற்கு ஆழ்ந்து சிந்தித்தபோது ஒருங்கிணைந்த பிரமாண்டமானதோர் மகா சக்திவேலும் உதயமானது.

"வேதா ஏவ மயூரோ ஹிபீப்ரவைஹி ஷண்முகஸ்ததா பிரம்ம வித்யாபி ஸக்திஸ்யாத் முக்தி ஸ்வதர்ஷணாத் ஸ்மிருதா"

என்றவாறு வேதங்கள் மயிலாகின வேதசாரமனா பிரணவமே முருகன். அப்பிரணவத்தின் கருப்பொரு ளேயான ஞானமே வேல், அவ்வேலை சிரத்தையோடு வணங்கினால் முக்தி பெறலாம் என அருணகிரிநாதரும்

"மரணப்ரமாதம் எமக்கில்லையாம் என்றும் -வாய்த்ததுணை கிரணக் கலாபியும் வேலுமே" என்றார்.

பொதுவாக நல்ல பேறுகளை ஒருவர் பெறவேண்டுமாயின் அவற்றைப் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள் மூலமாகவும், சமுத்திரம், நதி, ஆலயதீர்த்தக் குன்றம் வாயிலாகவும் ஓஷதீகள் நிறைந்த க்ஷேத்திரங்கள் வாயிலாகவும் பெறமுடியுமென அறியப்படுகிறது. பக்ஷங்களாலும், ஸம்வத்ஸரங்களாலும் ஒருவரது வாழ்வின் வயது நொடிக்கு நொடி கூடும்போதெல்லாம் நல்ல பேறுகளைப்பெற அவ்வக்கால நேரங்களில் மேற்கூறிய தீர்த்த ஸ்நானங்களோடு ஆராதனைகளை முன்னெடுக்க வேண்டுவதவசியம். வேற்படைக்கும் உச்ச சக்திவலிமைகளை கங்கா தீர்த்தங்களும் இணைத்தன. முருகப்பெருமானுக்கு ஈஸ்வரன் தந்த வேல் அத்தகையதே. அந்த வேற்படையை கோதாவரி நதிதீர்த்தத்தில் வைத்துத்தான் ஈஸ்வரன் பராசக்தி மூலம் முருகப்பெருமானிடம் சேர்ப்பித்தார். இதனால் பராசக்தியின் வலிமையும் வேலில் இணைந்தது. இந்த நிகழ்வு நடந்த இடம்தான் திரியம்பகமாகும்.

"அனுகோதாவரி தீரம் தீரியம்பகநாம தேஷ்ருதம் யத்ர ஸக்திம் குஹோ லேபே தாரகாசுர காதினீம்"

ஆயதன் பின்னர் ரவில் மூதண்டத்து ஐம்பெரும் பூதமும் அடுவது ஏயபல்லுயிரும் ஒருதலை முடிப்பது ஏவர்மேல் விடுக்கினும் அவர்தம் மாயிருந்திறலும் வரங்களும் சிந்தி மன்உயிர் உண்பது எப்படைக்கும் நாயகம் ஆவதொரு தனிச் சுடர்வேல் நல்கியே மதலை கைக் கொடுத்தான்.

இதனால் முருகப்பெருமான் ஞானசக்திதரன் என்ற நாமமுங் கொண்டார்.

இதனையே ஸ்காந்தமும்.

அஜுராணாம் விநாஸாய ஸுராணாம் ரக்ஷணாயச ஸா்வலோக ஹிதாா்த்தாய ஸா்வரக்ஷா கராயச!! ஆதிசக்தே ஸமுத்பூதும் ஷக்டயஸத்ரம் விஷ்வ வந்தினம்!

பத்ரதிரயம் விஜானீயாத் இச்சா ஞான க்ரியாமகம்! இச்சாசக்தீம் தூர்த்வ பத்ரம் ஞான சக்திமது மதீயமம்!! அதச பத்ரம் கிரியாசக்தி ரூபம் சகட்யாயுதஸ்ய ஹி!! திரயோகுணா: திரயோ வேதா: திரிதத்வம் சத்ரயோ அக்யை:

திரயோ தேவா: வஸந்த்ர சக்தியதிய திரயேத்வி ஜா:!!

எனச் சிறப்பிக்கிறது.

முரு கப் பெரு மான து கை வேல் ஆறு முகங்களானவை. வரம்பல பெற்றவர்கள் அப்பலன்களை தீயவழியில் ஈடுபடச் செய்யும் வேளையில் அவ்வர பலன்களைக்கூட இவ்வேல் அழித்துவிடும். நல்ல மனசோடு நல்லவற்றைச் செய்வோருக்கு இவ்வேல் இரட்சித்தருளும். தன்னைச் சரணடைந்தோரை குதூகலத்தில் ஈர்த்துவிடும். கந்தபுராணம் குமாரதந்திரம் முருகனது வேல் பற்றிய உயிர்த் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டும்.

முருகனது வீரவேல் மூன்று பகுதிகளைக்

அந்தத்தில் கூரிய முனையோடு கொண்டுள்ளது. அணுசக்தியைக் கொண்டு விண் மூலம் ஆகாசத்தை ஊடுருவினிற்கும். இம்மூன்று பகுதிகளிலும் முறையே இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்திகளோடு, ஸத்வம், ரஜஸ், தாமஸ, குணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இருக், யஜூர், சாம வேதாசாரமாகவும், ஜீவ, ஈஸ்வர, பிரும்ம தத்துவங்களைக் கொண்டதாகவும், கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணாக்னியம், ஆவஹனீயம். இணைந்ததாகவம், பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களது சக்திகளை முழுமையாக கொண்டதாகவும் அமைகிறது. பிரபா, சாந்தி, பலம், தர்மம் இவைகளும் இவ்வேலில் இந்த வேலின் மூலம் வெளிவரும் அடங்குகின்றது. சுடரொளி எவ்வகை இருளையும் போக்கும். ஒளி ஆயிரம்கோடி அண்டங்களிலிலுள்ள அக்கினி ஒன்றாகுவது போன்று எப்போதும் இடர்களை அகற்றிவிடும். கர்ஷணசக்திகளை கொண்டிருக்கும். கந்தபுராணத்தில்

தேயுவின் எடுத்த அண்டத்திறன்களும் பிறந்து ஞாலத்து ஆயிரம்கோடி அண்டத்து அங்கிஆயும் ஒன்றிற்றென்ன மீயுயர்ந்தொழுகி, அன்றோர் வெருவருந்தோற்றம் கொண்டு

நாயகன் தனது அடைக்கலம் நடந்ததன்றோ.

என்றவாறு கச்சியப்ப சுவாமிகள் காட்டியுள்ளார்.

ஒருகால் சூரியனது பெண் ஸம்யா, அவரது ஒளியின் தாக்கத்தை தாங்கமுடியாது தனது நிழலை சாயையாக்கி சூரியனோடு அணையத்துவிட்டு தவம் செய்ய கானகம் சென்றாள். பலநாட்களின் பின் சூரியன் இதையுணர்ந்து ஸம்யாவை தேடிக் கண்டு அழைத்தபோது விஸ்வகர்மா சூரியனது ஒளியிலிருந்து எட்டிலொரு பாகத்தை சிதைத்தெடுத்து, அதை இருபங்காக வகுத்து ஒருபங்கை முருகனது வேலிலும் அடுத்ததை விஷ்ணுவின் சக்ராயுதத்திலும் சேர்த்துவிட்டார். இதனால் ஞான சக்தி உள்ளிருளை அகற்றுவதுடன் புற இருளையும் போக்கும் வலிமையும் இந்த ஒளியின் கிரண வேகம் இவ்வேல் பெற்றது. கோடிக்கணக்கான கிரணங்களாகி சமுத்திர நீரையும் வற்றச் செய்யும் தன்மை கொண்டுள்ளது. மலைகளையும் பொசுக்கும். ஸம்ஹார ருத்தர சக்தியையும் கொண்டிருக்கிறது. சங்கர சம்ஹிதை இவற்றை விரிவாக எடுத்தோதுகிறது.

'வாரிதியேழும் எண்ணில் வரைகளையும் பாருடன் உலகீரேழும் படைத்த பல்லண்டம் யாவும், ஓரிரை முன்னமட்டே உண்டிடும்' முருகன் கைவேல். அல்லாமலும் பிரம்மாஸ்திரம் நாராயணாஸ்திரம் என்ற வலுமிக்க அஸ்திரங்களை இவ்வேல் பொசுக்கித்தள்ளும். கந்தபுராண சூரசம்காரத்தில் ஆக்னேயஸ்த்திரம், யமாஸ் திரம், வாயுவாஸ் திரம், வாருணாஸ் திரம், ஸௌம்யாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம் எனும் பலமிக்க அஸ்திரங்கள் யாவும் இந்தக் கைவேலுக்கு ஈடுதர இயலாது செயலிழந்தன.

முருகனது அருள்பெற வேண்டுமாயின் மயிலையும் வழிபட்டு அவரது கையில் சார்ந்திருக்கும் திருக்கைவேலையும் வழிபடல் அவசியமாம். அருணகிரிநாதர் இவ்வாறுதான் முருகதரிசனத்தைப் பெற்றார்.

தோகை மேல் உலவும் கந்தன் கடர் காத்திருக்கும் வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவகே எமது வேலை

எனப் பாரதியார் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஆதிசங்கரர்

சக்தே பஜேத்வாம் ஜகதோ ஜனத்ரீமே என்ற ஸ்லோகம் மூலம் (ஆரிருமம் கிரீட ஜனனீம்) உள்ள அனைத்துயிரையும் ஈன்ற அன்னை பராசக்தியே முருகனது கைவேலாக காட்சி தருகின்றதென அறியத்தருகிறார். அறிவுக்கு மூன்று லக்கினங்களான ஆழம், அகலம், கூர்மை போனறு வேலுக்கும் அடிப்பாகம் ஆழ்ந்தும் நடுப்பாகம் அகன்றும், அந்தப்பாகம் கூர்மையாக நிமிர்ந்தும் அமைக்கப்படுகிறது.

குமார தந்திரத்தில் "சக்தியாஸ்திரம்" பற்றிய விளக்கங்களுண்டு. மேற்கூறிய அனைத்து சக்தி வலிமைகளும் கொண்டுள்ளதே முருகனது கைவேல். முரு கப் பெருமான் எங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அவரது கையில் வேலாயுதம் அமைய வேண்டும். வேலாயுதத்தோடுதான் முருகப்பெருமானுக்கு பூசைகளும் ஆற்ற வேண்டும். இது மிகமிக முக்கியம். அவ்வாறு வேலாயுதமற்ற பூசனை செய்யின் அரசர்கட்கு பிரபாவ சக்தி, உத்ஸாக சக்தி மந்திர சக்தி இம் மூன்றும் உண்டாகாது. அதனால் அரசும் பிரஜைகளது வாழ்வும் வீழ்ச்சி காணும்.

த்ரயோவேதாவ ஸந்தியத்ர சக்தி பத்ரத்ரயே துவிஐதஹ சக்தித்ரயம் கதம் ராஜ்ஜா பவஸ்சக்தியார்ச்சனம் விநாய ஸா்வதெ வைஸ்திதம் ஸாக்ஷாத் ஸா்வதெவாத்மகம் பரம் ஸா்வதெவ பா்யம்யாதி சக்தீயா ஸமா்ச்சனம்.

(குமாரதந்திரம்)

பல அற்புதங்களையும், தீயவற்றை அழித்து நல்லவற்றைத் தந்து அணடங்கள் அனைத்தும் உய்வுபெற வழிவகுத்ததுமான சம்கார வச்சிரவேலையும் அதன் வலிமைகளையும் தேவர்கள் கண்டு தொழுதபோது, "தனிவேற் சக்தியே நீவிர் அளவற்ற ஒளிப்பிரகாசம் பெற்றிருப்பதாலும் அந்த ஒளிப்பிரகாசம் மூலம் வெளிவரம் ஒளிக்கதிர்களிலிருந்து தெறித்து விசாலித்து பல வர்ணங்களோடு கூடிய கனதியையும் கொண்டிருப்பதாலும் ஆறுமுகங்களையும், கூர்மையான அணுசக்தி கொண்டு ஆகாசத்தையே ஊடுருவி நிற்றலாலும், எங்கள் பெருமான் முருகனிடம் அணைவதாலும் சக்தி என்ற நாமத்தையும் கொண்டுள்ளதாலும் துதிகளைப் பெற்றிருப்பதாலும் முருகனுக்கும் உமக்கும் வேறுபாடே இல்லை. நீவிரும் ஸ்கந்தனாகவே காட்சி தருகின்றீர்கள். எம்மை அனுக்கிரகிப்பீாகளாக", என்றெல்லாம் தினமும் துதித்தனர். இன்று நாம் அவ்வாறு துதிக்கின்றோமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இத்தகைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டு அருள்பாலித்து வரும் மகாசக்தி வச்சிர வேலாயுதசாயல் வேல்தான் மாவைக் கந்தனது கைவேலாக அமைந்தது. நாடு அல்லலுற்றபோது அடியார்களோடு ஒருவராக இணைந்தும், தெல் லிப்பளை அன்னை துர்க்கையம்மனோடு சேர்ந்து பூசனைகள் ஏற்றும் பின் எண்திசைகளிலும் பவனி சென்று போனவிடமெல்லாம் பூசனைகளையேற்றும் மீண்டும் சண்முகப்பெருமானது கரங்களில் எண்ணற்ற வரங்கள் பலதந்துதவ வந்தமர்ந்திருக்கிறது. இந்தக் கைவேல் இவ்வாறு வந்ததும் முருகப் பக்தர்களது பக்திப்பிரார்த்தனை ஆராதனைகளது தவ விசேசமே இத்தகையகாயிற்று.

ஆறிருதடந் தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீரடியா ரெல்லாம்.

(சண்முகப் பெருமானது திருக்கோலம்)

சாந்தலிங்கர் தாள்மலர் வாழ்க

சந்தத் தமிழ் தந்த திருக்கோயில்

பாரதத் திருநாட்டில் தென்னாடு மாதவம் செய்த தென்திசை எனத் தெய்வச் சேக்கிழார் அருளியுள்ளார். தமிழர் வாழ்கின்ற தென்திசையில் அமைந்துள்ள திருத்தலங்களில் சிறப்பு மிக்கது திருவண்ணாமலை. இத்திருமலையான் நான் எனது என்னும் செருக்கறத் தோன்றிய சோதிமலை. செல்வத்தாலும் கல்வியாலும் முழுமுதற் பொருளை எட்ட முடியாது எனும் வரலாற்றை உள்ளடக்கியது. இத்தலத்தை சைவசமயக் குரவர்கள் நால்வரும் பாடியுள்ளனர்.

திருஞானசம்பந்தர் அண்ணாமலையைத் தொலைவில் காணும்பொழுதே தொழுது பாடுகிறார். இம்மலையைத் தொழுதால் வினைத் துன்பங்கள் நீங்கும் என்பதை "அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவா வண்ணம் அறுமே" என அருளியுள்ளார். வினைச் சுவடு சிறிதுமின்றிச் செம்மை நலம் பெறலாம் என்பதை வழுவா வண்ணம் அறுமே என்று தேற்றேகாரம் இட்டு அருளியுள்ளார். அப்பரடிகள் இத்திருமலையை அணுகி அடியவர்களுடன் கூடி ஆடிப்பாடி வழிபடுகிறார். இவ்வழிபாட்டால் நம்மை துன்புறுத்தியுள்ள தீவினைகள் அனைத்தும் ஓடிப்போகும். அத்துடன் அகப்பகையாகிய வினைகளும் தூரத்தே நீங்கும் என்பதை "ஆடிப்பாடி அண்ணாமலை கைதொழ ஓடிப்போகும் நமது உள்ள வினைகளே" என்று திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். சுந்தரர் உகப்பார் உணர்வாரே என்று வழங்கியுள்ளதை,

"ஆனைக் காவில் அரனே பரனே அண்ணா மலையானே

ஊனைக் காவல் கைவிட்டுன்னை உகப்பார் உணர்வாரே"

என்பதால் அறியலாம். உள்ளத்து உகப்பார் உணர்வார் என அகம் நெகிழ்வுடையாராக வழிபடுவோர் உணர்வார் என்கிறார்.

மணிவாசகர் "தண்ணார் தமிழ் அளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானை அண்ணாமலையானை, அனைவரும் சேர்ந்து பாடுவோம். அவன் திருக்காட்சியைக் காணலாம் என்பதை,

"தண்ணாா் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானை "அண்ணா மலையானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்"

என மகளிர் ஒருங்கிணைந்தாடும் அம்மானைப் பாடலாக வாசகத் தேனில் வழங்கியுள்ளார்.

இத்திருத்தலத்தை பாடிய அருளாளர்கள் பலர் திருவண்ணாமலையில் தோன்றி முருகன் அருள்பெற்றுப் பாடிய பெருமைக்குரியவர். கந்தர் அனுபூதியில் 'முருகன், குமரன், குகனென்று மொழிந்து உருகும் செயல் தந்து உணர்வென்று அருள்வாய் என வேண்டினார். இவை முருகனது ஆறெழுத்துக்குரியவை. முருகா போற்றி என மொழிந்து குமரா போற்றி என உருகி குகனே போற்றி என உணர்ந்த நிலையை உணர்த்தியவர்.

இவரது 'அதலசேடனாராட அகிலமேரு' எனத் தொடங்கும் சந்தத் தமிழ் பாடல் அனைவரும் காண முருகன் காட்சி வழங்கிய பெருமைக்குரிய செந்தமிழ்ப்பாடல். இது திருவண்ணாமலையில் பாடிய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பாடலாகும். திருப்புகழ் பாடல்கள் தமிழ் மரபையொட்டி எழுந்தவை என்பதைச் சிந்திப்பது நமது கடப்பாடாகும்.

உலக மொழிகளில் இலக்கண இலக்கிய வளம் நிறைந்த பழமை மிக்க மொழி தமிழ். காலத்தால் முத்த இசை செல்வம் மிக்கது. சங்க காலத்தில் பாணரும் விருலியரும் பாடியும் ஆடியும் பரிசில் கலை வளர்ச்சியில் வரிப்பாடல்கள் பெற்றனர். வளர்ந்தன. கானல்வரி வேட்டுவவரி ஆதிய பாடல்களும் இசையும் கூத்தும் அமைந்தனவாக முத்தமிழ் பொலிவு பெற்றிருந்தன. குழலிசையும் யாழிசையும் வளர்ந்தன. இசை விலங்கினங்களையும் பிற உயிர்களையும் அமைதியுறச் செய்தது. அவலத்திலும் இசைத் தொடர்பிருந்தது என்பதைக் குழலிணைவது போல் அமுகனள் எனச் சங்கப் புலவர் பாடுகின்றார். மழலையர் மொழியை குழலினது, யாழினது என்று இன்பச் சூழலில் இசையை உணர்த்துவது திருக்குறள்.

திருமுறையாசிரியர்களில் முன்னவர்களாகிய நால்வர்கள் பண்ணிடைத்தமிழாய, பண்ணின் இசையாய, ஏழிசையாய், இசைப்பயனாய் பண் சுமந்த பாடல் வடிவங்களில் கடவுளைக் கண்டு போற்றினர். பண்ணார் இன்தமிழ் பல்வேறு அமைப்புகளில் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற திருநெறிய தமிழாய் வடிவெடுத்து வண்ணங்காட்டி வடிவு காட்டி மலர்க்கழல் காட்டும் மந்திரப் பாடல்களாக மலர்ந்தன. நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் அனைத்தெலும்பு உள் நெகும் ஆனந்தத் தேனை நுகர்வதற்கு இசைப்பாடல்கள் வழிகாட்டின.

வண்ணமும் வடிவும் மிக்க இசைத்தமிழ் காலத்திற்கேற்ப மக்கள் மனம் கொள்ள வளம்பெற்றது. அத்தகைய இசைத்தமிழ் வள்ளலாக விளங்கியவர் அருணகிரிநாதர். சமயக்குரவர்கள் சென்ற நெறியில் தலங்கள் தோறும் சென்று பாடிய தீந்தமிழ் செம்மல் அருணகிரியார். குன்றங்கள் தோறும் சென்று குமரனை நாடெங்கும் உள்ள திருத்தலங்களிலும் போற்றிப் புகழ்ந்தார். அவர் பாடல்கள் திருப்புகழ் எனப்பட்டது. திருப்புகழ் படிப்பவர்கள் சிந்தை வலிமைபெற்று தெளிந்து முருகனையே போற்றுவர் என்பதை "திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தை வலுவாலே ஒருத்தரையும் மதிப்பதில்லை உந்தன் அருளாலே" என்றனர். மதிப்பதில்லை என்பது பிறக் கடவுளர்களைப் போற்றுவதில்லை. ஏனெனில் முருகனருள் முன்நிற்கிறது. திருப்புகழ் நெருப்பாக நின்று தீமைகளை அழிக்கும் எனவும் "திருப்புகழ் நெருப்பென்று அறிவோம்யாம்" எனக் கூறும் பெருமையைக் காண்கிறோம். திருப்புகழ் பாடல்களுடன் கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி வகுப்புகள் ஆகியவற்றை அருணகிரிநாதர் பாடினார்.

திருப்புகழில் பிள்ளையாரைப் போற்றும் முதற்பாடல் 'கைத்தல நிறைகனி என்பதாகும். இப்பாடலில் அரிய தமிழின் தொன்மையைக் கூறுகிறார். வேத வியாசர் நான்கு வேதங்களைத் தொகுத்தவர். ஐந்தாம் வேதமாகப் பாரதத்தை உருவாக்க எண்ணினார். அதனை எழுதுவதற்கு தகுதியுடைய ஒருவர் வேண்டுமென சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்தார். சிவபெருமான் அருள்குறிப்பின்படி அவரது மூத்த பிள்ளையாரை பாரதம் எழுதுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். பிள்ளையாரும் அவ்வருட்பணியை ஏற்றார். வியாசர் சொல்ல பாரதத்தை மேரு மலையில் தம் கோடான எழுத்தாணி கொண்டு பிள்ளையார் எழுதினார். பிள்ளையார் முத்தமிழால் பாரதம் எழுதினார் என்பதை,

"முத்தமிழ் அடைவினை முற்படுகிரிதனில் முற்பட எழுதிய முதல்வோனே"

என அருளினார். ஆதலின் மேரு மலை வரை வழங்கிய தமிழால் தான் பாரத முதலாக எழுதுப்பட்டது என்பதை உணரலாம்.

ஒரு மொழி வைத்து உலகாண்ட பெருஞ்சேரலாதனின் பெருமையை இமயம் முதல் குமரிவரை பரப்பியது என்றுமுள தென்தமிழாகும். இவன் சங்கநூலான பதிற்றுப்பத்தால் போற்றப்படுபவன். பாரதப் போரில் நடுநிலைமையில் நின்று உணவளித்தான். ஆதலின் அக்காலத்து தமிழ் மொழி இமயம்வரை பரவியிருந்தது.

இறைவன் அருள்பெற்றுப் பாடியவர்கள் பலர். ஆனால் முருகனருள் பெற்றுப்பாடியவர் அருணகிரியார். இவருக்கு கல்வியும் மெய்யறிவும் தந்தவர் வேலவர் என்பதை,

"யாமோதிய கல்வியும் என் அறிவும் தாமே பெற வேலவர் தந்ததனால்" என்றார். அவர் அருளிய பாடற் கருத்தே வலிமைமிக்கதாகும்.

அருணகிரிநாதர் காணும் மெய்ப்பொருள் காட்சியில்

"மல்லேபுரி பன்னிருவாகுவில் என்

சொல்லே புனையும் சுடர்வேலவனே"

எனும் கந்தர் அனுபூதிப் பாடலில் ஓசை ஒலியெலாம் ஆன செந்தமிழ்த் திறத்தின் தொன்மையும் நுண்மையும் வெளிப்படுத்துகிறார். முருகப்பெருமான் விரும்பியணியும் உருள் பூந்தண்தார் ஆகிய கடம்ப மாலையுடன் அருணகிரியார் அருளிய பாமாலையை அணிந்துள்ளார் என்பதை உணரலாம்.

தந்தைக்கு அருளுபதேசம் செய்தார் சாமிநாதராகிய முருகன் எந்த மொழியால் அந்த மெய்ப்பொருளை வழங்கினார் என்றால் வடமொழி என மயங்கிக் கூறுவர். ஆனால் அருணகிரியார்

"கொன்றை சடையர்க்கு ஒன்றைத் தெரிய கொஞ்சித் தமிழில் பகர்வோனே"

என்று செவ்வேள் மழலை ததும்பும் இனிய மொழியாம் தமிழால் பகர்ந்தார் என அரிய தமிழ்மொழியின் பெருமையை உணர்த்துகிறார் அருணகிரியார்.

முந்து தமிழ் மாலை சூடும் முருகன் முத்தமிழால் புகழ்வார்க்கு அருள் செய்வான் மேலும் முருகன் வெறுத்துப்பேசிய வள்ளியம்மையை ஆட்சிகொண்டவன். முத்தமிழால் புகழ்ந்து பாடாமல் வைதாலும் அரிய தமிழாகிய முத்தமிழ் சொல் என்பதனால் மகிழ்ந்து அவர்களது அகத்திருள் நீக்கி மெய்வாழ்வு அருள்வான் என்பதை கந்தரலங்காரத்தில்,

"மொய்தாரணி குழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்பான்"

என்று பாடினார்.

வள்ளி வெறுத்தோதிய சொல் தமிழாதலால் அது இனிமை தருவது. அதுபோல முத்தமிழால் வைதாலும் முருகனுக்கு உவப்பளிக்கிறது என அருளியுள்ளார்.

இத் தகைய பாடல்களால் திருப்புகழின் பெருமையை அறியலாம். நிறைமொழி மாந்தராகிய அருணகிரியார் பாடிய மறைமொழியாகிய திருப்புகழ் திருவண்ணாமலையில் உலகறிய முருகனருட் காட்சி தருவதற்கு துணை நின்றது. அக்கோயில் திருவண்ணாமலை கோபுரத்துக்கு அருகில் உள்ள கம்பத்து இளையனார் கோயில் ஆகும். அருணகிரியாரது புகழினது உயர்வைப் பொறுக்காத சம்பந்தாண்டான் எனும் காளியை உருவேற்றும் மந்திரக்காரன் மன்னனான பிரபுடதேவனிடம் அருணகிரியார் முருகன் அருட்காட்சியைப் பெற்றிருப்பது உண்மையானால் அக்காட்சியை தாங்களும் காணமுருகனை நேரில் வரவழைக்குமாறு வேண்டுங்கள் எனத் தூண்டினான். அருணகிரியாரும் பிரபுடதேவன் ஆகிய மன்னன்

வேண்டுதலை ஏற்று முருகனது காட்சியைப் பெற

- "அதலசேட னாராட அகிலமேரு மீதாட அபினகாளி தானாட….
- உத்திமீதிலே சாயும் உலக மூடு சீர்பாத
- உவணமூர்த்தி மாமாயன் மருகோனே
- உதயதாம் மார்பான பிரபுடதேவ மாராசன்

உளமும் ஆட வாழ்தேவர் பெருமாளே"

என்ற பாடலை அருளினார். இப்பாடலுக்கு மகிழ்ந்து திருவண்ணாமலை முன் கோபுரத்துக்கு அருகில் உள்ள பதினாறு கால் மண்டபத்தில் உள்ள தென்மேற்குத் தூணில் முருகன் வெளிப்பட்டார்.

மன்னனும் மக்களும் முருகன் காட்சியைக்

கண்டு போற்றினர். ஆகம வேதங்களால் எட்ட முடியாத செம்பொருளாகிய முருகனை இப்பாடல் மண்டபத் தூணில் எழுந்தருளிக் காட்சிதரச் செய்தது அந்தத் தூணில் உள்ள முருகன் திருவுருவத்தை போற்றி வழிபடும் அடியவர் அழகிய திருக்கோயிலாக உருவாக்கினர். அத்திருக்கோயில் கம்பத்து இளையனார் கோயில் என விளங்கி முன்னிய முடிக்கும் முருகன் அருளை வழங்கி வருகிறது. இதனை அருணகிரிநாதர் வரலாற்றில் விரிவாகக் காணலாம். செந்தமிழ் நெறியே சிவநெறி எனப் போற்றுவோம்.

வேண்டுந்தங்களன்பு

அன்புள்ள சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

சிவமயம்

வேல் வணக்கம்

பழநி

திண்ணார் சுவைத்து அளித்த தீங்சுவைக் கறி சுவைத்த அண்ணனார் அணைத்துக் கண்ணே! அப்பனே! நீயே நேய வண்ணமாம் பழம் என்று ஓத மகிழ்ந்து தென் பழநி வந்த விண்ணவன் கரத்து வேலை விளம்புவது எமக்கு வேலை

திருஏரகம்

சென்னி ஆறும் தணிந்த சிவபரஞ் சுடர்க்கு, வேதம் சொன்ன ஆசிரியனென்று தொல்லுல கனைத்தும் போற்றப், பொன்னிசூழ் ஏரகத்துப் பொருப்பினிற் கோவில் கொண்ட பன்னிரு கையன் வேலைப் பணிவதே எமக்கு வேலை

குன்றுதோறாடல்

கொன்றைசேர் சடைகள் ஆடக் கொடியிடை உமையாள் காண, மன்றிலே ஆடல் கொண்ட மகதேவன் வியந்து வாழ்த்தக், குன்றுதோ நாடல் காட்டும் குமரவேள் மலர்க் கரத்து வென்றிசேர் சத்தி வேலை வேண்டுவது எமக்கு வேலை

ழமுதிர்சோலை

புவனம் ஓர் மூன்றும் வாழப் புராரிதன் நுதற்கண் நோக்கில் அவிர்சுடர் ஒளியாய்த் தோன்றி, அறுமுகத் தேவாய், அன்பர் பவபயம் ஒழித்துக் காக்கப் பழமுதிர் சோலை, மேவும் சிவசுப்பிரமண்யன் வேலைச் சேவிப்பது எமக்கு வேலை

எண்ணமும் வாழ்வும்

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி சமாதான நீதிபதி, தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை, இலங்கை

"மேன்மை கொள் சைவநீதி" உலகெல்லாம் விளங்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துப் பாடினார் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இந்தப் பாடல் என்றைக்கும் பொருத்தமாகப் பாடப்படவேண்டிய தாகும். "உலகெலாம் உணர் ந்து ஓதர்க்கரியவன்" இறைவன். பெருமானை வாழ்த்தி வழிபடவேண்டிய கடமை சைவமக்கள் அனைவருக்கும் உண்டு. வட அமெரிக்காவில் கியூபெக் நகரில் அருட்பணியாற்றி வரும் சைவமகாசபையை முதலில் வாழ்த்துகிறேன். அடுத்து அங்கு குடமுழுக்குக்காண இருக்கும் முருகன் ஆலயத்தைப் போற்றுகிறேன். இந்த ஆலயத்தைச் சார்ந்த சைவமக்கள் எல்லோரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். துணிந்து நற்செயலாற்றும் மனப்பக்குவம் கொண்டவர்கள் இவர்கள்.

நாம் எண்ணுகின்ற எண்ணங்களே எமது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. ஆகவே எண்ணங்கள் அனைத்தும் தூய்மையாக அமைய வேண்டும்.. இந்த எண்ணக்கருவிலிருந்து உருவாகி வரும் செயல்களைப்பற்றிய கருத்துக்களை வேத ஆகம புராணங்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன. எமது நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்ந்து கடமையாற்றிக்கொண்டு இருக்கும் சான்றோர்கள் பலர் இக்கருத்துக்கு அமையச் செயலாற்றி வருகிறார்கள். ஒரு நாட்டின் சூழ்நிலை மாசு அடைகிறது என்றால் அங்கு வாழும் மக்களின் எண்ணங்களில் தவறு இருக்கிறது என்பது கருத்தாகும். எண்ணத்தின் படியே வாழ்வு என்பதும், மனம்போல மாங்கல்யம் என்பதும் சிந்திக்கத்தக்க கருத்தை உள்ளடக்கியுள்ளன.

மகாபாரதக் கதையில் ஒரு இடத்தை நாங்கள் கவனிப்போம்:-

பஞ்சபாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் முடித்துவிட்டு ஒரு வருடம் நாட்டிற்குள் மறைந்து வாழுகின்றார்கள். விராட தேசத்தில் மாறுவேடம் பூண்டு மறைந்து வாழுகின்ற நிலையை பஞ்ச பாண்டவர்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள். மாற்றான் துரியோதனன் இவர்களின் மறைவைக் கண்டுபிடிக்கத் துடிக்கிறான். தன்னால் முடிந்தளவில் பல இடங்களுக்கும் தனது அரச படைகளை அனுப்பி வைக்கிறான். ஆனால் ஒருவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. துரியோதனனிடம் திரும்பி தமது இயலாமையைக் கூறுகிறார்கள். அப்பொழுது வீட்டுமாச்சாரியார் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அதாவது பஞ்சபாண்டவர்களைத் தேடிப்பிடிக்க உங்களால் முடியாது. எந்த நாட்டில் மக்கள் அமைதியாகவும் ஆனந்தமாகவும் வாழுகிறார்களோ அந்த நாடே பாண்டவர்கள் வசிக்கும் இடம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனைக்கேட்ட துரியோதனன் விராட தேசத்தை நாடுகிறான் என்பது பாரதக் கருத்து.

இக்கருத்தையே புற நானூற்றுப் பாடல் ஒன்று காட்டுகிறது.

> நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலமே.

ஒளவையாரின் பாடல் இதுவாகும். அதாவது ஒரு நாடு நாடாக இருந்தாலும், காடாக இருந்தாலும் மேடாக இருந்தாலும், பள்ளமாக இருந்தாலும், அங்கு வாழும் மக்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு வாழ்வார்களே ஆனால் அந்த நாடும் வளமாக இருக்கும் என்பது பாட்டின் பொருளாகும்.

கம் பராமாயாணத் தில் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பார்ப்போம். சீதாபிராட்டியார், இராவணனால் அசோக வனத்தில் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இராம தூதுவர் அனுமன் பிராட்டியை வந்து சந்திக்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றான். இராமனிடம் திரும்பிச் சென்று தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தி என்னவென்று பிராட்டியாரிடம் அனுமன் கேட்டான். அப்பொழுது பிராட்டியின் வார்த்தை பின்வருமாறு அமைகிறது.

> இன்னும் ஈண்டு ஒரு திங்கள் இருப்பன் யான் நின்னை நோக்கிப் பகிர்ந்தது நீதியோய் பின்னை ஆவி பிடிக்கின்றிலேன் – அந்த மன்னனாணை இதனை மனக்கொள் நீ.

இதிலிருந்து சீதா பிராட்டியாரின் கற்பின் திண்மையையும், காலத்தை வரையறுக்கும் மாண்பினையும் தெரிந்து கொள்கிறோம். ஒரு மாத காலத்தை அளந்து கூறுகிறார் பிராட்டியார். இங்கே நல்ல எண்ணம் பலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை தொனிப்பொருளாக அமைகிறது.

மேலும் பெரிய புராணத்தில் ஒரு இடத்தைக் கவனிப்போம்: -காரைக்கால் அம்மையாரின் தவவாழ்வுக்கு இடையூறு இல்லாமல் பிரிந்து செல்லுகின்றான் பரமதத்தன். மறுமணமும் செய்து கொள்கிறான். குழந்தை ஒன்றைப் பெற்று குடும்பத்தோடு வந்து அம்மையாரை வணங்கி நிற்கிறான். கூடி நின்றவர்கள் அதிசயிக்கிறார்கள். அம்மையாரோ இளமை தொட்டு பயின்ற பக்தி முதிர்ச்சியினால் இறைவனை வேண்டி நிற்கிறார்

> ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை இது இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்து உன்பால் ஆங்கு நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவு அடியேனுக்கு பாங்குற வேண்டும் என்று பரமன் தாள் பரவி நின்றார்.

அம்மையின் வேண்டுதலும் எண்ணியபடி நடக்கிறது. பெரியபுராணத்தில் பேசற்கரிய பெண்மையளாகக் காரைக்கால் அம்மையார் குறிப்பிடப்படுகிறார். நல்ல எண்ணங்களுக்கு இறைவன் அருளே துணையாக அமைகிறது.

புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரின் கருத்தைக் கவனிப்போம்:-

சென்ற நூற்றாண்டின் அமரகவியாக விளங்கியவர் இவர். எதற்கெடுத்தாலும் நல்லதையே சொல்லி நயக்க வைப்பவர் இவர். இவர் பாடிய தெய்வீகப் பாடல்களிலும் மண்ணின் மாண்பையும், மக்களின் உரிமைகளையும் நல்லபடி தெளிவாக விளக்குகிறார்.

> எண்ணியது முடிதல் வேண்டும் நல்லவே எண்ணல் வேண்டும் திண்ணிய மனமும் வேண்டும் தெளிந்த நல்லறிவும் வேண்டும்.

என்று பாடி அன்னை பராசக்தியிடம் வரம் கேட்கிறார். இவையாவும் அமரகவி பாரதியாருடைய வாழ்வில் கிடைத்தன என்பதை நாம் அறிவோம்.

எனவே மக்களின் எண்ணத்துக்கு ஏற்பவே வாழ்வும் தாழ்வும் அமைகிறது என்பதை புறநானூறு, மகாபாரதம், இராமாயணம், பெரியபுராணம், சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடல் என்பவற்றில் நல்லபடி விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்துக்களை மனதிலிருத்தி மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றையும் நல்லவழியிலே செலுத்திச் சிந்திப்பதும் செயலாற்றுவதும் எமது இன்றைய கடனாகும்.

அழகு முருகனின் அருமைப் பெயர்கள்

முனைவர் வெ. பாலாம்பாள் M.A.B.T Phd/ Fras (London)

முருகப்பெருமானுக்கு பல்வேறு நாமங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு பெயருக்கும் தனிப்பொருள் உண்டு. அவன் நாமத்தை உச்சரிப்பதே மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும். குன்று இருக்குமிடம் எல்லாம் குமரன் இருப்பான். குன்றில் ஏறுவது எளியது அல்ல. அப்போது உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் விதமாக முருகனது பல நாமங்களையும் 'அரோகரா' என்ற வார்த்தையையும் உச்சரிப்பதன் மூலம் பக்தர்கள் புத்துணர்ச்சியும் பலமும் பெறுகிறார்கள். முருகனது பலவித நாமங்களைப் பற்றி இங்கு ஆராயலாம்.

பழம் பெரும் சங்க இலக்கியத்தில் முருகன் 'சேயோன்' என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். அவன் சக்தியின் பிள்ளை. முக்கண்ணனின் குமரன். எனவே அன் சேயோன். திருமுருகாற்றுப்படையிலும் மற்ற சங்க இலக்கியங்களிலும் அழகன், குமரன் என்றும் கூறப்படுகிறான். 'முருகு' என்றால் 'அழகு' என்று பொருள்படும். எனவே முருகன், அழகனாகிறான். மலையும் மலைசார்ந்த குறிஞ்சிநிலக் கடவுளாக சேயோன் விளங்கினான். வேட்டுவர்களின் தெய்வமாக இருந்தான் சேயோன். ஆலமர்ந்தோன் திருமகன் முருகன் என்றும் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.

வேலவன் அல்லது வேலோன் என்று முருகன் அழைக்கப்படுகிறான். முருகன் முக்கிய ஆயுதம் வேல். அவனது தாய் சூரபத்மனை அழிக்க தன்கைவேலை (சக்திவேல்) முருகனுக்கு அளித்து ஆசி வழங்கினாள். எனவே வேலையுடையவன் வேலவன் எனப்படுகிறான். வேலில்லாமல் முருகன் காணப்படுவதில்லை.

கடம்ப மரத்தை முருகனோடு இணைத்துச் சொல்வர். எனவே அவன் 'கடம்பன்' என அழைக்கப்படுகிறான். கடம்பமாலை அவனுக்குப் பிடித்த ஒன்று.

மால் மருகன் எனப்படுவதும் முருகனே. திருமாலின் சகோதரியான பார்வதியின் மகனாக அவன் பிறந்ததால் மாலின் மருகனாக அன்போடும், வாஞ்சையுடனும் அழைக்கப்படுகிறான். புராணப்படியாக, வள்ளியும், தேவசேனையும் திருமாலின் பெண்களே. அவர்களை மணந்ததால் அவன் 'மால்மருகன்' எனப்படுகிறான்.

அழகன் என்ற பெருமையுடன் பேசப்படுவது நம் முருகன்தான். முருகு என்றால் அழகு அல்லவா? எனவே இன்மையும், அழகும் கொண்டவன் அழகன்தானே!

தேவசேனாபதி யார் தெரியுமா? முருகன்தான். அதற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு. சூரபத்மனின் கொடுமையால் தேவர்கள் வாடியபோது, அவர்களைக் காப்பாற்ற உருவாக்கப்பட்டவன் முருகன். தேவர்கள் சேனைக்குத் தலைமை தாங்கியதால் தேவசேனாபதி எனப்பட்டான். தேவர்களின் தலைவனாக இந்திரனின் மகளான தேவசேனையை கரம்பிடித்து அவளது பதியாக ஆனதால் தேவசேனாபதி என்றும் அழைக்கப்பட்டான். தேவர்கள் தங்களது அரசகுமாரியை, தங்களைக் காத்த முருகனுக்கு மணமுடித்து நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டதை இப்பெயரிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். அருணகிரிநாதர் "தேவாதிதேவப் பெருமாளே" என்ற பெருமையுடன் தன் இஷ்டக் கடவுளான முருகப் பெருமானைப் பாடுகிறார்.

சரவணபவன் என்ற திருநாமத்தைக் கொண்டவன் முருகன். சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்டு, தீப்பிழம்பாக வெளிவந்த சக்தியானது அக்னி தேவனாலும், வாயுதேவனாலும் கங்கை ஆற்றிலே சேர்க்கப்பட்டபோது, அத்தீப்பிழம்பு, ஆறுதீப்பொறிகளாக பிரகாசித்து மிதந்தது. ஆனால் அவற்றின் வெப்பத்தைத்தாங்க முடியாத கங்கைத்தாய் அவற்றை சரவணப் பொய்கையில் கொண்டு சேர்ப்பித்தாள். அந்த ஆறு தீப்பிழம்புகளும் அழகிய ஆறு முகங்களைக் கொண்டு சரவணப்போய்கையில் ஆறுமுகமாக உருமாறின. எனவே முருகன் சரவணன் அல்லது சரவணபவன் என்று கூறப்படுகிறான்.

அவன் கார்த்திகேயனாக ஆனது எப்படி? சரவணப் பொய்கையில் ஆறுதாமரை மலர்களின் அழகுடன் விளங்கிய ஆறு குழந்தைகளை ஆறு கார்த்திகைப் பெண்டிர், அன்புடன் சீராட்டி, பாலூட்டி வளர்த்தனர். எனவே முருகன், கார்த்திகேயனானான்.

ஆறுமுகனும் அவனே! சரவணப்பொய்கையில், கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டு வந்த தங்கள் செல்வமகனைப் பார்க்க சிவனும், பார்வதியும் வந்தனர். ஆறு குழந்தைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்த அந்தத்தாய் ஆறு குழந்தைகளையும் ஒருசேர அணைத் த மாத்திரத்தில் அவை ஆறும் ஒரே குழந்தையாக மாறியன. ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு கைகளையும் கொண்ட அழகன் ஆறுமுகமானான். பின் ஒரு முகத்தோடு, பன்னிரெண்டு கைகளால் அருள்பாலித்து வருகிறான். வடமொழியில் ஆறுமுகன், ஷண்முகம் என்று அருமையாக அழைக்கப்படுகிறான். ஞானம், ஐஸ்வர்யம், திரு, வீரியம், வைராக்கியம் புகழ் எனும் ஆறுகுணங்களையும் கொண்டவன் ஆறுமுகன்.

கந்தன் என்று தமிழிலும், ஸ்கந்தன் என்று வடமொழியிலும் நேசமாக அழைக்கப்படுகிறான் குமரன். 'ஸ்கந்த' என்றால் வெளிப்படுவது என்று பொருள். சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தீப்பிழம்பாக வெளிப்பட்டதால் 'ஸ்கந்தன்' என்றும் 'கந்தன்' என்றும் கூறப்படுகிறான். அவன் புகழ்பாடும் 'கந்தசஷ்டி கவசம்', 'கந் தரலங்காரம்', 'கந்தர் அனுபூதி' ஆகியவை முருகபக்தர்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதங்களாகும். ஸ்கந்தபுராணத்தை கச்சியப்ப சுவாமிகள் தமிழில் எழுதியபோது அது 'கந்தபுராணம்' என்று அழைக்கப்பட்டு இன்றும் பக்தர்களால் படிக்கப்படுகின்ற காவியமாக அமைந்துள்ளது.

காங்கேயனாக கூறப்படுகிறான் முருகன். ஆறு தீப்பொறிகளாக சிவனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்டு, கங்காதேவியால் சுமந்து செல்லப்பட்டதால் அவன் "காங்கேயனாக" சித்தரிக்கப்படுகிறான்.

முருகனுக்கு அமைந்த மற்றொரு பெயர் குகன். ஒரு கரையிலிருந்து மறு கரைக்கு பத்திரமாகக் கொண்டு செல்பவன் குகன் எனப்படுகிறான். இராமாயணத்தில் கூட இராமர், சீதை, இலட்சுமணர் மூவரையும்தனது ஓடத்தில் ஏற்றி பத்திரமாக கரைசேர்த்தவன் குகன் என்று கூறப்படுகிறது. முருகனைப் பொறுத்தவரை அவன் பக்தர்களை சம்சாரம் என்ற சாகரத்திலிருந்து கரையேறுபவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் எழுதிய "ஸ்ரீ சுப்பிரமண<u>்</u>ய புஜங்கம்" என்ற நூலில் முருகனது பெருமையைப் பாடுகிறார். திருச்செந்தூருக்கு சங்கரர் வந்தபோது அவனது அருளால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் அவனது திருவருள் வேண்டுகிறார். ஒரு பாட்டில் அவர் கூறுகிறார்." முருகா நீ இக்கடலோரம் நிற்பது எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? சமுத்திர கரையோரம் நிற்கின்ற நான் சம்சாரக் கடலின் அக்கரைக்கு பக்தர்களைக் கொண்டு சேர்க்கிறேன். சமுத்திர அலைகள் சீறி எழுந்து, பாய்ந்து, பின்மடங்கி வீழாது, அடங்குவதுபோல, என்னை நாடி வருபவர்களின் துன்பங்களை அடக்கி, ஒடுக்கி அவர்களை நல்வழி நடத்துகிறேன் என்று தானே சொல்கிறாய்? குகனே! உன்னைத்தவிர வேறு தெய்வம் எனக்குத் தெரியவில்லை." ஞானத்தில் சிறந்த குருவான ஆதிசங்கரரே இவ்வாறு முருகனை நினைக்கிறார் என்றால், மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா?

மயிலோன் என்று முருகன் கூறப்படுகிறான். குரபத்மனை வென்றபின், அவனது ஒரு பொதியை மயிலாக்கி, அதனைத் தன் வாகனக்கி அருள்பாலித்தவன் அன்புக் கடவுளான மயிலோன் எனப்படும் முருகப்பெருமானாவான். மயில் வாகனத்தில் அவன் அமர்ந்திருக்கும் அழகே அழகு. தன்னிரு தேவியருடனும் மயில் மேல் அமர்ந்து காட்சி தருபவன் முருகன். மயில் 'சசி' என்றும் கூறப்படுவதால் சசிவாகனர் என்றும் கூறப்படுகிறார்.

சேவற்கொடியோன் என்ற பெயர் பெற்றவன் முருகன். சூரபத்மனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவனது ஒருபாதியை சேவற்கொடியாக்கி, தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டு அருள்செய்தவன் அழகன்.

'பழனியாண்டி' என்று பிரியமுடன் அழைக்கப்பட சிறுவனாக இருந்தபோது, நாரதர் காரணமுண்டு. கலகத்தால் அண்ணன், தம்பிக்குள் ஏற்பட்ட மாம் பழக்கலகத் தில் உலகைச் சுற்றிவா தன்மயில்வாகனத்தில் ஏறி, விரைவில், திரும்பியபோதும், அண்ணன் கணேசர், தாய்தந்தையரே உலகம் என்ற உலகுக்குச் சொல் வழுகமாக சிவபெருமானையும், பார்வதியையும் சுற்றிவந்து மாங்கனியைப் பெற்றார். கோபம் கொண்ட இளையபெருமாள் ஆண்டிகோலத்தில் பழனியில் 'பழனியாண்டி' யாகக் காட்சித்தருகிறார். தலையை முண்டிதம் செய்து கொண்டு, உருத்திராட்சமாலை அணிந்து, கையில் வேலேந்தி, கோவணாண்டியாய் நிற்கிறார்.

சுப்ரமணியன் எனப்படும் முருகன் ஆனந்தமயமான பரவஸ்துவிலிருந்து தோன்றி ஒளிர்பவன். ஒப்பற்ற தேவன். வேதத்திற்கும் முதன்மைமிக்க தலைவன்.

நம் அனைவருக்கும், முருகன் என்றால் மயில்வாகனன் என்பதுதான் தெரியும். ஆனால் யானையையும் வாகனமாக முருகப்பெருமான் கொண்டதால், அவருக்கு ஸ்ரீ கஜவாகனர் (கனிஊர்திப் பெருமாள்) என்ற பெயரும் உண்டு.

சூரபத்மனின் தம்பியான தாரகாசுரனை கொன்றதால் தாரகாரி என்ற பெயரையும் பெற்றவன் முருகன்.

சேனையின் தலைவனாதலால் சேனானிமூர்த்தி எனப்படுகிறான் முருகன். பகவத்கீதையில் கண்ணன் "வீரர்களுள் நான் சேனானி" என்கிறார். எனவே முருகனுக்கு நிகரானவராக தன்னைக் கூறிக் கொள்வதில் கண்ணன் பெருமை கொள்கிறார்.

பிரம்மசாஸ்தா என்ற தனிப்பெயரைப் பெற்றவர் குமரன். சிவபெருமானை கயிலையில் வணங்கச் சென்ற பிரம்மதேவன், வழியில வீற்றிருந்த முருகனை, சிறுவன்தானே என்று மதிக்காமல் செருக்குடன் சென்றதால் கோபம் கொண்ட முருகன், பிரணவமந்திரத்தின் பொருளுரைக்குமாறு பிரம்மனைக் கேட்க, பதில் தெரியாத படைப்புக் கடவுளை சிறையில் அடைத்து, அவர் செருக்கை அடக்கினான். அவ்விடைவெளியில் படைப்புத் தொழிலையும் அவனே நடத்தியதால் பிரம்மசாஸ்தா என்ற பெயர் பெற்றார்.

இளமையும், அழகும் பூண்டு விளங்கிய முருகன் பாலமுருகன் என்றும் பாலசுப்ரமணியன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

கிரௌஞ்ச மலையாக உருமாறி எதிர்த்த அசுரனை வதைத்ததால் கிரௌஞ்சபேதனர் என்று கூறப்படுகிறார். சங்க இலக்கியத்தில், இந்நிகழ்ச்சிப்பற்றி கூறப்படுகையில் "குருகுபெடர்க் குன்றம் கொன்றோன்" எனப்படுகிறார் எம்பெருமான்.

சென்னிமலை முருகன், அக்னிஜாதர் எனப்படுகிறார். இருமுகங்களும், எட்டுகரங்களும் உடையவர். இவரை வழிபட்டால் அசுவமேதயாகம் செய்த புண்ணியம் கிட்டும் என நம்பப்படுகிறது.

சிவன்கோயில்களில் காணப்படும் ஒரு தனிப்பட்ட அற்புதமான முருகன், தன் தாய் தந்தையருடன் காணப்படுகிறான். ஸத்-சித்-ஆனந்தம் (ஸச்சிதானந்தம்) என்பது உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம் மூன்றையும் குறிக்கும். ஸத் என்பது உண்மை நிலை குறிக்கும் ஈசன் இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகின்ற சக்தியே 'சித்' (உமை). இவை இரண்டையும் உணர்வதில் உள்ளதே பேரானந்தம். அதுவே கந்தன். இம்மூன்று கடவுளாரும் சேர்ந்த அமைப்பை சோமாஸ்கந்தர் (ஸஹூ உமா-ஸ்கந்தர்) என்று வழிபடுகிறோம். சிவ-சக்தி எனும் மங்களமும், காருண்யமும் கலந்த ஆனந்த வடிவமே சுப்ரமணியம். சிவனுக்கும், பார்வதிக்கும் நடுவே குழந்தை உருவில் காட்சி கொடுப்பவர் முருகன்.

குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரனிருப்பான். அவனுக்கு உள்ள கோயில்கள் எண்ணற்றவை. ஒவ்வொரு கோயிலின் தலபுராணமும் முருகனைப் பற்றிய அழகான கதைகூறும். அவனது உருவம் அமைப்பும் ஒரேமாதிரியானது அல்ல. முருகனின் பெருமை இந்துக்கள் இருக்குமிடமெல்லாம் பரவியுள்ளது. நம்நாட்டில் திருப்போரூர், திருமுருகன் பூண்டி, மயிலம், இரத்தினகிரி, கந்தக்கோட்டம், குன்றத்தூர், வயலார், மருதமலை, வடபழனி, விராலிமலை, உத்திரமேரூர், வைத்தீஸ்வரர் கோயில், ஸ்கந்தாசிரமம், குன்றக்குடி, செட்டிக்குளம், செம்பூர், ஆகியவை பெயர்பெற்ற முருகதலங்களாககும். அறுபடை வீடுகளான திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்சோலை ஆகியவை பழம்பெரும் இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

அருணகிரிநாதர், பாம்பன் சுவாமிகள் போன்றோர் முருகனைப் பற்றியும், அவனது பல நாமங்களைப் பற்றியும், அவன் குடிகொண்டுள்ள திருககோயில்கள் பற்றியும் விளக்கமாக எழுதியுள்ளனர். அயல்நாடுகளில் பல்வேறு நகரங்களிலும் முருகன் எழுந்தருளியுள்ளான். மலேஷியாவில் உள்ள குகைகோவிலான பத்துமலையிலும், இலங்கையில் காடுகளிடையே உள்ள கதிர்காமத்திலும் எல்லா பக்தர்களும் விரும்பிச் செல்லும் முருகன் ஆலயங்கள் உள்ளன. காவடியாட்டம், அலகுகுத்துதல், மொட்டையடித்தல், பால்குடம் எடுத்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லா முருகன் ஆலயங்களிலும் நடைபெறுகின்றன. பல தேர், திருவிழாக்களும் நடைபெறுகின்றன. கந்தசஷ்டி கவசம் எல்லோரையும் காக்கும் ஒரு கவசமாக இருக்கிறது.

நாத்திகம் பேசுபவர்கள் ஒருபக்கம் பரவி வந்தாலும், இறை அன்புகொண்ட தமிழர்கள் தங்கள் கடவுளை வணங்குவதிலும், திருவிழாக்கள் நடத்துவதிலும் குறைந்தவர்கள் இல்லை. பல வெளிநாட்டவர்கூட முருகனைப் பற்றி அறிய நாட்டம் கொண்டு, பல கோயில்களுக்கு செல்வதோடல்லாமல் முருக ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபாடு காண்பிக்கின்றனர்.

பொருள் மயமாகிவிட்ட வாழ்க்கையில், இறைவழிபாடு நிம்மதியையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கிறது. எல்லா கடவுளரும் ஒன்றுதான் என்றாலும், இளமையும், அழகும், வீரமும் உற்சாகமும், வேகமும், குறும்பும், மகிழ்ச்சியும் வெளிப்படுத்தும் முருகப்பெருமான் தனித்து பிரகாசிப்பவர் தானே? அவருக்கு இருக்கும் நாமங்களுக்கு குறைவேது? அதனை சொல்லி, முருகனை வழிபட்டு நற்கதி அடைவது மிக எளிய வேலை. ஆனால் நாம் பெறும் நன்மையோ பெரிது, பெரிது. அதை ஒருவரும் தவறவிடக்கூடாது.

வாழ்க முருகன் நாமம்! பெறுக அவனது அருள்!!

யார்க்கும் மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி

ஆறு. சிவசண்முகம் ஐயர், செல்வச்சந்நிதி, தொண்டமாநாறு

ஆறுமுகக் கடவுள் சூரபன்மனுடைய மாயங்களை நோக்கி ஆயிரகோடி பாணங்களை திருக்கரத்தில் எடுத்து வில்லிற் பூட்டி "அம்புகளாகிய தெய்வங்காள் நீவிர் சென்று சூரபன்மன் ஆகிய ஒருவன் எடுத்த மாய உருவங்கள் அனைத்தையும் நீக்கி வாருங்கள்" என்று பணித்து அவை விரைந்து கோபம் கொண்டு, செலுத்தினார். சூரபன்மன் மாயமாக எடுத்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு உருவத்திற்கும் ஏழு மடங்காகிய உருவங்கள் கொண்டு பூமி, ஆகாயம் எண்திசைகள் எங்கும் நெருங்கி இம்மியளவும் சூரபன்மனின் மாயை இங்கங்கெனாதபடி நெருங்கி தாக்கி அழித்தபோது சூரபன்மன் பெரும் கோபத்தோடு தனித்தவனாய் நின்றான். எம்பெருமானின் பணிப்பின்பிரகாரம் செலுத்தப்பட்ட அம்புகள் அனைத்தும் ஆகாய வழிக்கொண்டு மீண்டு சுப்பிரமணியக் கடவுளுடைய தூணியிற் புகுந்தன. அப்பொழுது

வெம்புயலிடையிற் றோன்றி விளிந்திடு மின்னு வென்ன விம்பரி வெமது முன்ன மெல்லையி லுருவங் கொண்டா யம்பினி லவற்றை யெல்லா மட்டன மழி விலாத நம் பெரு வடிவங் கொள்வ நன்று கண் டிடுதி யென்றான்

இவ்வாறு முருகப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்து கொண்டார்.

அக்கணம்,

கூறி மற்றினைய தன்மை குரை கட லுலகம் திக்கு மாறிலாப் புவன மண்டம் வானவ ருயிர்கள் யாவு மறுமா முகத்து வள்ளன் மேனியிலமைந்த தன்றி வேறிலை யென்ன வாங்கோர் வியன் பெரு வடிவங் கொண்டான்.

உள்ளடி வரைகள் யாவு மொண்புற வடியி யீத்தம் வள்ளுகிர் விரல்கண் முற்றும் வானுரு மேறு நாள் கோ ளெள்ளரும் பரகு தன்னி லிரும்புனற் கிறைவன் சோம னள்ளிரு ளனையமேனி நிருதியோ டரக்கர் நண்ண.

அடிதிரள் கணைக்கா நன்னி லாரிடர் மணிகள் சானு வடிவமை முழந்தாள் விஞ்சை வானவ ராகியானோர் தொடதனின் மகவான் மைந்தன் நொடைமுதனடுவன் காலன்

கடிதடத் தசுரர் பக்கங் கடவுளர் யாரு நிற்ப

இருப்பினி னாகர்கோச வெல்லையின்மருந்தேயுந்திக் கருப்படு முயிர்கண் மார்பிற் கலைகண்முன் நூலிற் போத மருப்பயி லுரோமத் தண்ட மங்கையி லதில போகந் திருப்பெருந் தடந்தோள் வைப்பிற் செங்கண்மால் விரிஞ்சன்மேவ மெல்லித முனைய செங்கை விரன்மிசை யணங்கி னல்லா ரொல் லொலி யங்கி கண்ட மொப்பிலா மணிவாய் வேதம் பல்லிடை யெழுத்து நாவிற் பரம்பாக மத்தின் பேத நல்லிதழ் மனுவின் விஞ்சை நாசியிற்பவனன் மன்ன

கருணை கொள் விழியிற் சோமன் கதிரவன் செவியிற் நிக்குத்

திரு நுதற் குடிலை வைப்புச் சென்னியிற் பரம வான்மா மர பினின் மேவித்தோன்ற மாநிலாதிருக்குந் தொல்லை யொரு தனதுருவங் காட்டி நிற்றலு மும்பர் கண்டார்

என ஆறு செய்யுட்களைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் மொழிந்ததை ஆறுமுகநாவலர் தமதுரையில் தந்திருக்கிறார்

"சூரபன்மனே!

நீ மேகத்தில் தோன்றி உடனே அழிகின்ற மின்னலைப் போல் இங்கே நம்முன்னே எல்லை இல்லாத மாய வடிவங் களைக் கொண்டாய். நம்முடைய அம்புகளினால் அவற்றையெல்லாம் அழித்தனம். அழியாத நமது பெரிய வடிவத்தைக் கொள்வோம். நீ செய்த தவத்தினால் அதைக்காணுதி" என்று சொல்லி அருளி கடல், உலகம், திக்கு, புவனம் அண்டம், தேவர்கள் உயிர்கள் ஆகிய எல்லாம் ஆறுமுகக் கடவுளுடைய திருமேனியில் அடங்கின அல்லாமல் வேறு எதுவும் இல்லை என்று சொல்ல மிகப் பெரிய ஒரு திருவுருவத்தைக் கொண்டார்.

அத்திருமேனியில்,

உள்ளடியில் மலைகளும், புறவடியில் சமுத்திரங் களும், பாத விரல்களில் இடியும் நட்சத்திரங்களும் கிரகங்களும், பரட்டில் வருணனும் குபேரனும் நிருதியும் அரக்கர்களும், கணைக்கால்களில் முனிவர்களும் சிந்தாமணி முதலிய மணிகளும், முழந்தாளில் வித்தியாதரர் முதலாயினோர்களும் தொடையில் தேவ இந்திரனும் அவன் குமாரனாகிய சயந்தனும், தொடைமூலத்தில் யமனும் காலனும், அரையில் முற்பக்கத்தில் அசுரர்களும், விலாப்புறங்களில் தேவர்களும், மூலாதாரத்தில் நாகர்களும், குறியில் அமிர்தமும், நாபியில் சீவராசிகளும், மார்பில் சகலசாஸ்த்திரங்களும், உபவீதத்தில் ஞானமும், உரோமத்தில் அண்டங்களும், அங்கையில் சகல போகங்களும், புயங்களில் விஷ்ணுவும், பிரமாவும், கைவில்களில் தெய்வப்பெண்களும், கண்டத்தில் ஒலியின் கூட்டங்களும் அக்கினியும் வாயில் வேதங்களும், பற்களில் சகல அட்சரங்களும் நாக்கில் சிவஆகமங்களும், உதட்டில் சப்த கோடி மகாமந்திரங்களும், நெற்றியில் பிரணவமும், சிரசில் பரம ஆன்மாவாகிய பரமசிவமும் (ஆம்மாறு) இம்முறையே பொருந்தித்தோன்ற அனந்தகோடி சூரியர்கள் ஒருங்குசேர தோன்றினாற்போல-உதித்தாற்போல்-போராளியைக் காலுமின்ற -வீசுகின்ற-ஒப்பில்லாத தன்னுடைய விசுவருபத்தைக் காட்டி நின்றார்.

தேவர்கள் அத்திருவுருவத்தை தரிசித்து மனம் நடுக்கமுற்று நின்றார்கள். ஆறுமுகக்கடவுள் அமைத்த திருக்கரத்தினராய் அவர்களை அஞ்சாதொழிமின், அஞ்சாதொழிமின் என்று திருவருள் புரிந்தார்.

தேவர்கள் யாவரும் அவருடைய அருண் மொழியைக்கேட்டு முன்பு தம் மனத்தை விழுங்கிய நடுக்கம் நீங்கி இடையீடின்றி மலைப்பரிமாணமுடைய துளிகளை சிதறி ஊழிக்காலத்து மேகத்தின் வரவைப் பார்த்து மகிழும் மயிற் பட்சிபோல மகிழ்ச்சியோடு தொழுது நின்றார்கள் என்பதை மனம் கொள்ளும் நேரம் சூரபன்மனின் மன உள்ளத்தில் எழுந்து முந்தைய பிறப்பின் சங்கல்பத்தினால்

கோலமா மஞ்ஞை தன்னிற் குலவிய குமரன் நன்னைப் பால னென்றிருந்தேன் னந்நாட் பரிசிவை யுணர்ந்திலேன்

மால யன் றனக்கு மேனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கு மூல காரண மாய் நின்ற மூர்த்தி யிம்மூர்த்தி யன்றோ

என வியந்து போற்றுதல் செய்தமை உண்மையில் பக்தியின் உன்னதக் கசிவு மட்டுமன்றி அவன் இதற்கு முன் இருந்த நிலமை நிலைமை யெனும் ஆணவ நன்றி மறந்த துர்க்குண அஞ்ஞானபானது நூற்றி எண்பது பாகையால் திரும்பி நாம் வணங்கும் வள்ளி தெய்வானை சமேத சிவசுப்பிரமணியரைத் தாங்கும் மயிலாகவும் கொக்கற எனக் கூவும் சேவலாகவும் ஆய திவ்ய சொருபமான நிலையைப் பெற்ற சூரபதுமனை பக்தர்கள் ஞானிகள் அன்றி இலக்கியத்திற்கும் ஓர் பெருவிருந்தாய் அமைந்தது தான் கலியுக வரத குருபரன் முருகன் சந்நிதி வேலன் அருட்பிரவாகம் எனினும் மிகையாகா.

ஆற்றங் கரையதனில் ஆறுமுக வள்ளல் சேற்றிலல்லல்படும் முதலைவாய் யானையாய்த் தோற்றித் துதி செய்யும் பக்தர் கொடு வினை தீரக் காற்றைப் புசித்துயிர்க்கும் சேடன் மலர்ப் படுக்கைப் பாற் கடற் பள்ளிப் பத்ப நாபனாய் ஏற்றம் தர விருக்கும் பூவரசடிக் கந்தன் தினம் மாற்ற மிலா வள்ளி தேவயானை சமேத சுப்ரமண்யன் சாற்றும் மொழி "யாமிருக்கப் பயமேன்" என்பதைப் போற்றி செய்வர் செல்வச்சந்நிதி மேவுவோர் கூற்றுக்கு மஞ்சார் காண் சேற்றில் மலர் செந்தாமரையா குவாரே என்று சந்நிதியை மனங் கொண்டு சிவக்கொழுந்தாய் தவக்கொழுந்தாய் ஒரு திருமுருகன் வந்து உதித்தனன் அங்கு உலகம் உய்ய என உள்கி உய்தி பெறுவோமாக!

ஆறுபடை வீடுகள்

முனைவர் பசுபதி

பேராசிரியர், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகம்

அறுபடைவீ டேறி அலுத்தாயோ? எங்கள் அரசகுன்றம் ஆளவந் தாயோ பரமனே! மோன்றியால் மேவு முருகனே! நிலையான ஆன்மிகச் செல்வம் அருள் (அரசகுன்றம் = Mount Royal)

"ஆறுபடை வீடுடைய ஆறுமுகன்" என்ற சொற்றொடரைச் சிறுவயதில் கேட்டவுடன் எனக்கொரு சந்தேகம் எழுந்தது. "ஆறுபடை வீடு" என்றால் என்ன? என்று ஒருவரைக் கேட்டேன். சூரன் போன்ற அசுரர் களுடன் முருகன் போர்செய்த போது தன்படைகளுடன் தங்கியிருந்த ஆறு தலங்களுக்குத் தான் இந்தப் பெயர் என்றார் அவர். சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. நானும் கந்தபுராணம் போன்ற நூல்களைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஆறு வீடுகளில் திருச்செந்தூர் ஒன்று மட்டும் தான் இந்த விளக்கத்திற்குக் கொஞ்சம் கிட்ட வந்ததே தவிர மற்றவை ஊஹும் ஒன்றும் தெளிவு பிறக்கவில்லை. பிறகு பல வருடங்கள் கழிந்த பின்னரே. இந்தச் சொற்றொடரின் உண்மை வடிவம் புரிந்தது!

ஆறு என்றால் வழி: ஆற்றுப்படுத்துதல் என்றால் வழிகாட்டுதல் ஆற்றுப்படை என்பது தமிழ்க் கவிதை வகைகளில் ஒன்று. ஒரு வள்ளலிடம் பரிசுகள் பல பெற்றுத் தன் வறுமை அழிந்த ஒரு பாணன், வறுமையில் வாடும் இன்னொருவனை அந்த வள்ளல் இருக்கும் இடம் போகும் வழி வள்ளலின் ஊர் பெயர், அவன் குணங்கள் யாவற்றையும் சொல்லி "அங்கே போய் உன் வறுமையை நீக்கிக்கொள்" என்று ஆற்றுப்படுத்துவது இப்பாடல் வகையின் இலக்கணம். திருமுருகாற்றுப்படை என்ற நூலில் முருகன் இருக்கும் ஆறு தலங்களின் பெருமைகளைக் கூறி வழிகாட்டுகிறார் நூலாசிரியர் நக்கீரர். ஆற்றுப் படையில் சொல்லப்பட்ட ஆறு வீடுகள் என்ற வழக்கு மாறி பின்பு படை வீடு ஆறுபடை வீடு என்று பேச்சு வழக்கிலும் நூல்களிலும் வரத் தொடங்கின என்பது செங்கல்வராய பிள்ளை போன்ற அறிஞர்களின் கருத்து.

திருப்புகழிலும் பிற பழைய நூல்களிலும் 'ஆறுபடை வீடு' என எங்கும் கூறப்படவில்லை. 'ஆறு திருப்பதி' 'அறுபத நிலை', 'ஆறு நிலை' என்றே கூறப் பட்டிருக்கின்றன. பிற்கால ஆட்சியில் தான் ஆறுபடை வீடு என இத்தலங்கள் ஆறும் வழங்கப்பட்டுள்ளன." (செ.பிள்ளை) குமரகுருபரர் கூட ஆறு படை வீடு என்று சொல்லவில்லை. ஆறு திருப்பதிகண்டாறெழுத்தும் அன்பினுடன் கூறுமவர் சிந்தை குடிகொண்டோனே (கந்தர் கலிவெண்பா). குமரகுரபரர் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்தவர். அதனால் ஆறு படை வீடுகள் என்ற தொடர் கடந்த 400 ஆண்டுகளில் வந்த ஒரு சொற்றொடர் என்பது தெளிவாகிறது.

மதுரை கணக்காயர் மகன் நக்கீரனார் எழுதிய 317 அடிகள் கொண்ட நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஆசிரியப்பா என்ற செய்யுள் வகையில் இயற்றப்பட்டது. சங்க நூல்களுக்கே ஒரு கடவுள் வாழ்த்துப் போல் விளங்கும் இந்நூல் பத்துப் பாட்டில் முதல் பாட்டு. இது பதினோராவது சைவத் திருமுறையிலும் இடம் கொண்டுள்ளது. இரண்டு தொகுதிகளிலும் உள்ள ஒரே நூல் இது ஒன்று தான்! திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி (பழனி) திருவேரகம் (சுவாமிமலை), குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை (அழகர்கோவில்) என்ற ஆறுவீடுகளைப் பற்றி மிக்க கவித்துவத்துடன் பாடியுள்ளார் நக்கீரர்.

மேலும், நாம் இப்போது ஐந்தாவது படைவீடு என்று திருத்தணியைக் குறித்தாலும், ஐந்தாம் படைவீடு நக்கீரர் சொன்ன குன்றுதோறாடல் தான். முருகன் இருக்கும் எல்லாக் குன்றுகளும் இதில் அடக்கம். குன்றுகளுள் சிறந்த ஒன்று என்று திருத்தணியைச் சொல்லலாமே தவிர, அது ஒன்றுதான் ஐந்தாம் "படை" வீடு என்பதும் என் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒரு கருத்து. (ஆறு திருப்பதிகளின் தியானச் சிறப்பை கந்தர் அந்தாதியின் முதற் பாட்டில் கண்டு களிக்கவும்.)

"ஆறுபடை வீடுகளை" திரும்பவும் "ஆற்றுப்படை" வீடுகளாக மாற்றுவது கடினம்தான்! அதன் உண்மை வடிவைத் தெரிந்தாவது இனி அச்சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவோமே?

> ஆறு முகன்புகழ் பாடும் - திருமுரு காற்றுப் படையென்ற நூலினைப் பாரு கீரனின் நூல்தமிழ்ச் சாறு - கந்தன் கீர்த்தியைத் தேக்கிடும் வீடுக்ள ஆறு.

பூஜா விதிகளும் பொருட்களின் பலன்களும்

'சாதகாசார்யமணி'

தியாகராஜ - பூர்ணானந்த சர்மா (வீசாகன் ஐயா)

திருமுருகன் கோவில், மொன்றியல்

எல்லாம் வல்ல இறைவன் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் ஆலயங்களிலே,

> "பூர்யந்தே சர்வ கர்மாணி ஜாயதே ஞான மாத்மனி"

எல்லாக் கிரியைகளையும் நிறைவு செய்தலாலும் ஞானத்தை அளிப்பதாலும் பூஜா. பூசை என வழங்கப்படுகின்ற பூசைகளில் நிகழும் சில கிரியைகளை - முறைகளை- "நித்ய பூஜா லக்ஷண சங்கிரகம்." பல ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட விதிகளைத்திரட்டி விளக்கும் நூலில் கூறப்டும் விடயத்தைச் சுருக்கி விளக்குவதே இக்கட்டுரை ஆகும். படித்து பலரும் பயன்பெறவேண்டுமென்பதே எனது வேணவா.

1. எட்டுவிதமான பூஜை காலங்கள்:

- (அ). பகலில் 4 காலம் இரவில் 4 யாமம் ஆக எட்டுக்கால பூஜை.
- (ஆ) பகலில் 4 யாமம், இரவில் 3 யாமம் பூஜை -ஆக ஏழுகாலப் பூஜை
- (இ) பகலில் 4 யாமம், இரவில் 2 யாமம் பூஜை ஆக ஆறு காலப் பூஜை
- (ஈ) காலை, நடுப்பகல், மாலை, இரவு 2ம் யாமம், 4வது யாமம் ஆக ஐந்து காலப் பூஜை
- (உ) அர்த்தயாமம் நீக்கி மற்றவற்றை செய்தல் ஆக நாலு காலப் பூஜை
- (ஊ) காலை நடுப்பகல் மாலை ஆக மூன்று காலப் பூஜை
- (எ) காலை மாலைப் பூஜை ஆக இரண்டு பூஜை
- (ஏ) ஒரு காலம் மட்டும் செய்வது ஆக ஒரு காலப்பூஜை என எட்டுவிதம் என அஜிதாகமம் கூறும்.
- N.B. யாமம் என்பது 7½ நாளிகை இருபத்திநான்கு நிமிடம் ! நாழிகை எனவே ஏழரை நாழிகை என்பது மூன்று மணித்தியாலமாகும்.

காரணாகமத்தில் 6 காலப்பூஜை கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது சூரியோதயத்தின் முன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகை உஷக்கால பூஜை, சூரியன் உதித்தது முதல் 10 நாழிகையில் பிராதக்காலம் (காலை சந்தி), அக்காலம் முடிய 10 நாழிகை. மாத்யான்ஹிகம் - உச்சிக்காலம், அது முடிந்து. 10 நாழிகை. சாயங்காலப்பூஜை. (பிரதோஷகாலம்) பின் சூரிய அத்தமனம் முதல் ஏழரை நாழிகை. சாயரகைஷ் (இஃது) இரண்டாங்காலம் என வழங்கப்படுகின்றது. அது முடிந்து மூன்றேமுக்கால் நாழிகையில் அர்த்தயாமபூஜை என ஆறுவிதப்பூஜை

கூறப்பட்டுள்ளன. காலதேச வர்த்தமானம் சூழ்நிலைக்கமைய எத்தனை காலமென தீர்மானித்து ஆவன செய்யவேண்டியதே!

2. அபிஷேக பொருட்களும், வரிசையாக அபிஷேகம் செய்யும் முறையும்:-

(அ) சித்தாந்த ரத்னாகரததில்:

நல்லெண்ணெய் மாப்பொடி நெல்லிமுள்ளி முதலியவைகள், பஞ்சகவ்யம், பஞ்சாமிருதம், பால், தயிர், நெய், தேன், கறும்பின்சாறு, பழவர்க்கம், இளநீர், வாசனைச்சந்தனம், சிரிங்கு முதலிய தாராபிஷேகம், ஸ் நபனம், சங்காபிஷேகம், முதலியவைகள் வரிசையாகச்செய்ய வேண்டும்.

(ஆ) சகலாகம் சங்கிரகத்தில் சிறிது மாறுதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எண்ணெய், பஞ்சகவ்யம், மாவு, நெல்லிமுள்ளி, மஞ்சள்பொடி, பஞ்சாமிருதம், பால், தயிர், நெய், தேன், கரும்பின்சாறு. பழரசங்கள், இளநீர், அன்னாபிஷேகம், சந்தனம், ஸ்நபனம்

3. அபிஷேகப் பொருட்களால் பெறும் பலன்:

ஜலம் இஷ்டத்தைத் தரும். கந்ததைலம் சுகம் தரும். பஞ்சகவ்யம் பாபத்தைப் போக்கும். பஞ்சாமிருதம் புஷ்டியளிக்கும். நெய் மோக்ஷங் கொடுக்கும். பால் ஆயுளைக் கொடுக்கும். தயிர் பிரஜாவிருத்தி. மாப்பொடி கடனை நீக்கும்.

நெல்லிமுள்ளி ரோகத்தைப் போக்கும். கரும்பு ஆரோக்யம், தேன் சுகம் தரும், பழபஞ்சாமிருதம் சம்பத்து, வாழைப்பழம் பயிரை வளர்க்கும். பல்லவம் உலகவசியம். மாம்பழம் புத்ரப்ரதம். மாதுளை கோபத்தைப் போக்கும். கொளஞ்சி சோகம் போக்கும். நாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் எலுமிச்சை மிருத்யுவைப் போக்கும். சர்க்கரை சத்ருவைப் போக்கும். இளநீர் போகமளிக்கும். அன்னாபிஷேகம் சாம்ராஜ்யம் தரும். சந்தனஜலம் லெக்ஷிமியைக் கொடுக்கும். நைவேத்யம் ராஜ்யம் கொடுக்கும். தாம்பூலம் சுகம் தரும். சங்கம் நல்ல புண்ணியம். மார்ஜனோதகம் பயம் நீக்கும் என்பதாம்.

4. பெரியமணி அடிக்கும் காலம்

ஸ்நான ஆரம்பம், முடிவு, அர்ச்சனையின் முடிவு, நைவேத்தியத்தின் ஆரம்பம், உத்ஸவத்தின் ஆரம்பம், அதன் முடிவு, நர்த்தனத்தின் முடிவு. இக்காலங்களில் பெரியமணி அடிக்க வேண்டும்.

5. கைமணி அடிக்குங் காலம்

கர் ஷணம் முதலான கிரியைகளின் ஆரம்பம். விக்னேச்வர பூஜை, புண்யாஹவாசன ஆரம்பத்திலும் தூபதீபகாலம், பலிகாலம் இவைகள் முடியும் வரையில் அடிக்க வேண்டும். மணிசப்தமில்லாவிடில் அக்காரியம் பயன்படாது.

6. மணி நாத (ஓசை) கிரமம்

1-அடி மோகூத்தின் பொருட்டும், 2-அடி போகத்தின் பொருட்டும், 3-அடி சகல சித்தியின் பொருட்டும் ஆகும். புண்யாஹம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம், பலி இவைகளில் இரண்டு நாதமும், தீபம் காட்டும்போது ஒரு நாதமும், மற்றைத் தேவர்களுக்கு 3-நாதமும் வேண்டும்.

7. தீபாராதனை செய்யும் இடம்

முகம், கண், நாசாக்ரம், கண்டம், மார்பு, கால்கள் இவ்விடங்களில் தனித்தனி ப்ரணவாகாரமாய், இடது காலைச் சமமாகவும், வலதுகாலைக் கொஞ்சம் தூக்கியும் வைத்துக் கொண்டு மூன்று தடவைகள் சுற்ற வேண்டும். மூன்றும் முறையே பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கம் இவைகளைக் காக்கும்.

8. உபசாரமில்லாவிடில் ஏற்படும் தோஷங்கள்

பூஜை இல்லாவிடில் ரோகமும், புஷ்பமில்லாவிடில் குலநாசமும், சந்தணமில்லாவிடில் குஷ்டரோகமும், ஜலமில்லாவிடில் துக்கமும், தூபமில்லாவிடில் சுகத்தின் நாசமும், தீபமில்லாவிடில் பொருள்ஹானியும், நைவேத் தியமில் லாவிடில் தூர்பிக்ஷமும், மந்திரமில்லாவிடில் தரித்திரமும், வஸ்திரமில்லாவிடில் மகாரோகமும், ஹோமமில்லாவிடில் குலக்ஷயமும், பலி இல்லாவிடில் கிராமநாசமும், நெய்யில்லாவிடில் மரண(மம், வில்வம், அறுகு அக்ஷதையில்லாவிடில் சத்ரு பயமும், மணியில்லாவிடில் செவிட்டுத்தன்மையும், முத்திரையில்லாவிடில் அசுரபயமும், நித்யாக்னி காரியமில் லாவிடில் பூஜைக்கு நிஷ்பலமும், நித்யோத்வைமில் லாவிடில் அரசர்ராஜ்யம் இவைகளுக்குப் பயமும், இல்லாவிடில் தேவதைகளுக்குக் கோபமும் உண்டாகும். எல்லாத்திரவியங்களும் இல்லாவிடில் அளவு கடந்த தீங்கும் உண்டாகும். ஆதலால், முழு முயற்சியாலும் பூஜையைப் பக்தியோடு நன்றாய்ச் செய்ய வேண்டும்.

9. அஷ்ட புஷ்பங்கள்

அறுகு, சண்பகம், புன்னாகம், நந்தியாவட்டை, பாதிரி, ப்ருஹதி, அரளி, தும்பை இவைகள்.

10. எடுக்கப்பட்ட புஷ்ப உபயோக நாட்கள் தாமரை 5-நாள், அரளி - 3 நாள், வில்வம் 6-மாதம்,

துள்ஸி-3 மாதம், தாழம்பூ - 5 நாள், நெய்தல் - 3 நாள், சண்பகம் - 1 நாள், விஷ்ணுக்ராந்தி 3 - நாள், விளாமிச்சை எப்பொழுதும் பூஜிக்கலாம்.

11. பூசிக்கத்தகாத பூக்கள்

காரணாகமத்தில்

கையிற் கொண்டு வந்தது, தானாக விழுந்தது, கொட்டை இலை, எருக்க இலைகளிற் கொண்டு வந்தது கூடாது. அதேபோல் மற்றோரிடத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாசனை இல்லாததும், மயிர், புழு இவைகளால் தூஷிக்கப்பட்டதும், கடும் வாசனையுடையதும், வாடினதும், தகாதவர்களால் தொடப்பட்டதும், நுகரப்பட்டதும், தன்னால் மலரச் செய்யப்பட்டதும், அசுத்தமான பாத்திரத்தில் கொண்டுவரப்பட்டதும், ஈரவஸ் திரத் துடன் கொண்டுவரப்பட்டதும், யாசிக்கப்பட்டதும், காய்ந்ததும், பழையதும், பூமியில் விழுந்ததுமான புஷ்பங்களின் மொட்டுகளும் பூஜைக்கு ஆகாது.

12. பூசிக்கத்தக்க பத்திரங்கள்:-

துளசி, மகிழ், சண்பகம், தாமரை வில்வம் கல்ஹாரம், மருக்கொழுந்து, மருதானிதர்ப்பம், அறுகு, அஸிவல்லி, நாயுருவி விஷ்ணுக்ராந்தி, நெல்லி இவைகளுடைய பத்திரம் பூஜைக்கு உபயோகமுள்ளவை.

13. பூஜைக்குரிய பழங்கள்:

நாகை, மாதுளை, எலுமிச்சை, புளி, கொய்யாப்பழம், வாழைப்பழம், நெல்லி, இலந்தை, மாம்பழம், பலாப்பழம், இவைள் பூஜிப்பதால் ஸர்வபலனையும் கொடுக்கும்.

14. ஒவ்வொரு தேவர்கட்கும் தகாத பூக்கள்:-

அக்ஷதை, வெள்ளெருக்கு, ஊமத்தை, இவைகள் விஷ்ணுவுக்குக் கூடாது. செம்பரத்தை, தாழம்பூ, குந்தம் கேஸரம், குடஜம், ஜபாபுஷ்பம் இவைகள் சங்கரனுக்குக் கூடாது.

அறுகு, வெள்ளெருக்கு, மந்தாரம் இவைகள் அ<mark>ம்பாளுக்கு</mark>க் கூடாது.

வில்வம், தகரம் **சூரியனுக்குக்** கூடாது.

துளசி விநாயகருக்குக் கூடாது.

15. ഖിல്ഖ பூജൈயിன் பலன்:-

மூன்றுதளங்களும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணம், முக்கண், மும்மூர்த்தி. இவ்வில்வத்தின் ஒன்று ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டால் மூன்று ஜன்மத்தின் பாபத்தைப் போக்கும். வில்வ பத்திரத்தை எடுத்து எவனொருவன் சிவார்ச்சனம் செய்கிறானோ? அவன் மூன்று ஜன்மாக்களின்குலங்களை உத்தாரணம் செய்து சிவலோகத்திலும் கொண்டாடப்படுகிறான். மந்நொரு இடத்தில்:

வில்வத்தின் மூன்று தளங்களும் இச்சை, ஞானம், கிரியை என்ற மூன்று சக்திகளின் வடிவம்.

வில்வபத்திரத்தை பார்ப்பதாலும், தொடுவதாலும் நமஸ்கரிப்பதாலும் இரவு, பகலில் செய்யும் பாபம் அகலும். நிச்சயம்.

காய்ந்ததானாலும், பழையதானாலும் வில்வத்தினால் சி வ னை பூ. ஜி.த் தா ல் சமஸ்தபாதகங்களால்விடுவிக்கப்படுகிறான்.

அகண்டமாக வில்வத்திரத்தினால் எவனொருவன் ஒரு

தடவை சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக் கிறானோ அவன் எல்லாப் பாதகங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டவனாய் சிவலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான்.

16. தூப, தீப பலன்:-தூபம் பாபத்தைப் போக்கும். தீபம் மிருத்யுவை நாசஞ்செய்யும், கும்பதீபம் சாந்தியளிக்கும். நீராஜனம் (காப்பூரதீபம்) மேன்மை தரும், விபூதீ மூவுலகினையும் காக்கும் கண்ணாடி உலகவளர்ச்சிகுடை ஆயுள் விருத்தி, சாமரை பாக்கியம் தரும், விசிறி மங்களம் தரும், கொடி புகழளிக்கும்.

இவ்வாறாக திருக்கோவிற்பூஜை வேளைகளில் நிகழும் கிரியைகளினாற்பெறும் பலன்கள் சில நூலிடவசதிக்குத்தக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளுணர்ந்து பயன்பெறுவோமாக.

சுபம்.

சிவமயம்

வேல் வணக்கம்

கதிர்காமம்

மடைஇல் மனத்து வாழ்வாய், வானவர் வணங்குந் தேவாய்க், குடிமுழு(து) அடிமை கொண்டு என் குறைகளைந்து ஆளும் கோவாய் கடலுல(கு) அனைத்தும் போற்றக் கதிர்காம வெற்பின் மேவும் அடிகளின் கரத்து வேலை, அர்ச்சிப்பது எமக்கு வேலை

போரூர்

ஒருரும் பேரும் இல்லான் உறவோடு பகையும் இல்லான் ஆரூரன் தூதன் ஆனான், அவன்மகன் முருகன் என்பான் போரூரிற் கோவில் கொண்டான் புகல் அடைந் தாரைக் காப்பான் சீரூரும் இவன்கை வேலைச் சிந்திப்பது எமக்கு வேலை

தணிகை

பண்டாரப் பையன் என்பார், பரிந்து அவன் மணந்து கொண்ட பெண்டாட்டி இருவர் என்பார், பேசும் மெய்த் தெய்வம் என்பார் கொண்டாடத்தணிகை வெற்பிற் கோவில் கொண்டுள்ளான் என்பார் தண்டாமல் அவன்கை வேலைத் தரிசிப்ப(து) எமக்கு வேலை

நல்லூர்த் தேரடி

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அடிகளார்

கொடியேற்றித் தேர் இழுக்கும் கோயில்களில் எல்லாம் தேர் உண்டு. ஆண்டில் ஒரு நாளைக்கு மாத்திரமே தேரோட்டம் நிகழும். மற்றைய நாள் எல்லாம் தேர் நிற்பதற்கு ஒரு கடடிடம் இருக்கும். அதற்குத் தேர்முட்டி என்று பெயர். மற்றைய இடங்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு நல்லூர்த் தேரடிக்கு மாத்திரம் எவ்வாறு வந்ததென்று ஒரு கேள்வி? செல்லப்பா சுவாமிகள் அவரது சகாக்கள் யோகர் சுவாமிகளைப் போன்றோர் நல்லூர்த் தேரடியைத் தமது வாசஸ்தானமாகக் கொண்டமைதான் காரணமாகும். கடையிற் சுவாமிகள் பெரும்பாலும் நல்லூருக்கு வந்து ஓட்டமாகவே உள்வீதியைச்சுற்றி புறவீதியையும் சுற்றிவிட்டுத் தன் வழியே போய்விடுவார்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு பெண்மணிக்கு ஒரு கைநோயுற்று வழங்காநிலையிலிருந்தது. எந்தப் பரிகாரத்தினாலும் அது தீரவில்லை. கடையிற் சுவாமிகளின் அருளினாலாவது என் பது மாறாதா இது அப்பெண்மணியின் ஏக்கம். நல்லவேளையாக ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அவர் நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயிலுக்குப் போயிருந்தார். வழிபாடு முடிந்து வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார். யாரோ ஒருவர் கோயிலின் வாசலை நோக்கி ஓடிவரக் கண்டார். அங்கு நின்ற மற்றவர்கள் கடையிற்சாமி, கடையிற்சாமி என்றனர். அதைக்கேட்டு அப்பெண்மணியும் சுவாமிபின்னாலே ஓடினார்.

கவாமிகள் கோயில் உள்வீதி சுற்றியோடி மறுபடியும் வாசலில் வரும்போது கோயில் ஐயர் பூத்தட்டுடன் அங்கு நின்றார். சுவாமிகள் ஐயரிடம் திடீரென்று கையை நீட்டவே, ஐயர் தட்டத்திலிருந்த செவ்வரத்தம் பூக்களிற் சிலவற்றை அள்ளிச் சுவாமிகள் கையிலிட்டார். சுவாமிகள் அவ்வளவையும் தம் வாயிலிட்டுக் குதப்பிக் கொண்டோடவே அப்பெண்மணியும் தொடர்ந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தார் சுவாமிகள் கோயிற் புறவீதியில் ஓரிடத்தில் திரும்பிநின்று கைநீட்டும்படி பெண்மணிக்குச் சைகைகாட்ட அவரும் அவ்வாறே கைநீட்டிப் பரிந்து நின்றனர்.

கவாமிகள் திருவாய் திறந்து நன்கு மெல்லப்பட்ட செவ்வரத்தம்பூக் குதப்பலை உமிழ்ந்து விடவே 'தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியவன் போல' மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்து நின்றார். சுவாமிகள் பின்பு நிற்கவில்லை ஓடிவிட்டார். அம்மையார் அதனைத் தங்கையிற்றடவிய மாத்திரத்தே கைநோயும் தீர்ந்து மெய்நெறிக்கும் அருகதை உடையவராயினார். சீவன் முத்தர்களின் உச்சிட்டம் அருள் அமிழ்தம். அதுவே மருந்து தீராநோய் தீர்த்தருளவல்லது. மெய்யடியார் அதனைப் பெறத் தவங்கிடப்பார்கள். இந்த அருளாடல் நல்லூர்த் தேரடியில் நிகழ்ந்ததாகும். கடையிற் சுவாமிகள் வீதியைச் சுற்றி ஓடிவந்த காலத்தில் ஒருவர் தேரடியில் உட்கார்ந்திருந்தார். கண்கள் விழித்திருந்தாலும் அவரது மனம் எங்கோ மிகமிக உயரத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் கடையிற் சுவாமிகளுடைய தரிசனம் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவர்தான் செல்லப்பா சுவாமிகள்.

செல்லப்பா சுவாமிகளுக்குக் கடையிற் சுவாமிகளைப் பார்த்த உடனேயே இவர்தான் தன்னுடைய குருவாக வரக்கூடியவர் என்பதை உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து கொண்டார். இதனைப் பரிசீலனை செய்தும் பார்த்தார். செல்லப்பர் ஒரு எலுமிச்சம் பழத்தை வைத்துக்கொண்டு கடையிற் சுவாமிகளுடைய வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கடையிற் சுவாமிகளைக் கண்டதும் எலுமிச்சம்பழத்தோடு ஓடினார். கடையிற் சுவாமிகள் இவரது வருகையை உணர்ந்து சிறிது தாமதித்தார். அந்த நேரத்தில் இருகைகளாலும் எலுமிச்சம்பழத்தை நீட்டினார். கடையிற் சுவாமிகள் பெற்றுக்கொண்டதோடு சுவாமிகள் செல்லப்பரை ஒரு பார்வை பார்த்தார். அப்பார்வை செல்லப்பரை என்னமோ செய்தது. விண்ணும் மண்ணும் தெரியாத ஒரு மயக்கத்தில் அன்று முழுவதும் முடப்பட்டுக் கிடந்தார்.

இன்னொரு ஆசை எழுந்தது. தனது குருநாதன் சாராயம் குடிப்பவர் என்று யாரோ சொல்லக் கேள்விப் பட்டிருந்தார். அவருக்குக் கொடுப்பதற்கென்று ஒரு சாராயப் போத்தலும் ஒரு வெள்ளி ரூபாவும் தேடிவைத்திருந்தார். கடையிற் சுவாமிகளைக் கண்டதும் செல்லப்பர் சாராயப் போத்தலை எடுக்க ஓடினார். ஓடிச்சென்றவர் வெட்கி நின்றார். சாராயப் போத்தல் மூடி உடைக்காமலேயே வெறும் போத்தலாய் இருந்தது.

தனது குருநாதன் இருக்குமிடந்தேடி ஒருநாள் செல்லப்பர் சென்றார். இவரைக்கண்டதும் பக்கத்திலுள்ள கடலைக்காரியிடம் கடையிற் சுவாமிகள் ஒரு வெள்ளி ரூபா வாங்கி வெற்றிலையில் மடித்துக் கொடுத்தார். செல்லப்பருக்கு இதிலும் தோல்விதான். கொடுக்க நினைத் த வெள்ளிரூபாவைக் குருநாதன் தனக்குக்கொடுத்து விட்டாரே என்று செல்லப்பர் மனதுள் ஆனந்தங் கொண்டார். அத்தருணத்தில் கடையிற் கவாமிகள் தனது பக்கத்திில் இருந்த குடையை எடுத்து செல்லப்பருடைய தலையில் வைத்து அசைத்து தம்கைகைளத் தட்டி 'ஓடடா' என்று சொல்லிவிட்டார். அந்தக் கணப்பொழுதிலேயே பூலோகந் தெரியாத நிலை செல்லப்பருக்கு உண்டானது. அந்தநிலை பதினைந்து நாட்கள் வரை நீடித்தது. அப்பதினைந்து நாட்களும் நல்லூர் தேரடியிலேயே செல்லப்பர் ஆழ்ந்த சமாதியில் இருந்தார். இந்த நிகழ்ச்சியின் மேல் செல்லப்பர் உலகம் போற்றும் உத்தம ஞானியாகிவிட்டார்.

தேரடியில் குந்தியிருந்த செல்லப்பர் ஊர் அடங்கிய பிற்பாடு நல்லூரான் சந்நிதியில் நின்று முருகனைப் பிதாவே! பிதாவே என்று அழைப்பார். இவரது நிலையை அறியாதார் விசரன் என்றே பட்டம் சூட்டினர்.

யோகநாதன், தனது நண்பர்கள் திருஞானசம்பந்தர், இராமலிங்கம் ஆதியோருடன் செல்லப்ப சுவாமிகளைப் பார்க்க நல்லூர்த் தேரடிக்குச் சென்றிருந்தார். செல்லப்பரைக் கண்டதும் யோகநாதன் தன்வசம் அழிந்தார். மனதிலே குருவாகக் கொண்டார். யோகரைக் கண்டதும் செல்லப்பர் `ஆரடாநீ?' என்றார். மலைத்து நின்றார் சீடன். 'தேரடாவுள்!, என்றார் செல்லப்பர் அதற்கடுத்து தீரடா பற்று! என்றார்.

ஆரென்று ஆராய்வதற்கு உள்ளே தேட வேண்டும். உள்ளே தேடுமுன் பற்றுக்கள் பாசங்களை நீக்குதல் வேண்டும். மலைத்து நின்ற சீடனை மனமகிழ்ச்சியொடும் கருணையோடும் நோக்கிய குருநாதன் 'உன்னைத் தான் பார்த்திருந்தேன், உனக்கே பட்டஞ்சூட்டப்போகின்றேன் வாவா' என்று அருகிலழைத்து' அன்போடு அருள் கலந்த அறவுரைகளை அகம்மலரவும் புறம் புளகாங்கிதம் கொள்ளவும் கூறியருளினார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னவை எல்லாம் சீடனுள்ளத்தில் தொகுதி தொகுதியாய்ச் சென்று படிந்தன. அவர் மனதிற் படிந்து பதிந்தவையாவும் பிற்காலத்தில் நற்சிந்தனைப் பாடல்களாக வெளிவந்தன.

தன்னை யறியத் தவமுஞற்றும் மாதவரை அன்னை யைப்போ லாதரிக்கு மாறுமுகன் - சந்நிதியில் தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன் தேரடாவுள் என்றான் சிரித்து.

மூன்று பெரிய மகான்களுடைய திருவடிபெற்ற இடம் நல்லூர்த் தேரடியாகும். செல்லப்பருடைய சமாதியும் பக்கத்திலே பொருந்தியுள்ளது. இன்றும் நல்லூர்த் தேரடியில் அருளலை வீசிக்கொண்டே இருக்கின்றது. அதனால்தான் பல சிவனடியார்கள் அந்த இடத்தில் தினமும் ஒன்று கூடுகின்றனர். நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், திருவாசகம், கந்தபுராணம், திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் போன்றவை தினமும் அந்த இடத்திலே ஒலிக்கின்றன அங்கு ஆத்மீக அலையோடு திருமுறை அலைகளும் திருமந்திர அலைகளும் வீசிய வண்ணமே இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் முருகன் ஆடலே.

ஓம் சக்தி

இறைதொண்டும் இறைதியானமும் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து

சிவநெறிக்கலாநிதி, கவிமணி, சைவப் புலவர், மரபுக்கலைச்சுடர் இராசையா ஸ்ரீதரன்

'அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது' என்றார் ஒளவையார். ஆகவே மனிதப்பிறவி ஒரு புனிதப்பிறவி. கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு இந்த மானிடப்பிறவி. ஆறறிவு படைத்த ஒரே பிறவியான இந்தப் பிறவி நமக்குக் கிடைத்தது நாம் பூர்வசென்மத்தில் செய்த புண்ணியப் பேறாகும்.

பெறுதற்கரிய இந்தப் பிறவியை எடுத்த நாங்கள் பூவுலகில் அரிய பல சாதனைகளை நிலைநாட்டலாம். வேதனை மிகுந்த இந்தப் பாருலகில் அண்ட சராசரங்களையும் காத்து இரட்சிக்கின்ற அன்னை ஆதிபராசக்தி தனது நாதனை வணங்கி அடியார்க்கு அருள்புரியும் தன்மை தனித்துவமானது.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் முதலில் மனிதனாக வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மனித உருவில் இருந்து கொண்டு மிருகமாக வாழ்தல் கூடாது. 'வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும்' தந்த இறைவனை நாம் போற்றித் துதித்து வணங்க வேண்டும். எல்லாம் வல்ல பரங்கருணைத் தடங்கடலாக விளங்குகின்ற பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக களின் பொருட்டு ஐந்தொழில்களையும் புரிகின்றான்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகியவை அனைத்தும் ஆன்மாக்களின் நன்மை கருதி அவன் செய்தருளுகின்றான். படைத்தல் தொழிலைச் செய்வதற்கு பிரம்மாவாகவும் காத்தல் தொழிலைச் செய்வதற்கு விஷ்ணுவாகவும் அழித்தல் தொழிலைச் செய்வதற்கு உருத்திரனாகவும் அருளல் தொழிலைச் செய்வதற்கு உருத்திரனாகவும் மறைத்தல் தொழிலைச் செய்வதற்கு சதாசிவனாகவும் மறைத்தல் தொழிலைச் செய்வதற்கு மகேஸ்வரனாகவும் மூர்த்தங் கொள்கின்றார்.

ஆண்டவன் இவ்வாறு அருள் மூர்த்தங்களை எடுப்பதனால் தான் நாம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அவனுடைய பேரருட் கருணையினால் தான் நாம் உயிர்வாழ முடியும். இறைவனுடைய பரிபூரண கிருபாகடாட்சம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமாக இருந்தால் அதற்கும் அவனுடைய அருளைத்தான் நாட வேண்டும். 'அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி' என்பது சிவபுராணம். அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்றபடி உலகின் எந்த இயக்கத்துக்கும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் கருணைத் திறன் வேண்டும்.

இந்த உலகைக் காக்கும் இறைவனுடைய அருள் எமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நியதி இருந்தால் அதை மாற்ற யாராலும் முடியாது. அதைத்தான் விதி என்கின்றோம். விதியை மதியால் வெல்லலாம். அதற்கும் ஆண்டவன் அருள்தான் வேண்டும்.

மார்க்கண்டேயர் தம்மை இயமன் அணுகாமலிருக்க இறைவனுடைய திருப்பாத கமலங்களை இறுகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார். அடியார்களுக்காக ஆண்டவன் அந்தகனையே உதைத்து வீழ்த்தி அருள்புரிவான் என்பதற்கு மார்க்கண்டேயர் கதை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. 'வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே' என்று மணிவாசகர் சிவபுராணத்திலே குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது ஆண்டவன் ஆழ்ந்துமிருப்பான், அகன்றுமிருப்பான்; நுண்ணிய கூர்மையானவனாயுமிருப்பான் என்பதே பொருள்.

ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டே ஆண்டவன் ஐந்தொழில்களையும் செய்கின்றான். ஆனால் மனம் பக்குவப்பட்ட, அமைதி நிலை எய்திய உலகத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஆன்மாக்களுக்கு மட்டுமே அருள்புரிகின்றான்.

ஆன்மாக்களிலே மூன்றுவகையுண்டு. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்களும் உள்ள ஆன்மாக்களுக்குச் சகலர் என்று பெயர். ஆணவமும் கன்மமும் உள்ள ஆன்மாக்களுக்கு பிரனயாகலர் என்று பெயர். ஆணவம் மட்டுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு விஞ்ஞானகலர் என்று பெயர்.

இந்த மூன்று மலங்களைப் பற்றி ஒரு சிறுவிளக்கம். அரிசியோடு ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது தவிடு. அரிசிக்கு மேலே இருப்பது உமி. இந்த உமி தான் மாயாமலம். முறைபோலக் கன்ம மலம். தவிடுபோல ஆணவமலம்.

ஒருமலம் மட்டும் உள்ள ஆன்மாக்களுக்கு ஆண்டவன் ஓர் உன்னத நிலையில் நின்று செகசோதியாக உள்ளொளியாகக் காட்சி தருவான். இருமலம் உள்ளவர்களுக்கு முன்னிலையாகக் காட்சி தருவார். மும்மலங்களும் உள்ளவர்களுக்கு மானிடச் சட்டைதாங்கி படர்க்கையிலே ஞானகுருவாக வந்து காட்சி தருவார். செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித் திருப்பெருந்துறையுறை கோயிலுங்காட்டி அந்தணன் ஆவதுங் காட்டி வந்தாண்டாய் ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

என்பது மணிவாசகர் திருவாக்கு.

மாணிக்கவாசகருக்கு திருப்பெருந்துறையிலே சிவபெருமான் குருவாக வந்து காட்சிதந்து ஆட்கொண்டார். தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இந்த மூன்று நிலையிலும் வந்து அருள்புரிபவன் ஆண்டவன்.

*உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்,நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்

அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான் மலர்சிலம்படிவாழ்த்தி வணங்குவாம்"

என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.

'உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்' என்ற வரி மும்மலங்களையுமுடைய ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் அரியவன் என்றும், இரண்டு மலங்களையுடைய ஆன்மாககளுக்கு 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்' ஆகக் காட்சிதருவான் என்றும் ஒரு மலமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அலகில் சோதியன் ஆகக் காட்சி கருவான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

விறகிலே தீயைப்போல இருப்பான் சகலருக்கு பாலிலே நெய்யைப் போல இருப்பான் பிரளயாகலருக்கு மணியிலே இருக்கின்ற ஒளியைப் போல இருப்பான் விஞ்ஞானகலருக்கு.

"விறகில் தீயினன் பாலில் படுநெய்போல் மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்"

என்று அப்பரடிகள் கூறுகின்றார். ஆகவே, நாங்கள் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்க வேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்திலே நம்மிடையே பலருக்கும் பொதுவாக ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. அது என்னவெனில், நாம் ஏன் இறைவனை வணங்க வேண்டும்? அவரை வணங்காவிட்டால் என்ன? நாம் பூமியில் வாழ முடியாதா? என்பதாகும்.

விலங்குகளும் உண்கின்றன; உறங்குகின்றன; வம்சத்தை வளர்க்கின்றன. மனிதர்களாகப் பிறவி எடுத்த நாமும் உண்ணுகின்றோம். உறங்குகின்றோம், மக்களைப் பெறுகின்றோம். ஆகவே விலங்குகளுக்கும் எமக்கும் என்ன வித்தியாசம்? எமக்கு ஆறாம் அறிவு இருக்கின்றது. விலங்குகளுக்கு அது இல்லை. பகுத்தறியுந் தன்மை படைத்த நாங்கள் இந்த உடம்பைத் தந்த இறைவனை வணங்கத்தான் வேண்டும்.

ஆண்டவனை வணங்கினால் அவனுடைய பேரருள் கருணைக்கு நாம் பாத்திரமாவோம். கருணையே வடிவான இரை வன் நம்மீது கருணை காட்டுவான். "என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்பதற்கிணங்க நாம் இறைதொண்டு செய்ய வேண்டும். பிறவிப்பிணி தீர வேண்டுமாயின் நாம் இறைவனை வணங்கத்தான் வேண்டும்.

'ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன் நற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங் கூத்தன்' என்பது திருப்பாவை.

எனவே எங்கும் நிறைந்தவன் சிவன். பார்க்குமிடமெங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே, அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஒளிவீசி நிற்பவன். பாலிலே நெய் மறைந்திருப்பது போல இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றான்.

நமது சரீரத் திலேயுள்ள மூலா தாரம், கவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை என்ற ஆறு ஆதாரங்களையும் கோயிலிலே மண்டபங்களாக அமைத்திருக்கின்றார்கள் நமது முன்னோர்கள். எனவே திருக்கோயிலில் சென்று இறைவழிபாடு செய்து அங்கே கண்ட பரம்பொருளை நமது உடம்புக்குள்ளேயும் கண்டு மனோலயம் பெறவேண்டும்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் உடம்பாலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனைந்தும் கானாமணி விளக்கே!

என்பது திருமந்திரம்.

திரை மறைவில் இருந்து கொண்டு பொம்மலாட்டக்காரன் ஒருவன் தனது கையிலேயுள்ள கயிறுகளின் துணைகொண்டு பொம்மைகளை அழகாக. எமது கண்களைக் கவரும் வகையில், உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் வகையில் நடனமாடச் அவனுக்கும் பொம்மைகளுக்கும் செய்கின்றான். இடையேயுள்ள தொடர்பு கயிறுகள் மட்டுமே. கயிறு அறுந்து போய் விட்டால் தொடர்பும் அற்றுப்போய்விடும். அதே போலத்தான் ஆண்டவனுக்கும் எமக்கும் உள்ள தொடர்பும். விதி என்ற கயிற்றின் மூலம் இறைவன் எம்மையெல்லாம் ஆட்டுவிக்கின்றான். ஆடுகின்றான். நாங்களும் ஆடுகின்றோம். அவனுடைய ஆட்டம் நின்றுவிட்டால் எல்லாமே நின்றுவிடும்.

காற்று வீசுகின்றது. அதை நாம் கண்களால் பார்க்கின்றோமா என்றால் இல்லை. உடம்பிலே பட்டு உணர்கின்றோம். அதனால் அதை இல்லை என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? அதே போலத்தான் ஆண்டவனும். அவனை நாம் கண்களால் காணமுடியாது. ஆனால் அவனை உணரமுடியும்.

பாலிலே இருக்கின்ற தயிரையோ, மோரையோ, வெண்ணெயையோ, நெய்யையோ நாம் காணவேண்டு மானால் பல படிமுறைகளைக் கடந்தாக வேண்டும். அதுபோலவே இறைவனையும் நாம் பார்க்க வேண்டுமாயிருந்தால் எமது மனமானது பக்குவப்பட வேண்டும். 'ஆசையறாய், பாசம்விடாய், ஆன சிவபூசை பண்ணாய், நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீரிணையாய்' என்றபடி அலைபாயும் மனத்தை அடக்கி ஒடுக்கி சிவபெருமானையே நினைக்கின்ற ஒன்றுபட்ட ஒருமைப்பாட்டு நிலைக்கு வரவேண்டும். அவ்வாறு நமது மனம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தால் தான் இறைதரிசனம் கிடைக்கும்.

ஒரு நல்ல பசுமாட்டின் உடம்பிலே பால் நிறைய இருந்தாலும் அதன் மடிவாயிலாகவே பாலைப்பெற முடியும். அதுபோல உலகெங்கிலும் ஆண்டவன் பரந்து நிறைந்து விளங்கினாலும் ஆலயத்திலே தான் அவனைக் கண்டு வணங்கமுடியும். தரிசனம் பெற முடியும். திருவருள் பெறமுடியும். எனவே இறைவணக்கம் இறைதியானம் என்பது நம்மை நாமே நெறிப்படுத்தும் தன்மையுள்ளதாகும்.

இறைதொண்டும் இறைதியானமுமே பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகும். அதன் மூலம் நாம் பிறவிப்பிணி தீர்ந்து கடவுளை அடையலாம். கடவுளின் இருப்பிடம் கள்ளங்கபடில்லாத உள்ளமாகும். 'உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது'. 'வெள்ளத்தனைய மலா்நீட்டம் மாந்தர் தம் உள்ளத்தனைய உயர்வு' என்பது தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் திருவாக்காகும்.

'கோயில் இல்லாத ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்.' மனித நடமாட்டத்தின்போது உண்மையை உணரத்தவறுதல் கெட்ட நடத்தையாகும். நாம் நன்மைகள் செய்து, நல்லதைச் செய்து, நன்மையை அடைய ஆண்டவனின் பரிபூரண கிருபாகடாட்சம் வேண்டும். அவனுடைய அருளைப் பெறுவதற்கும் அவனுடைய அருள் வேண்டும்.

இப் பரந் த நிலவுலகின் கண்ணே புனிதப்பிறவியாகிய மனிதப்பிறவி எடுத்த நாங்கள் எல்லாம் வல்ல உலகைக் காக்கும் பரம்பொருளான சிவபெருமானைப் பணிந்து ஏத்த வேண்டும் பாடிப் பணிய வேண்டும் பரவிப் போற்ற வேண்டும். அவ்வாறு இறைவனை வணங்குவதன் மூலம் அவனுடைய பேரருட் கருணைத்திறத்துக்குப் பாத்திரமாக முடியும்.

நாம் செய்த வினைப்பயனை நாம் அனுபவித்தே தீர வேண்டும். இதிலிருந்து யாரும் தப்பவே முடியாது. தாம் தாம் செய்த வினை தாமே அனுபவிப்பர். இது காலங்காலமாக நடந்து வருகின்ற ஓர் உண்மை நியதியாகும்.

பச்சைக் கண்ணாடி அணிந்து கொண்டு பார்த்தால் உலகம் நல்ல பச்சையாகவே தெரியும். இல்லையேல் சிவப்புக் கண்ணாடி அணிந்து கொண்டு பாரத்தால் எல்லாம் சிவப்பாகவே தெரியும். நாங்கள் என்ன நிலையில் எப்படி வாழ்ந்தோமோ அந்த நிலையில் அப்படியேதான் நம் வாழ்க்கையும் அமையும். ஒரு பந்தை நாம் சுவரின்மீது விட்டெறிந்தால் அது திரும்பவும் எம்மிடமேதான் வரும்.

ஆகவே மனித வாழ்க்கையில் இனிமேலாவது நன்மைகளைச் செய்து நல்லதையே எண்ணி நல்லபடி நடக்க நம்மை நாமே தயார் செய்து கொள்ளவேண்டும். கடவுளைத் தியானித்து அவருக்குத் தொண்டு செய்து வாழ்வில் சகல சௌபாக்கியங்களையும் பெற்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நல்வாழ்வுக்கு அடிகோலு வோமாக.

கந்தபுராணத்தில் திருவருள் நாடகங்கள்

வி. கந்தவனம்

தலைவர், இந்துசமயப்பேரவை, கனடா

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் நடனத்தைப் போலவே நாடகத்திலும் வல்லவர். நாடகம் என்பது நடந்த ஒரு சம்பவத்தை அல்லது கற்பனை நிகழ்வை நடித்துக் காட்டுவது. சம்பவம் அல்லது கதை பிற இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் பொதுவாதலால் 'நடித்துக் காட்டுவது' என்னுந் தொடரே நாடக வடிவத்துக்கு முக்கியமாகின்றது. 'காட்டுவது' என்ற சொல் அரங்கத்தையும் அவையையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

சிவபெருமான் கதையை வைத்துக்கொண்டு நடிப்பதில்லை. அவர் எதனைச் செய்து காட்டுகின்றாரோ அதுவே எமக்குக் கதையாகின்றது. அவரது அரங்கம் 'அம்பலம்'. அம்பலம் என்றால் திறந்தவெளி அரங்கம் என்று பொருள். அம்பலம் அண்டசராசரத்தின் மையம் என்றும் அந்த மையமே சிதம்பரம் என்றும் சைவசமயம் கூறுகின்றது.

சிவபெருமான் ஏன் நடிக்கின்றார்?

இதற்கு விடை 'உலகம் பலவிதம்' என்ற நாட்டு வழக்குத் தொடரில் அடங்கிக் கிடக்கிறது. இது 'உலகு அம்பல விதம்' என்ற தொடரிலிருந்து மருவியது. இதன் பொருள் அம்பலத்தில் நடைபெறும் இறைவனின் கூத்துக்கேற்டவே உலகம் இயங்குகிறது என்பது. அதாவது, சிவன் உலகத்தை இயக்குவதற்காகக் கூத்தாடுகின்றான். அவனது கூத்தால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன. ஐந்தொழில்களால் உலகம் இயங்குகின்றது.

அம்பலத்துக் கூத்து நடனம். நடனத்துக்கு அப்பாலும் இறைவனை வசனங்கள் பேசி நடிக்கும் ஒரு நாடக நடிகனாகப் புராணங்கள் சித்திரித்திருக்கின்றன. முக்கியமாக, கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் (திருத்தொண்டர் புராணம்), திருவிளையாடற்புராணம் ஆகியவற்றிற் பல இடங்களிலே பலவித தேவைகளுக்காக இறைவன் வேறு கோலங்களில் நாடகமாடிய விவரங்கள் வருகின்றன. அவற்றுள் கந்தபுராணத்தில் வரும் சில திருவருள் நாடகங்களை நோக்குவாம்.

கந்தபுராணத்திலே சிவபெருமான் தமது சக்தியாகிய உமாதேவியாரை முதலிலே தாட்சாயணி ஆகவும் பின்னர் பார்வதி ஆகவும் இரு முறை திருமணஞ் செய்த கதைகள் கூறப்படுகின்றன.

1. விளையாட்டு நாடகம்

தக்கன் சிவபெருமானைக் குறித்துக் கடுந்தவஞ் செய்து கேட்ட வரங்களில் உமாதேவியார் தனக்கு மகளாகப் பிறக்க, உரிய காலத்தில் சிவபெருமானே வந்து அவரைத் திருமணஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதுவும் ஒன்று.

உமாதேவியார் தக்கன் மகளாகத் தாட்சாயணி என்ற பெயரோடு வளர்ந்துவருங் காலத்தில் சிவபெருமானைப் பதியாக அடையத் தவஞ் செய்யத் தொடங்கினார். சிவபெருமானும் தமது சக்தியுடன் விளையாட விரும்பி நாடகம் ஒன்றை ஆடத் திருவுளங்கொண்டார்.

மறையவர் வேடம் (இது அவர் விரும்பும் ஒரு வேடம்) தாங்கித் தவச்சாலையை அடைகின்றார். தேவியார் அவரை வணங்கி வரவேற்கின்றார். பிரச்சினை ஆரம்பமாகின்றது.

மறையவர்: உன்னைத் திருமண முறையால்

மனைவியாக அடைய வந்தேன்.

தேவியார்: அபசாரம்! நான் சிவபெருமானைக்

கணவனாக அடையத் தவஞ்

செய்கிறேன்.

மறையவர்: (நகைப்புடன்) எவராலும் அறியமுடியாத

ஏக முதல்வன் உன்னை மணப்பது என்பது நடக்கமுடியாத செயல்.

தேவியார்: இறைவன் விரும்பி வந்து என்னை

மணஞ் செய்யும்வரை தொடர்ந்து

கடுந்தவஞ் செய்வேன்.

மறையவர்: மணஞ் செய்யாதுபோனால்

தேவியார்: எனது உயிரைத் துறப்பேன்! இது

உறுதி! நீர் இவ்விடத்தைவிட்டுச்

செல்வீராக!

மறையவர் செல்லாது நிற்கிறார். அது கண்ட தேவியார் தாமே அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குகிறார். தேவியார் வெறுத்து நீங்குவது குறித்து மகிழ்வுற்ற பெருமான், தமது சுயவடிவத்தைத் தேவியாருக்குக் காட்டியருளினார்.

2. தவத்திறன் காட்டும் நாடகம்

இதேபோன்ற ஒரு நாடகத்தை இரண்டாவது திருமணக் காலத்திலும் இறைவர் நடித்திருக்கின்றார். இமயமன்னன் பராசக்தி தனக்குப் புதல்வியாக அவதாரம் செய்ய வேண்டும் என்று சிவபிரானிடம் கேட்டுப்பெற்ற வரத்தின்படி அவனது தவச்சாலைக்குப் பக்கத்திலிருந்த பத்மை என்னும் தடாகத்திலே பராசக்தியார் அழகிய குழந்தையாகத் தோன்றினார். இமயவான் மகிழ்ந்து அவரை எடுத்துக் கண்ணுங் கருத்துமாக வளர்த்து வந்தான்.

அம்மையாருக்குச் சிவசிந்தனை மேலிடத் தவத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். அவரது தவத்தின் மகிமையை உலகத்தவருக்குக் காட்டுதற்பொருட்டு முதிய அந்தணக் கோலந் தாங்கித் தவச்சாலையை அடைந்தார் இறைவர். தேவியின் தோழியர் அவரை வரவேற்றனர். உரையாடல் இவ்விதஞ் செல்கிறது:

சிவபெருமான்: அம்மா, இந்தச் சின்ன வயதில்

எதற்காகத் தவஞ் செய்கிறாய்?

தோழி: ஐயா, சிவபெருமானைத் திருமணஞ்

செய்யும்பொருட்டு எமது தோழி தவம்

இருக்கிறாள்.

சிவபெருமான்: பிரமனோ திருமாலோ அறியமுடியாத

சிவபெருமானைச் சாதாரண பெண்ணால் அடைய முடியாது. அதனாலே

தவத்தைக் கைவிடுவதே நல்லது.

பார்வதி: என் தவத்துக்கு இரங்கிச் சிவபெருமான் வருவார். வரவில்லையென்றால் மேலுங்

கடுந் தவம் புரிவேனேயன்றித் தவத்தை

ஒருபோதுங் கைவிடேன்.

சிவபெருமான்: சிவன் ஒரு பித்தன். விலங்குகளின்

தோல்களை உடுப்பவன். மயானத்தில் வாழ்பவன். சாம்பலை மேனியிற் பூசுபவன். அத்தகைய ஒருவனை

மணக்க விரும்பும் உனது புத்தியை

என்னென்று சொல்வது!

பார்வதி: பெரியவரே நெற்றியில் நீறும் கழுத்தில் உருத்திராட்சமும் அணிந்து கொண்டு

உருத்தூர்ட்சமும் அண்நது கொண்டு இப்படியெல்லாம் பேசுவது வியப்பாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து வெளியே

செல்லவும்.

சிவபெருமான்: என்ன! வெளியே செல்வதா? நான்

வந்ததே உன்னைத் திருமணஞ்

செய்யவல்லவா?

அதனைக் கேட்கப் பொறுக்காது பார்வதி தேவியார் தாமே தவச்சாலையை விட்டு வெளியேற முற்படுகையில் இறைவர் தமது திருவடிவைக் காட்டியருளினார்.

பின்னர் நடைபெற்ற திருமணமும் ஒரு நாடகந்தான். இறைவரும் பார்வதிதேவியாரும் திருமணஞ் செய்து கொண்டது திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் காலாக்கினி, வீரபத்திரர், கூர்மன் முதலாய பலகோடி உருத்திரர்களும் எட்டுத்திக்குப் பாலகர், சூரியர், சந்திரர், நட்சத்திரங்கள், சப்தமார், அட்டவசுக்கள், நாகர் முதலியோரும் தேவவுருக்கொண்டுவந்த வேதங்கள், ஆகமங்கள், மந்திரங்கள், பஞ்சபூதங்கள், உலகங்கள், நகரங்கள் போன்றோரும் கண்டுகளிக்கவேயாம்.

3. அடிமுடி தேடவைத்த நாடகம்

மற்றுமொருநாடகம் திருமாலுக்கும் பிரமாவுக்கும் இடையிலே சிவபெருமான் சோதியாகி நின்றது.

முன்னொரு காலத்திலே திருமாலும் பிரமாவும் தத்தமது தொழிலே மேலானது எனத் தமக்குள் செருக்குற்று வாதிட்டனர். வாதம் யார் பெரியவர் என்ற வினாவைச் சுற்றி முடிவிலாது மூண்டுசென்றது. வாதத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டு ஆதியும் அந் தமும் இல் லாதவர் அவர் களுக்கிடையில் அருட்பெருஞ் சோதியாகத் தோன்றி நின்றார். சோதியின் அடியையோ முடியையோ முதலிற் காண்பவர் எவரோ அவரே முதல்வராவார் என்றும் கூறியருளினார்.

பிரமதேவர் தான் முடியைக் காண்பதாகக் கூறி அன்னப் பறவை வடிவங்கொண்டு மேலெழுந்தார். திருமால் பன்றியுருப் பூண்டு அடியைக் காணப்புறப்பட்டார். இருவருந் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் வெற்றிபேற முடியாது சோர்வுற்றுத் தொடங்கிய இடத்துக்கே மீண்டு சிவபெருமானை வணங்கி நின்றனர். அப்பொழுதில் சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். பிரமதேவரும் திருமாலும் தம்மை மன்னித்து அருளுமாறு வேண்டினர்.

'உங்களில் எவ்வித குற்றமும் இல்லை. உங்களுக்கிடையிற் பூசலை நானே ஏற்படுத்தினேன். செய்யுந் தொழில்களில் ஏற்றத்தாழ்வு பார்க்கலாகாது என்பதனை எல்லோருக்கும் உணர்த்தவே இந்த நாடகத்தை நடத்தினோம்' என்றருளினார் இறைவர்.

4. முருகப் பெருமானின் நாடகம்

பிரமமாகிய சிவபெருமானே ஒரு திருமுருகனாக உதித்தவர் என்கிறது கந்தபுராணம். தந்தையைப் போலவே தனயனும் திருவிளையாடல்களில் வல்லவர். எனினும் அவர் பாத்திரங்கள் தாங்கி நடித்தது வள்ளிநாயகியாரை ஆட்கொள்ளுதற் பொருட்டே.

முருகப்பெருமான் தினைப்புனங் காத்திருக்கும்

வள்ளியம்மைக்கு அருளும் பொருட்டு ஒரு வேடனைப் போலக் கோலங்கொண்டு அவர் பக்கஞ் சென்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில் வள்ளியம்மையின் தந்தையும் வேடர் தலைவனுமாகிய நம்பிராசன் பரிவாரங்களுடன் வந்தான் உடனே முருகப் பெருமான் ஒரு வேங்கை மர வடிவத்தில் மறைந்தருளினார். பின்னர் ஒரு முதியவர் வேடந்தாங்கி அறிவுரை கூறினார். எதற்கும் உடன்படாத வள்ளிநாயகியாரை விநாயகப் பெருமான் துணைகொண்டு மயக்கினார். இந்த நாடகத்தைத் தொடர்ந்து பெருமான் தமது சுயவடிவத்தைக் காட்டிப் பிரியவும் நாயகியார் காதல் வயப்பட்டார்.

காதற்குறிகளைத் தமது குலதெய்வத்தால் வந்த குறையெனக் கருதி வேடமாதர் குலதெய்வமாகிய வேலனுக்கு விழா எடுத்தனர். அவ்விழாவிலே வெறியாடல் செய்வான் மீது முருகப்பெருமான் தோன்றி, "இவளை நாம் தொட்டோம். எம்மனம் மகிழும் வண்ணம் பூசனை செய்வீராயின் இவள் குறை தீரும்" என இரு பொருள் படக் கூறியருளினார். அது கேட்ட வள்ளிநாயகியார் மயக்கந்தீர்ந்து மகிழ்வெய்தினார்.

இவ்விதம் பல நாடகங்களை ஆடி, ஈற்றில் வேடர்

குலத்தவர் யாவருக்குந் தமது திருவுருவத்தைக் காட்டி முருகப்பெருமான் வள்ளிநாயகியாரை முறைப்படி மணம்புரிந்தருளினார்.

வள்ளி திருமண நாடகம் சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை விளக்குவதாக உள்ளது. வள்ளி நாயகியார் பிறந்தது வேடுவர் குலத்தில். வள்ளிநாயகியார் ஆன்மா (பசு). ஆன்மா ஐம்புல வேடுவருடன் பிறக்கின்றது. ஐம்புலன்கள் பந்தபாசங்களுக்கு - உலகியல் ஆசைகளுக்கு-காரணங்களாகின்றன. பதி (இங்கே முருகன்) பசுவாகிய வள்ளியை வேடுவர்களாகிய பாசங்களிலிருந்து விடுவித்து ஆட்கொள்கின்றார்.

சமயதத்துவங்களை, சிவபெருமானை அல்லது சிவமூர்த்தங்களை (விநாயகர், முருகன், முதலாய தெய்வங்களை), சக்தியை அல்லது சக்தி பேதங்களை நடிக்க வைத்து விளக்கும் உத்திமுறை புராணங்களிலே பொதுவாகக் காணப்படுவதொன்று. இவ்வுத்தி பல சமய நாடகங்களின் வளர்ச்சிக்கும் வாழ்வுக்கும் காரணமாகவும் இருந்தது. அத்தகையதொன்றே பெயர்பெற்ற 'வள்ளி திருமணம்' என்னும் நாடகம்.

சிவமயம்

வேல் வணக்கம்

சென்னிமலை

விருப்பமும் வெறுப்பும் இல்லா விழுமிய முனிவர் தேவர் திருப்பதம் வணங்கி வாழ்த்தச், செருக்களத்(து) அசுரன் நெஞ்சப் பொருப்பினைப் பிளந்து, வஞ்சப் பொருப்பினைத் துளைத்த சென்னிப் பொருப்பனின் கரத்து வேலைப் போற்றுவது எனக்கு வேலை

குமரகோட்டம்

அப்பனே முருகா நீயே அரண் எனச் சரண் அடைந்தார் தப்பெலாம் குறியா(து) ஈன்றதாயெனப் பரிவு காட்டும் பொய்ப்பிலான், குமராேகட்டப் புனிதன் என்று உலகம் போற்றும் ஒப்பிலான் கரத்து வேலை ஓதுவ(து) எமக்கு வேலை

முருக வழிபாடு தோற்றமும் மாற்றமும்

சிவம் பரமநாதன்

குறிஞ்சி மரங்கள் நிறைந்த மலை நிலத்துக்கு முருகன் காப்புக் கடவுளாவர். இப்பொழுது குறிஞ்சி நிலமாக உதகமண்டலம், கொடைக்கானல், பழநிமலை, குமரிமலை, மற்றும் பன்மலை அடுக்கத்தையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். சேரன்தீவு, ஈழத்தீவு, மணித்தீவு என்று அழைக்கப்படும் இன்றைய இலங்கைத்தீவிலுள்ள மலைகளும் இதில் அடங்கும். இத் தகைய ஒரு பெரு நிலத்தைச் சேர்ந்த மலைப்பகுதிக்கே முருகன் கடவுளாக இருந்தான். முருகன் நாகரிகமுற்ற ஒரு மக்கள் கூட்டம் வாழ்ந்த காலத்தில் கடவுளானவன் அல்ல. கற்காலத்திலும் மகைகளும் இவர்களது கடவுளானான். மலை மக்களும் காட்டு மக்களும் வேடர்களாகத் திரிந்த காலத்திலேயே முருக வழிபாடு வந்துவிட்டது.

முருகன் என்று கூறினால், முதலில் அவன் அம்மக்களுக்குத் தலைவனாக இருந்து, அவர்கைள இயற்கைத் துன்பங்களிலிருந்தும் செயற்கைத் துன்பங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றி வழிநடத்திய ஒரு தொல் பழமுன்னோனையே குறிக்கும். அவன் அவர்களுக்காகப் பல்வேறு போர்கள் புரிந்து அவர்களை எதிரிகளின்றும் காப்பாற்றியிருக்கின்றான். பல போர்களில் எதிரிகளை முருக்கிக் கதிகலங்கச் செய்திருக்கின்றான். அதனால் அவனுக்கு 'முருக்கன்' அதாவது பகைவரை அழிப்பவன் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டுப் பின்னர் நாகரிக காலத்தில் முருகன் - அழகன் என்ற அழைக்கப்பட்டான். இதற்குச் சங்க இலக்கியங்களிலேயே சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

முருகன் என்ற பெயர் அந்த மக்களுக்கு ஒரு தெம்பை ஊட்டியதோடு மலைவாழ் மக்களிடையே ஓர் ஒற்றுமையையும் உருவாக்கியது. அந்த மக்கள் பட்ட துன்பதுயரங்களில் அவர்களுக்கு முருகன் என்ற பெயர் ஒரு கடைத்தேற்றியாகவும் அமைந்தது. எனவே, இது அந்த மக்கள் குடும்பத்தோடு இணைந்த ஒரு பெயராகிவிட்டது. அக்காலத் தமிழர் நன்றியுள்ளவராக விளங்கியதால் அவர்கள் முருகனுக்குத் தாம் அருந்திய உணவுகளையும் தாம் அணிந்த உடைகளையும் படையலாக்கி வழிபட்டனர்.

தாமே நேரே வழிபடுவதோடு வேலன் என்ற பூசாரியையும் அமர்த்திச் சடங்குகள் செய்து, தமிழ் மந்திரம் ஓதி, இசைக்கருவிகள் இசைத்து, மனம் உருகிச் செம்மலர்களைச் சொரிந்து வழிபட்டனர்.

> செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள் வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாய்க் குழலகவ யாழ்முரல

முழவதிர முரசியம்ப விழாவநா வியலாவணத்து' பட்டினத்துப்பாலை 154 - 158

இதில் சிலவகையான தெய்வ ஆட்டங்களும் இடம்பெற்றன. இதனைப் பின்வரும் ஐங்குறு நூற்றுப் பாடலாலும் நாம் அறியலாம்.

> பொய்யா மரபின் ஊர் முது வேலன் கழங்குமெய்ப் படுத்தி கன்னந் தூக்கி முருகென மொழியும்

> > (ஐங்குறுநூறு 245)

முருகனுக்குச் சிவப்பு மலரும், சிவப்பு ஆடையும், குருதிப் பலியும் மிகவும் உவப்பானவை என்பது பண்டைய வழக்காகும். இதற்குக் காரணம் தமிழரின் பண்டை மதத் தலைவனான முருகன் பகைவரைப் போரிற் கொன்று குவித்து அவர்களின் குருதியை உடலிற் பூசிக்கொண்ட செவிவழிச் செய்தியாக இருக்கலாம். அச்சடங்குகள் வீர உணர்வை ஊட்டுவனவாகவும் அமைந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்று இவை வெறும் மரபு நம்பிக்கைச் சடங்குகளாகவே விளங்குகின்றன. முதலில் ஒவ்வொரு திணைநிலத்துக்கு மட்டுமே உரியனவாக இருந்த கடவுள்களும் சடங்குகளும் எல்லாத் திணைநிலங்களுக்கும் பொதுவாகிவிட்டன. இது வெறும் திணை மயக்கமல்ல. திணை ஒருமையாகும்.

குறுந்தொகையிலே கடவுள் வாழ்த்து

"தாமரை புரையும் காமர்சேவடி பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளிக் குன்றியேய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின் நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேற் வேலங் கொடியோன் காப்ப ஏம வைகல் எய் தின்றால் உலகே"

எனப் பாடப் பெற்றிருக்கிறது. இதிலே, ஒரு திணைத் தெய்வமாக இருந்த முருகன் உலகைப் புரப்பவனாக மாற்றமடைவதைக் காணலாம். எல்லாத்திணை ஒழுக்கங்களும் போற்றப்பட்ட ஒரு தேசியத் தமிழகம் உருவானதை இது காட்டுகின்றது. இதனோடு எவ்வகை உயிர்ப்பலியும் வீண்சடங்குகளும் இல்லாமல் ஓர் அமைதிக் கடவுளாக முருகனை வணங்க வேண்டும் என்னும் வேட்கையும் எழுந்து அவனுக்குக் கோயில் கட்டி வழிபடும் பண்பாடும் கிளைத்ததாக தெரியவருகிறது.

தொன்முதுகால முருகனுக்கு முதன்மைப் படைக்கலமாக திகழந்தது வேலாகும். இது கற்காலத்தில் கல்வேலாக இருந்தது. மழைக்காலத்தில் செப்புவேலாக மாறியது. மரக்காலத்தில் மரவேலாக அமைந்தது. இரும்புக்காலத்தில் வலிமையான இரும்புவேல் உருவாகிவிட்டது. கோயிலில் முருகனுக்கு தங்கவேலும் வெள்ளிவேலும் சாத்தும் வழக்கம் இன்றும் பரவலாக உள்ளது.

அவுத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களிடையே வளைதடி எறியும் பழக்கம் உள்ளதைப்போல் பழந்தமிழ் மக்களிடையே வேலை எறிந்து வதைக்கும் பழக்கம் இருந்திருக்கிறது. இவ்வேலே பின்னர் ஈட்டியாக மாறிப் பெரு மீன்களைக் கொன்று பிடிக்க நெய்தல் நிலமக்களுக்கும் பயன்பட்டிருக்கிறது.

முருக வழிபாட்டைக் குறித்த எல்லாச் செய்திகளையும் கூறும் நூல் திருமுருகாற்றுப படையாகும். இது சங்ககால முருகவழிபாட்டையம் ஆரியச் சுப்பிரமணிய வழிபாட்டோடு இணைப்பதாக இருப்பதுதான் விந்தையாகும். இதனை மூன்று நக்கீரருள் ஒருவர் ஆக்கியிருக்கிறார். இவர் வைதிகருக்கும்பழந்தமிழருக்கும் ஒரு பாலம் அமைத்து முருகவழிபாட்டையும் சுப்பிரமணிய வழிபாட்டையும் இணைத்திருக்கிறார்.

ஏதோ ஓர் அச்சம் பழந்தமிழ் மக்களை ஆட்டிப்படைத்திருக்கிறது. அந்த அச்சம் அவர்களது நீண்ட நெடுவாழ்க்கையைப் பாதித்திருக்கிறது. அதனால் அவர் கள் மிகவும் அருண்டும் மிரண்டும் போயிருக்கிறார்கள்.

இந்த அச்சத்தில் இருந்து முன்னொரு காலத்திலும் பிறகு பல காலங்களிலும் முருகனே அவர்களைக் காப்பாற்றி உள்ளான். அது பழங்கால மூலமுதல் முருகனாகவும் இருக்கலாம். பிறகு முருகன் என்ற பெயர் வைத்துக்கொண்ட அவன் வழிவந்த தலைவர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் மறவாமல் போற்றுவதே முருக வழிபாடு என்று சொல்வதில் தவறு இராது எனலாம்.

ஆரியா் இந்தியா வந்தபிறகு இங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்களது பண்பாடுகளையும் நாகரிகங்களையும் தம்முடையவையாக ஆக்கிக்கொண்டனர்.

முருகனுக்கும் ஆரியருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத பொழுதும், முருகனுடைய பழைமையும் பெருமையும் குணநலமும் அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. இளமைக்கும் போற்றதலுக்கும் எழிலுக்கும் பெயர்போன தமிழ்க் கடவுளாம் முருகனுக்கு இத்தன்மைகளைக் குறிக்கும் வடமொழிப் பெயர்களான குமார (இளையோன்), இசுக்கந்த (போர்வீரன்), சுப்பரமணியன் (அழகன்) போன்ற பெயர்களைக் கொடுத்ததுமன்றி, தமிழ் மக்கள் போற்றிய முருகனோடு தொடர்பில்லாத பல கதைகளையும் புனைந்து, நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கி - காலப்போக்கிலே தமிழ் மக்களையே அவற்றை ஏற்குமாறு செய்துவிட்டனர்.

ஆரியர் முருகனைத் தமது கடவுளாகக் கொண்டது மட்டுமன்றி, அவனுக்கு ஓர் ஆரியப் பெண்ணை மணஞ்செய்து வைத்தும் விட்டனர். அந்தப் பெண்தான் தேவசேனை அல்லது தெய்வயானை என்பவள். அவள் இந்திரனது மகள் என்றும் வேறொரு தேவனது மகள் என்றும் உரைக்கப்படுகிறது. இவளைத்தான் முருகன் முதன்முதல் மணந்து கொண்டான் என்றும், வள்ளியைப் பின்னர் இரண்டாவது மனைவியாக மணந்துகொண்டான் என்றும் கதையை மாற்றிவிட்டனர். ஆனால் உண்மை நேர்மாறானதாக உள்ளது.

முருகனைப்பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்தில் இருந்து திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடலிலும் பின்னாலும் காணப்படுகிறது. பரிபாடல், வட கந்தபுராணத்துக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கிறது.

சிலப் பதிகாரத் தில் வரும் முருகன் நாகரிகமுடையவனாக, அழகு மிக்கவனாக, ஆறுமுகமும் பன்னிருகையும் உடையவனாக, வள்ளி தேவயானை ஆகிய இரு மனைவியரைப் பெற்றவனாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறான்.

பிறகு வந்த கல்லாடம், கந்தபுராணம், குமரகுருபரன் பாடல்கள், வள்ளலார் பாடல்கள் கலப்புத் (கதம்பத்) திருமுருகனே புகழப்படுகிறான்.

ஆரிய நூல்களில் - குமார சம்பவத்திலும் இசுக்காந்தத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான முருகன் கதை உரைக்கப்படுகின்றது. அவை யாவும் ஆணாதிக்கம் உடையனவாகவும் சிரிப்புக்குரியனவாகவும் 'ஆபாச' மானவையாகவும் காட்சியளிக்கின்றன.

தேவருக்கு அதிகம் தொந்தரவு கொடுத்த தாரகன் என்னும் அசுரனை - தாரகாசூரணை அழிக்க, சிவன்வழி ஆறுமுகன் தோன்றுகிறான்.

தென்னாட்டுக் கதைகளில் தாரகாசூரனுக்கு மாற்றாக சூர்மா அல்லது சூரபா்மன் இடம்பெறுகின்றான். அசுரர் யாவரும் பொதுவாக திராவிடர் - பழங்குடித் தலைவர் என்றே சொல்ல வேண்டும். எனவே இசுக்காந்தம் கூறும் தாரகாசுரனும் ஒரு திராவிடன் -தமிழனாகவே இருந்திருப்பான்.

ஆனால் சூர்மா அல்லது சூரபர்மனைத் தமிழன் என்று கொள்ள முடியாது. அவன் அவுணன் என்ற சொல்லப்படும் ஒரு இனக்குழுத் தலைவனாகும். அவன் முருகனிடமிருந்து தப்பப் பல்வேறு வகைகைளக் கையாண்டான். ஆனால் முருகனின் வேல், அனைத்தையும் ஊடுருவி அவன் நெஞ்சைப் பிளந்தது. ஆனால்,

இறுதியில் முருகனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டதால், அவன்

கொல்லப் படாமல் முருகனது கொடியாகவும், ஊர்தியாகவும் மாற்றப்பட்டுவிட்டான் என்று தென்னாட்டுப் பழங்கதை செப்புகிறது. சூரபர்மனை அடக்கியதால் பழந்தமிழ் மக்கள் ஆறுதல் அடைந்தனர் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கிறது.

கச்சியப்பரது கந்தபுராணப்படி அல்லாது, முருகன் முதலில் வள்ளி என்னும் வேடர் மகளை மணந்ததேவரலாறு. ஆரியர் முருகனை சுப்பிரமணிய னாக்கி - அவனுடைய ஆறுமுகமும் பன்னிரு கையும் தமிழகத்தை மருட்டி ஏற்கச் செய்து, அதன்மூலம் முருகன் கோவில்களில் பழைய தமிழ்ப் பூசாரிகளை அகற்றிவிட்டு புதிய சமற்கிருத குருக்கள்மாரை புகுத்த முடிந்தது. இதனால் தமிழ் வழிபாட்டு முறையும் அழிக்கப்பட்டு விட்டது!

14ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் பாடல்களில் கந்தபுராணத்தை இயற்றினார். அதில் சமற்கிருதச் சுப்பிரமணியனைச் சேர்த்தாலும் பழந்தமிழ் முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் உயர்ந்த இடத்தை அளித்திருக்கின்றார். தமிழ்க் கந்தபுராணம் மூலம் ஆரிய திராவிடப் போராட்டத்தை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்வதோடு, முருகனது மனைவியான வள்ளி ஒரு தாய்வழிச் சமுதாயத்தில் தோன்றிய பெண்ணாதிக்கக் குடும்பப் பெருமகள் என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறோம். வள்ளி தமிழ் கொற்றவையான (துர்க்கை) பழையோள் அல்லது காடுகிழாளின் புதல்வி என்பதும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. முருகனது ஊர்தி மயிலல்ல! இது வியப்பாக

முருகனது ஊாது மயலைல்: இது விப்பாக இருந்தாலும், இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சில முதன்மைச் சிறப்புள்ள தென்னாட்டுச் 'சிற்ப'ங்களிலும் 'சித்திர'ங்களிலும் இலக்கியக் குறிப்புகளிலும் யானைதான் முருகனின் ஊர்தி என்று துலக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முதுமுருகன் யானைமீது ஊர்ந்து சென்றதோடு வேலையும் வாளையும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றான் என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் உள்ளன. இதனால் அவன் பண்டை இனக்குழுவுடைய வீரத்தலைவன் என்பது புலப்படும். அவன் பயன்படுத்திய யானைக்குப் பிணிமுகம் என்பது பெயராகும். சேவலும் மயிலும் தொன்முது இனக்குழு மக்களது குலக்குறியாகும். எனவே முருகனது கொடியே சேவலும் மயிலுமாகும். வடநாட்டுச் சுப்பிரமணியனுக்கு மயில் ஊர்தியாக்கப்பட்டது ஒரு கற்பனையே. வடநாட்டார் பல புதுமையான மெய்மத்தைப் புகட்டும் கதைகள் புனைந்துள்ளனர்.

பழங்காலத் தமிழகத்தில் முருகனுக்கு உருவம் தரப்படவில்லை. வேலும் மயிலும் சேவலும் மட்டுமே கோயில்களில் வணங்கப்பட்டன. இலங்கையில் கதிர்காமம், யாழ்ப்பாண நல்லூர் கந்தசாமி கோயில், தமிழகத் திருப்பரங்குன்றம் இதற்குச் சான்றாகும்.

தமிழ்மொழிக்காக உரிமைக்குரல் எழுப்பிய முதல் தமிழர் அருள்மிகு திருஞான சம்பந்த நாயனார்

பேராசிரியர் இளையதம்பி பாலசுந்தரம்

உலகின் செம்மொழிகளில் ஒன்றாகத் திகழும் தமிழ்மொழியின் வரலாறு மிக மிகப் பழமையானது. சிந்துவெளி நாகரிக காலத்தில் தமிழ்மொழி பேசப்பட்டதா என்ற கேள்வி மொழியியல் அறிஞர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டியிருக்கிறது. சிந்துவெளி காலத்து ஓவிய எழுத்துக்களுக்கும் பண்டைத் திராவிட எழுத்துக்களுக்குமுள்ள தொடர்புகள், அவற்றுக்கும் தமிழ்மொழி இலக்கணத்துக்குமுள்ள தொடர்புகள் பற்றிப் பேராசிரியர் ஐராவதம் மகாதேவன் ஆராய்ந்திருக்கிறார். இந்திய மொழிகளிலே சிறப்புமிகு இலக்கியப் மரபுகளுடனும் பண்பாட்டுப் பின்னணிகளுடனும் வளர்ந்து வந்த ஒரே ஒரு மொழி தமிழ்மொழி என்பதை முனைவர் கால்டுவெல் பாதிரியார், பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் கார்ட முதலான அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து நிறுவியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறாகத் தமிழ்மொழியின் பழமையும் சிறப்பும் பேசப்பட்டபோதிலும் தமிழ்மொழிக்கென்று தனியரசில்லை. தமிழ்மொழி எந்த நாட்டிலாவது ஆட்சி பீடத்தில் இல்லை. தமிழர் தாயகமான தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தமிழ்மொழிக்காக உரிமைக் குரல்கள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த உரிமைக் குரல் முதன் முதலாகத் தமிழகத் திலே ஒலித் தது. தமிழகத் திலே ஒலித் தது. தமிழகத் திலே நிலைகொண்டிருந்த ஆதிக்கவெறியர்களுக்கும் மாற்றுச் சமயவாதிகளுக்கும் எதிராகத் தனித்துநின்று முதல்முதல் தமிழ்மொழியின் சிறப்பைக் கூறி அதற்காக கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலே உரிமைக்குரல் எழுப்பிய பெருமை ஆரியப் பிரமணராகிய திருஞானசம்பந்த நாயனாருக்கே உரியது என்பதைத் தமிழர்களாகிய நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். அவருக்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழ்மொழியின் உரிமைக்காக, அதன் பெருமைக்காகத் தன் பாட்டுத்திறத்தால் தமிழின் சிறப்பை உலக அரங்கில் உயர்த்திய பெரும்புலவனும் பிராமணராகிய மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்பதையும் நாங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ்மொழி சங்க காலத்தில் முடியுடை மூவேந் தர் களாலும் அரியணையில் ஏற் றிப் போற்றப்பட்டதென்பது உண்மைதான். ஆனால் சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலும்சரி, அரசியல் வரலாற்றிலும்சரி இலக்கிய வரலாற்றிலும்சரி தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியும், அதன் பேணுகையும் சமயங்களின் இணைப்புடனேயே நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுண்மையாகும்.

கி. பி. முன்றாம் - ஏழாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் படிப்படியாகத் தமிழகத்தில் சமண, பௌத்த மதங்கள் நிலைகொள்வதாயின. இவ்விரு மதங்களைச் சேர்ந்த வழிபாட்டிடங்களிலும் அநச்சாலைகளிலும் தமிழ்மொழியூடாகவே போதனைகள் நடைபெற்றன. சமண, பௌத்த துறவிகள் தமிழில் அற இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். மக்கள் பேசிய மொழியைத் தம் மதப்பரப்பலுக்குப் பயன்படுத்தியமையால் மக்களும் எளிதிலி அம்மதங்களைப் பின்னபற்றத் தொடங்கினர். தமிழர் சமயம் மறக்கப்பட்டு பிற சமயவழிபாடும் பிற சமயக் கடவுளரும் மக்களுக்கு அறி மகப்படுத்தப்பட்டபோது தமிழ் மக்களும் அவ்வழி மதிமயங்கினர். தமிழருடைய தெய்வங்களாகிய திருமாலும் சிவனும் முருகனும் நாளடைவில் மறக்கப்படலாயினர். அன்புத் தமிழால் ஆடிப் பாடி இறைவனை வழிபடும் வழிபாட்டு முறைகளையும் தமிழ் மக்கள் மறக்கும்படியான செயற்பாடுகளிலும் சமண பௌத்த மதங்கள் ஈடுபடலாயின.

அக்காலப் பகு தியில் தமிழகத் திலே நிலை கொண்டிருந்த ஆக்கிரமிப் பாளர்களான களப்பிரர்கள் சைவசமயத் திற்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் பல தடைகளைச் செய்தனர். இவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டை விரும்பாதவர்கள். தமிழ் நாட்டுக்குப் புறம்பான சமண பௌத்த மதங்களுக்குத் துணையாகச் செயற்பட்டவர்கள். தமிழகத்தில் படிப்படியாக ஆதிக்கம் பெற்ற சமண பௌத்தத் துறவிகள் பாளி, சமஸ்கிருதம் முதலான மொழிகளுக்கு முன்னுரிமை அளித் து அவற்றை வளர்ப்பதற்குரிய ஆக்கப்பாடான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

தமிழகத்தில் நிலவிய அக்கால அரசியல் குழலின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி வடமொழிப் பல்லவ மன்னர் களப்பிரரைத் துரத்திவிட்டு, தமிழகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்கள் வடமொழியாளர்கள். அதுவே தமிழ்மொழியில் வடமொழிக்கலப்பு ஏற்படுவற்குக் கிடைத்த பெரியதொரு வாய்ப்பாகும். களப்பிரரைத் தொடர்ந்து வந்த பல்லவ மன்னர்கள் வடமொழிக்கு ஆதரவும் வளமும் ஊட்டியதோடு, வடமொழி வேத

விற்பன்னர்களையும் ஏற்றிப் போற்றினர். முதன் முதலாகத் தமிழ் மொழியின் ஆட்சிபீட உரிமை பல்லவர்களாலேயே பறிக்கப்பட்டது என்பதை மனத்திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்தில் முதன் முதலாகச் சம்ஸ்கிருதம் என்னும் வடமொழி ஆட்சிமொழியாக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தமிழ்மொழியின் ஆட்சிப்பீட உரிமை மீட்கப்படாமலேயே இருக்கிறது.

இரண்டாம் நந்திவர்மன் வடமொழியாளருக்கு அளித்த பெருங்கொடைகள் பற்றி கசாக்குடிச் செப்பேடு விரிவாகக் கூறுகின்றது. தண்டன்தோட்டச் செப்பேடு பல்லவ மன்னரின் அரசசபையில் வடமொழிப் புலவர்கள் நிறைந்து காணப்பட்டனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. பல்லவர் காலத்தில் கடிகை என்றழைக்கப்பட்ட வடமொழிக் கல் லூரிகள் நாடெங்கிலும் காணப்பட்டன. அக்கல்லூரிகளுக்கு அரச மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. பிராமணர்களுக்கு வடமொழிக் கல்வியை ஊட்டி வடமொழியை வளம்படுத்த அரசர்களும் உதவியாக அமைந்தனர் என்பதற்குரிய சான்றுகள் அக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் வழக்கிலிருந்த சிவன், திருமால், முருகன், கொற்றவை முதலான தெய்வங்களுக்குரிய கோயில்களில் பண்டை நாள் முதலாகத் தமிழில்தான் வழிபாடுகள் நடைபெற்றுவந்தன. ஆனால் பல்லவ மன்னரின் ஆட்சிக் காலத்தில இந்நிலை மாற்றம் அடைவதாயிற்று. பல்லவ மன்னர்கள் மக்களின் நன்மதிப்பையும் நம்பிக்கையும் பெற்றுக் கொள்ளும்வகையில் பெரியனவும் சிறியனவுமாகிய பல கோயில்களைக் கட்டுவித்தனர். அக்கோயில்களின் தமிழ்ப் பூசகர்கள் பூசைகளை நடத்திவந்தனர். இப் பூசகர்கள் மீது நம்பிக்கையற்ற பல்லவ மன்னர்கள் தமக்கு நம்பிக்கையாக இருக்கத்தக்க வடமொழிப் பிராமணர்களை அக்கோயில்களின் பூசகர்களாக வேங்கி நியமித்தனர். நாட்டிலிருந்து வடமொழிப்பிராமணர்களை பல்லவ மன்னர் அழைப்பித்து அக்கோயில்களின் பூசகர்களாக நியமித்தனர். அவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பூசகர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிராத பல்வேறு வாழ்க்கை வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வருணாச்சிரம தாமத்தையும் தமிழ் நாட்டில் நிலைகொள்ளச் செய்தனர். பல்லவ மன்னர்கள் கோயிற் பணிபுரிந்த வடமொழிப் பிராமணர்களுக்கு மானியமாகக் கிராமங்களையே ஒப்படைத்து அவற்றைப் பிரமதேயக் காணிகளாக்கினர். இவர்கள் தமிழ் மக்களின் கோயில்களில் தமிழ் மக்கள் அறிந்திராத வடமொழியில் கோயிற் பூசைகளை நடத்தி வந்தனர். அன்று முதலாகக் கோயில்களில் வடமொழியில் பூசைகள் அரச அங்கீகாரத்துடன் நடைபெறத் தொடங்கின.

வடநாட்டிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான வைதீகப் பிராமணர்கள் தமிழகத்தில் குடியேற்றப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியைத் **தண்டன்தோட்டச் செப்பேடு** சான்றுபடுத்துகின்றது. வேதம் கற்பிக்கும் பாடசாலைகள், கடிகைகள் என்பவற்றை மிகுதியாக நிறுவி அப்பிராமணர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளும் வழங்கப்பட்டன. இவர்களுக்குச் சார்பாக பல்லவ மன்னர்களும் வேத வழக்கினையும், வேத வேள்விகளையும் ஊக்குவித்தனர். தமிழகத்தின் தொல்பழஞ் சமயமான சைவத்திற்கும் தமிழ்மொழிக்கும் இச்செயற்பாடுகள் தீங்கு விளைவித்தன. அதேவேளை தமிழ் நாட்டில் நிலைகொண்டிருந்த வடநாட்டினரான சமண பௌத்தர்களும் தமிழ்மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் ஏற்கவில்லை. புதிலாக ஆரியப் பண்பாட்டைத் தமிழ் நாட்டில் வளம்படுத்தினர்.

சமண பௌத்தர்களும், வடமொழிப் பிராமணர்களும் தமிழர்களின் பலவீனத்தை நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்கள். தமிழர்கள் தம் மொழியிலும் அளவுகடந்த பற்றுக்கொண்டு மதத் திலும் வாழ்ந்தமையைக் கண்டார்கள். இந்த உண்மையைப் பிற்காலத்தில் மதம் மாற்றம் செய்யும் நோக்கோடு வந்த அனைத்து மதப்போதகர்களும் அறிந்து கொண்டு செயற்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே வந்தவர்களும் மிக வேகமாகத் தமிழ் மொழியைக் கற்றார்கள். தமிழில் அறஇலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள். தமிழ் அறிந்த சமண பௌத்தர்கள் மக்களைத் தம் மதப்பள்ளிகளுக்குக் கவர்ந்திழுக்கத்தக்க தமிழால் சமயப் பரப்புரைகள் நடத்தினர். தமிழில் சமண பக்திப்பாடல்களும் காவியங்களும் படைத்தனர். தமிழ் கற்ற அவர்களும் தமிழர்களாகவே பாவனைசெய்து தம் காரியங்களை மிக எளிதாகவே நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள். பாவம் அக்காலத் தமிழர்கள்!. இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் மதத்தின் பெயரால் ஏமாற்றப்படும் அப்பாவித் தழிழாகளைக் காண்கின்றோமன்றோ.

தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அரசியல் கைமாற்றத்தின்போது ஏற்கனவே தமிழகத்தில் நிலைபெற்றிருந்த சமண பௌத்த மதங்கள் பல்லவ அரசர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்குப் போட்டியிட்டுச் செயற்பட்டனர். சைவ சமயத்தினருக்குப் பல்வேறு இன் னல் களைத் தோற்றுவித்தனர். பல் லவ மன்னர்களையே சமண சமயத்திற்கு மதமாற்றம் செய்தனர். இதனால் சைவ வைஷ்ணவ சமயத்தவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. சைவ, வைஷ்ணவ சமயத் தலைவர்களும் பல்லவ மன்னர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டனர். சமண பௌத்த மதங்களைச் சேர்ந்த துறவிகள் சைவத் தமிழ்

மக்களையும், அவர்களின் வழிகாட்டிகளையும் சமயப் போட்டிகளுக்கு அழைத்துத் தொடர்ச்சியாகத் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கிவந்தனர். இத்தகையதோர் இக்கட்டான காலக்கட்டத்தில் சைவத்தமிழ் மக்களின் தலைவர்களாக விளங்கியவர்களே திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசருமாவர்.

சைவத்தமிழ் மக்கள் சமய அடிப்படையிலான பல்வேறு துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கபட்டு வருவதையும், அதேவேளை சமண பௌத்த மதங்கள் தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருவதையும், சமண பௌத்தத் துறவிகள் சமூகத்தில் ஒழுக்கச் சீர்கேடான செயல் களில் பல் வேறு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தமையையும், சைவத் தமிழ்க் கோயில்களில் வடமொழியில் பூசைகள் நடைபெறுவதையும் நன்கு அவதானித்த திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் இப் பின்னணிகளைத் தக்க காரணிகளாகக்கொண்டு சைவத்தமிழ்ப் போராட்டத்தைத் தொடக்கி, அதனை மக்கள் போராட்டமாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். மக்கள் போராட்டம் உலகில் என்றும் வெற்றியே கண்டிருக்கிறது. மக்கள் போராட்டத்தில் கோசங்கள் முக்கியமானவை. மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்பி அவர்களை ஆவேசம் கொள்ளச்செய்து சமயப்பிரச்சாரக் களத்தில் ஒருமித்துப் போராடத்தக்க வகையில் இவ்விரு தலைவர்களும் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்களுடன் அணிவகுத்து ஊர் ஊராகச் சென்று, மக்கள் தம் சொந்த மதத்தின் மீது தீவிர பற்றும், நம்பிக்கையும் உணர்வும் கொண்டு எழுச்சிபெறச் செய்தார்கள்.

தமிழகத்தில் பிறமொழியாளர் ஆட்சி பீடம் இருந்த காலக்கட்டம் அது. அவர்கள் தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தவோ, அதனை வாழ்விக்கவோ முனைய மாட்டார்கள். எனவே வளர்ச்சியின்றி, வாய்ப்பின்றிக் கிடந்த தமிழ்மொழிக்குப் புத்துயிரூட்டி வாழ்விக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியினூடாகத் தமிழர் சமயத்தை எழுச்சியடைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முனைப்போடு திருஞான சம்பந்தர் தமிழ்மொழியைத் தமது போராட்டத்தின் உயிர்மூச்சாகக் கொண்டார். இயன்றவரை தனித்தழிழ் வழக்காறுகளை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதையும் நினைவிற் கொள்வோம். எடுத்துக்காட்டாக வேத வழக்கான பஞ்சாட்சரம் என்பதற்கு ஐந்தெழுத்து -ஐஞ்செழுத்து எனவும், வேத வழக்கான ருத்திரன் என்பதற்கு சிவன் - சிவபெருமான் என்ற வழக்குகளையுமே அவர் பயன்படுத்தினார்.

தாய்மொழி ஒருவரின் உயிருக்குச் சமமானது. மொழியின்றேல் வாழ்க்கை இல்லை. அதேபோன்று பண்பாட்டின் உயிர்நாடியும் மொழியேயாகும். அத்தகு பெருமைவாய்ந்த தாய்மொழி அழிந்தால் பண்பாடே சீரழிந்து சிதைந்து போய்விடும். இந்த உண்மையை நன்குணர்ந்து கொண்டார் இளையவராகிய திருஞான சம்பந்தர். மக்களைத் தமது சமய எழுச்சிப் போராட்டத்தில் ஒன்றிணைப்பதற்கு அவர் கையாண்ட முதல் கருவி தமிழ்மொழியாகும். இரண்டாவது படைக்கலமாக அவர் தமிழ் மக்களின் இனஉணர்வைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். தமிழன் என்ற உணர்வை முதன் முதலாக வெளிப்படுத்திச் சைவத் தமிழரை ஒன்றிணைத்தவர் சம்பந்தர். இதற்காக அவர் கையாண்ட உத்தி அபாரமானது. இறைவனையே தமிழன் ஆக்கியவர் தமிழில்தான் இறைவனுடன் நூம் முறையிட வேண்டும், தமிழில்தான் நாம் வழிபாடு நடத்த வேண்டும், தமிழில்தான் கடவுட் பாடல்களைப் பாடவேண்டும், தமிழிசைப் பாடல்களைப் பாடுவோர் நிச்சயமாக உம்பர்நிலை அடைவர் என்று துணிவுடன் ஆணையிட்டுத், தமிழ் முழக்கம் முதன் முதலாகச் செய்தவர் பிராமணரான திருஞான சம்பந்தப் பெருந்தகையே. எடுத்துக்காட்டாக அவரது பாடல்களில் சில வரிகளை நோக்கலாம்:

> (அ) `நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன் நான்மறை கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய அற்றமில் மாலை ஈரைந்தும் அஞ்செழுத்து உற்றன வல்லார் உம்பர் ஆவாரே'

(ஆ) `.. ஞானசம்பந்தன் வண்டமிழ் சொன்னவர் துயரிலர் வியனுலகு உறுகதி பெறுவரே'

> (இ) `செந்தமிழ் பரப்புறு திருப்புகலி தன்மேல் அந்தமுதலாகி நடுவாய பெருமானைப் ந்தனுரை செந்தமிழ்கள் பத்தும் இசைகர வந்தவணம் ஏத்தும் அவர் வானமுடை யாரே.`

சமயப் போராட்டத்தின் விளைவாகப் பல்வேறு சாதனைகளை நிலைநாட்டிய திருஞானசம்பந்த கவாமிகள் தமிழில் அர்ச்சனை என்ற விடயத்திலும் அவரே முன்னோடியாவார். அந்தணரும் சைவத் தமிழரும் இறைவழிபாட்டுக்குரிய மொழியாகத் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்தும் வகையில் நிலைமையை மாற்றித் தந்த பெருமை அவரையே சாரும். 'இரிக்வேதியான வைதிகந் தழுவிய குடியிற் பிறந்த ஞானசம்பந்தர் வைதிகர் என்றும், வேதம் அறிந்தவர் என்றும் தம்மைக் கூறிக் கொண்டாலும், அந்த வேதம் ஏற்காத விக்கிரக வழிபாடு, அபிடேகம், அர்ச்சனை, தமிழில் பாடுதல் முதலியவற்றுக்குச் சிறப்பிடம் தந்தார் என்பதை மறுக்க முடியாது' எனப் பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் குறிப்பிடுவதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

தமிழ்மொழியூடாக நடத்தப்பட்ட சைவசமய

எழுச்சிப் போராட்டம் சமணம் தழுவிய அரச பயங்கர வாதங்களையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. திருநாவுக்கரசு சுவாமியின் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய சுண்ணாம்புக் காளவாயில் அடைத்தல், கழுத்திற் கல்லைக்கட்டிக் கடலிற்போடுதல் முதலான தண்ட னைகள் சமயப் புரட்சியாளருக்கு வழங்கப்பட்டமையைச் சான்றுபடுத்துகின்றன. திருஞானசம்பந்தருடன் இணைந்து சைவசமய எழுச்சிப் போராட்டம் நடத்திய திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் பாடிய பாடல்களும் சிந்தனைக்குரிய வையாகும்:

"நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம் நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம் ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் அல்லோம் இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதில் கோமாற்கே நாமென்றும் மீளாஆளாய்க் கொய்ம்மலர்ச் சேவடி யிணையே குறுகினோமே."

இப் பாாடல் பாடப்படவேண்டிய தேவை அல்லது பாடப்பட்ட சூழல் என்ன என்பதை நோக்க வேண்டும். திருநாவுக்கரசர் மகேந்திவர்மனின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக எழுப்பிய உரிமைக்குரல்தான் இப்பாடல். சமய எழுச்சிப் போராட்ட அணியில் நின்ற தொண்டர்களையும், போராட்டச் சார்பாளர்களையும் ஊக்குவிக்க வேண்டிய தேவையும் அப்பர் சுவாமிக்கு இருந்தது. அதன் வெளிப்பாடே இத்தகைய பாடல்கள் எனலாம். இப்பதிகம் சமயப் போராட்டத் தொண்டர்களுக்கு மனஉறுதியையும் தன்னம் பிக்கையையும் அடக்குமுறைகளுக்கு அஞ்சாமையையும் ஊட்டுவதாகும்.

சம்பந்தர் காலத்தில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த வடநாட்டு வடமொழிப் பிராமணர்கள் இந்துக்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தமிழர்கள் பின்பற்றிவந்த வழிபாட்டுமுறை, பக்திநெறி, அடியார்களே அபிசேகம் செய்தல், அர்ச்சனை செய்தல், தமிழில் வழிபாடு செய்தல் என்பவற்றை முற்றாக வெறுத்தனர். இவற்றை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி கண்டவரே திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள். அவருக்குப் பக்கத்துணையாகச் செயற்பட்டவர் அப்பர் சுவாமிகள்.

தமிழ்மொழியை முன்னிலைப்படுத்தி சமய இயக்கத்தை நடத்திய சம்பந்தரும் அப்பர் சுவாமிகளும் தமிழ் மொழிக்கு உயர் அந்தஸ்து அளிக்கும் வகையில் சிவனையே தமிழராகத், தமிழ்மொழி அநிந்தவராகப் பாடியுள்ளமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிவனுக்கு வடமொழி மட்டுமன்றித் தமிழும் புரியும் என உறுதியளிக்கும் வகையில் 'ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்' எனத் திருமறைக்காட்டுப் பதிகத்தில் பாடியுள்ளமை நோக்கத் தக்கது.

தமிழும் முருகனும்-முருகனுந் தமிழும்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது! முன்னை நன்றாகமுயல் தவஞ் செய்திலர் என்னை நன்றாகஇறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமாறே

- திருமந்திரம் 81

தமிழ்ச் செய்தல் - அன்பு செய்தல். அன்பு, ஈரம், பசை, நார், நயம், காதல், வாரம் ஒரு பொருட்பதங்கள். அன்பு ஒரு பண்பு, அதற்கு வடிவம் இல்லை. இறைவனான சிவனுக்கு வடிவம் இல்லாநிலை அருவம். எனவே அன்பே சிவம் என்றார் திருமூலர். தமிழ் ஒரு மொழி. அது மக்களின் ஊடகம். கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சாதனம். தொடர்பாடல் வாகனம் உலகிலே ஆறாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் புழக்கத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றிற் தமிழ் பத்தொன்பதாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. முற்காலப் புலவர்களைவிட்டு, பாரதி, நாமகல்லார், கவிமணி, பாரதிதாசன் வரை தமிழின் மேன்மை பேசப்பட்டிருக்கிறது. பாரதியார் "சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச்சொல்" என்றார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் "தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அந்தத் தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்" என்று விசேடித்தார். இது முத்தமிழாய் மலர்ந்தது. சங்கத் தமிழ் தா எனப் பிள்ளையார் இடம் வேண்டியவர் ஒளவைமாது. முத்தமிழ்தான் அத்தமிழ். மூத்த தமிழை ஓதித்தளராதே முத்தியடியேனுக்கு அருள்வாயென-முருகனைக் கேட்டவர் வாக்கில் உயர்ந்த அருணகிரி. இவ்வருணகிரியாரைப் படித்த தாயுமானார் அவர் புலமையை இவ்வண்ணம் மெச்சினார்.

ஐயா, அருணகிரி அப்பா, உனைப்போலே மெய்ஆக ஓர்சொல் விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர் சாற்றரிது என்று ஏசற்றார்; தன் அனையாய், முக்கண் எந்தை

நூற்றிசைக்கும் கைகாட்டி னான்.

உடல் பொய்யுறவு-26 தாயுமானவர் பாடல்

சாற்றரிது என்று ஏசற்றார்-சொல்லமுடியாது என்று இளைத்துப் போனார்கள் தன் அனையாய்-தனக்கு ஒப்பாக இருப்பவனே. கைகாட்டினான். முத்திரையைக் காட்டினான். அருணகிரி முருகன்மேல் ஆறுபிரபந்தம் தந்தார். வடமொழி-சமக்கிருதம். இது எழுத்து வடிவில் மட்டும் இருக்கிறது. தென்மொழி - தமிழ், இது பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் காலத்தையும் கடந்து வாழ்கிறது. எனவே தமிழ் வாழும் மொழி. இது தேமதுரத் தமிழ். இலக்கணம் உடைய உயர்தனிச்செம்மொழி.

இதைத் தன்னேரில்லாத் தமிழ் என வியந்தனர் சான்றோர். இதற்கு இலக்கண வரம்புண்டு, இலக்கியவளமும் நிறைய உண்டு. இறைவனையே வடமொழியும், தென்தமிழும், மறைகள் நான்கும் ஆனவன் காண் எனப்பாடியவர் நாவேந்தர், நாவுக்கரசர். செந்தமிழ் பைந்தமிழ், முத்தமிழ், வண்டமிழ், வண்டமிழ், ஒண்டமிழ், கொடுந்தமிழ், தண்ணார்தமிழ், முதுதமிழ், துறைத்தீந்தமிழ், தேன்தமிழ், சொற்றமிழ், வடிதமிழ், மதுரமொழுகிய தமிழ் தெளிதமிழ், தென்னன்தமிழ் ஞானத்தமிழ், பாவணத்தமிழ், தெய்வத்தமிழ், செஞ்சொற்றதமிழ், கொழிதமிழ், புதுத்தமிழ் என்றெல்லாம் போற்றப்படும் தமிழைச் சங்கத்திருந்து ஆராய்ந்தவன் முருகன். அகத்தியரின் ஆசானும் இவரே. அவ்வையைப் பாடவைக்க கனிந்துநாவற்பழம் போட்டு, அதைச் கட்டபழமாக்கி அவ்வைக்காக அரியது, பெரியது, இனியது, கொடியது எனத் தமிழ்க் கவி செய்வித்தவனும் எனவே அவன் தமிழர் தெய்வம். அவனேதான். தமிழ்க்கடவுள்தான். தமிழ் வேறு அவன் வேறு இல்லை. தமிழர் வேறு அவன் வேறு இல்லை, கந்தன் கலிகாலக்கடவுள் மட்டுமன்றி தமிழர்கள் சொந்தப் பெருமானுமாவர். இடைக்காலத்தில் ஆரியப் படையெடுப்பால் சுப்ரமணியரும் முருகனும் ஒன்றாயினர். அவனுக் ந ஆறுபடைவீடுகள் தமிழ் மாநிலத்திலேதான் அமைந்துள்ளன. பழமுதிர்ச்சோலை மலைகிழவோனே எனப்பாடியவர் நக்கீரர். கிழவோன் உரியவன். பரங்கிரி, செந்தூர், பழநி, சுவாமிமலை, குன்றுதோறாடல் ஏனைய (5) படைவீடுகள். குன்றுதோறாடலில் ஒன்று கதிர்காமம். இவ்வரிசையில் மொன்றியல் முருகன் ஆலயம் அடங்கும்.

தொல்காப்பியர் நிலங்களை நான்காக வகுத்து தெய்வங்கள் நான்கும் வகுத்தார். மலையும் மலைசார்ந்த நிலமுமான குறிஞ்சி நிலத்தெய்வம் சேயோன் (முருகன்) குறிஞ்சிக் குமரனேன்றோதும் குவலயமே என அருணகிரியார் இதைப்பாடினார். இவ்வற்புதத் தெய்வத்தைத் தமிழர்தாம் போன நிலங்கட்கெல்லாம் எடுத்துச் சென்றனர். அதன் விளைவே மொன்றியல் முருகன் தலமும். முருகனைப் பேசினாலும், ஏசினாலும், போற்றினாலும் அவன் அடியார்க்கு அருள்சொரிவான் என்கிறார் அருணகிரிப் பெருந்தகை:

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதாரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்யவாரணம் போற் கைதானிருப துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. - கந்தர் அலங்காரம் 22

மொய்தார் அணிகுழல்-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய (வள்ளி) வேட்டவன்-விவாகம் புரிந்தவன். முத்தமிழ்-இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ், வைதல்-தூற்றுதல், பேசுதல. வெய்யகொடிய. வாரணம்-யானை. யானையின் துதிக்கை போன்ற இருபது கரங்களை உடையவன் இராவணன். இவனது பத்துத் தலைகளையும் தன் ராமபாணத்தால் வீழ்த்தியவன் இராமன். அவனுடைய மருகன் தான் முருகன். இலஞ்சியம் - குழந்தை முருகு, அழகு, இளமை, தெய்வத்தன்மை, ஞானம், மணம், மகிழ்ச்சி, இனிமையென ஆறு பொருள் உண்டு.

முருகு, கள் இளமை நாற்றம், முருகு வேள், விழா, வனப்பாம்

- நிகண்டு

தமிழ், இனிமை, அழகு, இளமை, நீர்மை, அன்பு -எல்லாமே ஒத்த கருத்துடையன. எனவே தமிழே முருகன், முருகனே தமிழ் என்பது உறுதியாச்சு.

தமிழ் நெடுங்கணக்கிலே, உயிர் எழுத்து 12-மெய்யெழுத்துப் 18, ஆய்த எழுத்து 1, உயிர் மெய்யெழுத்து 216.

பன்னிரு உயிர் எழுத்துப்போல பன்னிரு கரங்கள், 18 மெய்யெழுத்தும் போலே திருக்கண்கள் 18. ஆய்த எழுத்துப்போலே வேற்படை (வேலாயுதம்). மெய்யெழுத்தில் மெல்லினம் 6, இடையினம் 6, வல்லினம் 6. நெற்றிக்கண் 6. வல்லினம், இடக்கண் 6 இடையினம், வலக்கண் 6 மெல்லினம். அ-எல்லா உயிர் மெய்யிலும் கலந்திருப்பது போல முருகன் எல்லா உயிர் இனங்களிலும் நிறைந்து கரந்து (மறைந்து) இருக்கிறான். ஆ+ம் = ஓம் பிரணவமான ஓங்காரமும் சரவணபவ, ஆறெழுத்து மந்திரம். தமிழே. தாமரைமலர்கள் 6. அவன் படுக்கையும் அம்மலர்களே. முருகன் பாயலாய் அமைந்தமையால் அதற்கு மணமும், அழகும் கிடைத்தது. இப்படிப் பார்த் தாலும் மொழியுமவனே. மூலஎழுத்துக்களும் அவனே.

படைவீடுகள் ஆறு கதிர்காமம், திருச்செந்தூர், திருவேரகம், திருத்தணிகை, ஆறெழுத்தால் ஆனவை. இப்படி நோக்கினும் தமிழ் செறிந்தவன் முருகன் என்றும் இளையாய் அழகியாய் என்பதால் இளமையும் அழகும் அவன் களை. பாவம், வெளிப்பாடு, சேவலும் மயிலும் அவன் கொடியும் வாகனமும். இதுவும் ஒரு வழியிற் தமிழே, சிவனது சமயமே முருகன் சமயமும் என அருணகிரியார் பேசுகிறார். தமிழர் சமயம் சிவசமயமே. சிவனில் வேறாகாதவன் முருகன். இவனுக்குப் பிள்ளையார் என்றும் ஒரு திருநாமம் வழங்கப்படுகிறது. முருக பக்தர்கள் அதிகமாகத் தமிழர்களே. ஆக, தமிழினமும் முருகனும் பிரிக்க முடியாதவர்கள். அவனைப் பற்றியெழுந்த அருமையான இலக்கியம் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகும். இது வேறுஎம்மொழியும் கலக்காத பழகு தமிழ் இலக்கியம். அவ்வாறெழுந்த பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வருமாறு:-

கதிர்காமப் பிள்ளைத்தமிழ் (இலங்கை) கம்பைமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ் திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் திருத்தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ் திருத்தணிகைப் பெருமான் பிள்ளைத்தமிழ் திருப்போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் திருவிலஞ்சிமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ் பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ் மயிலம் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ் (இலங்கை) பயிரிக்கூடற் பிள்ளைத்தமிழ் (இலங்கை) முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத்தமிழ், காவைப்பிள்ளைத்தமிழ் (திருஆனைக்கா) கதிரைவேலர் பிள்ளைத்தமிழ் (இலங்கை) நல்லூர்க் கந்தன் பிள்ளைத்தமிழ் (இலங்கை)

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் முருகனுக்கே அதிகமாக வெளிவந்துள்ளன. இதுவும் முருகனுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள இயைபைப் பளிச்சிடுகின்றன. முத்தமிழோடு சேர்த்து முருகனைப் பார்ப்பது போல திருமாலையும் இணைத்துப் பாடினார். பிள்ளைப்பெருமாள் அய்யங்கார். நீடுந்தி கிரிப்படையுடையாய் உனைக்கற்று என்னும் பாடும்படிதமிழ்ப்பாடல் தந்தாய் பழநான்மறையும் தேடுந்திரு அரங்கா தமியேன் உயிர்போகும் அந்நாள் வீடுந்தர இருந்தாய் இனியேதெனக்கு வேண்டுவதே.

அஷ்டப்பிரபந்தம்

பைந்தமிழ்ப்பின் சென்ற பச்சைப் பசுங் கொண்டல்போல பச்சை மயில்வாகனனும் பசுந்தமிழ்ப் புலவரைநாடி அருள்பாலிப்பான். அருணகிரியார், பாம்பன் சுவாமிகள், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள், சிதம்பரசுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள், நக்கீரர், குமரகுருபரர், பகிழிக் கூத்தர், இதற்கு உதாரணமாவர்.

என்றுமுள தென்தமிழை இயம்பி இசை கொண்டவர் அகத்தியர், இஃதே போல நற்றமிழ் வல்லஞான சம்பந்தன், நாளும் இன்னிசையாற் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தன் என நாவலூர் நம்பியால் (சுந்தர்) போற்றப்படும் ஞானசம்பந்தர் முருகன் அவதாரமே யென்று காஞ்சிப்பெரியவர் ஸ்ரீல்ஸ்ரீ சந்திரசேகர் சரஸ்வதி சுவாமிகளும் சந்தக்கவி தந்த அருணகிரியாரும் கூறுகின்றனர்.

"தமிழ்நாட்டின் தவப் புலவரான ஞானசம்பந்தர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியரின் அம்சமாகவே விளங்குகிறார். அக்காரணத்தினால் தான் அவருக்குப் பார்வதிதேவியார் ஞானப்பால் ஊட்டினார். கங்கைக்கரையில் வேதவேள்விகளை தாபித்த குமாரில பட்டரும் ஸ்ரீ சுப் பிரமணிய அவதாரமேயாவர். அக்கடவுளையாசிப்பதால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் எல்லாப் பயங்களும் விலகிவிடும். மோட்சமும் கிட்டும். முருகக் கடவுளின் திருவருள் நம் எல்லோர்க்கும் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்."

காஞ்சிப் பெரியவர் பூஜ்யறூ மஹாஸ்வாமிகள் வரலாறு பாகம் 2. பக்கம் 520

பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ சோகு வெந்தமணமூகர் நெஞ்சிடை பீதி கொண்டிடவாது கொண்பரு ளேழுதேடு. ஆலி-குண்டிதைநீர் பேணி யங் கெதிராறு சென்றிட மாற லும்பிணி தீர்வஞ்சகர் முருகோனே பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு பெருமாளே

பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட சுரத்தின் (வெப்பநோய்) வெப்பத்தினால், அவன் அருகில் இருந்த சமணர்களின் மயில்பீலி, குண்டிகை (கூசா) நீர், அசோகந்தளிர் யாவும் வெந்து போயின என்பர்.

மயிற் பீலியும் வெந்து உயர்ந்துள்ள குண்டிகை (கரகம்) நீரும் வெந்து (அந்த அவமானத்தால்) சமணர்கள் (அமணர்கள்) ஊமைகளாய், நெஞ்சிலே பயம் கொள்ளுமாறு செய்து திருவருட் பெருக்கால் (பாசுரம்) எழுதின் ஏடு.

யாரும் விரும்புப்படி அங்கு எதிரேறி (வைகை) ஆற்றில் செல்லவும், பாண்டியனும் நோய் தீர்ந்து குணம் பெறவும் (சமண) வஞ்சகர்களை (உடம்பைக்) கிழிக்கின்ற (கொடிய கழுமரத்தில் ஏறவும் வெற்றி கொண்ட முருகனே. (முருகன் இங்கே சம்பந்தர்)

திருப்புகழ் 103 - மூலமந்திர ஏமோத லிங்கலை முருக அவதாரமான திரு. ஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய தேவாரங்களே முதல் மூன்று திருமுறைகள். பதினாறாயிரம் பதிகம் பாடியதாகவே வரலாறு. இந்த அருந்தமிழும் முருக சக்தியினை உந்துதலால் அருளப்பட்டவையே. இதை அருணகிரியார் பல இடங்களிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

பற்ற வரியநட மாடத் தாளில்

பத்தி மிகவினிய ஞானப் பாடல் பற்றுமரபு நிலை யாகப் பாடித் திரிவோனே - திருப்புகழ் 126

சேனைக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள் பகர்ந்து

சேனைச்சம னோர் கழுவின்கண் மிசையேறத் தீரத்திரு நீறு புரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று தீமைப் பிணிதீர வுவந்த

- பாடல் 770

சீர்காழிப் பெருமான் முகிலாய்ப் பொழிந்த பக்திப் பாடல்களை ஞானத்தமிழ் எனப் பேசியவர் நம்பியாண்டார் நம்பி

பிற வியெனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத் துறவியெனும் தோற்றோணி கண்டீர் - நிறைஉலகில் பொன் மாலை மார்பண் புனற்காழிச் சம்பந்தன் தன் மாலை ஞானத்தமிழ்

ஆளுடை பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

சம் பந்தர் இறைவன் உரையையே தன்னுரையாகப் பாடியதாகக் கூறுவார். இவர் பாடிய ஞானத்தமிழ் முருகன் தந்த திருவாக்குகளே இவ்வண்ணமே தமிழால் நின்னைப்பாட அருள்வாயே யென அருணகிரியார் பல திருப்புகழ்களிலே குறிப்பிடுகிறார்.

முருகப் பெருமானும் தமிழ் மொழியும் எவ்வாறு ஒன்றித்து நிற்கம் பாங்கை இதுவரை கண்டோம். எனவே முருகன் தமிழ்த் தெய்வமென்பதும் அவன் அவதாரமே ஞான ' ம் பந்த ரென் பதும் ஆ தாரங் களால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக தமிழே முருகன் முருகனே தமிழ் தமிழர் தெய்வமே முருகன். கந்தன் நம் சொந்தத் தெய்வம். கலியுகத்தின் கண்கண்ட கடவுளுமாம்.

இருவினையின் மதிமயங்கித் எழுநரகி லுழலுநெஞ்சுற் பரமகுரு அருள்நி னைந்திட் பரவுதரி துணையை யென்றற் தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் சிவனருளு முருகசெம்பொற் கருணை நெறி புரியு மன்பர்க் கனக சபை மருவு கந்தப்

திரியாதே றலையாதே டுணர்வாலே கருள்வாயே புலவோனே கழலோனே கெளியோனே பெருமாளே

- திருப்புகழ் 619

ஈழத்தில் முருக வழிபாட்டின் தொன்மை

திருமதி வசந்தா நடராசன்

சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே குறிஞ்சிக் கடவுளான முருகல் தமிழ் மக்களை ஆண்டு வந்திருக்கின்றான். மலைமீது கோயில் கொண்டுள்ள முருகன், தமிழாகளின் இதயத்திலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்ற கடவுளாக விளங்குகின்றான். ஈழத்திலே முருக வழிபாடு இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியுள்ளது. இதற்கு ஆதிச்ச நல்லூரிலே நிகழ்த்தப்பட்ட புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளும், சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே காணப் படுகின்ற செய் திகளும் சான்றாகக் காணப் படுகின்றன.

முருத என்ற சொல் தமிழில் அழகு. இளமை, மணமுடமை, தெய்வத்தன்மை ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது. சேய், சேயோன், செவ்வேள். சேந்தன் ஆகிய பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட முருகன், நாளடைவில் வேதக் கடவுளர்களுடனும் வழிபாட்டு முறைகளுடனும் ஏற்பட்ட கலப்புக்களின் காரணமாக ஸ்கந்தன், கந்தசுவாமி, கப்ரமணியன், கார்த்திகேயன், குமரன், சண்முகன், ஆறுமுகன் ஆகிய பெயர்களுக்கும் உரியவனாகக் காணப்பட்டான். சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் என்ற தொல்காப்பியக் குறிப்பிலிருந்து முருகன் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டமை தெளிவாகின்றது. சங்க இலக்கியங்களுள் பத்துப்பாட்டில் முதலாவதாக அமைந்துள்ளது திருமுருகாற்றுப்படை. பக்தி உணர்வை வெளியிடும் அதி அற்புதமான நூலாக இந் நூல் கருதப்படுகின்றது. இந்நூலிலே, 'விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ' என்று முருகனைப் கூறப்பட்டுள்ளது. முருகனின் புகழைக் கூறும் இந்நூல் முருகனுடைய ஆறுபடைவீடுகளுக்கும் அடியவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

பத்துப்பாட்டிலே ஒன்றான மலைபடுகடாம் என்ற நூல், வெல்லும் போரை வல்ல முருகன் என்று குறிப் பிட்டுள்ளது. பகைகளை வெல்லும் போக்கடவுளாகவும், வேண்டிய காரியங்களை முடித்து வைப்பவனாகவும் முருகன் போற்றப்பட்டுள்ளதையே மலைபடு கடாம் வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. முருகன் உதித்த வரலாற்றைக் கூறும் கந்தப்புராணம், 14ஆம் நூற்றாண்டிலே இயற்றப்பட்டது. தமிழர்களின் வாழ்வில் இன் னல் களும், அச் சுறுத் தல் களும் துணிவினையும், பகைவர்களை எதிர்த்து வெல்லும் ஆற்றலையும் கந்தப்புராணம் அளித்தது.

வைதிக மதங்களிடையே போட்டி ஏற்பட்டு இந்துசமயம் நிலைகுலைந்து காணப்பட்டபோது, ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டி முருக வழிபாடு மறுமலர்ச்சி பெற்றது. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ், கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி ஆகியவை இப்பணியைச் செய்துள்ளன.

அன்றுதொட்டு மகாகவி பாரதியார் வரை முருகனை ஏற்றிப்போற்றாதார் இல்லையென்றே கூறலாம். பாவம், பசி, பிணி அழித்து நலமும் தகவும், புகழும், தவமும், திறலும், தனமும் கனமும் தரும் முருகனாக பாரதியார் அற்புதமாகச் சித்தரித்துள்ளார். சமய வரலாற்றின்படி சிவன் பார்வதியுடைய இரண்டாவது பிள்ளையாக முருகன் கூறப்பட்டுள்ளான். தந்தைக்கு மந்திர உபதேசமளித்த முருகனைத் தகப்பன் சாமி என்று தமிழ் மக்கள் ஏற்றிப் போற்றுவர்.

ஈழத்திலே முருக வழிபாடு மிகவும் பிரபல்யமான தெய்வ வழிபாடாக விளங்குகின்றது. ஈழத்தில் எந்தப் பிரதேசத்திலும் முருகன் ஆலயங்களைக் காண முடியும். ஈழத்திலே ஏறக்குறைய இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முருகன் ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஈழத்திலே தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றி, சிங்கள மக்களும் முருகனை வழிபாடு செய்கின்றனர். பல பௌத்த விகாரைகளின் பிரகாரங்களிலே முருகனைக் காணலாம்.

முருகனுக்கு நிகழ்த்துகின்ற வழிபாடுகள் நான்கு வகையாகக் காணப்படுகின்றன. அவை அன்பால் நிகழ்த்தும் வழிபாடு, ஆகம முறைப்படி நிகழும் வழிபாடு. பயன் கருதி நிகழும் வழிபாடு, யாதொரு பவனும் கருதாத ஆன்ம வழிபாடு என வகைப்படுத்தலாம். இந்நான்கு வகையான வழிபாட்டு முறையின் அடிப்படையிலேயே ஈழத்தில் முருக வழிபாடு சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றது. குறிஞ்சிக்கலி போன்ற இலக்கியங்களிலே வருகின்ற குறவர்களின்பூசை, மற்றும் தனிப்பட்டவர்கள் தமது இல்லங்களிலே நிகழ்த்துகின்ற வழிபாடு என்பன அன்பால் நிகழ்த்தப்படும் வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இதனை விதியொடுபடாத வழிபாடு எனப் பெரியோர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். விரதம் காத்து, மந்திரம் வகுத்து, வேதாகம முறைப்படி செய்யப்படும் வழிபாட்டினை விதியொடுபட்ட பூசை குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்த இரு வகையான பூசைகளும் பயன் கருதியும், பயன் கருதாமலும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இவை தவிர ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கம் நிறைவேற, முருகனுக்கு நேர்த்திக்கடன்கள் செய்து, தாம் விரும்பிய பலனைப் பெறும் முறை, பயன் கருதி நிகழும் வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. பயன் கருதாது செய்யப்படும் வழிபாடு சித்தர்களால் செய்யப்படும் ளுனபூசையாகும். இந்நான்கு வழிபாட்டு முறையும் ஈழத்திலே முருக வழிபாட்டிலே காணப்படும் சிறப்பம்சமாகும். ஈழத் தமிழர்களிடையே காணப்படும் முருக வழிபாடு அம்மக்களின் சமுதாயவாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்து காணப்படுகின்றது. இம்மக்கள் தங்களது உண்மைக்கும், உறுதிக்கும் சான்றாக முருகன்மீது ஆணை இடுகின்ற பழக்கம் இதனை உறுதி செய்கின்றது.

ஈழத்திலே பழமையும், சிறப்பும் வாய்ந்த கோவில்களாக, கதிர்காமம், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில், செல்வச்சந்நிதி, மட்டக்களப்பு மண்டூர் கந்தசுவாமி கோயில், சித்தாண்டி சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில், திருகோணமலையிலுள்ள செந்தூர் முருகன் கோயில் ஆகியவை விளங்குகன்றன. இக் கோயில்களிலே இடம்பெறும் பூசை முறைகள் தமிழர் மத்தியிலே வைதிகமரபு கலந்த காலத்திற்கு முற்பட்டவை என்பதை இன்றும் உணர்த்துகின்றது. இவ்வாறான ஆலயங்களிலே நிகழும் வழிபாட்டு முறைகளால் முருக வழிபாட்டின் தொன்மைபை பும், ஈழத்திலே பண்டைக் காலத்திலே தமிழர்களின் செல்வாக்கு மிக மேலோங்கிக் காணப்பட்டுள்ளதையும் காண முடிகின்றது.

ஈழத்திலே காணப்படுகின்ற முருக வழிபாட்டுத் தலங்களின் வரலாறு மிகத் தொன்மையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு, ஈழத் தமிழர்களின் தோன்மைபையும், தமிழர்கள் ஈழத்தின் மூத்த த்யுகள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டும் பல அரிய சான்றுகளைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. ஈழத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னர்களின் பணிகள், ஆட்சிக்காலம் ஆகியவற்றையும் பல முருகன் ஆலயங்களின் வரலாற்றை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தால் கணிடறிய முடியும்.

ஈழத்திலுள்ள முருகத் தலங்களுள் மகவும் தொன்மையானதாகக் கருதப்படுவது கதிர்காமம். சூரபத் மனை அழிக்கப் புறப்பட்ட முருகன் கதிர்காமத்திலே பாசறை அமைத்தான் என்பது சிங்கள மக்களிடையே நிலவும் ஐதீகமாகக் காணப்படுகின்றது. சிங்கள மக்கள் முருகனைக் 'கதரகம தெய்யோ' என்று அழைப்பர். பண்டைக் காலத்தில் கார்த்திகேய கிராமம் என வழங்கப்பட்டு காலகதியில் சிங்களவரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பின்னர் கதிர்காமம் என மருவிற்று என்பது ஆய்வாளர் கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

ஈழத்திலே பௌத்தமத வருகைக்கு முன்பிருந்தே முருக வழிபாபடு காணப்பட்டதென்பதற்கு பல சான்றுகள் காணப் படுகின்றன. சிங்கள வம் சத்தைத் தோற்றுவித்தவனெனக் கூறப்படும் விசயனை அவனது மனைவி குவேனி கொலை செய்ய முயன்றவேளையில், கதிர்காமக் கந்தனே காப்பாற்றியதாக இராஜவலிய என்று நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விசயன் கதிர்காமத்திலே முருகனுக்கு ஆலயம் அமைத்ததாக வைபவமாலையிலே யாம்ப்பாண குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதிலும். கதிர்காமத்திலே புனருத்தாரணப்பணிகளை விசயன் மேற்கோணாகள் என்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்திலே கூறப்பட்டுவ்வது, விஜயன் இலங்கைக்கு வந்த காலம் கிமு 483 என வரலாற்றிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முருக வழியாதி விசயன் வருகையினபோது ஈழத்திலே வாடித்த ஆதிக்குடிகளான திராவிட மக்களால் போற்றப்பட்ட வழிபாடாக விளங்கியமையும், விஜபன் ஈடித்திறத வரும்பொழுது சமய கலாச்சாரத்திலே திளைத்த திராவிட்இன மக்கள் வாழ்ந்ததையும் இராஜுவலி ப செய்தி உறுதி செய்கின்றது.

இலங்கையை ஆண்ட தேவநம்பியதீசன் என்னும் மன்னனின் ஆட்சிக்காலம் கிமு 247- 207 வரையானதாகும் இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவின் ஒருபகுதியை ஆட்சி செய்த அசோகச் சக்கரவர் நீபை சமாதானப்படுத்த இம்மன்னன் பௌத்த மதத்தைத் தழுவ விருப்பம் தெரிவித்தான் தேவநம்பியதீசனின் வேண்டுசோளை ஏற்ற அசோகச் சக்கரவரத்தி, ஒழுத்திலே புத்தமதத்தை பரப்ப தனது மகளான சங்கமித்தை, என்பவளை புத்தகாயாவிலிருந்து பெற்ற வெள்ளரசுமரக் கிளையோடு, இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தான். அனுராதபுரத்தில் சங்கமித்தைக்கு அனுப்பி வைத்தான். அனுராதபுரத்தில் சங்கமித்தைக்கு அனுப்பி வைத்தான். அனுராதபுரத்தில் சங்கமித்தைக்கு அனுப்பி வைத்தான். அனிருந்தில் திருந்தில் திருந்தில் திருந்தில் திருந்தில் கொடுக்கப்பட்டதாக மகாவம்பை கூறுகின்றது.

எல்லாளன், ஈழத்தை ஆட்ச் செய்த தம் மன்னாகள் ஒருவனாகப் போற்றப்படுகின் தான் இம்மன்னனுடைய ஆட்சிக் காலம் கிமு 145 - 101 வரையான காலம் பகுதியாகும். எல்லாள மன்னன எதிர்த்துப் போருக்குப் புறுபாட்ட துட்டகை முனு. கதிர்காமக் கந்தனுக்கு நேர்த்தி வைத்துச் சென்றானென்றும். போரிலே வென்ற பின்னர் நோத்திக் கடனை நிறைவேற்றும் வகையில், கதிர்காமக் கோயிலைப் புனருத்தாரணம் செய்தானென்றும் கந்த உபத என்ற நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேற் கூறி ப கூற்றுக்கள் யாவும் ஈழத் திலே முருகவழிபாடு வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத்திலேயே காணப்பட்டதென்பதையும், புத்தமத வருகைக்கு முன்பிருந்தே ஈழத்தில் பிரபல்யம் பெற்ற வழிபாடாக முருக வழிபாடு காணப்பட்தென்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகின்றன.

இந்து சமயத்தில் முருக வழிபாடு

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம்

இந்து சமயத்தின் அறுவகைச் சமயப் பிரிவுகளில் ஒன்றாக கௌமாரம் காணப்படுகின்றது. கௌமாரம் என்ற சமயப் பிரிவுக்குரிய முழுமுதற் கடவுளாக முருகப் பெருமான் சுட்டப்படுகிறார். அண்டசராசரம் எல்லாம் வியாபித்து நின்று இயங்குகின்ற பரம்பொருளாகிய இரைவனை அப்பனாகவும் அம்மையாகவும் பார்த்தது போல இளவலாகவும் குமரனாகவும் பண்டைய இந்துக்கள் கண்டு போற்றி வழிபட்டு வந்தார்கள். குமரன், கார்த்திகேயன், சுப்பிரமணியன், ஞானபண்டிதன், கந்தன் எனப் பல பெயர்களால் அடியார்கள் முருகப் பெருமானைப் போற்றி வழிபட்டார்கள். "முருகு" எனில் அழகு எனப் பொருள்படும். முருகு என்பதற்கு இளமை, மென்மை என்ற கருத்துக்களும் கூறப்படுகின்றன. பிரமாவாய் உலகத்தைப் படைத்தும், விஷ்ணுவாய் உலகத்தைக் காத்தும், உருத்திரராய் உலகத்தை அழித்தும் நிற்கின்ற பரசிவ சோதிப் பிழம்பே ஆறுமுகப் பெருமான் என்பது முருக உபாசகர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். கலிகாலப் பாவங்களைப் போக்க வல்லது கலியுக வரதனாகிய கந்தவேட் பெருமானின் தரிசனமே என வியாச பகவான் தன்னை நாடி வந்த தவசிரேஷ்டர்களுக்குக் கூறினார். தன்னை வழிபடுவோருக்கு எளிதில் கருணைபுரியும் தெய்வம் முருகன் என்பதை "ஸ்கந்தஸ்ய கீர்த்திம் அதுலாம் கலிகல் மஷ நாசினீம்"

என்ற சுலோகம் குறிப்பிடுகின்றது. பகைவருடைய ஆற்றலை வற்றச் செய்பவன் முருகன் என்றே வடமொழி நிகண்டாகிய அமரகோசம் கூறுகிறது. (சத்ருன் சோஷயதீதி ஸ்கந்த).

சிவனுடைய மூர்த்தங்களில் சோமஸ்கந்த மூர்த்தம்: சைவ சமயத்தவரின் முழுமுதற் தெய்வமாகிய சிவபெருமான் பல்வேறு மூர்த்தங்களில் காட்சி தருவார் என்றே சிவாகமங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சிவனுடைய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களிலே சிவனும் உமையும் இணைந்திருக்கும் மூர்த்தங்கள் பல உண்டு. உமாமகேஸ்வர மூர்த்தம், கல்யாணசுந்தர மூர்த்தம், அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவம் என்பன அவற்றில் சிலவாகும். ஆனால் சிவனுடைய வடிவங்களில் சோமஸ்கந்த மூர்த்தமாகக் காட்சி தரும் வடிவத்திலே குழந்தைத் தெய்வமாக முருகப்பெருமான் சிவனுக்கும் உமைக்கும் நடுவிலே காட்சி தருகின்றார். குடும்ப மூர்த்தமாகக் காட்சி தரும் வடிவம் இதுவே ஆகும்.

சிவபெருமானது ஆற்றல் வெளிப்பாடே முருகப் பெருமானின் திருஉருவம் ஆகும். இறைவனுடைய ஐந்து திருமுகங்களுடன் சக்தி சொருபமாகக் கீழ் நோக்கும் அதோ முகமும் சேர்ந்து முருகப் பெருமான் ஆறுமுகத்துடன் உயிர்களுக்குத் தனிப்பெரும் கருணை புரிகின்றார். சிவாலயங்களில் திருத்தேரில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் புரியும் வடிவம் சோமஸ்கந்த மூர்த்தம் ஆகும். சிவனிடம் இருக்கின்ற திருவருள் சக்தி உமை வடிவில் ஒளிர்கிறது. அது பின்னும் விரிந்து குழந்தை வடிவில் பாய்கிறது. அந்தக் குழந்தையே முருகனின் வடிவம் ஆகும். மரம் பூத்துக் கனி குலுங்க நிற்பது போல அருளின் முழுப் பயணையும் அடைய வைக்கும் திருக்கோலம் சோமஸ்கந்த மூர்த்தம் என்பது சைவசமயுக்குவர்களின் நம்பிக்கை ஆகும்.

வேதங்களில் முருக வழிபாடு:

வேதங்களில் முருகனைச் "சுப்ரமண்யம்" என வழங்குகின்றனர். சுப்ரம்ண்யம் என்பதன் பொருள் பிரமஞானத்தில் விருப்பத்தை வளர்ப்பது என்பதாகும். வேத காலத்தில் முனிவர்கள் தங்கள் யாகாதிகளை முடித்த போது சுப்ரமண்யோம், சுப்ரமண்யோம், சுப்ரமண்யோம், சுப்ரமண்யோம் என்று மும்முறை கூறுவதாக தைத்திரீயாரண்யகம் கூறுகிறது. வேதங்களில் கூறப்படும் யாகங்களுக்கு இதம் செய்து கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற தெய்வம் சுப்ரமண்யன் என்றே கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆகமங்களில் முருக வழிபாடு:

சிவாகமங்களில் காமிகம், காரணம், சுப்பிரபேதம் முதலியன முருகனின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைக் கூறுகின்றன. அம் சுமத் பேதம், உத் தரகாமிகம் முதலியனவும் முருகனைப் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன. உத்தரகாமிகம் முருகனுக்குத் தனிக்கோயில் அமைக்கும் முறையையும் அமைக்கக் கூடிய இடங்களையும் கூறுகிறது. மலை, ஆறு, சோலை, காடு, மரத்தடி, தலைநகரம் போன்ற இடங்கள் முருகனுக்குக் கோயில் அமைக்கக் கூடிய சிறப்பான இடங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. குமாரதந்திரம் என்னும் நூல் முழுவதும் முருகனின் வரலாறு, பிரதிட்டைமுறை, விழா, பூசை, விரதம் முதலியன விபரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. குமாரதந்திரம் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களின் சாரம் என்று அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுவர்.

இதிகாசங்களில் முருக வழிபாடு:

முருகப்பெருமானின் மகிமை இதிகாசங்களில் கூறப்படுகின்றது. இராமாயணத்தில் விசுவாமித்திரர் இராம, லட்சுமணருக்குக் கங்கையின் வரலாற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது முருகனைப் பற்றியும் கூறுகிறார். பாரதம் முருகனை யோக புருஷர் எனப் போற்றுகிறது. குமரனின் பெயர்கள் மகா பாரதத்தில் வனபர்வத்தில் முப்பத்திரண்டாம் அதிகாரத்தில் தருமரின் வேணடுகோளுக்கிணங்கத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. முருகன் தேவ சேனாதிபதியாகக் காட்சி தருவதை "சேனைத் தலைவர்களில் நான் ஸ்கந்தன்" என்று கீதையில் கிருஷ்ண பரமாத்மாவே குறிப்பிடுகின்றார்.

புராணங்களில் முருக வழிபாடு:

புராணங்களில் முருகனின் பெருமை பேசப்படுகிறது. கந்தவேள் பெருமானின் திவ்விய சரித்திரத்தைக் கூறும் ஸ்கந்த புராணத்தைப் பக்திச்சுவை சொட்டும் பாடல்களாகத் தமிழில் நமக்குத் தந் தவர் கச்சியப்பமாமுனிவர் ஆவார். சிறந்த வேதாகம விற்பன்னராகிய கச்சியப்பர் முருகனே குருவாக உள்நின்று உணர்த்த இந்நூலைப் பாடியருளினார். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகைப் புருடோர்த்தங்களையும் விளக்கி அவற்றைப் பெறும் வழிவகைகளையும் வகுத்துக் காட்டுவது கந்தபுராணம் ஆகும், திராவிடர்களின் சிந்தனையில் தோன்றிய உயர் தத்துவமென அறிஞர்களால் போற்றப்படும் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தின் சிறப்பியல்புகளை எல்லாம் எடுத்தும் விளக்கும் உயர்ந்த நூலாகக் கந்தபுராணம் திகழ்கிறது. "கந்தபுராணத்தில் இல்லாத பொருள் எந்தப் புராணத்திலும் இல்லை" என்றொரு பழமொழி உண்டு. சமய சாஸ்திரக் கருத்துக்கள் எல்லாம் நிரம்பிய பொக்கிஷம் கந்தபுராணம் ஆகும்.

முருக வழிபாட்டைப் பற்றிய பிற நூல்களும், குறிப்புகளும்:

காளிதாச மகாகவி அருளிய குமாரசம்பவம் என்னும் காவியம் முருகனைப் பற்றியே கூறுகின்றது. பாணினி தனது வியாகரண சூத்திரத்திலும் ஸ்ரீ தத்துவ நீதியிலும் குமாரக் கடவுளின் சிறப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். பதஞ்சலி தமது காலத்தில் சிவன், ஸ்கந்தன், விசாகன் என்ற தெய்வங்களின் வணக்கம் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். குஷாண மன்னனாகிய கணிஷக மன்னனின் நாணயத்தில் கிரேக்க எழுத்தில் ஸ்கந்தோ, விசாகோ, என்ற பெயர்களில் முருகப் பெருமானின் திருஉருவங்கள் காணப்படுகின்றன. வேத மாத்திரியின் விரத கண்ட என்ற நூலில் கார்த்திகேயன் என்ற தெய்வத்துக்குரிய புனித கிரியைகள், விரதங்கள் என்பன பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பழைய காலத்தில் பம்பாய் பிரதேசத்தை ஆண்டு வந்த சாளுக்கிய மன்னர்கள் தங்கள் அரசு தங்களுக்குக் கார்த்திகேயனின் திருவருளால் கிடைத்தது என்று கல்வெட்டுக்களில் பொறித்திருந்தனர். சன்மதங்களை மீள வகுத்த சங்கராச்சாரியார் தாம் செய்த "சுப்பிரமணிய புஜங்கம்" என்னும் தோத்திரப் பாமாலையில் அறியாமை நீங்கி ஞான ஒளி பெறுதலே "ஸ்கந்த சாயுச்சியம்" என்று கசிந்துருகிப் பாடியுள்ளார்.

தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு:

ஆதித்த நல்லூரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழைய காலத்து சேவல், மயில் ஆகிய சின்னங்கள் தமிழ் நாட்டில் முருக வழிபாட்டின் தொன்மைக்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. உயர்ந்து காணப்படும் மலைக்கு உயர்ந்து விளங்கும் முருகனையே உரிய தெய்வமாகத் தொல்காப்பியம் காட்டுகிறது. "சேயோன் மேய மைவரை உலகம்" என்ற வரிகள் இதனை நிரூபிக்கின்றன. சிலப்பதிகாரம் முருகனுக்குத் தமிழ்நாட்டில் கோயில் இருந்ததை, "அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயில்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது. புறநானூற்றில் முருகனைத் "திருத்தகு சேய்" எனப் புலவர்கள் போற்றினார்கள். முருகனைப் பல்வேறு தமிழிலே தமிழகத்து அடியார்கள் பலரும் பாடிப் பரவினார்கள். சங்கத்தமிழில் முருகனைப் பாடினார் நக்கீரர். புராணத்தமிழில் முருகனைப் பாடினார் கச்சியப்பர். பிள்ளைத்தமிழில் முருகனைப் பாடினார் பகழிக்கூத்தர். சந்தத்தமிழில் முருகனைப் பாடினார் அருணகிரியார்.

முருகனிடம் அடியார்களை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். சிறந்த பக்திப் பிரபந்தமாகிய இந்நூல் திருமுறை வரிசையிலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முருகனுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகள் போற்றப்பட்டுள்ளன. கலித்தொகை, அகநானூறு புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களில் எல்லாம் முருகனின் பெருமை பேசப்பட்டுள்ளது.

சங்களல மக்களால் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாக முருகன் போற்றப்பட்டான். சங்க இலக்கியங்களில் வெற்றித் தெய்வமாகவும் போர்த் தெய்வமாகவும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளான். சங்க காலத்தில் முருக வழிபாடு வெறியாட்டத்துடன் நடைபெற்றது. இவ் வழிபாட்டில் இறைவனுக்கும் மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தி வைக்கும் பிராமணருக்கோ அன்றிப் பூசாரிகளுக்கோ இடமில்லை. வழிபடுவோர் தம்மில் முருகன் வந்து வெளிப்படுவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூத்தாடினர். இளம் பெண்களைக் காம நோயால் வருந்தச் செய்பவன் முருகன் என்றே சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் ஆரிய வழிபாட்டு நெறிகள் தமிழகத்தில் புகுந்து கொண்டன. ஆரியர்களின் சுப் பிரமணியன் தமிழர் களின் முருகனோடு இணைக்கப்பட்டான். குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாகிய முருகன் குறிஞ்சி நிலத் தலைமகளாகிய வள்ளியைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்தான் என்றே சங்க இலக்கியங்கள் செப்புகின்றன. ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பின்பே இந்திரனின் மகளாகிய தெய்வானையும் முருகனின் சக்தியாகப் போற்றப்பட்டாள். முருகனின் கிரியாசக் தியாகத் தெய்வானையும் இச்சாசக்தியாக வள்ளியும் ஞானாசக்தியாக வேலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. சங்க மருவிய காலத்தின் பிற்பகுதியிலும் பல்லவர் காலத்திலும் சோழர் காலத்தின் முற்பகுதியிலும் முருக வணக்கம் தமிழ் நாட்டில் முக்கியத்துவம் இழந்துபோக சிவ வணக்கம் சிறப்பாகத் தலையெடுத்தது.

சங்க காலத்தில் வெறியாட்டத்துடன் நடந்த முருக வழிபாட்டில் பலியிடுதல், மது அருந்துதல் ஆகிய செயல்கள் நடைபெற்றன. பல்லவர் காலத்தில் சமண பௌத்த மதங்களுக்கு எதிராக சமயப் போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த நாயன்மார்கள் முருக வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்தினால் தமது வாதம் வலிமை இழந்து விடும் என்ற காரணத்தினால் முதன்மைப்படுத்தாமல் விட்டிருக்கலாம் என்றும் கருதப்படுகின்றது. எனினும் நாயன்மார்கள் திருப்பெருங்குன்றம், திருச்சேய்ளுலூர் ஆகிய முருகன் தலங்கள் மீது பதிகம் பாடியுள்ளார்கள். சோழர் காலத்திலும் சிவ வழிபாடே சிறப்புற்றிருந்தாலும் முருகப் பெருமானின் பெருமை பேசும் கந்தபுராணம் இக்காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றது. நாயக்கர் காலத்தில் முருக வழிபாடு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி, கந்தரந்தாதி, மயில்விருத்தம், வேல்விருத்தம் ஆகிய பாடல்களை அருணகிரிநாதர் பாடினார். குமரகுருபரர், தேவராயசுவாமிகள், தண்டபாணி சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆகியோரும் முருகன் அருள் பெற்றுய்ந்த அடியார்களே ஆவார்கள்.

ஈழத்தில் முருக வழிபாடு:

ஈழத்தில் நடைபெற்ற புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளில் ஈழத்தாழிகள், சேவற் சிலை ஆகிய ன கண்டெடுக்கப்பட்டன. முருக வழிபாடு ஈழத்தில் மிகத் தொன்மைக் காலம் தொட்டே சிறப்பிடம் பெற்று இருக்கிறது. அசுரர்களோடு போரிட்டுத் தேவர்களைக் காப்பாற்ற வந்த திருமுருகன் கதிர்காமத்திலே பாசறை அமைத்துத் தங்கியிருந்தான் எனவும் கதிர்காமம் ஏமகூடம் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இலங்கையின் முதல் சிங்கள மன்னனாகிய விஜயனை அவனுடைய மனைவியாகிய குவேனி கொலை செய்ய முற்பட்ட போது கதிர்காமக் கந்தனே காப்பாற்றினான் என "இராஜவலிய" என்ற இலங்கையின் வரலாற்று நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் அரசனாகிய எல்லாளனை வெற்றி கொண்ட துட்டகைமுனு தனது நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக அந்தணர்களும் பிக்குகளும் புடை சூழக் கதிர்காமம் சென்று வந்தான் எனக் கந்த உபத என்ற சிங்கள நூல் குறிப்பிடுகிறது.

கதிர்காமத்தில் முருகனோடு எழுந்தருளியுள்ள

சக்திகளில் ஒருத்தியாகிய வள்ளி என்னும் பெயர் தூய தமிழ்ப் பெயராகும். இதனால் கதிர்காமத்துக்கும் தமிழருக்.கும் இடையேயுள்ள பழைமையான தொடர்பு புலனாகின்றது. அருணகிரிநாதப் பெருமான் கதிர்காமத் தலத்தின் பெருமையை "இறவாமல் பிறவாமல்" என்ற பதிகத்தின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகிறார். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரும் "அதிரவரு மாணிக்க கங்கை தனில் மூழ்கி" என்ற பாடலில் கதிர்காமத் தலத்தின் பெருமையைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார். இன்றும் வேட்டுவ பரம்பரையினரான கப்புறாளைகளே கதிர்காமக் கந் தனின் பூ சகராயும் அறங்கா வலராயும் விளங்குகிறார்கள்.

ஆகம மரபுக்குட்பட்ட முருக வழிபாடே தமிழகத்தில் பெரிதும் நிலவி வருகிறது. இங்கு கிராமிய வழிபாட்டுடன் கூடிய பழைய தமிழ் மரபிலும் ஆகம முறைப்படியும் பெரும்பாலும் வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர் ஆகிய முருகன் ஆலயங்களிலெல்லாம் ஆகம மரபுக்கு உட்படாத பூசைகளே நடைபெறுகின்றன. இந்த ஆலயங்களில் பூசை செய்பவர்கள் வாயைத் துணியால் கட்டியே பூசை செய்கிறார்கள். கதிர்காமத்தில் பூசை செய்பவர்கள் வேடர்கள் பரம்பரையில் வந்த கப்புறாளைகள் என்றும் மண்டூர் முருகன் கோயிலில் பூசை செய்பவர்கள் கப்பூகர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அன்னதானக் கந்தன் என்று போற்றப்படும் செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயம் ஈழத்து திருச்செந்தூர் எனப் போற்றப்படுகிறது. பரதவர் குலத்தைச் சேர்ந்த மருதர் கதிர்காமருக்கு முருகப் பெருமானே நேரில் தரிசனம் கொடுத்து கையிலே வேலைக் கொடுத்து பூசிக்கும் படி கட்டளையிட்டார். கதிர்காமர் வழி வந்தவர்கள் அறுபத்து நான்கு ஆலம் இலையில் அமுது படைத்து இன்றும் கிரியைகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

சோழ இளவரசியாகிய மாருதப்புரவிகவல்லியின் குதிரை முகம் மாறப் பெற்றமைக்காகச் சோழ மன்னன் மாவிட்டபுரத்தில் சிறந்ததோர் முருகன் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தான். ஆகம முறை தவறாது குமார தந்திர முறையில் கிரியைகள் இவ் ஆலயத்தில் நடைபெறுகின்றன. புவனேகபாகு மன்னனால் கட்டப்பட்ட நல்லூர் முருகன் ஆலயம் போர்த்துக்கேயரால் இடித்துத் தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கந்தபுராண படனம் நடக்கும் வேற்கோட்டமாக ஆரம்பித்த மடாலயமே இன்று நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலாகக் காட்சி தருகிறது. இப்படியாக ஈழத்திருநாடு முழுவதுமே முருகன் ஆலயங்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. முருக வழிபாட்டை உலகின் பல பாகங்களிலும் பரப்பிய பெருமை நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துச் செட்டிமாரையே சாரும். கொழும்பு மாநகரத்தில் வருடாவருடம் இவர்கள் சிறந்ததோர் வேல் விழாவை மிக விமரிசையாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

வேல் வழிபாடு:

ஈழ நாட்டில் முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயங்கள் பலவற்றில் முருகனை வேலில் ஆவாகணம் செய்து வழிபடும் முறையே இன்றும் இருந்து வருகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வேற்கோட்டம் என்னும் தொடர் தமிழ் நாட்டில் வேல் முருகனாக வழிபடப்பட்ட வரலாற்றை நமக்குக் காட்டுகிறது. "வேலும் மயிலும் துணை" என்பதே முருகனடியார்களின் தியான மொழியாகும். முருகனுடைய கையில் இருக்கும் வேலானது உயிர்களின் வினைகளை அகற்றி உண்மையான பக்தி அவர்களிடம் தோன்றுவதற்குக் கருவியாக அமைகிறது. ஞானா சக்தியாகிய வேலைத் தாங்கிய முருகவேலை "ஞானத்தானுருவாகிய நாயகன்" எனச் சிங்கமுகாசுரன் போற்றுவதைக் கந்தபுராணத்திலே காணலாம். முருகப் பெருமானைப் போற்றித் துதிக்கும் பாடலாகிய "முவிரு முகங்கள் போற்றி" என்ற பாடலின் இறுதி வரியில் "திருக்கை வேல் போற்றி போற்றி" என்று ஞானாசக்தியாகிய வேலிற்கு கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இரண்டு முறை வணக்கம் தெரிவிக்கின்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞனாகிய மகாகவி பாரதியாரும் வேலவனைத் துணைக் கொண்டால் நமது பகையெல்லாம் தூர விலகிவிடும் என்பதை "வெற்றி வடிவேலன் அவனுடைய வீரத்தினைப் புகழ்வோம், சுற்றி நில்லாதே போ பகையே துள்ளி வருகுது வேல்" என வேலின் பெருமையைப் போற்றித் துதிக்கிறார்.

வட இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் புராண காலத் துக்கு முன்னர் முருகப் பெருமானுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்களைக் காண முடியவில்லை. முருகப் பெருமானை பிரமச்சாரி முருகனாகவே அவர்கள் இன்றும் வழிபடுகிறார்கள். தென் இந்தியாவில் சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் முருக வழிபாடு தொன்று தொட்டே நிலவி வருகிறது என்பதனைச் சங்க இலக்கியங்களில் இருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இலங்கையிலும் முருக வழிபாடு தொன்று தொட்டு நிலவி வருகிறது. இந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் முருக வழிபாடு மிகப் பழைய காலம் தொட்டே நிலவி வருவதுடன் இன்றும் மிகப் பக்தி பூர்வமாகப் பேணப்பட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கனகமணி வேல் காக்க... கண்மணிகளை நாம் காக்க...

சட்டத்தரணி கனக மீனோகரன்

துணைத்தலைவர், கனடா இந்து மாமன்றம்

பக்தியினால் இப் பாரிது எய்தும் மேன்மைகள் கோடி..

இங்ஙனே பக்தி (Devotion) என்ற பதத்தின் விரிந்த பயனை இரு குறு வரிகளில் கூறியவன் பாரதி. பக்தி என்பது ஒரு ஜடப்பொருள் (Matter) அல்ல ; செயற்பாடு (Action) கூட அல்ல. அது ஒர் உள நிலைப்பாடு (State of mind). அது இறைமை உடன் இணைந்து, இயைந்து நிற்கும் ஓர் உளநிலை; உணர்வுநிலை. எனவே இது ஓர் இறை உணர்வு; இறை உறவுங் கூட.

பக்தியை அடிநாதமாய் கொண்டு ஒலிப்பது தான் ஆன்மீகம் (Spirituality). ஆன்மீக நெறியினை நாம் மதம் (Religion) என்கிறோம். மதத்திற்கு நம்பிக்கை (Reliance) தான் ஆதாரச் சுருதி ஆவது.

மெய்யான ஞானம் இல்லா எம்மவருள் ஒருசாரர் (குறிப்பாக எங்கள் இளந்தலைமுறையினர்) விஞ்ஞான உலகில் மெய்ஞானத்திற்கு என்ன தேவை? என்ன வேலை?..... என்ற தேவையற்ற வினாக்களை எழுப்புவதையும் தத்தம் வேலைகளுள் ஒன்றாய் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவ்வுலகம் இதுகாறும் உருக்கொடுத்த உன்னத விஞ்ஞானிகளில் ஒருவரான 'Albert Einstein' தான் சார்புடமைத் தத்துவம் (Theory of Relativity) என்ற உயரிய கோட்பாட்டுக்கு உயிரும் உருவும் கொடுத்தவர் சார்புடமைக் கோட்பாட்டை கண்டு பிடித்தவர் மெய்ஞானத்திற்கும் விஞ்ஞானத்திற்கும் இடையிலான சார்புடமையை கண்டு உரைத்தனர். 'Science without religion is lame. Religion without science in blind'. உண்மைதான். விரிந்த மெய்ஞானம் கலவாத விஞ்ஞானம் முடமாவது மட்டுமல்ல. இவ்வுலகையே இயக்கமற்ற முடமாக்கவும் வல்லது. விஞ்ஞானம் எங்கு வழி பிறழ்ந்து, விழி பிதுங்கி நிற்கின்றதோ அங்கு மெஞ்ஞானம் கலக்கம் போக்கும் கலங்கரை விளக்கம் ஆகின்றது. கைகாட்டி மரமாகி வழிகாட்டி நிற்கின்றது.

சமயம் சரியான வாழ்விற்கு ஒரு தெளிவான வழிகாட்டி. எனின், நம்பிக்கையுடன் நடத்தப்படும் சடங்குகள், கிரிகைகள் அனைத்தும் ஆதர்சத்திற்குரிய தெய்வங்களை ஆகாஷிக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. மதங்கள் மகோன்னத வாழ்வைக் காட்டும் மகத்தான குறிக்கோள்களைக் கொண்டியங்க வேண்டும்.

மதம் பிடித்த மனிதர்கள் இருக்கக்கூடாது என்றால் மனிதருக்கு பிடித்ததாக மதங்கள் இருக்க வேண்டும். அவை மனித நேயத்தை வலியுறுத்த வேண்டும்; நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

சமுதாய வாழ்வியலை நெறிப்படுத்தாத சமயநெறி நிலைக்கவும் இயலாது; தழைக்கவும் முடியாது. சமய உணர்வு சன்மார்க்கத்தோடு கல்வி, கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங்களை உள்ளடக்கும் சமூக உணர்வுடன் அத்துவிதக் கலப்பை கொண்டிருத்தல் அவசியமானது.

உயிராலயங்களான மனித சீவன்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற கல்லாலயங்களில் உள்ளக் கமலங்களில் உறைகின்ற உத்தமனார் எங்ஙனம் உறைவார்? ஆண்டவன் உறைய வேண்டின் ஆலயங்கள் அவலம் உறுவாரை அரவணைக்கும் சரணாலயங்களாக - அற்றார் அழிபசி தீர்க்கும் அன்ன சத்திரங்களாக - அறிவுப்பசி துடைக்கும் அறிவாலங களாக - அன்புப்பால் கரக்கும் அருளாலயங்களாக இருந்தாக வேண்டும்.

'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்' என்கின்றது மணிமேகலை. அண்டை வீட்டான் பசித்திருக்க அன்றாடம் வயிறாற உண்டவன் இறை நம்பிக்கை உள்ளவன் அல்லன் என்றார் அல்லாவே எல்லாம் எனக்கொண்ட நபிகள் நாயகம்.

> பசி என்று வந்தவா்க்கு புசி என்று தந்தவரை பரமனும் பணிவானடா — கனிந்து பக்கத்தில் வருவானடா.

நாம் பணிகின்ற பரமனே நமைப் பணிய புதிய வழி சொல்கிறது இந்த நவீன பாடல். ஊசி முனை காதுக்குள்ளே ஒட்டகம் நுழையலாம். ஆனால் பணக்காராகள் பரலோகம் போகமுடியாது என்கிறார் இயேசு பிரான். Godliness is to be good நல்லவனாக வாழ்வதே தெய்வீகம் என்றவர் மேனாட்டு மதஞானி மார்ட்டின் லூதர். இவற்றினிலிருந்து நாம் உணரும் உண்மை யாது?

> 'உடலை வளர்ப்பது சமையல் உளத்தை வளர்ப்பது சமயம்.'

அடுத்தவர் உடலை வளர்ப்பதே உன்னத சமயம். அடுத்தார்க்கு சமைத்து அளிப்பவனே அருஞ் சமயவாதி. சமயம் என்பதன் பொருளே மனதை சமைப்பது; பக்குவப்படுத்துவது தான்!

பண்பட்ட நிலம் எனில் மரம் செழிக்கும். பக்குவப்பட்ட மனம் எனில் மதம் நிலைக்கும்; மனிதம் கொழிக்கும் சைவர்கள் சிவன் வழி செல்பவர்கள். சத்தியம், சிவம், சுந்தரம் என்று சொல்பவர்கள். உண்மை, நன்மை, அழகு என்ற மூன்று இரைபண்புகளையே இவை சுட்டுவன. வருத்தத்திற்கு பத்தியம் போல் வழிபாட்டுக்கு சத்தியம் இன்றியமையாதது. எனவே தான் மதத்தை பொய்யறியாப் புலவன் வள்ளுவன் "போய் தீர் ஒழுக்க நெறி" என்றார்.

'அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும்

நல்லறிவு.' இச்சொற்றொடரை ஆக்கியவர் மணிவாசகப் பெருமான். அது எது என்ற வினாவினை எழுப்புவோம். அன்னவரே அதற்கு விடையையும் இறுக்கிறார்.

" மெய்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே."

"திருமாலொடு நான்முகனும் தேடித் தேடொனா `சுடரை' அடிகளார் கண்டார்; காட்டவும் விழைந்தார்.

'சூடு ஒளி ஓசை ஒலி எலாம் ஆனாய்

நீயே!

எனப் பாடிய நாவுக்கரசர் அனைத்து சக்தியாகவும் அன்னை சக்தியை அணைக்கும் சிவசக்தியைக் கண்டார்; கொண்டார்.

இன்நோ 'சைவம்' என்ற 'பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி' இல் ஓரளவிற்கு பொய்மைகள் புரையோடவும் போலித்தனங்கள் தலைவிரித்தாடவும் பார்க்கிறோம். இந்து மதத்தை 'Way of Life' (வாழ்க்கை நெறி) என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

இன்றைய நடைமுறையில் நன்னெறிகளை -நெறிமுறைகளை சொல்கின்ற இந்த நடைமுறைச் சமயத்தை பின்பற்றுபவர் சிலரால் நெறிமுறைப் பிருழ்வுகள் நிகழப் பார்க்கிறோம். 'அருட்பார்வை' ஆயிருக்கும் அருள்நெறி இன்று சிலருக்கு போலித்தனங்களை - போக்கிரிக்குணங்களை மறைக்கும் போர்வை ஆகிவிட்டிருக்கின்றது. இமய மலையில் இருப்பவர் எல்லோரும் முனிவரும் அல்ல; ஆலயம் அமைப்பவர் எல்லாரும் புனிதரும் அல்ல. இந்த உண்மையை உணரத் தவறுவதால் எம்மவர் சிலர் ஏமாந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சில ஆலயப் பரிபாலகர்களும் மடாதிபதிகளும், மதப்பிரசாரகர்களும் அநியாயங்களும் மேற்கொள்ளும் அடாவடித்தனங்களுங்கூட இந்துக்களிட் சிலர் எம் தோணியப்பர் வழிபாட்டை துறக்கவும் அந்தோனியப்பர் ஆலயம் அடுக்கவும் காரணங்கள் ஆகின்றன. வழி நின்றவர்கள் மதம் கொண்டதுவும், 'மனிதம்' மறந்து நின்றதுவும் "கடவுளை மற; மனிதனை நினை" என்ற ஈ.வே.ரா பெரியாரின் நூத்திக வரிகள் ஒரு காலகட்டத்தில் பெரும் ஆதரவு பெற்றிடக் காரணமாகிற்று.

ஒப்பீட்டளவில் கூடிய குறைபாடுகளையும் முறைகேடுகளையும் இன்று கொண்டிருக்கும் மதங்களைச் சார்ந்த பிரசாரகர்கள் அவற்றை மூடி மறைத்துவிட்டு எம்மவர்களின் அன்றாட வாழ்வில் உள்ள வறுமையையும் அவர்களின் சைவ சித்தாந்த தெளிவில் உள்ள வெறுமையையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி அவர்களுக்கு வலை வீசவும் விலை பேசவும் அவர்களின் மனம் மாற்றி மதம் மாற்றவும் பார்க்கிறோம்

இறையருட் தூதர்களான சிவாச்சாரியர்களில் ஒரு சாரார் புரோகிதப் பணியாகிய மதச்சடங்குகளோடு மட்டும் அமைகிறார்கள். தாம் மதகுருமார் என்பதை மறக்கின்றனர். மத அறிவு வளர்க்கும் அரும்பணியை துறக்கின்றனர். இந்து மதத்திற்கு இன்று ஏற்படும் பின்னடைவிற்கு இதுவும் இன்னொரு காரணம்.

கனடா போன்ற புலம்பெயர் நிலங்களில் தடம்பதித்துள்ள பெற்றவர்களுள், "பலரும் உழைக்கும் இயந்திரங்கள்". இவர்களில் பலருக்கு தம் வாழ்ந்த 'தகைசான்ற வாழ்வான' மதம் சார்ந்த வாழ்வை தங்கள் பிள்ளைச் செல்வங்களும் வாழ வழி வகுப்பதில் வேலை நெருக்கடிகள்; நேர நெருடல்கள்.

கனடிய நிலத்தில், கணனி யுகத்தில், கன கலாச்சார கலப்பு சூழலில் வாழும், வளரும் எங்கள் இளம் பிஞ்சுகளின் நெஞ்சுகளில் சாலவும் சிறந்த எங்கள் சமய மேம்பாட்டையும் 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்ற ஒளவையின் கோட்பாட்டையும் சிலையில் எழுத்தென நாம் செதுக்கத் தவறுவோம் எனில் அவர்கள் 'ஆலயம் தொழுவது வேலை மினக்கேடு" என்று கருதத் தலைப்படுவர்.

்தர்மம் மறுபடியும் வெல்லும்' என்ற அருச்சுனன் 'தனுவுண்டு காண்டீபம் அதன் பேர்' எனச் சூழுரைத்தான். குருஷேத்திர யுத்தத்தில் கீர்த்தனிடம் கீதை கேட்ட பக்குவத்தோடு பார்த்தன் நின்றபோது பக்கதுணையாக மாயக்கண்ணன் நின்றான். இரு அண்ணர் நின்றார்; இரு தமபிகளும் நின்றார்; ஆனை குதிரைகளோடு கூடிய ஆட் பெரும் சேனையும் துணை நின்றது. களம் கண்டது! பகை வென்றது!

நாமும் 'காக்க காக்க கனகவேல் காக்க' என்று கந்தசஷ்டி கவசம் ஓதுவதோடு ஓய்திடக்கூடாது. இந்து மதம் எதிர்ப்புகளை எதிர்கொண்டு நிலைக்க - எம் எதிர்காலச் சந்ததியினரும் இந்துக்களாய் நிலைக்க கனகவேலுடன் நிற்கும் கவின்தமிழ் வேலவன் அணியில் பேதங்கள் மறந்து அந்தணர்கள், ஆலய அறங்காவலர்கள், மத ஆர்வலர்கள் இந்துப் பெற்றோர்கள், இவர்தம் பிள்ளைகளும் நிற்க வேண்டும்.

நெப்போலியனுக்கு எதிரான Waterloo இறுதிப் பெரும் போரில் குற்றுயிராய் கிடந்த சேனைத் தளபதி நெல்சன் சொன்ன இறுதி வாசகம் 'England expects every man to do his duty'. இந்துமதமும் இன்தமிழ் மொழியும் காப்பாற்றப்பட இந்துக்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடமையை புரிய வேண்டிய காலநேரம் இஃது.!

ஆன்மீக நெறியும் அன்றாட வாழ்க்கையும்

முனைவர் இராதா கிருஷ்ணன்

"உடலை மேவிய உயிர் மறந்தாலும், நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே" என்று வள்ளலார் கூறினார். உடலையும் உயிரையும் இணைத்துத் திருமுலர் கூறியதாவது "உடம்புளே உத்தமன் குடி கொண்டான் என்று உடம்பினை யான் இருந்து ஓம்புகின்றேனே". இந்த உடம்புளே குடிகொண்டிருக்கும் உத்தமன் யார்? அல்லது உடலை ஒட்டிய உயிர் என்பது யாது? ஆடியும், ஓடியும், சிந்தித்தும் செயல் பல ஆற்றியும், ஆழ்ந்து ஆராயும் திறனும் கொண்ட மனிதன் என்பதே இந்த உடலும் உயிரும் ஒன்றிணைந்து இயங்கும் இயக்கம் தானே. அப்படிப்பட்ட மனித இயக்கத்தில் இருந்து உயிர் எனப்பட்டதும், நம் கண்களுக்குப் புலப்படாததுமான ஒன்று போய்விட்டால் இந்த மனிதன் என்னும் இயக்கம் என்னவாகிறது? கற்றதெல்லாம் எங்கே? உயிரைப் பிரிந்த உடல் அழிவுற்று சிதைவது போலவே உடலைப்பிரிந்த உயிரும் சிதைவுறுமா? அல்லது முனிவர் கூற்று போல வேறு எங்கேனும் உயிர் சென்று பிறிதொரு இயக்கத்தைத் தொடங்குமா?

இது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்கும்போது இரண்டு விதமாக மனிதன் நினைக்கிறான். "நாம் செத்த பிறகு எது எப்படி ஆனால் என்ன?" என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. "உயிரெனப்படும் ஆன்மா அழிவுறாதது என்று முனிவர்கள் கூறினார்கள் என்பதால் அதன் தத்துவம் என்ன? உண்மை எது என்பதை எப்படி அறிவது? என்று கேள்விக்குப் பதில் பற்பல கேள்விகளாகக் கேட்பது இன்னொரு சாரார். பின்னர் கூறிய நெறிப்பட்டால் அதுதான் ஆன்மீக நெறி என்பது. நம்முடைய தினசரி வாழ்க்கைக்கு இந்த ஆன்மீகம் என்ன செய்யும்? தத்துவங்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவுமா? என்னுடைய இன்றையப் பிரச்சினைக்கு ஆன்மீகம் என்ன துணை செய்யும்? இதைப்பற்றி சிந்திப்பதே இந்த கட்டுரையின் நோக்கம். முதலில் அன்றாட வாழ்க்கையைப்பற்றி சற்று சிந்திப்போம்.

தேவைகளின் குவியல்தான் அன்றாட வாழ்க்கை என்பது. என் எண்ணம் பொழுது விடிந்தது தொடங்கி, இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும் வரை நூற்றுக் கணக்கான தேவைகள். இந்தத் தேவைகளை நாம் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, இந்த உடலும் உயிரும் ஒன்றிணைந்து இயங்கும் இயக்கத்திற்காகத் தேவையானவை. இத்தேவைகள் இயற்கையே உண்டாக்கியவை. நாம் நம்மை அறியாமலே எடுக்கும் மூச்சு, இதயத்துடிப்பு, பசி தாகம், அயர்வு, தூக்கம் போன்ற இடையறாத உணர்வுகள். இன்னொன்று

பாலுணர்ச்சி அன்பு, கோபம், மகிழ்வு, ஆசை, ஏமாற்றம், நிறைவு என்ற இருமுனைப்பட்ட உணர்வுகள். முன்னவை நம் வேட்பின்றி தானே நடப்பவை. பசி, பிறப்பு, உறப்பு, உணவினால் உண்டாகும் உடல் வளர்ச்சி. காலத்தால் உண்டாகும் உடலின் தேய்வு என்பன எல்லா உயிரினங்கட்கும் சமமான விதி. இதில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை. விதிவிலக்கும் இல்லை.

ஆனால் இரண்டாவதும், நம் விருப்பு வெறுப்புகளால் உண்டாதுமான தேவைகள்தாம் நமக்கு இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் விளைவிக்கின்றன. மீண்டும் இத்தேவைகளையும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். அகவழிப்பட்டது, புறவழிப்பட்டது. புறவழிப்பட்ட தேவைகள் லௌகீகமானவை. அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்களின் மீது நாம் கொண்ட வேட்கைகளால் விளைவது. ஆனால் அகவிழிப்பட்டதோ உள்ளுக்குள் எழும் உணர்வுகள். அடிமனத்தில் எழும் இவ்வுணர்வுகள் காலத்தையும், இடத்தையும், சூழ்வாரையும் ஒட்டி வாக்காகவும் செயலாகவும் வெளிப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் நமக்கு உண்டாகும். இப்படி உண்டாகும் எண்ணம், சொல், செயல் என்ற முன்றினையும் "நல்லவை", "அல்லவை" என இரண்டு கூறாக்கலாம். சொல்லுக்கும் செயலுக்கும்கூட நம் மனத்தில் எழும் ஆழ்ந்த எண்ணங்களே காரணமாகும். அந்த எண்ணங்கள் மாசு படியாமல் இருக்குமேயானால் நாளடைவில் நம் சொல்லும் செயலும் கூட மாசற்று மிளிர வாய்ப்புகள் உண்டாகும். இதை எண்ணியே திருவள்ளுவப் பெருந்தகையும்,

"மனத்துகண் மாசிலனாதல் அனைத்து அறன் ஆகுல நீர பிற"

என்றார். இவ்வளவு ஆணித்தரமாகக்கூறி அந்தப் பெரும்புலவர், அறம் எனப்படும் தர்மத்திற்கே இலக்கணம் வகுத்தார்.

சொல்லும், செயலும் நல்லவையாவதும், அல்லவையாவதும், ஒருவரின் கண்ணோட்டத்தையே பொறுத்துள்ளது. இண்டு புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் என் நினைவுக்கு வருகின்றன. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா". நல்லது எது தீயது எது என்று ஆராய்ந்து அறியும் அறிவை இயற்கை, மனித இனம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே அளித்துள்ளது. பல்லாயிரம், பலகோடி உயிர் வாழ்வனவற்றுள் ஆறறிவு கொண்ட மனிதன் மட்டுமே ஆராய்ந்து அறியும் திறன் மிகப் படைத்தவன். இதைக் கருதியே ஒளவை

முதாட்டியும் கூட "அரிது அரிது மானிடர் ஆதல் அரிது" என்று பாடினார். ஆராய்ந்து அறிய நமக்குத் தேவைப்படுவது "அறிவுத் திறன்". இத்திறனை பயன்படுத்தித்தான் நாம் இது நல்லது இது கெட்டது என்று நமக்குள் முடிவு செய்கிறோம். அறிவுத்திறன் நமக்கு எப்படி உண்டாகிறது? குழந்தையாய் பிறந்தபோது இது நம்மிடம் இல்லை. நாம் இறந்தபின் சேகரித்து வைத்த இந்தத் திறன் எங்கு போகிறதோ யாமறியோம். இடைக்காலத்தில்தான் இந்த அறிவுத்திறன் எவ்வளவு இன்றியமையாததாகிறது. நம் வாழ்வு வளமுற அமையவும், நம் சமுதாயம் தழைக்கவும், நம்மை அடுத்தார் நலமுறவும் இந்த அறிவுத்திறன் மிக முக்கியம். நம்மில் சிலர், ஏன் நாமே அவ்வப்போது, நல்லது, தீயது என்று சிந்திக்காமல் ஒன்றைச் செய்கிறோம் அல்லது சொல்லுகிறோம். அந்நிலையிலும் கூட காரணத்தோடு கூடியே காரியம் நடக்கின்றது. மேலெழுந்தவாரியாக நமக்கு வித்தியாசம் தோன்றாவிட்டாலும் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமானல் அந்நிலையிலும்கூட நல்லது, கெட்டது விளைகின்றது. நமக்கோ அல்லது பிறருக்கோ விளைகின்றது.

நல்லது, தீயது என்பன ஒன்றுக்கொன்று எதிராக இருப்பதால் இதை "எதிர்மறை" என்போமாக. எதிர்மறைகள் நிறைந்ததே உலகம். இரவு, பகல்; ஒளி, இருள்; வறுமை, செழுமை; இன்பம், துன்பம் ; பிரிவு, கூடல்; ஏமாற்றம், நிறைவு; நட்பு, விரோதம்; வாய்மை, பொய்மை; தர்மம், அதர்மம் இப்படி இன்னும் பல. எதிர்மறைகளின் காரணமாக நம்மிடையே முரண்பாடுகள் (conflicts) தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். மனிதனாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இறுதிநாள் வரை 'தொழிலில' ஈடுபட்டேத் தீர வேண்டும். இது இயற்கையின் விதி. இந்தத் தொழில் மிளிரும் வகை பலவாகும். எண்ணம், சொல், புறச்செயல் என்ற முன்றும் இற்றுப்போன நிலையிலும்கூட இந்த மனித உடலின் இயக்கங்களான மூச்சு, இதயத்துடிப்பு, தாகம், பசி நிற்பதில்லை. நாம் விரும்பும் விருப்பம் வேறு, செய்யும் செயல் வேறு என்ற போதும் எண்ணும் எண்ணம் வேறு, சொல்லும் சொல் வேறு என்ற போதும் முரண்பாடுகள் தோன்றும். நம் அறிவுத்திறன் "இது நல்லது இல்லை இதைச் செய்யாதே'' என்கிறது, ஆனால் சூழ்நிலை அல்லது வேட்கை அதைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. இப்படி முரண்பாடுகள் இடையறாது நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பதுதான் நம் அன்றாட வாம்க்கை.

முரண்பாடுகளில் எப்படித் தீர்வு காண்கிறோம்? நம் அறிவுத்திறன் முரண்பாடுகளில் எதை ஏன் தேர்ந்து எடுக்கிறது? இவைகளே நம்மை பிறர் நடுவே உருவகிக்கின்றன.

தனிமனிதனுக்குத் தனக்குள்ளே உருவாகும் முரண்பாடுகள் ஒருவகை. இன்னொரு வகையோ நம்முடன் இன்னொருவரைப் பிணைத்துக் கொள்வதால் 'பிணைப்பு' மனித வாழ்வில் உண்டாவது. இன்றியமையாதது. விலங்குகளிடம் காணப்படும் பிணைப்பு தற்காலிகமானதாகவும் குறுகிய காலத்தில் மறைவதாகவும் உள்ளது. ஆனால் மனிதனின் பிணைப்புகள் வலுவானவை. பாலுணர்ச்சியாலும் இனப்பெருக்கத் தேவையாலும் ஏற்படும் பிணைப்பு ஆணுக்கும் பெண்ணும் உண்டாவது. இதுமட்டுமன்றி இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம் பிணைப்புகள் நிறைந்தது மனித வாழ்க்கை. தாய்மை, பாசம், அன்பு, காதல், நட்பு, கருணை, மதம், பக்தி, இனம், நாடு, ஊர், மொழி, நிறம், சமுதாயம் என்று பற்பல காரணங்களால் உண்டாவதே பிணைப்பு. இவ்வித பிணைப்புகளின் காரணமாகவும் முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. இந்நிலையிலும் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க நமக்கு அறிவுத்திறன் தேவையாகின்றது. முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க, மனிதன் எப்போதுமே அறிவை மட்டும் பயன்படுத்துவதில்லை. உணர்ச்சிகளுக்கும் பலியாகிறான். பேராசை, கோபம், பொறாமை, பழிவாங்கல், திருட்டு, கற்புத்தவறுதல் போன்ற உணர்ச்சிகள் வேண்டத்தகாதனவை என்றும் அன்பு, கருணை, இரக்கம், வாய்மை, அடக்கம், செய்நன்றி அறிதல், ஈகை கற்புடைமை என்பன வேண்டத்தக்கன என்றும் சான்றோர்கள் கூறுவர்.

ஒன்றோடு ஒன்று பிணைக்கப்படுவது ஒருவிதமான பிணைப்பு. ஒன்றோடு பலவாகப் பிணைக்கப்படுவது இன்னொருவிதமான பிணைப்பு. இவ்விதமான இரு பிணைப்புகளினாலும்கூட முரண்பாடுகள் உண்டாவது இயல்பு. ஒரு செயலினால் நம் மகனுக்கு நன்மை விளையலாம். ஆனால் அதே செயலினால் நம் சமுதாயத்திற்கு தீங்கும் விளையலாம். இதுவும் முரண்பாடே. பற்பல நேரங்களில் முரண்பாடுகள் நம் கண்களுக்கும் அறிவுக்கும் புலனாகாமல் போவதற்கு சுயநலமே காரணமாகும். பெரியோர்கள், சான்றோர்கள் என்று நாம் கருதும் பலர் இவ்விதமான சுயநலங்கட்கு பலியாகாதவர்கள். அன்னை தெரேஸா, மகாத்மா காந்தி, வள்ளலார், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் போன்றவர்கள் இவ்வழிச் சென்றவர்கள். நம் அறிவுத்திறனை எப்படி வளா.ப்பது? எப்படிக் கூர்மைப்படுத்துவது? அதுபோலவே முரண்பாடுகளைக் காணும் கண்ணோட்டத்தைப் பெருக்குவதும் அவைகளின் ஊடே தீர்வுகாணும் திறனை வளர்ப்பதும் நம் அன்றாட வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகள் உடல் வளர்ச்சியோடு கூடி இவ்விரண்டு வளர்ச்சிகளும் வளரும்போது தான் நாம் மனிதனாகின்றோம். இதன் பொருட்டு அன்றாட வாழ்க்கையில் நமக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். மனிதனாய்ப் பிறந்த நாம் நாடி அடையக்கூடியன

மனிதனாய்ப் பிறந்த நாம் நாடி அடையக்கூடியன நான்கு என்று மேலோர் கருதுவர். அவையாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. வீடு என்பது வடமொழியில் "மோக்ஷம்" எனப்படும். இந்த நான்கினுள் முதல் முன்றைப் பற்றி உரைப்பது தமிழ் மறை, தமிழ் வேதம் என்ற பெருமையுடைய திருக்குறள். அறமாகிய தர்ம நெறிப்படி நின்று, ஆக்கமுடைய பொருளை ஈட்டி அதன் மூலம் இல்லற இன்பங்களான மனைவி இல்லறம் நல்ல மக்கட்பேறு போன்ற இன்பங்களை எய்த திருவள்ளுவர் வழிகாட்டுகிறார். இந்நூல் காட்டும் வழி நடக்கும்போது, நமக்கு அறிவுத்திறனும், ஆராய்ந்து எது நல்லது எது அல்லாதது என்று பாகுபடுத்தும் திறனும் வளரும். இதனூடே முரண்பாடுகளைச் சந்தித்து தீர்வு காணும் திறமையும் வளரும். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறம், பொருள், இல்லற இன்பம் என்ற மூன்றினையும் விரிவாகக் கூறிய வள்ளுவப் பெருந்தகை வீடு எனப்படும் மோக்ஷத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே கூறாது விடுத்தார். "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்பது அவரது நம்பிக்கை. எனினும், "துறவு" என்ற அதிகாரத்தில் இல்வாழ்வான் துறக்க வேண்டிய சிலவற்றைக் கூறும்போது, பற்றுதலைத் துறக்க வேண்டும் என்கிறார். பற்றினைத் துறப்பது என்பது, பிணைப்பினால் கட்டுண்டு அன்றாட வாழ்க்கையில் போராடும் மனிதனுக்கு எளிதானதல்ல. எப்படி மனிதனால் பற்றை விடமுடியும்? பின்வரும் குறளில் இதைக் காண்போம்.

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு

பற்றற்றான் என்பது ஈண்டு ஒரு பற்றும் இல்லாமல் செயல்புரியும் இறைவனையே குறிக்கும். இறைவனின் செயலாவது, ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், அபயமளித்தல் போன்றனவாகும். இறைவன்மீது உண்மையான பற்று அதிகமாக அதிகமாகப் பிற பற்றுக்கள் குறையும். பிறவி எடுத்த எல்லா உயிர்கட்கும், பிறவியின் எதிர்மறையான மரணம் என்பது உரித்தாகும். தொழிலில் எந்நேரமும் ஈடுபட்டிருக்கும் மனிதனின் தன் உடல் தளர்ந்து, நோய்வாய்ப்பட்டு, அல்லது முதுமை எய்தி மரணம் நெருங்கும்போது மன அமைதி பெறுவதற்கு என்ன வழி? தன்னுடைய மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்த மனிதன் கூட, தான் பற்றும் பிணைப்பும் கொண்ட இன்னொரு உயிர் மரணத்தின் வாய்ப்படும்போது கவலையினாலும் பயத்தினாலும் குழப்படுகிறான்.

யோகம் என்ற சொல் ஒரு நிலைப்படுவதைக் குறிக்கும். அங்கிங்கென்று அலையாமல் நிலையாய் ஒரே நோக்காய் நிற்பது யோகம். வள்ளுவர் வகுத்த வழி நடக்கும்போது நாம் பயில்வது கர்மயோகம் எனலாம். இத்தோடு கூடி ஆன்மீக நெறி என்பது பக்தியோகம், ஞானயோகம் என்ற இரண்டையும் புகட்டும். வேதங்கள் ஆன்மீக நெறியைப் போதிக்கும். வடமொழியில் இருக்கும் வேதங்களின் சாரங்களைப் பிழிந்தெடுத்து தீந்தமிழில் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் நமக்குப் பரிசாகத் தந்துள்ளனர். எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கும் ஆன்மா ஒன்றே, இரண்டல்ல, பலவல்ல என்று அறிந்து பின் உணரும் உணர்வே ஞானயோக நிலை. சாதாரண மனிதர்கட்கு இந்நிலையை எய்துவது எளிதல்ல. தன் அழகிய மகளையும் சேற்றில் கிடந்து உருளும் பன்றியையும் ஒரே ஆன்மாவாகக் காணும் முழுமையான (100%) பரிபக்குவ நிலை முனிவர்கள் போன்றோர்க்கே சாலும். அந்நிலையில் எதுவும் சமம். எதிர்மறைகள் இல்லை. முரண்பாடுகள் இல்லை. நம்மால் நூற்றுக்கு நூறு இந்நிலையை எய்த முடியாவிட்டாலும் தொடர்ந்து நாம் முயலக்கூடாதா? இந்தக் கேள்விக்கு மிக அழகாக திருக்குறள் பதில் கூறும்.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல் அதனின் அதனின் இல்.

அஃதாவது, எது எதில் நாம் பற்றை நீக்குகின்றோமோ அதனதனால் உண்டாகும் இன்ப துன்பங்கள் நமக்கு இல்லாமல் போகும். எனவே படிப்படியாக முயலுதல் சாலும் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த முயற்சிக்கு ஊன்று கோலாய் இருந்து வழிநடத்திச் செல்லும் சக்தி வாய்ந்ததுதான் பக்தி வழி அல்லது பக்தியோகம். இதற்கு அடிப்படைத் தேவை 'இறைநம்பிக்கை'. எப்படி இந்த நம்பிக்கை உண்டாகும்? நமக்கு திடீரென்று வேண்டும்போது அது வருமா? இறைவன் அல்லது கடவுள் என்பவன் யார்?

சான்றோர்கள் கூறும் பதில்: எல்லாவற்றையும் அதாவது காலம், இடம், பொருள் ஆகியவற்றைக் கடந்தும் நம் உள்ளத்தின் உள் ளே உறைபவனுமானவன் தான் கடவுள். அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவன் அவன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அநாதியான நாயகன். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியானவன் ஆயினும் அவனுடைய ஆதியை நாம் அறியக் கூடாதவன். ஆணாயும் பெண்ணாயும் ஒன்றாகி நின்றவன். அப்படிப்பட்ட இறைவன் மீது எப்படி நம்பிக்கை வைப்பது. "காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தம்மை உயர் நெறிக்கு உய்ப்பது" நமசிவாயம் என்று பக்திப் பரவசமாய்ப் பாடுவார் திருஞானசம்பந்தர். இறைவனின் திருவடி மாசில்லாத வீணை ஒலியை ஒக்கும், பால் போன்ற நிலவின் குளிர்ச்சியைத்தரும் என்று அப்பர் பெருமான் அழகாக எடுத்துச் சொல்லுவார். ஒவ் வொரு மதத்தினரும் இறை நம்பிக்கையை வளர்க்கப் பலவிதமான வழிகளை வகுத்துள்ளனர்.

இந்துக்களாகவும் தமிழர்களாகவும் உள்ளவர்க்கு பல நெறிகள் உள. அவை இனிய பாக்கள் மூலமும், புராணக் கதைகளின் மூலமும், தொண்டு செய்த அடியார்கள் வாழ்க்கை வரலாறாகவும், குழந்தைகட்கு ஏற்ற கதைகளாகவும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வழிவழி வந்த இராமாயணம், மகாபாரதம் என்ற இதிகாசங்களாகவும் மிளிர்கின்றன.

சைவம், வைஷ்ணவம் என்றும், முருக வழிபாடு, விநாயகர் வழிபாடு, சூரியன் வழிபாடு, தேவி வழிபாடு என்றும் பல்வேறு வழிகள் உள்ளன. "என் இஷ்ட தெய்வம் அல்லது எங்கள் குலதெய்வம்" என்று ஒவ் வொரு குடும் பத் திலும் சிறுவயது முதல் பெற்றோர்கள் சிறுபிள்ளைகளைப் பக்தி வழிக்கு அறிமுகம் செய்வர். வீட்டில் வழிபாடு செய்வது நம்மிடை வழங்கும் ஒரு தனிச்சிறப்பு. தான், தனது பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர் என்று தொடங்கும் சிறு கூட்டுத்தொழுகைக் கோயில்கள், விழாக்கள், பண்டிகை நாட்கள் என்று பெருங்கூட்டுத் தொகையாக மாறி சமுதாயக் கோட்பாடுகளை வளர்க்க உதவுகின்றது. எனவே கோயிலும், கோயிலுக்குப் போவதும் தேவையாகின்றன.

பக்தி நெறி நின்று வழிபடும்போது நிலைப்பட்ட உள்ளமும், ஆத்மசிந்தனையும், நற்குணங்களும், நல்ல பழக்கவழக்கங்களும் முதலில் பெருக வேண்டும். இதுதான் முதல்படி. இறைவன் ஒருவனே! அதனை அல்லது அவனை எப்படி வழிபட்டாலும் மனிதர்களுள் பேதமில்லை என்ற சமதர்மக் கொள்கை வளர்வது இரண்டாம்படி. எந்தவிதமான மதமானாலும் எந்த வழியானாலும் நாத்திகமே என்றாலும், சன்மார்க்கம் உடைத்தது என்றால் சமரமே, என்ற நிலையும் எண்ணமும் வளர்வது மூன்றாம்படி. பக்தியோகத்தின் நோக்கமே அன்பும் கருணையும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் பெருகலும், எம்மதமும் சம்மதம் என்ற எண்ணமும், சன்மர்க்கம் தழைப்பதுமே என்று பறைசாற்றினார் வள்ளலார் என்ற பெருந்தகை. எல்லாமே இறைவன் திருவருள் என்று அவனிடம் ஆத்மபூர்வமாகச் சரண்புகும்போதுதான் நாம் பக்திவழி நின்றவராவோம். மற்றபடி எல்லாம் ஆரவாரங்களே. நாம் உண்மை உணர்ந்து உய்வோமாக.!

வாழ்க வளமுடன்!

அன்பே சிவம் என்பது திருமூலர் கூற்று. தன்னைத்தான் நேசிப்பது கூட ஒருவித அன்பே. அது மிகவும் கருங்கிய அன்பு. இவ்வன்பு விரிந்து விலாசம் அடைய அடைய மனிதன் மேல் நோக்கிச் செல்கின்றான். தன் உயிர்போல் மன்னுயிரையும் நேசிக்கின்றான். பிறர்க்காகத் தன்னையும் விட்டுக் கொடுக் கின்றான். மிகவும் உயர்ந்த பண்புள்ள மனிதன் கணப்பொழுதும் அன்பினாலேயே உயிர்வாழ்கின்றான். பிறர்க்காகத் தான் அடையும் துன்பங்களிலும் பிறரால் தனக்கு விளைவிக்கப்படும் துன்பங்களிலும் அவை எப்பேர்ப்பட்ட துன்பங்களாக இருந்தாலும் சரி அவன் இன்பத்தையே காண்கின்றான்.

பொதுவாகச் சமயம் என்பது நம்மை யார் என உணரவைக் கின்றது. நமக்குள்ள துன்பங்கள் யாவை என்பதைப் புலப்படுத்து கின்றது. அத்துன்பங்கள் ஏன் நேர்கின்றன என்பதை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அவற்றை களைவதற்கு வழிகள் யாவை என்றும் கூறுகின்றது.

சொல்லிலும், செயலிலும், எண்ணத்திலும் நாம் அன்பு மயமாக மாறிவிடுவோமானால் நாம் உலகத் துன்பத்தினின்றும் விடுதலை பெற்று உண்மை இன்பத்தை நுகரும் பெருவாழ்வு பெறுவோம். உண்மையான அன்புடையவர்கள் எவ்வகைப்பட்டவர்களுக்கும் எவ்வகைத் தாழ்மையான தொண்டும் இயற்றுவதற்கு பின்வாங்க மாட்டார்கள்.

இறை நாமத்தை திரும்ப திரும்ப சொல்லி வந்தால் நீ இறைவனது திருவடி நிழலை அடைவாய். இறைநாமம் மனிதனை தெய்வீகநிலைக்கு உயர்த்துகிறது. இறைவனது ஒவ்வொரு நாமமும் எல்லையற்ற சக்திவாய்ந்தது.

இறைவனது நாமத்தை இடைவிடாது உச்சரிக்கும்பொழுது உச்சரிப்பவனை இறை நாமம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவனாக மாற்றி அமைக்கிறது.

இறைவனின் நாமம் ரஜோகுணங்கள் தமோகுணங்களை அழிக்கிறது. மனத்தை தூய்மையாலும் சத்துவ குணத்தாலும் நிரப்புகிறது.

திருமுருகனின் திருத்தலம்

அநிஞர் சாமி அப்பாத்துரை

சலசல என ஓடும் சென்லோரன்ஸ் நதி. அந்த நதியின் நடுவே ஒரு அழகிய தீவு. அத்தீவில் ஓர் மாபெரும் நகரம் மொன்றியல். அந்நகரத்தின் மணிமகுடமாக ஓர் ஆலயம். அந்த ஆலயத்துள் சிவகுருநாதன், கலியுகக் கடவுள், மாயோன் மருகன், வள்ளிமணவாளன், தமிழர் கடவுள் திருமுருகன் அருள்பாலித்து வருகிறார்.

தித்திக்கும் தீந்தமிழ் திருமுருகனுக்கு ஓர் ஆலயம். திக்கெட்டும் தீவினை அறுக்கும் தில்லைக்கூத்தனின் குருநாதனுக்கு ஓர் ஆலயம். கருணைப் பெரும் கடவுளுக்கோர் ஆலயம். ஆறுபடை வீடுகளிலிருந்து அருளாட்சிபுரியும் ஆறுமுகனுக்கு அமெரிக்க கண்டத்தில் ஓர் ஆலயம். திரள்திரளாய் புலம்பெயர்ந்து வந்த தீந்தமிழன் காலடி வைத்த மண்ணில் ஓர் ஆலயம். அத்தனை சிறப்புகளை எல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் தனிப்பெரும் ஆலயம், மொன்றியல் முருகன் ஆலயம்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் மொன்றியல் மண்ணில் பாதம் பதித்தேன். சில ஆயிரம் தமிழரை சந்தித்தேன். அவர்கள் கனடாவிற்கு புதியவர்கள். அவர்கள் இருமுடிகளை காவிவந்தார்கள். ஒரு முடியில் தாயகத்தில் பட்ட வேதனைகள், சோதனைகள், இழப்புகளின் துன்பம், துயரங்கள் எனப்பல கனமாக இருந்தன.

இரண்டாம் முடியில் நாம் தமிழர் என்ற இறுமாப்பு எனும் உறையிருந்தது. அதனுள் தமிழர் பண்பாட்டு பொக்கிசங்கள், நாகரீக எச்சங்கள், அடையாள சின்னங்கள் என்பனவுடன் சைவமதமும் நிறைந்திருந்தன.

சீறாமல் சினக்காமல் வந்தாரை வரவேற்று வாழவைத்தது கனடா. திக்கு திசை தெரியாது, சிதறடித்து ஓடி, உடலோடு உயிரை தக்கவைக்க கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு வாழ்வளித்தது கனடா. இரு இனம், இரு அரசகரும் மொழி, இருபண்பாடுகள் என அங்கீகாரம் பெற்ற கனடாவில் பல்லினப்பண்பாடுகள் ஏற்கப்பட்டிருந்த காலம்.

இவ் வேளை சைவத் தமிழர் வாரத் தில் ஒருநாளாவது வழிபட, இடம்தேடி அலைந்திருந்து ஓர் இடத்தைக் கண்டு பிடித்தனர். அதுதான் டொபியனில் இந் தியர்களால் நடத் தப்பட்டு வரும் ஆலயம். அகதியாக கனடா வந்து குடியேறிய தமிழன், இந்தியர் ஆலயத் தில் ஒரு சில மணித் தியாலங்களை வெள்ளிக்கிழமைகளில் வாடகைக்கு எடுத்தனர். சுமார் நூறு டொலர் வாடகையாக வெள்ளிதோறும் செலுத்தப்பட்டது.

அவ்வேளை பெத்தா என செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட பக்தர், திரு. நடராஜா, சத்தியமூர்த்தி, வாகீசன் ரவீந்திரமூர்த்தி என சில அன்பர்கள் அயராது உழைத்தனர். மக்கள் தொகை பெருகியது. குவிபெக் சைவமகாசபை என்ற தமிழர் நிறுவனம் இந்த ஆலயப்பணிகளின் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றது.

வெள்ளிக்கிழமை பூசைகளை தொடர்ந்து வருடப்பிறப்பு தைப்பொங்கல் என விசேட பூசைகளும் நடத்தப்பட்டன. எப்பெப்போது இந்தியர்கள் இடம்தர தயாராக இருந்தார்களோ அந்நாட்களில் வரும் விஷேட தினங்களும், அதனை அண்டி வரும் தினங்களும் கொண்டாடப்பட்டன.

நிறைய பூசைகள் நடாத்தப்படவேண்டும். நாம் பழகிய முறையில் வழிபாடுகள் நடாத்தப்படவேண்டும் என்ற அவா ஏற்பட்டது. நிரந்தர ஆலயம் அமைத்து தினமும் மூன்று வேளையாவது பூசைகள் நடாத்தப்பட வேண்டும் என ஆசை பிறந்தது.

மக்கள் ஆதரவு பெருகியது. குவிபெக் சைவமகாசபைக்கு ஊக்கம் மலைபோல் குவிந்தது. குவிபெக் சைவமகாசபை உறுப்பினர்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடுகளுடன் தொண்டர் பணிகள் புரிந்து வந்தனர். நிரந்தர ஆலயகனவு நினைவாகும் கருக் கொண்டது.

இவ்வேளை பிள்ளையார் சிலையை இந்திய நாட்டிலிருந்து குடியேறிய கிருஸ்ணன் அன்பளிப்பு செய்தார். 1986ல் பூசைக்கு ஐயர் தேடி அலைந்த காலம் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை பூசை செய்யும் பாக்கியம் எனக்கும் கிடைத்தது. அதிஸ்டவசமாக நீர்வேலியை சேர்ந்த குருக்கள் வருகை தந்தார்.

இவ்வாறாக வளர்ந்து வரும்வேளை குற்றில் வல்மொரினில் ஆச்சிரமம் ஒன்று சைவத்தை தமிழர் மத்தியில் மட்டுமல்ல கனடியரிடமும் வளர்த்து வந்தது. அன்றைய வேளை உலக சமாதானம் வேண்டி பணிபுரிந்த சுவாமிகளின் மனதில் ஓர் ஆசை பிறந்தது. அங்கு இந்து முறைப்படி ஆலயம் அமைக்க விரும்பினார். அவ்வேளை திரு. நடராஜா அவர்கள் என்னையும் அழைத்து சென்றார். சாமியார் தரிசனம் கிட்டியது. அவர் ஐயப்பன், முருகன் ஆலயம் அமைக்கத் திட்டம் தீட்டினார். ஆலயமும் அமைத்தது. வருடமொருமுறை இரு ஆலயங்களும் இணைந்து காவடிகள் எடுத்தாடி பக்திப்பரவசமுற்று கந்தன் புகழ்பாடினர்.

படிப்படியாக வளர்ந்த ஆலயத்திற்கு நிரந்தர காணி வாங்கப்பட்டது. சமய அறிவும், கட்டிட கலையறிவும், திறனும் மிக்க தட்சணாமூர்த்தி சாஸ்திரியார் சேவையும் சேர்ந்தது.

இன்று வேதஆகம முறைப்படி கனடியமண்ணில் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. பிரமாண்டமான ஆலயம். வேத ஆகமவிதிமுகைளை அனுசரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆலயம். இவ்வாலயத்தின் சிறப்புக்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றின் சிலவற்றை குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

குறிஞ்சிநில குன்றில் குமரன் இருக்கிறான். நெய் தல் நிலத் தில் கடற் கரையோரத் தில் கருணைபுரிகிறான். மருதநிலத்தில் அருளாட்சிபுரிகிறான். ஒரு தேசத்தின் முக்கிய நதியின் நடுவே செல்வம் கொழிக்கும் நாட்டில் கல்விவளம் மிக்க மண்ணில் கருணைபுரியும் கந்தன் ஆலயம் மொன்றியல் முருகன் ஆலயமாகும்.

ஆலயம் அமைத்து இறைவழிபாடுகளை சிறப்பாக செய்வதே ஒரே ஒரு இலட்சியமாக அறங்காவலர்சபை உறுப்பினர் இரு சகாப்தங்களுக்கு மேலாக உழைத்து வருகிறார்கள். தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், அறங்காவலர் சபை, உறுப்பினர் என எப்பதவியில் அமர்த்தினாலும் சரி, பதவியை விட்டு இறங்கினாலும் சரி முழுமூச்சாக உழைத்து வரும் தொண்டர்களை குவிபெக் சைவமகா சபையில் நான் நிறைவாகக் காண்கிறேன். அவர்கட்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

அவர்கள் பதவிமோகத்தை பின்நிலைப்படுத்தி, பணிபுரிவதினை முன்னிலைப்படுத்தியவர்கள் எத்தனை இடர், தடங்கல்கள், பின்னடைவுகள் வந்தபோதும் திடகாத்திர உள்ளத்து உறுதி கொண்டு உழைத்து வருபவர்கள். அவர்கள் அயராத உழைப்பு இன்று பெரும் சாதனையை நிலைநாட்டியிருக்கிறது.

மொன்றியல் மக்கள் ஆதரவு, ஒத்துழைப்புக்கள், உதவிகள் என்பன சிறப்பாக அமையப்போகின்றது என்பதினை முன்கூட்டி அறிந்து போலும் கப்பிரமணியபாரதியார் நிதிமிகுந்தோர் பொற்குவை தந்தும், நிதிகுறைந்தோர் காசுகள் தந்தும், ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கியும் அதுவுமற்றோர் வாய்ச்சொல் அருளியும் உதவுவார்கள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மக்களாட்சியில் மக்களே மன்னர்கள். அன்று மன்னர்கள் முன்னின்று ஆலயங்களை அமைத்தனர். இன்று மக்கள் அப்பணியை மொன்றியலில் ஆற்றி வருகிறார்கள். அவர்கட்கும் பாராட்டுக்கள்.

அந்தணப் பெருமக்கள் வேதம் ஓதி, அருட்சக்தியை அள்ளிப்பருக அரும்பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பணிகளுக்கும் பாராட்டுக்ள்.

மொன்றியல் திருமுருகன் குடமுழுக்கு விழாவிற்காக உழைத்து வரும் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்கள். திருக்கோவிலொன்றை வேதஆகம முறைப்படி அமைக்கும் கிடைத்தற்கரிய பணியை திறம்பட ஆற்றி வரும் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

கந்தனை மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே!

வீணை மைந்தன்

நாள் என் செயும், வினைதான் என் செயும் <mark>எனை நாடி</mark> வந்க

கோள் என் செயும் கொடுங்கூற்று என் செயும் கு**மரேச**ர் இரு

தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும் தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே! - அருணகிரிநாத சுவாமிகள்

"இராவணன் மேலது நீறு" என்று இலங்கேஸ்வரனின் சிவபக்தியை மெச்சிப் பாடினார் சம்பந்தப் பெருமான். சிறந்த சிவபக்தனும் பேரறிஞனும் - மாவீரனும் தவச் செல்வனுமாகிய இலங்கையர் கோன் மக்கள் இன்று அழுது புலம்பி அரற்றி அபயம் வேண்டி அஞ்சுதல் நீங்கத் துணைக்கு அழைக்கும் குரல் 'முருகா' எனும் நாமமே!

"மெய்மை குன்றா மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள்" என்று பாடியது போல் முருகக் கடவுள் மொழியாம் தமிழ் மொழியில் கந்தன் கருணையை மகிமையைப் பெருமையைப் பாடுவதும் எழுதுவதும் சிந்திப்பதும் தமிழர்களுக்கு வாய்க்கப் பெற்ற பெரும் வரப்பிரசாதமாகும்.

இன்றைய இலங்கைத்தீவின் ஏதோ ஒரு மூலையில் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் அபயக் குரல் "அப்பனே முருகா! எப்படியாவது இந்தக் கொடியவர்களிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றும் ஐயா!"

அடுத்த சில நாட்களிலோ வாரங்களிலோ அல்லது மாதங்களுக்குப் பின்போ ஐரோப்பிய நாடு ஒன்றின் விமான நிலையத்திலோ மொன்றியால் மாநகர விமான நிலையத்திலோ மீண்டும் முருக நாமத்தை நன்றிப் பெருக்குடன் கண்ணீர் மல்க உச்சரிப்பது காதில் விழுகிறது. "அப்பனே முருகையா எப்படியோ அந்தக் கொடியவர்களின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றிய தெய்வமே உன்னைக் காலமெல்லாம் என் விழிகளுக்குள் வைத்துப் பூசிக்கிறேன் ஐயா" என்று விம்மி அழுத ஆயிரக்கணக் கான தமிழர்கள் வந்திறங்கிய கனடிய பூமியில் மொன்றியல் மாநகர் பதியில் அழகன் முருகனுக்க நன்றிமறவாத தமிழர்களேல்லாம் ஒன்றிணைந்து அமைத்திட்ட அற்புதத் திருக்கோயில் "அருள்மிகு திருமுருகன் ஆலயம்".

அரசனுக்கும் சரி ஆண்டிக்கும் சரி இந்த இக் கட்டிலிருந்து மீள்வதற்க இனிமார்க்கம் எதுவும் கிடையாதா என்ற நிலையில் அவனையறியாமலேயெ ஒலிக்கும் குரல் "முருகா" எனும் மந்திரச் சொல்லே!

விடுதலை வீரன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனும் அவன் தேவி ஜக்கம்மாளும் திருச்செந்தூர் முருகன் சந்நிதானத்தில் வழிபாடுசெய்து கொண்டிருப்பார்கள். இடையே தூதுவன் வியர்க்க வியர்க்க ஓடோடி வந்து "பிரபு காரியம் மிஞ்சிவிட்டது. வெள்ளையர்கள் கோட்டையை முற்றுகையிட்டுவிட்டார்கள்" என்று செய்தியுரைபான்.

யுத்தத்தில் வெல்வோமா... வீழ்வோமா... என்பதநியாத நிலையில் கட்டபொம்மன் வாயிலிருந்து வரும் ஒரே நாமம் "முருகா".

மிகவும் அற்புதமாக அந்த ஒரே வார்த்தையில் "தமிழர்களின் எதிர்காலம்" இனி உன் கையில்தான் என்றுமறைந்த மாமேதை நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் அந்த உணர்வுகளை வெளிக்காட்டுவார்.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் ஒப்பற்ற தலைவர்களுள் ஒருவராக விளங்கிய அமரர் தந்தை செல்வா அவர்கள்கூட இவ்வளவு காலமாகப் போராடியும் எனது மக்களுக்கு எந்த விடிவும் கிட்டவில்லையே.... இனி அந்தக் கடவுளதான் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்..." என்று கூறிச் சென்றதையும் ஒரு சேர நினைத்துப் பார்க்கும்போது பெரும்பாலான இலங்கைத் தமிழர்களின் காவல் தெய்வமாக கைகூப்பிக் கண்ணீர்மல்கி அழைக்கும் முருகப் பெருமான் தான் காட்சியளிக்கிறார்.

பயந்த தனி வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே...எனறுய்த்துணர்ந்த மொன்றியால் வாழ் தமிழர்கள் இந்த மண்ணில் காலடி வைத்த நாளிலிருந்து உள்ளக்கமலத்தில் வைத்துப் பூசித்த கந்தக் கடவுளுக்கு கலையெழில் மிளிரும் வானுயர்ந்த கோபுரக் கலசத்துடன் கூடிய கந்தகோட்டத்தைக் காண்பதற்கு - கண்டு மகிழ்வதற்கு... கண் சொரிந்து வணங்குதற்கு - மெய்மறந்து பாடுதற்கு - பரவசமாகிப் பேரானந்த நிலை கொள்வதற்கு எங்களுக்கும் காலம் வந்ததேயென்று புளகாங்கிதமும் பூரிப்பும் கொண்டு மொன்றியால் மாநகர்த் தமிழர்கள் இல்லங்கள் யாவும் திருவிழாக் கோலம் பூண்டுள்ளது.

எனக்குத் தெரிந்தளவில் 1984ஆம் ஆண்டிலிருந்து 955-Bellchasse வீதியில் இயங்கி வந்த இந்து மந்திர் வழிபாட்டு மண்டபத்தில் முருகப் பெருமானை வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஆராதனை செய்து வழிபட்டு வந்தோம். ஆண்டுதோறும் தமிழர்களின் வருகையும்

அதிகரித்தது. வழிபாட்டுத் தேவையும் அதிகரித்தது. என்னைப் பொறுத்தளவில் முருகவழிபாடும் - மொன்றியல் தமிழர்களின் வாழ்வு வளங்களும் - வளர்ச்சியும் ஒன்றூடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

முருக பக்தி 'அருள்மிகு திருமுருகன்' ஆலயமாகப் பரிணாமம் கொண்டெழுந்துள்ளதை விபரிக்கப் போகும்போது - இங்கு வாழும் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் இணைத்தே எழுத வேண்டும். முருக பக்தியையும் - தமிழர் வரலாற்றையும் பிரித்துப்

பார்க்க முடியாது. இவ்விடயத்தை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாக எழுதிக்கொள்வோம்.

தமிழர்கள் உலகின் பிற பாகங்களில் எங்கெல்லாம் வாழத் தொடங்குகின்றார்களோ அங்கெல்லாம் முருகபக்தியும் வழிபாடும் வேருன்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

இக்கைங்கரியத்தில் முன்னோடியாக விளங்கிய செட்டிநாட்டுச் சைவத் தமிழ்மக்களையும், அவர்களின் முருக பக்தியையும் மெச்சாமல் இருக்க முடியாது. துன்பம் வருங்கால் நகுக... என்றார் தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவனார்.

மொன்றியல் மாநகரிலோ அல்லது வடஅமெரிக்காவின் பிறமாநிலத் தில் வாழும் ஒரு தமிழனுக்கோ அடியவர்க்கோ வாழ்வியலில் யாதாவது இன்னல் நேர்ந்தால் அவன் வள்ளுவர் வாய்மொழியை நினைந்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டான்.

'அருள்மிகு திருமுருகனை நினைந்து அழத்தொடங்கி விடுவான்.

பகலவனைக் கண்ட பனிபோல் அவன் துன்பம் - துயரம்

நீங்கப்பெற்றதை - பெறுவதை அநுபவ ரீதயிாகப்பலரும் உண்மையுடன் உரைப்பதை இந்தப் புண்ணிய காலத்தில் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது சாலப் பொருத்தமானது என்று உணர்கிறேன்.

மெய்யுருகி வழிபட்டால் அந்த மெய்கண்ட மூர்த்தியின் அருள் அனைவருக்கும் கிட்டும்.

'அருள்மிகு திருமுருகன்' எனும் திருநாமத்தைச் சுமந்து கொண்டதினால் அருள் மிக்க பல பெரியோர்களையும் தவமுனிவர்களையும் இந்நகருக்கு அழைத்து வந்து எங்களுக்கு நல்லாசி வழங்கிய கந்தனின் கருணையே கருணை!

அருள்மிகு திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் - ஹவாய் சிவன் கோவில் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் - அருட்செல்வர் - பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் - புலவர் கீரன் - கம்பவாரதி ஜெயராஜா ஆகிய பெரியோர்களை இந்த மண்ணுக்கு வரவழைத்து மொன்றிரல் மண்ணை புண்ணியத் திருத்தலமாக மாற்றியமைத்த மால் மருகோன் பால சுப்பிரமணியனின் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு நடைபெறும் இப்புண்ணிய காலம் - இந்த தலைமுறைத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் அரிதிற்கிடைத்த பெருஞ் செல்வமும் -பாக்கியமுமாகும்.

வாழ்நாளில் ஒரு குடமுழுக்குச் சடங்கையேனும் பார்ப்பது, அதில் பங்கு கொண்டு பயன்பெறுவது என்பதும் தவம் செய்து வரம் பெறுவதற்கொப்பானதாகும்.

இப்பெரும்பாக்கியம் நமக்கெல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றமை முருகப்பெருமான் எம்மீதும் - நாம் அவர்மீதும் கொண்ட பற்றற்ற காதலும் கருணையுமே ஆகும்! மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

தமிழர்ன் ஆதிக் கடவுள் முருகன்

தமிழ்ச்சுடர், தமிழ்மணி க. உயிரவன் மொன்றியல், கனடா

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பவன் முருகன் என்பர் அருணகிரிநாதர். தமிழே முருகன், முருகனே தமிழ் என்ற ஒப்புமை காட்டுவர் வாரியார் சுவாமிகள். முருகனே முத்தமிழையும் அளித்தவன் என்று தமிழ் ஆன்றோர் பகிர்வர்.

ஸ்கந்தனும் முருகனும்

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் சரவணப்பொய்கையில் உள்ள ஆறு தாமரைப்பூவில் விழுந்து ஆறு அழகான குழந்தைகளாக தோன்றியதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

"அரும்பு மூசாச் சுடர்ப் பூங்காந்தள் பெருந் தண் கண்ணி மிலைந் த சென்னியன்" -திருமுருகாற்றுப்படை

செங்காந்தள் மலரை சூடியதால் ஸ்கந்தன் அல்லது கந்தசுவாமி எனவும், சரவணப்பொய்கையில் பிறந்தபடியால் சரவணன் அல்லது சரவணபவன் எனவும், கிருத்திகை மாதரால் வளர்க்கப்பட்டதால் கார்த்திகேயன் ஸ்கந்தன் அழைக்கப்பட்டார். ஸ்கந்தனை எனவும் சிவனின் மகனாக மட்டும் வட இந்தியர்கள் கருதி வழிபட்டனர். ஸ்கந்தன் கட்டைப் பிரம்மச்சாரி . ஸ்கந்தனின் தோழன் விசாகன். கிரேக்கர்களின் பக்குஸ் (Bacchus) என்னும் மதுபானக் கடவுளுடனும், யூதர்களின் மோசஸ் (Moses) உடனும் ஒப்புமை தொடர்பு உண்டு. ஆனால் முருகன் சிவன் -உமையின் மகன். முருகனின் தம்பி வீரவாகு. மேற்கத்தேய கடவுள்களுடன் தொடர்பு கிடையாது. (முருகன் தமிழர்களின் தனித்துவமான கடவுள் என தமிழ் வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

மலையாண்டியும் முருகனும்

சிவன், உமை (சத்தி) யின் மகனாக முருகன் அவதரித்தார். முருகமலர் இளஞ்சிவப்பு நிறமாகும். (முருகல் - இளம் சூட் டின் நிறம் (Warm Fire) இளம்சிவப்பு நிறமாகவும், சிவபெருமானின் முழு அம்சமாகவும், அழகாகவும் முருகன் பிறந்ததால் அந்த மலரின் பெயரே முருகனுக்குச் சூட்டப்பட்டது. சிவன்பெருமான் திருமூர்த்தி மலைக்குத் தவயோகியாகி சென்று தவமிருந்தார். அதனால் கொற்றவையால் (உமை) முருகன் வளர்க்கப்பட்டார். மலைகளில் ஏறி விளையாடுவதில், இளைப்பாறுவதில் முருகன் அதிகம் நாட்டமுடையவராக இருந்தார். நாரத முனிவர் கொண்டு

வந்து ஈசனிடம் ஒரு மாங்கனியைக் கொடுத்து , அதை பகிர்ந்து உண்ணக்கூடாது முழுதாக ஒருவர் மட்டும் உண்ண வேண்டும் என்றார். அதற்கு உலகத்தைச் சுற்றி முதலில் யார் வருகிறார்களோ அவருக்கே இந்த மாம்பழம் உரித்தாகும் என்றார். அந்த விதிக்கமைய பிள்ளையார் தாய், தந்தையை மூன்று முறை சுற்றிவிட்டு மாம்பழத்தை பெற்றுக்கொண்டார். உலகத்தைச்சுற்றி வந்த முருகன் கோபமடைந்து ஆண்டிகோலத்தில் மேகமலையை அடைந்து, மலையிலே இருந்து ஆட்சிபுரிந்தமையால் மலையாண்டி न न அழைக்கப்பட்டார். தமிழர்களின் தாய்த்தெய்வமான கொற்றவை (பார்வதி) முருகனிடம் சென்று "பழம் நீ"" (நீயே பழம்) என்று ஆறுதல் கூறியதால் அன்று அம்மலைக்கு பழநி மலை என் ந அழைக்கப்பட்டது. பழநி மலை இருக்கும் கடவுள் மலையாண்டி யாவார்.

முருகன் கோயில்களில் பக்தர்கள் மொட்டை அடிப்பதேன்?

மலையாண்டி (முருகன்) யவனர், சீனர், ஹீனர் படைகளை வென்று மக்களைக் காத்தருளினார். சூரபத்மன் வீரமகேந்திரபுரத்தை அரசாண்ட கொடிய அசுரன். இவன் தேவர்கள் வாழ்ந்த அமராவதி நகரை கைப்பற்றி தேவர்களை துன்புறுத்தினான். சூரபத்மனின் சேவர்கள் பெண்களுக்கு மொட்டை அடித்து கொடுமை செய்தார்கள்..

ஊனமற்ற ஆண்குழந்தைகளை மொட்டை அடித்து சூரபத்மன்முன் நிறுத்தினார்கள். சூரபத்மன் ஆண் பிள்ளையை ஒர் வை வொரு நாளும் தெய்வத்துக்காக உயிர்ப்பலி (நரபலி) கொடுத்து வந்தான். இதனால் தேவர்கள் ஊனமற்ற ஆண் குழந்தைகளை ஊனமாக்குவதற்காக காதில் துளையிட்டு ஊனமாக்கினர். அதனால் இன்றும் ஆண்களுக்கு காதில் துளையிடும் வழக்கம் உள்ளது. இந்திரனும், இந்திரராணியும் ஓளித்து வாழ்ந்தனர் . இந்திரனும், இந்திரராணியும் மலையாண்டியிடம் தங்களையும் தேவர்களையும் காத்தருளுமாறு வேண்டினார்கள். மலையாண்டி கொற்றவையிடம் வேலாயுதத்தைப் பெற்று போருக்கு புறப்பட்டார். கயமுகமுடைய தாருகாசூரன் (தாராபுரம்) சிங்கமுகாசூரன் (சிங்காநல்லூர்) , குதிரை சூரபத்மன், யவனர்களின் தங்கையான கயமுகி ஆகியோருடன் போர்புரிந்தார். தாருகாசூரன், சிங்கமுக்குரன் ஆகியாரை அழித்த பின் கயமுகியை அழித்து அவளது ஆட்டுப்பட்டிகளை தனதாக்கி கொண்டார். அதனால் முருகனுக்கு ஆட்டுக்கடா வாகனம் ஆகியது. அதன் பின்னர் சூரபத்மனை இருகூறராக பிளந்த போது சேவலாகவும், மயிலாகவும் மாநிச் சரணடைந்தான்.(இது கந்தபுராணம் தரும் தகவல்) ஆனால் சூரபத்மனுக்கான இறுதிச்சடங்குகளை அவனின் மகன் இரணியன் செய்தான் என்ற வரலாறுமுண்டு. சூரபத் மனின் அடிமையில் இருந்து விடுபட்ட தேவரினமக்கள் அன்றுமுதல் நன்றிக்கடனாக மலையாண்டி கோயிலுக்குச் (பழனிமலை) சென்று மொட்டை அடிக்கின்ற பழக்கம் வழக்கமாகியது. அதே நேரத்தில் இந்திரன் தன்மகள் தெய்வயானையைத் மலையாண்டிக்குத் திருமணம் செய்து வைத்து ஒரு யானையையும் சீர்வரிசையாக கொடுத்தார்.

"குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப் போர் செய்ததுவும் அன்றங்கு அமரரிடர் தீர்த்ததுவும்-இன்றெம்மைக் கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன் கை வேல்."

-நக்கீரர் போற்றினார்.

முருகனும் காவுதடியும் (காவடி)

தமிழரின் வரலாறு கி.மு 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. ஆயிரக்கணக்காக ஆண்டுகளாக தமிழர்கள் தமது பாரம்பரிய பண்பாடுகளை பேணிபாதுகாத்தது வருகின்றனர். தமிழரின் வரலாறு லெமூரியாக் கண்டத்தில் ஆரம்பமாகின்றது. லெமூரியாக் கண்டத்திலே முருகன் வழிபாடு தோன்றியுள்ளது. தமிழரின் தனித்துவமான கடவுள் முருகன் ஆவார். திருமணவரம் வேண்டியும், பிள்ளை வரம் வேண்டியும் தமிழ் மக்கள் முருகனை வழிபட்டனர்.

இந்தியாவில் இருந்து அந்தாண்டிக்கா வரையும், ஆபிரிக்கா மடகாஸ்கரிலிருந்து (Madagaskar) மலேசியா வரையும் (Malaysia) நீண்டு இருந்தது . இந்தக்கண்டத்தில் குமரிநாடு, பெருவளநாடு, ஒளிநாடு ஆகிய மூன்று பெருநாடுகள் இருந்தன.

குமர்நாடு முருகனும்

குமரியாறுக்கும் பஃறுளியாறுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு (700 காவதம்) குமரிநாடாகும். இந்நாட்டில் ஏழுதீவுகள் உண்டு . அதில் நடுத்தீவானது நாவலந்தீவு என்னும் வட்டவடிவான தீவானது நூறு யோசனை பரப்பளவு உடையது. இத்தீவில் நடுவில் குமரியாற்றுக்கு தெற்கே பூமத்தியகோட்டுக்கு அண்மையில் மேருமலை இருந்தது.

"இடைபிங் கலையிடம் வானொ டிலங்கை நடுநின்று மேரு வாஞ் சுழுமுனை " என்ற பாடலிருந்து இப்போதைய இலங்கை நாவலந்தீவில் இருந்துள்ளது. ஆனால் இலங்கையின் தெய்வேந்திரமுனை பழைய இலங்கையின் வடபாகமாகும். முன்பு பூமத்தியகோடு இலங்கைக்கூடாகச் சென்றது. ஏழ்தெங்கநாடு, ஏழ்குணகாரைநாடு ஏழ்குறும்பனைநாடு, உட்பட நாற்பத் தொன்பது தமிழ்நாடுகள் இருந்தன. குமரிநாட்டில் முதல்தமிழ் சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்தார்கள். பெருவளநாட்டில் தோன்றிய தமிழ் குமரிநாட்டில் வளர்ந்தது.

அந்தாண்டிக்காவோடு இணைந்திருந்த ஒளிநாடும், அடுத்திருந்த பெருவளநாடும் பெரும் கடற்கோளால் (சுனாமி) கடலுக்குள் தாண்டுபோனது. கி.மு 8000 ம் ஆண்டளவில் குமரிநாடும் கடற்கோளால் கடலுக்கு தாண்டு போகும் போது கடலுக்குள் தாண்டவர்கள் போக மீதித் தமிழ்மக்கள் அனைவரையும் உயரமான மலைகளுக்கும் , குன்றுகளுக்கும் குடியேறி நிம்மதியாக வாழ வழிசமைத்தவர் முருகப்பெருமான் ஆவர். மக்கள் தங்களுக்குரிய பொருட்களை கொண்டு செல்ல முடியாமல் தவித்தார்கள். காவுதடி மூலம் தோளில் சுமந்து செல்லலாம் என்ற வழிமுறையைகாட்டியவர் முருகன் என்பதனால். ஆண்டு தோறும் தமிழ்மக்கள் உயிர்பிழைத்தமைக்காக முருகனுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக காவுதடியை தோளில் வைத்து ஆட்டம் ஆடினர். அதுவே பின்னால் காவுதடி ஆட்டம் என்பது காவடி ஆட்டம் என்று பெயர் மருவியது. இன்று முருகனுக்குரிய காவுதடி ஆட்டம் எல்லாக் கடவுளுக்கும் ஆடுகின்றது.

இன்று முருகன் வழிபாடு

தென்னிந்தியவில் 1-பழநி, 2-திருச்செந்தூர்,3-திருப்பரங்குன்றம், 4-கவாமிமலை,5-பழமுதிர்சோலை,6-திருத்தணிகை ஆகிய ஆறுபடைவீடும், ஈழத்தில் 1-கதிர்காமக் கந்தன், 2-நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், 3-செல்வச் சந்நிதி கந்தசுவாமி கோயில், 4-மண்டூர் கந்தசுவாமி கோயில், 5-மாவிட்டபுர கந்தசுவாமி கோயில். 6- கொழும்பு தட்டாதெரு சிவசுப்பிரமணியம் ஆகிய ஆறு கோயில்களும் முருகன் வழிபாட்டை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதே போல் உலகநாடெங்கும் முருகனுக்கு கோவில்கள் கட்டி குடமுழுக்குச் செய்து இக்காலகட்டத்தில் கனடா,மொன்றியல் திருமுருகன் கோவில் இன்று மிகப்பிரமாண்டமான அழகிய சித்திர சிற்பவேலைகூடிய கம்பீரமான கோவில் ஒன்றைக்கட்டி குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது தமிழரின் சமயபண்பாட்டுக் கோலங்களைக் கட்டி வளர்க்க பெரிதும் உதவும்.

குறிப்பு:-

துணை நூல்கள்

1-தமிழர் வரலாற்றுக்கதை 2- தமிழர் சமயம் வரலாறு

3- நாம் தமிழர் 4-தமிழர் சமயம் 5- கந்தபுராண வரலாறு.

6- கந்தபுராணம். 7- திருமுருகாற்றுப்படை

MURUGAN AND THE VEL: THE INDIVIDUAL IMPLICATIONS

DR CARL VADIVELLA BELLE (AUSTRALIA)

While nearly all Murugan devotees are familiar with images of the deity holding his *Vel* (or spear), many remain unaware of the profound significance of this symbology. In this paper I have sketched in simplified form the basic events surrounding the bestowal of the *Vel*, and the implications for the spiritual unfoldment of the individual devotee. While, as we know, this Divine Son bears many names, unless otherwise indicated I have used the generic term Murugan thoughout this account.

The mythology of Murugan has its origins in the separation of Siva from his consort Uma. This occurred as a result of an incident during Siva's wedding to Uma. Siva had agreed to marry Uma, who had been incarnated as the daughter of Daksha (regarded as one of the forefathers of humankind), but had unexpectedly vanished during the nuptials. He subsequently carried Uma away as his bride. Incensed, Daksha convened a great sacrifice to which he invited all the gods, with the exception of Siva, about whom he spoke rudely. Taking the form of Virabhadra (Divine Anger), Siva appeared during the ritual, destroyed the sacrifice, humiliated all the gods present, and slew Daksha. Uma then advised Siva that she hated her current incarnation, for as long as she inhabited her present body she would be known as the daughter of Daksha, he who had cursed Siva, the supreme God. Siva instructed Uma to become reincarnated as the daughter of Himalaya, the Mountain Lord. She accordingly departed from Siva, and as Parvati performed great tapas (austerities) to purify herself and make herself attractive to Siva as her groom.

Left without Uma, Siva secluded himself from daily life to devote himself to tapas and meditation. Before his withdrawal, however, he granted boons to three asuras (demons, or lower astral beings), namely Surapadman, Singamukhan and Tarakasuran, including the extraordinary boon to Surapadman that he would live forever, would never be killed, and would rule most of the worlds.

Obtaining these boons formed an integral part of a longterm asuric strategy to gain control of the universe. This plan had its origins in the birth of a daughter Surasai to Atisuran (also known as Akhiresa), the king of the asuras. From her early childhood Surasai was trained in the arts of maya (or illusion). She became thoroughly proficient in all these arts, and thus became known as Mayai.

To further the plans of the asuras, Mayai transformed herself into a beautiful woman who would beguile Kashyapar a well-known and powerful rishi (sage). She was to marry and have children with Kashyapar, as it was well known that any offspring of a sage, especially one who had performed many penances and austerities, would command powers greater than those wielded by the devas (or celestial beings). In due course their marriage produced three sons, Surapadman, Singhamukhan and Taraskasuran, and a daughter Ajamukhi. Kashyapar, as a rishi, tried to teach them to life a virtuous and righteous life, one that would lead to true knowledge, awareness and bliss. However, Mayai openly scorned Kashyapar's teachings, and instructed her children that the material world was the sole reality, and power and wealth were of paramount importance. Kashyapar realized that his children were firmly ensnared within the web of trickery spun by Mayai, and defeated and disillusioned he returned to the forest to resume his penance.

Mayai now instructed her children to perform *tapas* to Siva so that they might acquire the power which would enable them to subjugate the world and heavens. The three brothers successfully performed *tapas* of increasing severity, and as we have seen were granted various boons by Siva. They then returned to Mayai, and received further tuition from *Sukacharya*, the chief preceptor of the *asuras*, who taught them to live a brutal and sensual life.

Armed with these powers, the brothers set out to conquer the world. Having vanquished and enslaved their opposition, they began their long reign. Their rule involved a complete inversion of cosmic order and was marked by injustice, torture, persecution, and a total disregard for the principles of *dharma*.

The devas (angelic beings) weary of the intense suffering they had experienced under the misrule of the asuras, decided to rouse Siva from his meditations so that he would marry Parvati and produce a son who would destroy the asuras. Led by Brahma, Vishnu and Indra, the gods approached Siva to ask him for his aid to

overturn the asuric kingdom. They found him seated with Parvati. The celestials recounted the many wicked deeds perpetrated by the asuras, and told of Surapadman's perverted and cruel rule. Siva promised the gods that he would provide his assistance. He sprouted five additional heads, and from each of his (now) six heads emitted a divine spark. The seed of Siva, fiery after long years of austerities was borne in agony by Vayu (god of wind) and Agni (god of fire) and deposited in the Ganges, which unable to withstand the extreme heat, transported it to Lake Saravana, a mystic body of water located in the Himalayas. Each of the sparks subsequently developed into a baby boy, and each was individually guarded and nurtured by one the six Pleiades maidens (Krttikas). At this point Parvati's anklet broke, and each of the nine jewels in her anklet reflected her image on this surface of the lake. As Siva's glance fell upon these saktis, each was impregnated. Each sakti produced a fully-grown son, who collectively were to provide the nine generals of Murugan's devonic army. The chief of these was Veerabahu, (individual wisdom and collective intelligence). The six babies, born of Siva's spark, rushed to Parvati who embraced them, so that they fused into one being, with six heads and twelve arms, the form of Murugan known as Shanmugan or Arumugan.

Throughout his brief infancy Shanmugan displayed extraordinary talents. But his most celebrated childhood act was the imprisonment of Brahma. Brahma had refused to acknowledge Murugan's status as the son of Siva. Murugan, annoyed, had asked Brahma as series of questions regarding the inner meaning of the mystical symbol, the *Pravana Aum*. When Brahma could not answer, Murugan had him beaten and thrown into jail. Siva, alerted to this development, approached Shanmugan and playfully requested him to explain the significance of this sacred symbol. Dutifully, Murugan instructed his father in the mysteries of the *Pravana Aum*.

After his boyhood, Murugan was presented with the *Vel* by Parvati. Accompanied by his generals and the *devonic* army, Murugan left Mt. Kailas in the north of India to head southwards to combat the *asuras*. En route, Murugan encountered *Krownchan*, a major *asura*, who attempted in the form of a mountain to block the passage of the *devonic* forces. Murugan destroyed Krownchan with a single blow of his *Vel*. The battle between the *devas* and the *asuras* raged for six days and six nights, with both Surapadman and Murugan taking a limited role in the early conflicts. Ascendency alternated between the *devas* and the *asuras* during the course of

this great struggle and neither was able to vanquish the other. However, whenever the *devas* appeared to be near defeat the intercession of Murugan assured that they regained the upper hand. Once the *devonic* forces began to control the course of the war, the *asura* Agnimukhan prayed to the goddess *Bhadrakali* to intervene on the side of the *asuras* but upon encountering Veerabhu, Bhadrakali merely smiled and withdrew from the battlefield.

With the arrival of Murugan and Surapadman the final phase of the conflict commenced. Realizing the immense power of Murugan, and that a defeat in a straight fight was inevitable, Surapadman employed all the illusory powers he had been taught by Mayai, assuming the forms of objects, birds and animals. However, Murugan was beyond any delusion and quickly flushed Surapadman from each of his disguises.

Towards the conclusion of the battle Murugan appeared before Surapadman in all his glory. Surapadman was temporarily overcome with Divine Love, but when Murugan resumed the form of Shanmugan (i.e. with six faces, twelves eyes), Surapadman converted himself into a massive cannibalistic monster with a thousand arms and a thousand legs, and launched a frenzied attack. Murugan split Surapadman in two with his Vel, whereupon the latter escaped into the ocean and became a gigantic mango tree which threatened to smother the world. Murugan cleft this tree with his Vel and Surapadman then took shape as a peacock and a rooster both of which charged at Murugan. However the deity tamed both with a single loving glance. To commemorate the defeat of the asuras. Murugan ordered that the peacock and rooster should respectively become his mount (vahana) and emblem of his standard. Thus Surapadman's gift of immortality by Siva was recognized, and he became in the form of two birds, the transformed and submissive symbols of Murugan's dominance.

On the metaphysical level, the mythology of Murugan may be seen as an extended metaphor for the processes of spiritual evolution; i.e. the destiny of the soul and its ultimate relationship with the Divine. Once an individual reaches a certain stage of spiritual awakening there is a desire to renounce superfluities, and to realize Truth. But in the struggle to achieve *moksha* (liberation), the devotee often remains unaware of the power of the negative forces of the world, and the magnetism which deluding joy can exercise. Kashyapar symbolizes this level of unfoldment: although he is a sage and wishes to

experience enlightenment, he is attracted by and marries Mayai (lower nature). The union of the soul with avidya (ignorance of the essential Divine character of the soul) leads to the birth of ego consciousness (Surapadman), ego motivated desire (Singamukhan), ego motivated selfish actions (Taraskasuran) and veiling power, that which beguiles the soul and leads him/her to fall prey to transient and sensual desires (Ajamukhi).

The advice give by the father Kashyapar to his children was to live a righteous life. However the credo of Mayai, supported by the *asuras*, was to exploit the illusionary material world. As has been shown, Surapadman and his siblings ignored the instructions of their father, and followed the pathway advocated by their mother. The wayward instructions provided by Mayai represent the inner conflicts, choices, and "pulls" experienced by the soul.

The improper use of intelligence to acquire power seems to bestow upon the individual a certain strength, and he/she becomes corrupt, self-centred, forgets the Divine, and exploits his/her knowledge for selfish pursuits. Having been created by Siva in the image of the Divine (Sura), the soul falls into the grip of the lower nature (asura). The description of how Surapadman and his brothers petitioned Siva for certain boons, and their subsequent employment of God given powers for evil and unworthy ends, illustrates this process.

The "birth" of Murugan is recognition of the Yogic Grace extended by Siva. Shanmugan is created by the third eye of Siva, the eye of wisdom which is able to penetrate all illusion. The triumph of the asuras is ultimately based on Mayai's use of illusion, both as cause and effect, which is fundamental to her success. The Vel represents the highest power of Sakti (Para-Sakti), which when employed by Murugan, dispels all phenomenal illusion and allows the aspirant to see beyond the world created by Mayai (maya). Murugan's acquisition of the Vel represents the fusing of Jnana-Sakti of Siva (i.e. his absolute power of wisdom), and the Para-Sakti of Parvati, to form Yoga-Sakti (contemplative knowledge). Murugan with his Vel is thus identified as the pursuit of the pure spiritual knowledge, which destroys the asuras or impurities within the devotee. In essence, Murugan may be thus perceived as the principle of Siva-Sakti's action within the substance of the mind.

This is further illustrated by the actual sequence of events surrounding the "birth" of Murugan. As we have noted, the divine sparks emanating from Siva's third eye and borne by Vayu (wind) and Agni (fire) to the Ganga which carried them to a lake (Saravan Poihai, or the pond of Saravana). The depositing of the energy (teja) of effulgence in the world involves a combination of the five principles of creation - ether, air, fire, water and earth. Parvati's embrace of the six babies creates a Being with a single body and six faces. Satki as the dynamic force of the universe thus integrates the Spirit which was six into one, Skanda (the United One), conjoining the Divine Light (Siva) and Life (Sakti), superficially diverse but experienced by the Yogi in essential Oneness. The consignment of the sparks within the divine lake may be seen in terms of the creation of the human soul and the provision of the conditions for its spiritual evolution. The lake itself is thus the human complex, whereas the reeds within the Saravan Poihai represent the web of nerves in the human physical body, the network of life currents known as the nadis in the vital body, and the thought flows in the astral body. Psychically, the nadis become the battleground within the human complex in which the inner war between the devas and the asuras is fought. In this sense the Vel and Murugan constitute the essential paradigm for spiritual evolution and the attainment of moksha. For in contemplating the animating life energies with which he/she is composed (Sakti-Becoming), the aspirant is led to the discovery of his/her true divine nature (Siva-Absolute) and thus into recognition of the intrinsic unity of all existence. Thus the individual (microcosm) is linked to the universal (macrocosm), and is possessed of the full knowledge of the cosmic union of Siva-Sakti, the duality of oneness in perfect dynamic balance.

The petitioning of Siva by the *devas* not only signifies the need to enlist Yogic forces of God to control the lower nature, but also reveals the longing of the aspirant for liberation, for bestowal of God's Grace. But when the aspirant reaches the stage of asking for Murugan's guidance, he/she is also compelled to acknowledge:

- (i) the impulsive power of the lower nature, and the ease with which an individual can succumb to these urges,
- (ii) the need to develop willpower, and to discipline the mind so that the individual may gain knowledge, and
- (iii) the necessity for Divine Grace (arul) to remove him/her from the pull of lower urges, and to develop willpower and cognition. Divine Grace will often be bestowed in the form of a Guru.

In the initial stages of spiritual unfoldment the devotee

is sustained by powerful emotional forces, which generate a seemingly invincible supply of willpower. This gathering resolution is symbolized by the destruction of Krownchan, who takes the form of a mountain, and who represents inertia, laziness, sloth and a crude effort to fulfill instinctive urges. At this juncture it appears only a matter of time before the lower forces are routed, and the untroubled mind is permanently installed in the higher cakras or spheres of spiritual energy. But the fervour generated by the emotions is not durable, and in time the mind will deviate to the urging of the lower cakras. The devotee is able to call upon two forces in his fight to banish ego-dominated ignorance: Discriminative Intelligence (Veerabahu) and Universal Wisdom (Murugan). The early stages of the battle are fought by Discriminative Intelligence, but at all times the devotee is subject to counter attack by asuric forces. The devonic and asuric forces operate from the same ground, (human consciousness), and employ the same vehicles (human intellect and senses) in mounting their "campaigns". Whenever the asuras threaten to overwhelm the devotee, the Divine intercedes, ultimately weakening the ego.

A major enemy of the devotee is the limiting sense of Time, and the belief that despite his/her efforts he/she is not making headway towards his/her final destination. The realization that Time is a product of human imagination is symbolized by the arrival on the battlefield of Bhadrakali, the embodiment of Time, who is invited to intervene by the asura Agnimukhan (representing the abusive and loud mouthed crudity which displaces methodical knowledge). Upon meeting Veerabahu, the pure form of analytical wisdom, the goddess merely smiles and withdraws. Bhadrakali can only be terrifying to those enfeebled by ignorance, but she relinquishes all power over those who have acquired the ageless knowledge which has liberated them from the grasp of Time's narrow constraints.

But the major enemy remains the ego. As long as this continues to exist the devotee may be overwhelmed by ignorant and selfish desires. The final battle between Surapadman (ego) and Murugan (Universal Wisdom) represents the conclusive struggle to shatter the ego. Throughout this conflict Surapadman appears in many forms demonstrating the many delusions imposed upon awareness by the sense of ego. Each of these camouflages is uncovered by Universal Wisdom. The diversity of forms assumed by the Surapadman has a simple explanation. In the course of its evolution the soul has passed through many categories, such as inanimate matter, as well as vegetable, plant, tree, bird

and animal life, before taking human form. The ego possesses residues of all these past lower existences. Thus as Murugan repeatedly flushes Surapadman from each of his many disguises, visible and invisible, so the soul is liberated from the remaining pull of the *advidya* (ignorance) of all of these former categories.

As the ego is isolated and its power is gradually blunted, the aspirant gains a brief and fleeting vision of Lord Murugan, representing the Universal Wisdom he/she has been seeking. The ego makes one final attempt to reimpose its dominance, but has met Divine Grace, and is destroyed.

The destruction of the ego is explicitly symbolized in the form of Surapadman's final incarnations. Towards the conclusion of the battle the asura becomes a tree (maram). However it instructive that this is a mango tree, and that and Surapadman seeks refuge in the ocean. Both trees and mangos may symbolize the power of sakti; trees often represent procreation and fertility, and mangos may signify desire and lust, while water is the element of sakti, and the oceans are the ultimate earthly expression of water's power. Surapadman's attempt to take the shape of a mango tree within the ocean, a tree that seeks to smother the world, may thus be seen as the final dramatic determination of the ego to assert full control, and to obliterate all spirituality. The splitting of the tree produces two birds – the rooster and the peacock which both attack Murugan. In classical Tamil the term maram also signifies an individual full of anava or ego. The two properties which in combination form anava are yaam (or the "I" of individual assertion), and ennathu (denoting the possessive self). Yaam is symbolized in the form of a rooster as it struts around with its chest puffed out, while ennathu is seen in the vanity of the peacock as it spreads its feathers. Just as Murugan tames both birds with a single loving glance, and incorporates one as his standard and employs the other as his mount, so he first subdues anava and transforms the lower forces of yaam and ennathu into pure awareness, so that the soul is forever bound close to him in grace and love.

All major events in Murugan's cosmic history are commemorated in great festivals which prescribe specific forms of ritual worship appropriate to the occasion. The campaign which resulted in Murugan's defeat of Surapadman is celebrated in the six day festival of *Skanda Shasti* (also known as *Kantha Shasti*) in the Tamil month of *Aippaci* (October-November), while Parvati's bestowal of the *Sakti Vel* is commemorated on or near the full moon day in the month of *Tai* (January-February).

TEMPLE WORSHIP

H. H. JAGADGURU SRI CHANDRASEKARENDRA SARASWATI SWAMIGAL

God exists everywhere. So, a question may be asked why there should be any temples built for Him. We know that God exists everywhere, but still the idea does not get firmly established in our mind. It does not get reflected in our daily actions. If one remembers God all the time, how can one utter any falsehood or commit evil acts?

If God is merely omnipresent, how can He help us? We all long for His grace somehow. So, we have to worship Him and get His grace. But the agamashastras tell us how this should be done. The sun's rays contain a lot of heat energy. If we keep a piece of cloth in the sun, it does not catch fire by itself. But if we place a lens and focus the sun's heat rays on that piece of cloth, after some time, we find that the cloth catches fire.

Similarly, electrical energy is everywhere, but in order to bring it to our daily use, we need to have generators to channel that energy and transmission systems to distribute it at the places where we need it. In the same way, in order to get the grace of the Omnipresent Lord, we have to build temples, where we can focus the power of the Lord in a consecrated idol for our benefit in an easy way.

So, in our country, we find that there are many temples; of course, in other countries also, there are many places of worship, but there is no question of installation of any idols, as in the case of our temples. They have just a big prayer hall where people assemble and offer some prayers or do some silent meditation and then disperse after getting some peace of mind. But in our temples, the idols are installed and they have divinity infused into them and, as such, they have a certain sanctity about them.

Until a particular day, the sculptor goes on chiseling that piece of stone, but after a certain day, it becomes invested with divinity, and we start performing abhisheka, archana, deepaharati etc. for that deity; it acquires divine power and it obtains chaitanya. We see divinity in our idols and, therefore, we do abhisheka, alankara or decoration, naivedyam, haarati and many other upacharas.

Some people say that the places of worship, which belong to other religions, are quiet, but our Hindu temples are full of noise. Of course, this is true. Actually, there are two types of noises in our temples.

One is the desirable type of noise such as ringing of bells, the sounding of musical instruments like nadaswaram and the shahnai; the recitation of namavalli archana, recitation of mantras and so on.

Of course, there is also the undesirable type of noise in the form of people indulging in idle gossip and purposeless talk. It is our duty to see that this idle talk, which results in undesirable noise, is totally eliminated from our temples. In other places of worship, this type of fanfare that we have in our temples, is not there, because they do not recognize idol worship or worship of God in the saguna form and they believe in worship of God in his attributeless and shapeless form only.

In our temple, a huge temple bell is rung at the time of puja. This is done so that the evil spirits may go away from temple premises, and all abuses or other bad sounds may be stifled from being heard. In our houses, we do not have such a huge bell, but we ring only a small bell at the time of puja. But we do not offer musical instruments and other upacharas to the deity, but only akshata or unbroken rice.

The puja that we do in our houses is for our own welfare. We do it according to our convenience and, according to our mental frame of mind. But the puja done in the temples is for the whole of society and therefore, there is so much of fanfare, and sounding of musical instruments and singing of auspicious tunes; the deity is taken out in a procession during festival days and there is display of fireworks.

The reason for quietness and silence in the temples of other religions is this. In other religions, they just have a big prayer hall. People assemble at appointed times, and they offer prayers. They sing some hymns, mentally or in chorus. After that, everything is over, and people disperse. They just close their eyes for a few minutes, pray for some time, get some peace of mind and then disperse. There is no such thing as abhisheka of the idol, alankara or decoration of the idol, karpuraharati, dhupa, deepaharati, naivedyam, distribution of prasadam, etc. in other temples. There are various upacharas, which are also offerings to the deity. There is also scope for singing of prayers, hymns, silent meditation and so on.

We consider God as Rajadiraja or the king of

all kings and so we offer him many upacharas such as umbrella, chamara, musical instruments, vahana and so on, which are all due to a king. The divine presence in our idols, when we worship them, helps us to banish poverty as well as evil. Thus, the idol with divinity which we see in our temples is an object of beauty for us, and worthy of meditation.

If our thoughts are of a high order, then we worship the deity in the above manner, so that we may get supreme happiness. It is with this idea that we perform abhisheka and decorate the idol with ornaments etc. Thus we worship God in these various ways by doing so many upacharas. This kind of worship is possible only in the Hindu religion.

Idol worship is very important in our religion, for the ordinary people. When we bow before an idol or pray before the deity consecrated in the idol, we never think that it is only a piece of stone, but we think that the deity in the idol is the protector and the root cause of the whole world. Thus, temples help to increase the devotion of a person to God and this devotion helps him to overcome or reduce his sufferings.

Ordinary people may not have the capacity, and strength of mind to bear their sufferings. But with bhakti or devotion to Ishwara, they can face them, and get also the mental strength to bear them. It is for this purpose that an ordinary person goes to the temple. He goes there, offers some prayers and then he feels all right. If one person talks about his sufferings to another, the other man will listen to him for some time, but after some time he will start narrating his own sufferings and say that he is having more sufferings than other individuals. So, sharing one's sufferings with another person, who is also suffering, will not result in the removal of the sufferings.

Therefore, we go to temple and pray to Him, and we pour out before Him our tale of woe and sufferings. If we go and narrate our sufferings to another man for a long time he will start abusing us after some time, and he may even slap us if we persist with the narration of our tale of woe and suffering. But when we go to a temple, we can tell God whatever we like, Have you not ears to listen to my prayers? Have you no eyes to see my suffering? And we may ask Him why He is not giving His grace immediately to us. After this prayer, when we come out, we shall have some peace of mind. The more we address God, the more is the peace that we get in our mind.

Saguna worship has got this capacity to give peace of mind because there is chaitanya in the idol installed in the temple and after pouring out our suffering before God in the temple, we get some peace of mind. That is why we have the habit of going to the temples.

Of course, some people do not go to a temple at all, but they go to a river or a lonely place and weep there for some time and they then come back with peace of mind. People get peace of mind wherever there is no reaction to what they say. So, a suffering man goes only to those places where there is no reaction to what he says.

When one prays to Ishwara, one gets mental peace, because Ishwara does not talk at all. If Ishwara starts replying, then we shall start talking something more, After all, Ishwara knows everything and He will give us whatever we want. Of course, this does not mean that God will give us exactly what we ask for. He will give us only that much which will give us peace of mind, though He has the capacity to give everything that we want.

God knows everything that we want to tell

Him. Yet why is it that we go and narrate our sufferings before Him? It is just to get peace of mind by emptying our mind before Him. As Nilakanta Dikshita says: "What is it that you do not know? You know everything. And yet I feel like speaking out things before you, because my mind is restless; it is only when I empty the contents of my mind that I can secure peace. That is why I am narrating all this before you." There is another thing that we notice in the case of our temples, as compared with the places of worship or prayer halls of other religions. In other religions, the prayer hall is built according to the size of the audience. After they collect the statistics of the audience, they build the prayer hall to accommodate the audience, and all the people can assemble in that prayer hall, at appointed hours.

But in our temples, we have to go one by one near the sanctum sanctorum. Whatever be the size of the crowd, each one has to go in a disciplined manner and offer worship. Our temples have all been built with some sanctity. In fact, each temple has got a history behind it. Our temples are places where there are idols with shakti or power and divinity.

The puja that we do in our houses is for the welfare of ourselves and our families. But the puja done in the temples is for the welfare of the whole society, and therefore there is no scope for the puja

being done in the temples according to one's personal likes. There is thus no scope for importing our individual methods of worship in the temples.

The deity in the temple has to be installed and worshipped according to the religious texts on the basis of which the idol has been installed. Further, the puja has to be done by the priests appointed for the purpose. These rules hold good right from the village deities to the big deities like Vinayaka, Subrahmanya, Vishnu, and Shiva.

Since a temple is a place of divine presence, we do many things as our expression of devotion to God. We have abhisheka on a grand scale, decorate the idol with ornaments and so on. We also have paintings and sculptures in temple mandapams to enhance the beauty of the place. We also take out processions during festivals, and have fireworks etc. These temples are the great heritage of our country. Our country being a poor country, the needs of our people were very small, and therefore, they had built great structures like temples and temple gopurams to help people in their spiritual development.

But nowadays, things have taken a different shape. Instead, we have social service institutions, schools, and hospitals. But the benefits are not being realized to the fullest extent. On the other hand, these have led to corruption. At least the tribal people have been unaffected by all this and they are still preserving their good traits and habits. Instead of solving the main problem, the banks etc., have only increased our wants; when a bank goes into liquidation, we know what an amount of poverty it causes, among the depositors. By increasing our wants, we get into trouble. Happiness can be had only by leading a simple life. Our temples were the centres for social welfare in the olden days. At the time of festivals, food used to be distributed at concessional rates to the needy people. Mass feeding of people was also done on those occasions. Of course, the State is doing certain things to the people through their social welfare agencies. In fact, the tax that we are paying to Government is just a token of our acknowledgement of the service done to the people by the State. But it is a fact that in spite of the existence of banks, hospitals and social welfare agencies, their objects are not being fulfilled to the extent required.

The best medicine for removing human misery and suffering and sorrow is to have unshakable faith in the grace of God. Bhakti alone is capable of giving

that strength of mind which is needed to overcome and reduce our sufferings. Temples are but the agencies to nurture and develop this bhakti towards God. This is why temples have to be constructed at every place. In the olden days, they used to build the temple first and then the township grew around them. But nowadays, we build the township first and then only start thinking of constructing the temple. The offering of naivedyam to God and the offering of money into the hundis kept at the temples are all but a token of our gratitude to God for what he has done to us.

We cannot create even a blade of grass. Therefore, if we offer anything to God, it is just for our own peace of mind and satisfaction. It is God who has given everything to us. So, if we eat food without offering it to Him, it is the greatest sign of ingratitude. We have to offer the best to God and then take it. All may not be able to do puja and other things in their houses and offer all upacharas to God. Therefore, temples have been constructed for this purpose.

Some people have a doubt whether they should go to temples daily, or not. Of course, it is absolutely necessary to do so. In the olden days, people never used to have their food in their houses unless they heard the temple bell ringing at the time of the morning, noon, evening and night pujas to the Lord.

It is up to us therefore to nurture the divinity in the temples by ensuring that the pujas are performed properly and that the temple rituals are observed with diligence. We should see that the temple premises are kept clean and the deepa is lit every day. We should also see that the cloth that we offer to Lord is washed daily. If only we could ensure these things, automatically we shall be able to derive as much benefit, if not more, than what we get by the establishment of hospitals and other social welfare institutions.

Since a temple is a place of divinity, of course we have to observe certain rules while we are in the precincts of the temple. For instance, we should not use anything meant for God for ourselves.

We should not go to the temple in a purposeless manner. One should not pass urine or spit or excrete fecal matter within the temple premises and within the vicinity of the temples. Nor should one blow his nose or sneeze or chew pan in the temple, or eat fruits or food, or sleep or sit with stretched legs, or comb the hair or tie the hair after combing, wear cloth over the head and over the shoulders, tread over

nirmalya or tread over the shadows of the flag staff, idols etc, nor should one touch the idols or those who do puja to the idols. No one should gossip, laugh loudly, or play games or go between the idol and the bali peetha.

As for pradakshina or going round the temple, one should not stop with just one or two rounds only but should go round at least thrice. One should not have darshan of the Lord at odd hours or at the time of abhisheka or naivedyam. One should not enter into the temple and worship when the deity is not in the straight position. One should not enter a temple by any passage other than the main gate.

One should not go empty-handed to a temple merely for seeing the karpura-harati. One should offer

what one has brought to the priest, have darshan and return without showing his back to the Lord. With folded hands, and reciting stotras, one should perform pradakshinas ranging between 3 and 21 times, preferably in odd numbers. As for namaskarams, one should do it an odd number of times for Ishwara, ranging from 3 to 21, and for Devi four times. After namaskara, one should do pradakshina and then return home.

All these rules have been prescribed only for our welfare and to preserve the sanctity of the temples. It is up to us all to observe these rules, protect and nurture the sanctity of our temples, which have been the greatest heritage.

வேதத்தினின்றே சிருஷ்டி கிடைத்தது. "ஓ" மென்ற சப்தத்தினின்றே உலகெழுந்தது. "ஓ" என்பது ஆகாசத்தின் தன்மாத்திரை. இதிலிருந்தே உயிரினங்கள் பரிணாம முறையில் தோன்றின. வேதம் மந்திர வடிவு. மந்த்ரம் - மனனஞ் செய்வதனைக் காப்பாற்றுவது. வேதம் மந்திரநாதம். பிரபஞ்சத்தில் இருக்கிற தெல்லாம் ஜீவனிடமும் இருக்கிறது. - அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில். இதனால் மந்திர சப்தங்களை ஸ்வரம் தப்பாமல் எழுப்புவதால் ஒரு ஜீவ சரீரத்தில் ஏற்படும் நாடி சலனங்களைக் கொண்டே ஆகாச வெளியில் லோக ஷேமார்த்தமான சலனங்களைப் பிடித்துக் கொடுத்துவிடலாம் - காஞ்சிப் பெரியார்

ஒருவன் கஷ்டப்படுவதைப்பார்த்து அவனுடைய உறவினர் வருந்துவது இயல்பு. பஞ்சாக்கினி தபசு என்பது நான்கு பக்கமும் தீ மூட்டி வைத்தும், தலைக்குமேல் சூரிய வெப்பம் படும்படி செய்வதும் தவம் புரிவதாம். அது மிகக் கஷ்டமான அசுரதபசாம். அப்படித் தன்னை வாட்டிக் கொண்டிருப்பவனைப் பார்த்து உற்றார், உறவினர் மனம் மிக இரங்குவர். ஆனால், கருணாகரனாகிய கடவுள் அதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தமாட்டார். முறை தவறிய வழிபாடு அருளைப்பெறுவதற்கு உபாயமாகாது. அது அகங்காரத்தை வளர்க்கும். அருளைச் சார்ந்திருந்து புரிகிற தவமே முறையானது. அது அகங்காரத்தைத் தேய்க்கிறது. - அருள்வாக்கு சித்பரமானந்தா

நம் காரியங்கள் அனைத்திற்கும் பலன் தருகிற இறைவன், நாம் தீவிரமாக பக்தி செலுத்தும்போது அதற்கு பலனாக மேலும் மேலும் அவரிடம் நெருங்க அணுக்ரஹம் செய்கிறான். "நான் யார்? எப்படிப்பட்டவர்? நம்முடைய பலன் என்ன? பலவீனம் என்ன?" என்பனவற்றையெல்லாம் இறைவனே நமக்குத் தெரியப்படுத்துகிறான். நம்மை ஆராய்ந்து பார்த்து நமக்கு அருள் புரியும் இறைவனை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க நினைப்பது அறிவீனம் ஆகும். - காஞ்சி காமகோடி பீட பரமாச்சாரியார்

குடிமக்களுக்கு நலம் பயக்கும் காரியங்களையே செய்ய வேண்டும். அருள் செய்யும் தெய்வம் வாழும் ஆலயத் திருப்பணிகளை செவ்வனே செய்ய வேண்டும். ஆலய சொத்துக்களை அனுபவிக்க நினைப்பது மக்களுக்குச் செய்யும் துரோகமாகும். அருள் நெறியில் ஆளுகின்ற நல்ல அரசுகள் குடிமக்களைப் பேணுவது போல, கோயில்களையும் அறநிலையங்களையும் கருணை இல்லங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். சமரச சன்மார்க்க நிலை உருவாக்கப்பட்டால், நீதியும், நேர்மையும் அமைதியும் மிக்க வாழ்வு நிலைக்கும்.

- வள்ளல் இராமலிங்க அடிகளார்

நல்ல உறவுகள் ஏற்பட்டால் என்வீடு, என் சொத்து என்ற எண்ணம் மறைந்து விடும். அந்த எண்ணம் மறைந்து விட்டால் அது தேவை, இது தேவை என்ற ஆசை மறைந்துவிடும். அந்த ஆசை மறைந்து விட்டால் சலனமற்ற நிம்மதி கிடைக்கும். நிம்மதியான வாழ்க்கையில் ஆத்மா சாந்தி அடையும். - ஸ்ரீ ஆதிசங்கர்

SACRED TREES IN MURUKAN TEMPLES

Dr. Prof. Mrs. V. Balambal, M.A.B.T. Ph.D. FRAS (London) Senior Fellow, Indian Council of Historical Research, New Delhi Professor (Retd) of History, University of Madras, Chennai

Hindus are great worshippers of Nature. Even before they worshipped the Trinity and other deities, they had understood the significance of Nature. The Five Natural Elements (Space, Air, Fire, Water and Earth) are treated with veneration, as they are inevitable to the progress of the humanity and very indispensable in day- to -day life of mankind. Trees are well associated with human life. Even before some trees were regarded as Sthala Vrikshas (Sacred Trees of the Temple), those were worshipped by ancient people as they believed in Nature worship.

Murukan, the favourite god of the Tamils, has been closely associated with trees and plants from his birth. When he was born in the form of fire from the Third Eye of Siva, he was carried by Vayu (air) and was deposited on six lotus flowers in the Saravana Poygai in the form of Arumuka (Shanmuka). Muruka was well associated with the five elements from his birth. Sangam literature calls him the Lord of Kurinji (hilly tracts) where there are lot of trees and plants. The Tamils have made it a practice to build temples wherever there is a hillock. When he conquered Surapadma, the Demon king to deliver the Devas, the demon took the form of a mango tree which was arrowed into two by Skantha who transformed the two parts of the mango tree into his peacock vehicle (vahana) and cock flag (kodi) .Even now during the Surasamhara festival ,it is the practice in Murukan temples to use the mango tree to depict the incident.

In course of time, the Tamils developed the temple building activities and wherever there was Murukan temple, they followed the practice of worshipping the trees attached to the temple. Hence it must be understood that Murukan in all temples does not have the same Sthala vrikshas. It differs from temple to temple following the local geography. The objective of the paper is to analyse the sacred trees attached to temples situated in different parts of Tamilnadu and trace their religious and medicinal importance. Any mythology attached to them is also specified. The *sthala puranas*, published works, personal visits to

most of these temples are also narrated.

Though there are innumerable temples for Murukan in Tamilnadu, the study is restricted to some temples which have different types of sthala vrikshas. Apart from mango tree and lotus plant, the trees attached to the Murukan temples under study are the following: Marudham or Queen's Flower (Terminalia Arjuna), Panneer or Indian Lavender (Guettarda speciosa), Punnai or Alexandrian Laurel (Calophyllum inophyllum), Nelli or gooseberry (Emblica officinalis), Mahizham (Mimusops elengi), Pala or jack fruit tree (Artocarpus integrifolia), Kura (Webra corymbosa), Padhiri (Stereospermum suaveolens), Vanni (Prosopis spicigera) and Kal Athi (Ficus retusa auct).

Marudham is the sacred tree in the Dandayudhapani temple at Marudamalai in Coimbatore District in Tamilnadu. It is known as Arjuna in Sanskrit. Perhaps this hillock and the nearby place are named after the marudham grove in that region. in ancient times. The tree has bunches of small flowers. People worship the sthala vriksha amd make offerings too.

There are lot of references made to this tree in Ayurveda as its barks are useful for heart diseases. Great physicians like Vagbhatta and Chakradatta prescribed the same with various combinations for the same. It is good for people suffering from asthma. Fractured bones get strengthened when it is taken with honey. Dysentry is stopped by taking the decoction of the bark powder of *marudham*. Foy young ladies who fear pimples, its paste is a good medicine. Even the sting of scorpion is cured when its ashes are applied on the place of bite. As it is an anti-microbial agent, it purifies the environment.

Panner is very sacred to Marukan in Tiruchendur as the *vibhudhi* (sacred ashes) prasadam is given to the devotees by the temple priests only in the panneer leaves. The white flowers are small in shape with all fragrance. *Panneer* tree is sacred to Siva and Vishnu in some temples. As it blooms at night, the whole surrounding is well scented. It used for archana and garlands to deities. This tree has some medicinal effects too. The wood of the tree is used to stop dysentery as well as to make nice furniture. The pustular swelling of the children is cured when the paste of the panneer leaves are applied.

Though punnai flowers are very closely associated with Siva as one of the eight flowers offered to Him during morning offerings, the punnai tree is the Sthala vriksha of Murukan in the form of Subramaniaswami in Mayilam in Cuddalore district. It is an indigenous tree and its blooming denotes prosperity. There are many references in puranas to Punnaga vanam (the forest of punnai tree). It has been a practice in villages in ancient times if the tree failed to bloom in time. the local women would dance around the barren punnai tree and kick the same at the bottom of the and surprisingly it would blooming.(Agrawala, Ancient Indian Folk cults, 1970, Varanasi). Punnai flower juice cures venereal diseases and boils. Nervous disorders could be treated with its flowers. The powder made out of the punnai leaves is good for getting relief for giddiness and head ache. The juice taken from its barks is useful to stop internal and external bleeding. It is surprising to note that the intra-muscular injection of the oil taken out of punnai seeds reduces the pain in leprosy. (Dustur, J.F., Medicinal plants of India And Pakistan,. 1962, Bombay). Though this green colour oil does not have good odour, it reduces and cures pain in joints , muscles , ulcers and skin diseases.(Cowen,D.V., Flowering Trees And Shrubs in India, 1984, Bombay). It is useful in making soap too. (Krishnamurthy, T, Minor Forest Products of India,1993, Delhi) The punnai fruits give a gum.

Mahizham is the sthala vriksha for Siva, Vishnu and Murukan and sacred not only to the Saivites and Vaishnavites but to Jains and Buddhists too. Mahizhzm trees find their place in the Amaravati and Sanchi stupas. It is an emblem of Neminatha, a Jain Tirthankara and he attained jnana (enlightenment) under this tree. It is the sthala vriksha of Sri Kandaswamy temple at Tirupporur in Kanchipuram District and Sri Kulandaivel temple at Poombarai in Madurai District. This tree has small but very sweet smelling flowers. Even if it dries, the smell remains.

There are many myths associated with this tree. It is believed that the tree blooms if women eat under its shade or beautiful women spits on it. (M.Amirthalingam, Sacred TreesofTamilnadu, Chennai, 1998, p 167). In Indian society, it is a boon to get a male child. It is believed that the women who do not have male children beget a male child if they tie a small cradle to the tree after going round the temple. Similarly, people tie threads to the branches of the sacred tree if they want their wishes to be fulfilled. They untie the thread after the fulfilment of their wishes. As Murukan is Seyon (son of Korravai & Siva) women offer worship to him especially for begetting a child.

Kura or the Bottle Brush tree is sacred to the Divine Father and Son (Siva and Murukan) It is the Sthala vriksha of the Kumarasivam temple at Tiruvidaikali in Nagapattinam District. It is a sacred tree to Jains too. It is the sthala vriksha of the Vardhamanesvara temple at Tirupparuthikkunram also known as Jaina Kanchi near Kanchipuram. An inscription found in this temple states that the tree neither grows neither tall nor becomes shorter but it protects the sceptre of the king, represents dharma and stands in front of eternal abode of Trilokyanatha. (South Indian Inscriptions Vol.VII, No.399) The Sthalapurana states that Lord Muruga is pleased with the sweet smell of its flowers and women tie cradles to the tree to beget male children. It is believed that this tree is special to the Tiruvidaikali temple and the temple priests offer daily worship to a serpent (Naga) which lives in the hole in the sthala vriksha. People who live in this area confirm that no one in this area has breathed their last because of snake bite as the Lord continues to protect the people.

Kal-Athi or Narrow Leaved Fig is the sacred tree of Murukan in the form of Subramaniaswami in Tirupparankunram in Madurai District. Tirupparankunram is first of the six abodes of Murukan. It is a hillock and the deity is on top of the hill. It is the place where Murukan married Devasena after his successful war with Surapadma. The natural beauty of this place has been elaborately stated by Nakkirar in Tirumurukarruppadai, one of the Ten Idylls of the Sangam Age. To cure the liver disorders, the juice made from the bark of this tree could be used. Similarly the decoction of its bark cures leprosy and

ulcers.

Pala is one of the three important fruits, the other two being plantain and mango. In Kollimalai in Salem District is famous for the Arumukaperuman temple. The sacred tree of the temple is pala. It is not known to many that the leaves of pala are as auspicious as banana leaves. So when women decorate the kalasam (sacred metallic pot) with plantain leaves, pala leaves are also used .. It is interesting to note that this tree that jack fruit is depicted in the early Buddhist sculptures. The shade of this tree is so sacred that all gods, Agamas, Sastras and Vedas are said to have gathered under its shade. (M.Amirthalingam) . It is believed if one waters this sacred tree with one pitcher of water, it is equal to have performed abisheka to all the gods.

Vallakottai in Virudhunagar District is noted for the Murukan temple. The name of the deity is Muthukumaran. The Sthala vriksha is padhiri tree with small but very sweet smelling flowers It is sacred to Siva. Vishnu and Murukan as well as to the eleventh Tirthankara Vasupujya who attained enlightenment under the padhiri tree and a yaksha is associated with the tree. (Bhattacharya, Jaina Iconograsphy, Delhi, 1974) The Sthala purana of the Padaliswarar temple at Tiruppadhiripuliyur states that padhiri tree is the sthala vriksha of that temple and Goddess Parvati performed the special puja under this tree to free herself from sins. (Sthala purana of Padaleeswarar temple) .The whole tree is of medicinal importance. Caraka, Susruta and Varahamihira, the great physicians of Ancient India have referred to the padhiri tree and its various parts used to prepare medicines to cure various diseases. Its bark is used to cure stomach ache, cough and anaemia. The use of its flowers is good for arresting diarrhoea and bleeding. Similarly its fruits are used to treat the blood diseases. The root is used to clear stomach ache.

Kumaravayalur in Trichy District is a notable *Murukan sthala*. The sacred tree of this temple is *vann*i. which is the sthala vriksha of Siva in many temples in Tamilnasdu. It is referred to in *Rig Veda, Ramayana* and *Mahabharata*. It is believed that *Agn*i or fire resided in the *vanni* tree for some time and hence it is

very sacred and it is very much used sacrifices. Vedic Brahmins use the sticks from vanni and arasu or pipal (Focus religiosa) trees to make the initial sacred fire for yagas . (Macdonell & Keith, Vedic Index, Delhi, 1982) It is interesting to note that it is sacred to Sani (Saturn). There are many myths associated with this tree. Vanni tree's bark, fruit, flowers and leaves are used in Ayurvedic medicines. The juice taken from its leaves cures joint and muscle problems and bilious disorders. Miscarriage is averted if the pregnant women takes the pulverised mixture of vanni flower and sugar. It is an antidote for snake poisoning if a powdered mixture of its leaf, fruit and bark is taken with honey. (Shanmugam N.K. Mooligai Kalai Kalanjiyam, Madras, 1989). The srong wood of Vanni tree is useful for making agricultural implements and all objects which could be made out of wood. The strong *vanni* trees control soil erosion. In these days of caste consciousness, the Vanniyars, a caste group in Tamilnadu believe that the vanni tree is the tutelary tree their community. They have made it a practice to use the wood of the vanni tree to cremate the vanniyars.

Swamimalai in Tanjavur District is one of the six abodes of Murukan. He is said to have taught the meaning of Pranava mantra to Siva in this place. Hence he is called Swaminathaswamy or Takappansamy. He is seen the form of a teacher and the great lord Siva as a humble obedient student, as a teacher and student respectively. The sthala vriksha of the temple is Nelli (gooseberry). Though this tree is mostly associated with Siva and Vishnu, it is sacred in Swamimalai. Goddess Lakshmi resides in the fruit and so it is a symbol of wealth and prosperity. The Kanakadhara Sthothra chanted by Adisankara brought all riches to a poor woman who gave a gooseberry to Sankara. Amalaki fruit is also mentioned in Jaiminiya Upasnishad, Chandogya Upanishad Kurma purana, Sangraha purana and many other medicinal works. Nelli is also depicted in the bas-relief of the Stupa at Sanchi. It is believed to be very nutritious. It is associated with the fertility cult. Women tie red and vellow threads to get their wishes fulfilled. Women who aspire for a son, tie a cradle to the tree and most of them beget children. They untie the thread after the fulfilment of their wishes. Women decorate the tree with sandal and turmeric paste, kumkum, flowers and offer camphor too. The sthalapurana of the temple says that this tree is to be planted in the southern side of the temple. A myth associated with this tree states when the whole earth was submerged Lord Brahma was shocked and surprised at the deluge and saliva dripped from his mouth ,out of which came the gooseberry tree. (Padma purana, Uthrakanda, 47.7-11).Skantha purana states that this tree came out of the joyful tears shed by Brahma when he did severe penance. (II,4.12.13). Apart from its religious value, the gooseberry tree has medicinal values. Its bark. leaves, flowers, fruit and nut are useful to prepare many medicines. It has been proved that one nelli fruit's nutrition is equal to three apples. It is rich in vitamin C. Asthma, tuberculosis, bronchitis, diabetes. bleeding of the gums, blood infection, cancer etc could be prevented if its juice is taken with honey. It also relieves stress and tension and proves to be a good liver tonic. If taken raw, it gives a cooling effect to the eyes and body. For constipation ir is a good remedy. It is experimented successfully that a fermented liquor obtained from its fruits could be used for indigestion jaundice and nasal problems.(Dastur, J.F. Medicinal plants of India and Pakistan, Bombay, 1962) Various parts pf the tree are used to prepare medicines for tooth ache, fever, anaemia, nervous disorders, sores, pimples etc It is used by women to strengthen the uterus. For scorpion sting the juice of onion and nelli bark works an antidote. The nelli is used as edible in various ways.

Conclusion:

There are many Murukan temples in nook and corner of Tamilnadu and devotees go there to offer their

worship in many ways. Along with the main deity, they worship the Sthala vrikshas due to various reasons. They attach religious significance to the sacred trees. They have developed strong feelings and faith in these trees and they do not distinguish between the main deity and the sthala vriksha. Their beliefs in the tree that it would bring fulfil their wishes draw them closer to the trees. They decorate the trees, offer worship as they do to the main deity. Perhaps all devotees are not permitted to go to the sanctum, but all can go to the sacred tree attached to the temples, even touch the same and offer worship. Their faith in the sthala vrikshas is unique. These trees are of great medicinal use. The Ayurvedic treatment recommends the medicines which are made of parts of trees and plants which have no side effects at all. More than these religious, mythological and medicinal aspects, to safe guard the environment, trees play an important role. The ecological factors reflect on the prosperity of a country for which nature is to be well taken care by the people. The Sthala vrikshas reveal the socio-economic aspects of the region concerned. People's knowledge of the trees and the veneration of the sthala vrikshas inculcate in them a sense of responsibility to protect the environment. In India it has been the tradition that anything would be appealing to the people if it has some religious sanction. Sthala vrishas are one of the best examples of the same. Murukan worship also promotes the protection of nature in this way.

REFERENCES

LITERARY SOURCES:

- · Atharva Veda
- · Chandogya Upanishad
- · Padmapurana
- · Rig Veda
- · Sthalapuranam
- Tirumurukarruppadai
- · Vamana Purana

PUBLISHED WORKS:

Agrawala, —— Ancient Indian Folk Cults, Varanasi, 1970.

- Amirthalingam.A. —— Sacred Trees of Tamilnadu, Chennai, 1998
- Anandham V.V.V. Makkal *Vazhvil Marangal* (Tamil), Madras, 1993. Arunagirinathar *Kandaranubhudhi* Tiruppukazh
- Bakhru, H.K. Herbs that heal; Natural remedies for Good Health, Delhi, 1993.
- Basham, A.L. —— The wonder that was India, Calcutta, 1967
- Bhattacharya B.C. ——The Tirthankaras, Jaina Iconography, Delhi, 1974.
- Bird Wood, G.C.M. ——The Art of India, 1986
- Cowen, D.V., ——Flowering Trees And Shrubs in India, 1984, Bombay
- Dastur, J.F. -Medical Plants of India and Pakistan, Bombay, 1962.
- Fergusson, J.A. —— Tree and Serpent Worship, Delhi, 1971.
- Hillebrandt, A. Vedic Mythology, Delhi, 1982.
- Jain, S.K.— Medicinal *Plants*, National Book Trust of India, Delhi, 1968.

- Krishnamurthy, T, ——Minor Forest Products of India, 1993, Delhi Macdonell & Keith, —— Vedic Index, Delhi, 1982 Narayana Ayyar —— The Origin and early history of Saivism, Madras, 1974
- Randhawa, M.S.— The Cult of Trees and Tree Worship in Buddhist-Hindu Sculptures, New Delhi, 1964.
- Santapau, H. —— Common Trees, National Book Trust, Delhi, 1966.
- Shanmugam N.K.—— Mooligai Kalai Kalanjiyam, Madras, 1989.
- Sinha, B.C. Tree Worship in Ancient India, Delhi, 1979.
- Sivarajan V.V. & IndraBalachandran, Nimbah in Ayurvedic Drugs and their Plant Sources, Delhi, 1994.
- South Indian Inscriptions.
- Subramanian N. —— Sangam Polity, Oxford,
- Sutley, M. The Illustrated Dictionary of Hindu Iconography, London, 1985

MURUKAN, TAMIL GOD OF JUSTICE

MARUDHAMUTHU

The concept of justice has evolved in Tamil Nadu from tribal times and found its expression in the ideal of valour. The theme of valour is central to the subject of puram and enjoyed universal acceptance in the period in which Cankam literature was composed.

VALOUR IN CANKAM LITERATURE

Cankam literature does not treat valour in the abstract. It is in a concrete social context that a person's valour finds expression in Cankam poems. A king's valour is praised not because it is important in itself as a platonic ideal but because it subdues the enemy and brings protection and prosperity to the people.

There are several poems in Puranânûru that show valour as connected with protection (Pura: 6, 12, 12, 17, 18, 20, 27, 29, 31, 33, 35, 40, 42). In Pura: 4, for instance, the enemy country devastated by the king is likened to a motherless infant crying in hunger. The country has lost the motherly protection of its king. Pura: 5, makes this point explicit. In it the poet advises the ruler to protect his country the way an infant is protected and nourished.

This duty of the king to use force (danda) in order to protect is emphasised in ancient Sanskrit texts also. The king's duty is to uphold Dharma. The latter meant the varna order and caste hierarchy (Basham, p. 88, 138). But in ancient Tamil Nadu this Varna Dharma concept carried no weight. A.L. Basham refers to the absence of evidence in early Tamil Literature about the existence of caste (p.151).

There is a poem in Puranânûru (6) which refers to the king as the eater of the enemy's earth and the holder of the sceptre of justice. This poem refers to Vedas, Brahmin sages and sacrifices in a reverential tone. But the justice it speaks of is the opposite of what the Brahminical texts conceived it to be. This Tamil poem insists that the Pantiyan king Muttukutumipperuvaluti, the performer of many (vedic) sacrifices, should be impartial like a balance used in weighing. The poem ends by comparing the king to the sun with its hot rays that punish and also to the moon with its soft, cool light. These are telling comparisons that go

against the Sanskritic-Brahminical ideal of justice since the sun and the moon treat all people alike. These comparisons reinforce the poet's earlier exhortation to the king to be impartial.

The combination of destructive power with protective justice of a non-discriminatory nature as expressed in this poem is typical of the ancient Tamil idea of valour. It was a quality to which anyone could lay claim.

Another poem in Puranânûru (312) shows a valiant youth as indebted to his mother, his father, the village blacksmith and his king for his possession of the quality of valour. The poem says that it is the king who teaches good (ethical) conduct to the young hero. The intermingling of ethical and warlike qualities in this poem is characteristic of the Tamil way of thinking in the period concerned.

Yet another poem (Pura: 187) says that, that country is good where the men of valour are good. Here also the ethical and social aspect of valour is evident.

MURUKAN, VALOUR AND JUSTICE

The concept of valour as justice found its expression not only in early Tamil literature but also in the religion of the period. An examination of Cankam literature shows that temple worship was not prevalent then. The word kottam which meant a temple occurs only three times in the whole of the Cankam literature (Cankam Ilakkiyap porul Kalan~ciyam Vol.II).

Though vedic sacrifices are mentioned, they belonged to the exclusive form of corporate worship, (Encyclopaedia Britannica Vol. 19, p. 1015) and did not constitute popular religion. Since North Indian gods like SÖiva and Visnu were not worshipped widely then and since brahminical sacrifices were not meant for the common people, the question arises about the identity of the gods who were popular and their relation to the supreme value of valour. There were local gods who belonged to small local communities and there were several associated with divinity. But the most important were ananku and Cûr

apart form Murukan.

Ananku is "an anonymous, impersonal power", (Zvelebil, p. 21). This power could take any shape it liked and move about. Several things are mentioned as possessed of ananku.

Cûr is "a malicious, terror-provoking force which was always destructive" (Zvelebil, p. 16). This Cûr representing impersonal fear and general terror later came to be regarded as personified.

There are a few occasions in Cankam literature where ananku and even Cûr are mentioned in connection with worship (Aka: 240, Nar: 367). It is not surprising that these terrible forces necessitated appeasement of some kind. But their mysterious indefinability did not suit socially developed religiosity or values. The socially nuanced concept of valour as developed by the bards and poets of ancient Tamil Nadu could not be attributed to such vague entities as ananku or Cûr. This called for an anthropomorphic conception of divinity and the Tamils found this in Murukan.

Deification of ethical bravery started prior to the period of Cankam literature. Before valour was conceptualized and treated in literature it was apprehended in the tribal context as a symbol. For instance, there are several allusions to hero-stones in Akanânûru and Puranânûru. These hero-stones were erected in memory of men who fought valiantly in the interests of the tribal community and fell in battle. These dead heroes became objects of regular worship by their community, (Pura: 329, 335, Aka: 35, 131, 289).

The references show that worship of these heroes was marked by an ethical concern. It was only the hero who died fighting a protective and not an aggressive battle that was the object of worship. Only the bravery shown in a just war to retrieve the cattle wealth of one's own community was considered worthy of religious worship. This shows a strong sense of justice even in the tribal context (Aka: 35, 131, Pura: 261, 263, 264).

The descriptions of a hero-stones in these poems contain references to the installation of a spear and shield in front of the stone, (Aka: 67, 131). The stone

was often inscribed with the name of the fallen hero. (Pura: 264. Aka:53, 297), and the spear was obviously the symbol of valour. The creation of countless such stones all over Tamil Nadu is thus attested from a very early period.

This quality of protective valour was closely associated not with any one hero-stone but with the spear found every where. Since a quality could not be conceived as an substruction in those days it was attributed to a great man-god, the warrior-protector of all tribes, belonging equally to all of them and treating all equally. The measure of justice was the same for all peoples in the eyes of this god. Valour constituted this measure of justice and Murukan was the god who represented it.

Whereas the particular god of the village on the herostone was of no relevance for the people of other villages and served only to boost narrow local identity, the all-Tamil conception of Murukan was inclusivist and impartial among tribes. The development of Tamil society from the tribal state required the development of such a god of a unifying nature, a god of justice for all.

In Murukan the Tamils expressed what according to some sociologists constitutes the religious need of man "to bring some order (cosmos) into the universal experience of disorder (chaos)", (Encyclopaedia Britannica, Vol.15: p. 605). It can also be said that through religion man has often tried to discover an order that really exists in the universe.

The above statement is true of early man's attempt in the political domain also. "In some societies religious and political structures are co-terminous. The gods of the group guarantee or represent its values". (Encyclopaedia Britannica, p. 611).

It was Cûr that represented disorder and chaos in ancient Tamil Nadu. The uncontrollability of nature and the highly destructive conflict situations in primitive societies gave rise to this arbitrary, indefinable and threatening Cûr. Now no tribe could hope to pit its own particular god against the great impersonal Cûr inhabiting mountain fastnesses and moving about mysteriously. In contrast to it the tribal village gods were of limited power. They were

rendered powerless with nothing to eat when their villages were destroyed in war, (Pura: 52, Aka: 307). Such a fate could never overtake Cûr since it loved to dwell on mountain tops (Aka: 303, 359, Kurun: 105, 376, Nar: 359, 373).

It was impossible to establish any regular relationship of a socio-cultural nature with Cûr due its arbitrariness and vagueness. So Murukan the man-god with the well-defined social attribute of protective valour was the solution.

Thus the human god of justice and order grew in importance and subdued through his valour the non-human and the arbitrary Cûr. It is to be noted here that Murukan too was associated with impregnable mountains in rivalry of Cûr and not tied down to one any locality like lesser deities. In destructiveness both Murukan and Cûr are similar. But in Murukan this destructiveness is associated with and motivated by justice and protectiveness. This is the essence of the Tamil concept of valour or use of force according to norms of justice.

The appeal of Murukan was also due to his accessibility to all. His priest, the vçlan was ubiquitous and his presence is mentioned even in great urban centres like Kaviripattinam (Pattinapâlai: 154-160), and Maturai (Maturaikkân~ci: 610-615), as well as in every village or spot in Tamil Nadu (Tirumurukârruppatai: 218-249). This meant Murukan could be experienced by anyone anywhere. Perhaps this was the reason for the absence of reference to temples dedicated to him in the early period.

Finally Tolkappiyam gives conclusive proof of the association of Murukan with valour of a high ethical nature. It is in the context of referring to Karantai that Murukan worship occurs in the grammatical treatise. Karantai refers to the theme of retrieval of cattle for which war is waged. It is not a war of acquisition or aggression; it is a just war of self-defence and protection. Tolkappiyar mentions religious subjects, heroic themes and worship of hero-stones only in this connection (Tolkappiyam: Porul., Purat. cuûttiram 63). The first to be mentioned here in resounding terms is the vçlan and his worshipping of Murukan who thus emerges as the great god of ethical valour. The armed might of the great kingdoms of the Cheran, Cholan and Pântiyan is

mentioned only next. Thus reference in Tolkâppiyam to the righteous valour of the Divine King Murukan is followed in the right order by reference to the righteous valour of the earthly kings of Tamil Nadu.

CONCLUSION

Thus the non-Sanskritic brahminical Tamil concept of valour had a complex, socially nuanced meaning in ancient times. This deep meaning, represented in ancient Tamil religion by the god Murukan, is of great social relevance today in Tamil Nadu. The deep divisions in modern Tamil society due to the caste system have prevented the healthy growth of a Tamil identity. Conflicting caste loyalties do not make for the united advance of the Tamils on several fronts. This deplorable state of affairs can be remedied only through a cultural transformation.

Since religion continues to be a very important component of Tamil culture, a rational reform is urgently needed. Fortunately for modern Tamils, their ancestors of the hoary past have already developed a religion centering on Murukan emphasising an ideal of justice that is impartial and inclusive of all. This religion and its ethical essence have to be rediscovered and the old meaning of Murukan understood once again wherever Tamils live.

References

English

- 1. A.L. Basham, The Wonder that was India (New Delhi: Rupa), 1992.
- 2. Encyclopaedia Britannica, 15th ed. 1979.
- 3. Kamil V. Zvelebil, Tiru Murugan (Madras: International Institute of Tamil Studies), 1981.

Tamil

- Akanânûru
- 2. Puranânûru
- 3. Narrinai
- 4. Kuruntokai
- 5. Pattinappâlai
- J. Tattiliappalai
- 6. Tirumurukâ<u>rr</u>uppatai
- 7. Maturaikkânci
- 8. Tolkâppiyam
- 9. Canka Ilakkiyapporul Kalanciyam (Tanjavur: Tamil University) 1986.

மொன்றியால் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் திருப்பணியை நிறைவு செய்து மகா கும்பாபிஷேகத்தை சிறப்பாக நடாத்த உரிய காலத்தில் உதவி செய்த

- 🔑 சர்வசாதகச்சார்யர் சிவழி க. ராஜப்பக் குருக்கள்,
- 🗓 பிரதம பிரதிஷ்டா சிவாச்சாரயர் சிவழரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள்
- 🗎 போதகாச்சார்யர் கலாநிதி சிவழீ நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
- ் ஆலய குருமார் சிவறீ கோவிந்தராஜக் குருக்கள், (வேணு ஐயா) சிவறீ வெங்கடேஸ்வரக் குருக்கள், (மீ ஐயா) பிரம்மறீ பூர்ணானந்த சர்மமா(விசாகன் ஐயா)
- இடங்களில் இருந்து வருகைதந்து கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடாத்த உதவிய தலை சிறந்த சிவாச்சார்யர்கள், அந்தணப் பெரியோர்.
- ் வருகைதந்து கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பித்ததுடன், இளைஞர் கருத்தரங்கு நடாத்திய ஹவாய் சைவ சித்தாந்த பீடத்தின் தலைவரும், கோயிலின் முல விக்கிரகத்தை உபயம் செய்த ஸ்ரீ சிவாய சுப்பிரமுனிய சுவாமிகளின் பிரதம சீடருமாகிய ஸ்ரீ போதிநாத வேலன்சுவாமிகள்.
- ♣ கோயிலின் பிரதான சிற்பாசாரியராகிய வாஸ்து விஞ்ஞானி திரு க.தட்சணாமூர்த்தி ஸ்தபதி, கடும் குளிரையும், மாறுபட்ட சுவாத்தியத்தையும் பொருட்படுத்தாது உரிய காலத்தில் வேலைகளை முடித்துக்கொடுத்த அவரது உதவி சிற்பிகள்.
- ♣ ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆலயத்தின் வளர்ச்சியுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு. கோயில் கதவுகளையும், யாகசாலையையும் அழகாகவும் திறமாகவும் அமைத்துக்கொடுத்த சிற்பக் கலையரசன் சரவணமுத்து ஜெயராஜா.
- ♣ சிற்பிகளின் வேலை அனுமதிப் பத்திரங்களை முறையாக பெற்றுக்கொடுத்து உதவிய சட்டத்தரணி திரு பிரசாந்த் அஜ்மீரா.
- 🕹 ஆரம்பகாலத்தில் வழிபாடுகளை நடாத்த இடமளித்த ஹரே ராமா ஹரே கிருஷ்ணா ஆலயத்தினர்.
- № 1984ம் ஆண்டிலிருந்து 1995ம் ஆண்டுவரை பெருமனதுடன் எமது வழிபாடுகள், திருமண வைபவங்கள், மற்றும் சமய சம்பந்தமான நிகழ்வுகளை நடாத்த உதவிய கனடா இந்து மிஷன் ஆலய நிர்வாகம். (பொபியன் கோயில்)
- → 1991ம் ஆண்டிலிருந்து 1994ம் ஆண்டுவரை முருகனின் காவடி- ரத திருவிழாவை நடாத்த இடமளித்த வால்மொறீன் சிவானந்த ஆச்சிரமம்.
- © சேவையாக வரைபடங்களைத் தயாரித்து கொடுத்த திருமுருகன் கோயிலின் நீண்டகால நலன்விரும்பி திரு சிரில் சவரிமுத்து.
- 😕 திருமுருகன் கோயில் உத்தியோகபூர்வமான கட்டிடக் கலைஞர் திரு அடம்ஸ்
- 🏵 கட்டிடடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்த அல்டாபெக்ஸ் நிறுவனத்தின் திரு லெனார்ட் சோர்ஸ்
- U.P.S கருவிகளை கொடுத்து உதவியதுடன் பல விதத்தில் கட்டிட சம்பந்தமான உதவிகளை வழங்கிய திரு சேர்ஜ் ஹரிசன்.
- 🧎 டொலார்ட் மாநகரசபை முதல்வர்
- கவிஞர் வி.கந்தவனம், திரு சாமி அப்பாத்துரை, பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம்
- ூர்ச்மண்டஹில் பிள்யைார் கோயிலின் சார்பில் வருகை தந்த முன்னாள் தலைவரும் அறங்காவலருமாகிய திரு நா. சிவலிங்கம்.
- இ எமது தேவை அறிந்து உரிய காலத்தில் கடன் உதவி வழங்கிய கனடா இந்துக் கோயில் சபை (ரிச்மன்டஹில் பிள்யைார் கோயில்)

- இட்டாவா, ரொன்றோ, மொன்றியால் ஆகிய இடங்களில் இருந்து வருகைதந்து கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்துகொண்டதுடன், சீர்வரிசை கொடுத்த சகல ஆலய அந்தணப் பெரியோர், அறங்காவலர்கள்,
- 🎗 கும்பாபிஷேக காலத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிய கலைஞர்கள், கழகங்கள், அமைப்புக்கள்.
- 🖫 கோயிலின் வரலாற்றை னுஏனு இல் வெளியிட உதவிய கலாநிதி இராதாக்கிருஷ்ணன்
- இமான்றியால் இருசு, ரொரன்றோ தமிழர் செந்தாமரை, உதயன், சுதந்திரன், ஈழ முரசு, உலகத் தமிழர் ஆகிய பத்திரிகைகள்.
- இம்பாபிஷேக நிகழ்வுகளை தொலைக் காட்ச்சியில் பதிவுசெய்து தந்து உதவிய வீடியோ மாருதியின் உரிமையாளர் திரு வே.இன்பகரன்
- இதம்பாபிஷேகத்துக்கு விளம்பரம் செய்தும், நிகழ்வுகளை பதிவு செய்து தமது தொலைக் காட்சிச் சேவையியில் காண்பித்து உதவிய TVI நிறுவனத்தினர்.
- இம்பாபிஷேகத்துக்கு விளம்பரம் செய்து உதவியதுடன் நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்த மொன்றியால் ITR வானொலி தாபனம், ரொன்றோ கனேடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (CTBC), கீதவாணி, கனேடிய பல்கலாச்சார வானொலி (CMR), கனேடிய தமிழ் வானொலி (CTR)
- இதரம்ப காலத்தில் இருந்து இன்று வரை திருமுருகன் கோயிலுக்கு பல விதத்திலும் ஆதரவு வழங்கி வரும், விளையாட்டுக் கழகங்கள், தமிழ் அமைபபுக்கள்.
- இளைஞர் கருத்தரங்கை நடாத்த உதவியதுடன் கருத்தரங்கில் உரையாற்றி, நீண்டகாலமாக பல நிகழ்வுகளை நடாத்த ஆதரவளித்துவரும் கலாநிதி தி.சங்கர், திருமதி பிரியம்வதா சங்கர்
- நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி நிதி உதவி செய்த திருமதி வசந்தா கிருஷ்ணன். ஆரம்ப காலத்தில் பலவிதமான உதவிகளை வழங்கிய திரு அனந்த கிருஷ்ணன்
- 🏵 நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடாத்தி நிதி உதவி வழங்கிய திருமதி சரசாய் ராஜ், திருமதி கல்பலதா பில்டோ.
- 🔑 நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடாத்தி நிதி உதவி வழங்கிய திருமதி தாரகா சற்குணபாலா.
- இறு வட்டுக்களை (CD) வெளியிட்டு நிதி சேகரித்து உதவிய கிரு செல்வகுமார்
- 🔑 கரப்பந்தாட்ட போட்டிகள் நடாத்தி நிதி சேகரித்து வழங்கிய மொன்றியால் இளைஞர் வட்டம்.
- 🖟 வருடம் தோறும் கோபுரம் கலை நிகழ்ச்சியை நடாத்தி நிதி சேகரித்து வழங்கும் தொண்டர்கள்.
- 🥨 கோயிலை அழகு படுத்தும் பூங்காவை உருவாக்கிப் பராமரிக்கும் திரு பா.பரம்சோதி
- இதிருப்பணியை செய்வதற்கு CIBC வங்கியிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கு உதவிய CIBC வங்கியின் அலுவலர்கள்.

அனைவருக்கும் நன்றி கூறி அவர்கட்கெல்லாம் ஆருள்மிகு திருமுருகப்பெருமானின் அருள்கிட்ட வேண்டுகிறோம்.

முருகப்பெருமானுக்கு திருக்கோயில் எழுப்பி கும்பாபிஷேகம் காணவேணும் என்ற கனவை நனவாக்க பெரு நோக்குடன் 1983ம் ஆண்டிலிரந்து 2006ம் ஆண்டுவரை உறுதியான பக்தியுடன் தன்னலங் கருதாது தமது நேரத்தையும், சேவையையும் வழங்கிய அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும் உள்ளங்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தமது காலத்தையும், சேவையையும், வழங்கிய பெருமனதுள்ள நல்ல உள்ளங்கள் யாராவது தவநப்பட்டிருந்தால், அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

> பக்தியுடன் கியுபெக் சைவ மகாசபை

Our Sincere Appreciation

Saiva Mission of Quebec appreciates all individuals and groups for their unsurpassed contribution in achieving our goals to this stage of our Maha Khumbhabhishekam – Consecration ceremony.

- Saiva Mission of Quebec acknowledges the contribution by the following priests to make the Maha Kumbhabhishekam event a success:
- * Sivasri Poorna Thiagarajah Kurukkal, B.A.(Hons.), for guiding and directing the rituals of the ceremony.
- * Sivasri Rajappah Kurukkal, Kanchipuram, Tamil- Nadu and Sivasri Somaskantha Kurukkal, Chunnakam, Sri Lanka for conducting the ceremony with their expertise and many years of experience.
- * All the eminent priests from Montreal, Toronto, Vancouver, Sri Lanka, India, USA, England, Denmark and Australia who participated along with the guiding priests during the Maha Khumbhabhishekam.
- * Temple's Religious architect Vaasthu Vignani Dakshinamoorthy Karuppiah Aachaari of Karaikudi and his well qualified artisans in completing this noble project amidst difficulties in weather conditions different to that in their homeland.
- His Holiness Bodthinatha Veylan Swami The President of Saiva Sidhantha Monastery of Hawaii and Publisher of Hinduism Today - USA in delivering the lecture on "Hindu way of Life for Today's Young generation".
- Mr. Prashant Ajmera for guiding and providing assistance on work permit related matters.
- * Hare Rama Hare Krishna of Montreal Chapter for their willingness in accommodating us in the year 1983.
- # Hindu Mission of Canada for their willingness in accommodating us to perform our religious functions until 1995.
- * Sivananda Yoga Ashramam of Val-Morin, Quebec for their willingness in accommodating us to perform Kavadi festival from 1991 till 1994.
- * Mr. Cyril Savrimuthu, a longtime well wisher of the temple spending time and energy to prepare engineering drawings.
- Temple's architect Mr. Adams Chemielewsk for providing services on a timely manner.
- * Mr. Leonardo Soares, CEO, of ALTAPEX Construction Company Montreal for his coordinated efforts as a general contractor.
- * Mr. Serge Harrison who donated UPS equipment and supported construction related activities of our Temple.
- * The Hon. Mayor of Dollard des Ormeaux Mr. Edward Janiszewski and the City Counselors of the City of Dollard-des-Ormeaux for their support.
- * Mr. Sami Appathruai, Kavignar Kandavanam, Dr. Balasundaram for their participation on the day of the consecration ceremony and continued support.

- * Mr. N. Sivalingam representing Hindu Temple Society of Canada (Richmond Hill, Toronto) for the participation in the ceremony and their timely financial assistance.
- * All the representatives of the Temples in Montreal, Ottawa and Toronto who attended the ceremony and brought us greetings and valuable gifts.
- * All participants and organizers of the cultural programs during the Maha Khumbhabhishekam ceremony.
- * Dr. Radhakrishnan taking initiatives for the release of DVD on documentary of the temple.
- * All Newspapers including Montreal IRUSU, Thamilar Senthamarai, Udayan and Suthanthiran for their coverage of the Maha Khumbhabhishekam ceremony.
- * TVI of Toronto for their very well organized telecasts prior to the events, during the events and later after the Maha Khumbhabhishekam.
- Radio Stations of Montréal ITR Radio, for their coverage of the Maha Khumbhabhahekam ceremony.
- * CMR Radio , CTBC Radio and Geethawani Radio of Toronto, for their coverage of the ceremony.
- All the dedicated volunteers of all Tamil organizations and various sports clubs of Montréal who were with us for many years and on short calls when immense works of tasks were required for fulfilling our milestones.
- * Dr. T.S. Shankar for presiding the Youth Forum and Mrs. Priyamvatha Shankar who addressed "Hinduism Here" at the Youth Forum.
- Mr. K.Selvakumar for releasing many CDs (devotional songs) and donating all proceeds to the Temple.
- Members of the Montreal Youth Circle sports club for organizing Volley Ball tournaments in aid of the Temple.
- * All volunteers of the Murugan Temple for organizing a benefit performance "KOPURAM" in aid of the Temple.
- Mr. B.Paramsothy for beautifying the Temple's front lawn with attractive flowering plants.
- Mr. Ken Quelch and Ms. Genevieve Noel of CIBC for providing assistance to obtain finance facility to support the project.

Last but not least (never would be least in our minds) we whole heartedly thank every individuals, volunteers and well wishers who have helped us from 1983 until now in 2006 in many ways and rendering their valuable services and time in all our efforts in bringing this dream of all to a successful completion.

Once again our sincere appreciation to all those personnel who have contributed above and beyond.. Any omissions are not intentional and we regret very much if we had missed anyone or any events.

We believe that appreciation always turns into motivation force and thus enhancing precious life of every human being.

Montreal Thirumurugan Temple Saiva Mission of Quebec

Sponsors for the Souvenir

சிறப்பு மலருக்கு நிதி உதவி வழங்கியவர்கள்

1850 Panama, Suite 110 Bur.: (450) 466-6000 Fax (450) 466 2000

Cournel radha siva@remax quebec co

கே.பி.எஸ் நகை மாளிகை

அசல் 22 கரட் தங்கமும், தங்க நகைகளும்

ராசிக்கல் பதித்த மோதிரங்கள் 1985 இல் இருந்து நகைகள் - திருத்த லேலையும், புதுப்பித்தலும்

5591 Victoria Ave. #2, #3 Montreal Qc H3W 2H9

Tel: (514) 343-5333 Metro: Plamondon

Grupe Sutton Acces Inc. 2957 Belanger Est, Montreal, Qc. H1Y 3G4 kvilvaratnam@sutton.com

Cell: (514) 824-9494

Bur: (514) 727-7575 Fax: (514) 727-9294

Kanthan

Parimalakanthan Vilvaratnam (Affiiliated Real Estate Agent) PARA INDRAKUMAR

The Char Inter Dander

1453. Gerrard St. East Ioronio, ON., Canada M41 179

lel: 416-778-7455 Silk

www.neclamenk.com

2378. Eglinton Ave. East. Scarborough, ON. Canada M1K 2P5 Tel: 416 759-2002

Fax: 416 615-0006 S Comail neetanistk Marhad Con

1980 Notre Dame West Montreal, Quebec H3J 1M8 Cellular (514) 758-3303 Office (514) 933-1221 Fax (514) 739-8795 agentpriya@hotmail.com

Agent Immobilier Affilié MLS

R

Priyatharsnan (Priya) Selvadurai

Affiliated Real Estate Agent

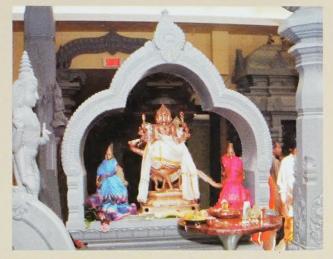
Motel Raphaël

Kathiravelu Sivapalan (Siva) President

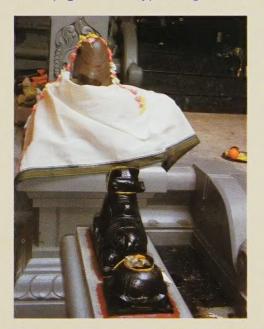
7455, boul. Ste-Anne-de-Bellevuc

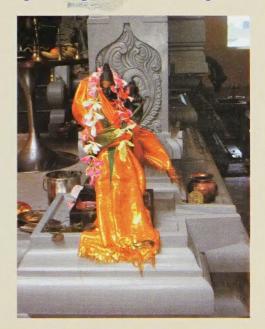
Montreal (Quebec) Canada H4B 1T5 www.motelraphael.com Tél.: (514) 485-3344 Fax: (514) 489-4258 siva@motelraphael.com

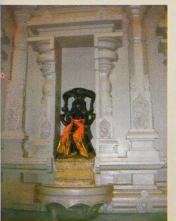

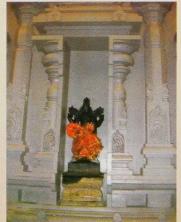
Durga Shrine (separate entity) facing North side - Lord Arumugar facing South side in Muga Mandapam

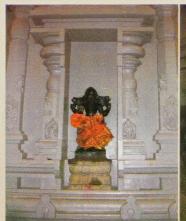

Sivalingam & Nandhi - Paarvathi in front of Muga Mandapam of Sanctum - Sanctorum

Outside the Sanctorum

The Chief Priest Viyakarana Siromani Sivasri Thiagarajah Kurukkal (B.A Hons - Cey)performing "Kalasa" Abishekam on Murugan Vimanam.

Front and Side view of the Temple facing St. Regis Blvd

Priests performing Kalsa Abhishekam on Rajah Gopuram. Main Tower of the Temple